

دوورگه‌ی خه‌ونه‌گان

| د. هه‌زار سه‌لام |

H A Z H A R S A L A M

ناوهندی روښنډی

ناشتی
ASHTI

به ریوه بهری گشتی ناوهند: ناشتی شیرکو

به ریوه بهری چاپ و بلاوکردنه وه: کهریم شیرکو

داونتاون - رینگای شیراتون - نهومی دووهم

سهروهوی ساردهمهئی جیلاتو - دووکانی F78

0750 386 6000 - 0750 447 8312

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: دوورگه‌ی خه‌ونه‌کان / به‌رگی‌یه‌که‌م

نوسەر: د. هه‌ژار سه‌لام

هه‌له‌گر: گرووپی زه‌نوئر (هه‌ژیر عه‌بدولرہ‌حمان)

دیزاینی به‌رگ و ناوه‌رۆک: ئیبراهیم سألح

بابه‌ت: رۆمان

چاپ: چاپی‌یه‌که‌م

بلاوکه‌ره‌وه: ناوه‌ندی ناشتی

تیراژ: 1000 دانه

نرخ: 6000 دینار

له به‌رئوه‌به‌رایه‌تی کتیبخانه گشتییه‌کانی هه‌ولیر:

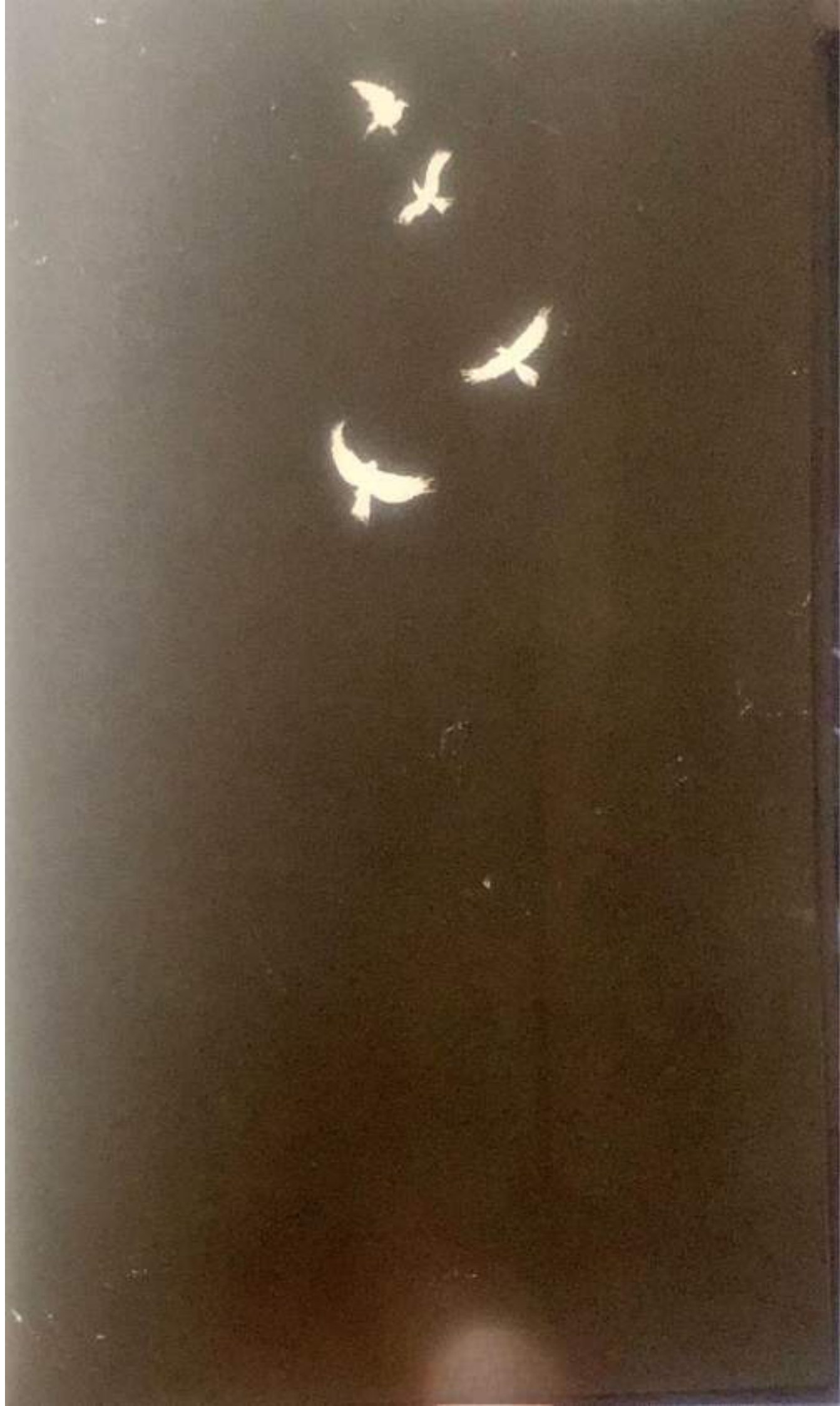
ژماره‌ی سپاردنی 89 ی سالی 2024 ی پنی دراوه.

پښت

17	به شی به که م: نه وناس
83	به شی دوو هم: نیسلا
125	به شی سییه م: دوورگه که
141	به شی چوار هم: کوخه کان
165	به شی پینجه م: سه رباز
197	به شی شه شه م: دوو هه لېژیر دراوه که
223	به شی چه وته م: مندا ل
243	به شی هه شته م: بینه ر
267	به شی کو تایی: نازادی

پيشه ڪي

"تاکه دادپهروهري واقيعي ژيان نه وهيه که نادادپهروههه."
"فوشیگورو میگومی"

سه ر ه تا

چاوم کرده وه، ئیتر له و شوینه نه مابووم. رهنگی سپی
کوتاییهات، نهسله ن هیچ شتیکی سپیم نه ده بینی. تاریکاییه کی
زور؛ ته نها تاریکایی و به س. له سه ر جینگه یه کی زور رهق بووم،
که هموو به شتیکی پشت و سمت و رانم ههستی به رهقایه تیی
شوینه که ده کرد، که لئی بووم. بو لیره م! کوا په رستاره که! کوا
سه رینه سپیه که م، میزه که م، قه له مه که م و کتیبه که م! نامه کانم که
بو په رستاره که م نوسیوو! نهسله ن خو هیچ شتیک دیار نییه،
چون بزانه ژووره که م نه گوراوه و نه خراومه ته ژوورنیکی
ره شه وه، له جیاتی هموو سپیایه تییه کانی پیشتر ره شییان
دانه ناوه! هیچ ریگه یه ک نه بوو تا نه وه بزانه، بزانه له کویم و بو
وهک جارانه روناکی نابینم. نه مده توانی بسورینم، هموو له شم
ره قیبوو. پیده چوو ماوه یه کی زور بیت که چاوم نه کردوو ته وه،
چونکه چاوه کانم به ته واوه تی به یه که وه نوسابوون و
کردنه وه یان کاتیکی زوری ویست. دوا ی چاوکرانه وه ش، بینینی
ته نها پارچه یه ک تاریکی.

ده مویست ملم بسورینم، سهیری ده ورو به رم بکه م، یان هه ستم،
به لام وهک نه وهی هموو نه و که سانه ی له ژیانمدا رۆژنیک له
رۆژان ناسیومن، به یه که وه لینیان دابم، هموو گیانم نازاری
هه بوو. ته نها به بیر کردنه وه بو جولاندنی ملم هه ستم به نازار
ده کرد، پیش نه وهی خودی جوله که روو بدات. کاتیکی زور
رۆیشت، من به و شینوده یه له و شوینه تاریکه مامه وه، هه ندیک

دهنگم دهبيست، بهلام دهنگهکان نه له من
نزيکدهبوونهوه، نه دووريشدهکهوتنهوه. پندهچوو
ههموويان وهک من مليان رهقبووبيتو نهتوانن ههستن.
پهنجهکانم دهجولاند، پينهکانم بهرزونزمدهکردهوه، وهک نهوهی
پينينيم به بهنزينی سهياره. ههستمدهکرد ورده ورده خوین له
قاچهکانم، له سهري پهنجهکانم دهجوليت، تا بتوانم ثانیشم،
نهژنوم و رانم بجولينم. ملم چيروکينکی تر بوو، هه ر نه مدهتوانی
بيجولينم. له کاتی جولاندنی پهنجه و پينهکانم، بيرم له ههموو
نه و رووداوانه دهکردهوه که منيان هينابووه ئيره، بيرم له وه
دهکردهوه بوچی ئیستا هيچ شتيکی نامو نابينم، وهک نهوهی
پيشتر له ژوورهکهی خوم ده مبینی. هيچ نه عامهیهکی
سهيروسه مهره، ئازه لیکي نامو که قاچهکانی زور دريژنو
دهستهکانی زور کورت، هيچ بونی نه خوشخانهش ناکه م.
ههستمدهکرد ههموو نهوانه ی روويانداوو، تهنه وهک به شينکی
بچووکی ژيانم وا بوون و تپه پين. به شينکی زوريشيان تهنه
وهک فلاشنگ دههاتنه وه بهرچاوم و کوتاييان پي دههات، هيچ
ورده کاريه کم نه بوو ده باره ی چونیه تبي گه يشتنم به م شوينه و
نه شوينه ی پيش ئيره ش ليوهی هاتووم. بهس دلنيا بووم من
پيشتر له شوينتيکی هاوشيوه بووم، تهنه نه وهنده نه بيت که نه و
شوينه ی پيشتر به تهواوی سپی بوو. نهک خوی، ههموو نه و
شتانه ی تنيشيدا بوون، هه ر سپی بوون. چاوه کانم له گه ل جوله ی
زياتری په له کانمدا ورده ورده ده يانتوانی سه قفی نه و شوينه
بيینن. سه قفه که، پنده چوو به نه سل رهنگی قاوه یی بيت، بهس
له بهر نه بوونی هيچ جوړه سه رچاوه یه کی روناکی وا

رەشداگیرابوو. بە ڕوونی دەمییی که بە تەواوی لە دار
دروستکراوه، بیرمدهکردهوه که من پیندهچیت لە شوینەواریکی
کوندا زیندانیکرابم. زیندانی؛ هم، زیندانی! ههستدهکه م بە جۆریک
لە جۆرهکان شتیک لە پشتی پشتەوهی بیرکردنهوهکانم دەزانیت
زیندانی شوینیکی ئاوا نییه. ههستدهکه م لە خهونیک،
یادهوهرییهک، چیرۆکیک که بۆم خوینراوهتهوه، دهزانم زیندانی
کهسی تری تیدایه، که وهک من نینو شارهزای شوینەکهنو له
کاتی چوون بۆی پرسیارت لی دهکهنو قسهدهکهن. نرکهیهک له
دووری نزیکهی پینچ مهتر بهرزبووهوه، دواي ئهویش نرکهو
نالهی زیاترو زیاتر دههاتن. تا من چاوهکانم زیاتر سهقفهکهیان
به ڕوونی دهیت، که تهنها داریکی قاوهیی سهوزههلهگهراو به
قهوزه بوو، نرکهو نالهی زیاتریشم گوی لی دهبوو، که
ههموویان هیچ جولهیهکیان نهبوو، نه لیم نزیکهدهبوونهوهو نه
دووریشدهکهوتنهوه. دووباره دهمهویت ملم بجولینم،
ئازارمهدهات، دووبارهیدهکهمهوه، ئازارمهدهات، دووباره،
سیناره، دهباره ههولدهدهم ملم بجولینم و تهنیشت خۆم ببینم، له
تاو ئازار چاوم تاریکههیت، ههه جاریک که دهمهویت ملم
بجولینم، بهلام ورده ورده ههستدهکه م دهتوانم بجولینم. سهیری
تهنیشت خۆم دهکه م، کهسیکی تریش وهک من به چاویکی
زهقهوه نزیکهی یهک مهتر له لای چهپمهوه سهیری سهقفهکه
دهکات. پیندهچیت ئهویش نهتوانیت ملی بجولینیت، پیندهچیت وهک
من توانای جولاندنی پهنجهکانیسی نهبووینیت، بۆیه جگه له
جولهی ههناسهی، هیچ جولهیهکی تری لی نابینم. دهمهویت
ههستمهوه، ههستمهوهو پهنجهرهیهک گهر ههیت، بیدۆزمهوه،

گلوپینک هه بیته دایگیر سینم، سه ره تا په له کانم باشتر ده جولینم،
زیاتر جوله یان پی ده که م، چونکه نازانم چون، به لام نه وه ده زانم
که نابیت له ناکاو جوله یه ک بکه م که له شم بوی ناماده نییه.
پیش نه وه ی بریاری ههستان بده م، شتیک له ناو سه رمه وه پیم
ده لیت: نابیت یه کسه ر هه ستیته سه ر پی، چونکه گه ر وا بکه یته،
له هوشخوته ده چیت. راسته وخو لیکدانه وه یه کیشم بو ده کات، که
بوچی شتیک ی وا ده کریت روو بدات له کاتی له ناکاو ههستان و
پیم ده لیت: ناخر خوینی پیویست ناگات به میشکت و
له هوشخوته ده چیت. خوین! خوین! هم، خوین چییه؟ هه ر چونیک
بیت، نه و که سه کتیه. قسه م له گه لدا ده کات و ناشیبینم! گویم له
دهنگی نییه، بهس هه سته ده که م قسه م له گه لدا ده کات!
هه ستیته ده که م له ناو سه رمه وه قسه م له گه لدا ده کات. هه موو
نه و زانیاریانه ی هه مه، نه و پیم ده لیت: نه و پالانانه ی بو جوله ی
په نجه کانم و کردنه وه ی چاوه کانم دامنا، هه مووی نه و پی ده وتم،
گویشم لنی نییه. زور سهیره. سه بر سه بر هه ولی ههستانم دا
له شوینه که ی خوم، هه ر که دانیشتم، چاوم ره شایی ژووره که ی
زیاتر ره شکردو هه ستم کرد به شی سه ره وه ی له شم قورسای
نه ماو به لای راستدا خه ریکبوو بکه وم، به لام پیش که وتم بینیم
که سیک تریش له لای راستم به زهقی سهیری سه قفه که ده کات و
جوله ی لی براوه. نه ویان جیاواز له وه ی لای چه پیم، قژیکی
دریژی هه یه، چاوه کانیشی گه وره تر دیارن. خوم گرته وه،
نه مهیشته به ربمه وه، دانیشتم، له به رانه ری خوم رامام، نازاری
ملم نه یده هیشته به وردی بزانه چی له پیشم هه یه و به باشی
دابیشم. ده مبینی ئیره ش ژووریکه؛ ژووریکه زور ناسایی. ته نها

هه موو ژووره که ته خته یه، هیچ شتیکی لی نییه، ته خته نه بیت،
 جگه له باز نه یه ک، که تیشکیکی سهیری تیدایه و له دیواره که ی
 پشتی پوونتر لیم دیاره. ده مه ویت سهیری هه موو لایه کانم بکه م،
 به لام ناتوانم ملم بجولینم، بویه ته وای جه سته م به دانیشته وه
 له سهر نه و جینگه یه ی لینی پالمداوه ته وه، ده سورینم و سهیری
 ده ورو به رم ده که م. لیره ش که سیکه تر؛ له پیشمه وه، له دوامه وه،
 له ته نیشته کانم! که سیکه و دوان و سیان نا، زورن، زور به یان له
 سهر جینگه کانیاں ته نها چاویان زه فکر دو وه ته وه و سهیری
 سه قفه که ده که ن. هه ندیکیاں وه ک من په نجه کانیاں ده سورینن،
 هه ندیکیاں هه ولده دن قاچیان بجولینن، هه ندیکیاں نر که نرکیکی
 زوریان دیت و به رده وام دهنگیک ده رده که ن، به بی نه وه ی هیچ
 شتیک بلین، به لام هه سته ده که م نه و دهنگه مانای نه وه یه که
 نازاریکی زوریان هه یه، وا پیده چیت نه وان زیاتر هه ست به نازار
 بکه ن. دهنگه که ی که ناشیبیستم و هه سته ده که م له ناو سه رمدایه،
 پیتم ده لیت: ناخر هه مان نازار بو دوو که سی جیاواز ده کریت
 ریژه ی نازاری جیاوازیان تیدا دروستبکات، که سیک به توندی
 هه ستی پی بکات و که سیکه تر به توندییه کی که متر هه ستی پی
 بکات، واته چون! له بهر خو مه وه لیم پرسه ی له دهنگه که، که
 ناشیبیستم، به لام وه لامی بوم نه بوو. نه و دهنگه؛ دهنگ نییه،
 چونکه گهر دهنگ بوایه، ده بوایه من بیبیستم. نه و قسه یه ش هه ر
 من نه بووم، نه و وای وت، له مه و دوا ناوی لی ده نیم ناخ؛ ها، ناخ!
 ناخ چییه! له خو مم پرسه ی. هه ر ناخم نه و ناوه ی بو خو ی دانا،
 هه ر نه ویش نه وه ی پی وتم که دهنگ نییه و جیاوازه له دهنگ،
 چونکه گهر دهنگ بوایه، ده بوایه بیبیستم. من نه سلن نازانم

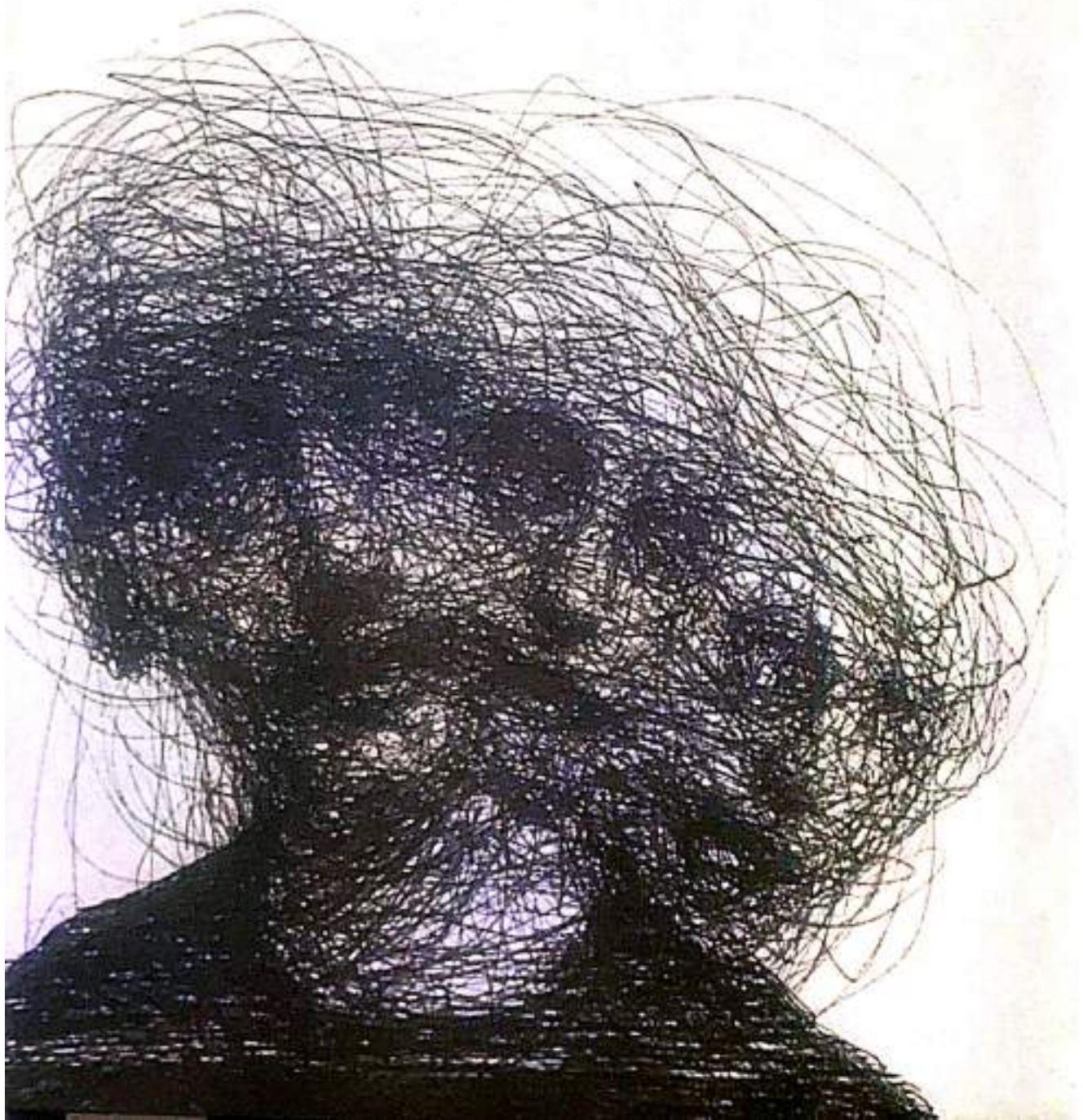
دهنگ بۆ دهبيت هر ببيستريت و ناكرت ناوى ناخم دهنگ بيت،
بهلام قسهكيشى جوانه، نهوه نيه من گويم له نركهئى نهوانهئى
دهوروبهرمه. گهر ناخيشم دهنگ بوايه، دهبوايه گويم لى بيت،
بهلام من تهنها ههستى پى دهكهم و گويم لى نابيت. تهنانهت له و
كاتهى گوى له نركهكانيش رادهگرم، دهتوانم ههست به ناخم
بكه، قسه له گه لدا دهكات و هوكارى نه و نركه و ناله يه
لينكه داته وه كه نه و خه لكه دروستيده كه ن.

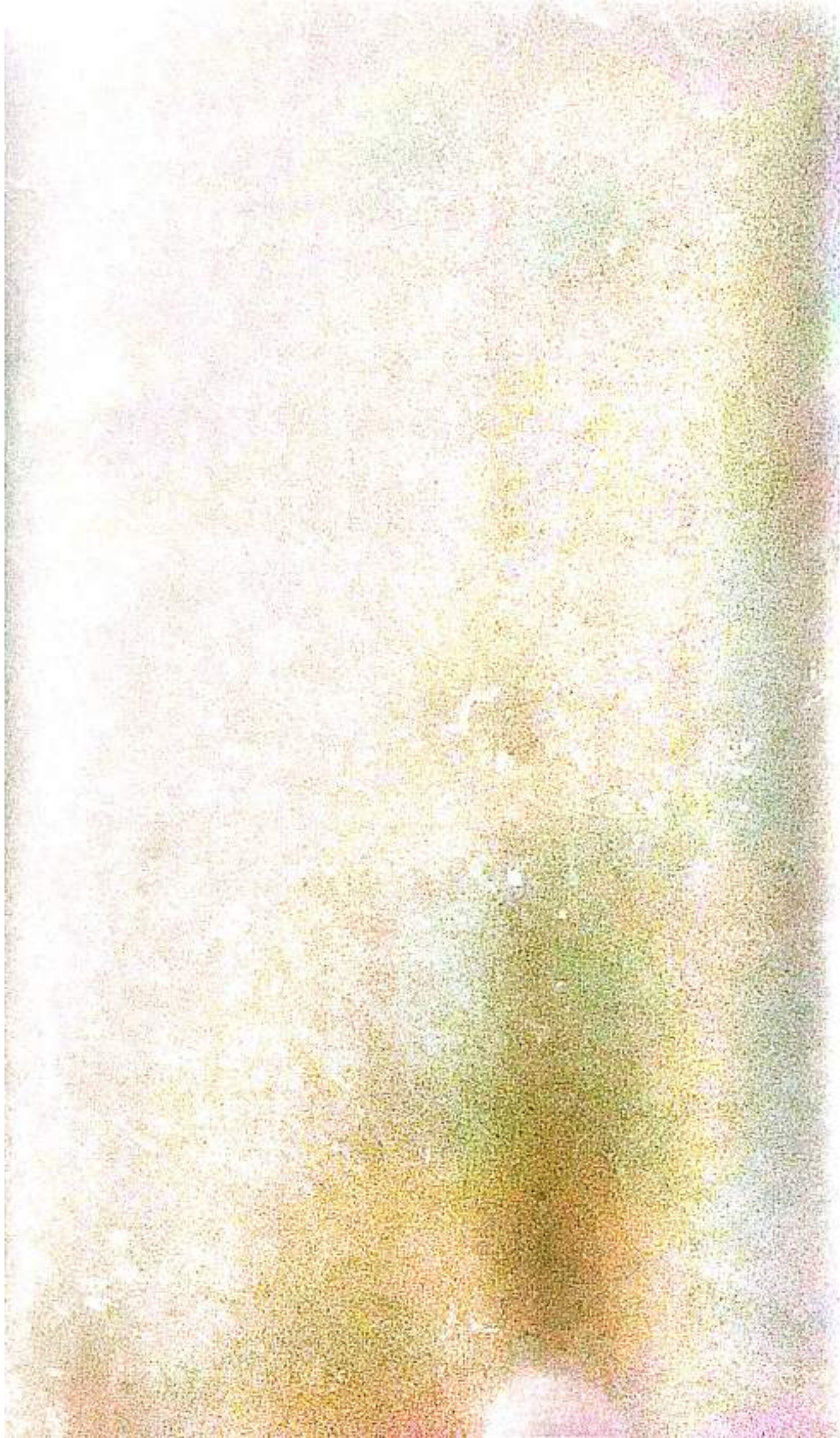
ههستده كه م نه و شوينهئى منى ليم، دهجوليته وه، له جوليه كي
به رده و امدايه، بهلام ناشزانم، رهنگه هر خوم نه توانم به باشى
دابنيشم، بويه وا ههستبكه م دهجوليم. ناخم دهليت: رهنگه
سه رتگيژيخوارديت، بويه وا ههستده كه يت به رده و ام شوينه كه
دهجوليت. ده مه ويت ههستم، ملم زور ئازارى هه يه، پنيه كانم
ده خه مه خوار نه و شوينهئى لى پال كه وتبووم، دا يانده نيم، ههست
به ره قى زه وييه كه دهكهم و به دهسته كانم پال يك به خومه وه
دهنيم، تا له سه ر پنيه كانم بوهستم، ده وهستم. دووباره چاوم بۆ
ساتينكى كه م ره شاييه كي به سه ر داديت و سه رم قورسا يى خوى
له دهسته دات، دووباره خه ري كده بيت بكه وم، بهلام ناكه وم.
ههنگا و يك دهنيم بۆ پيشه وه؛ ههنگا و يكي زور بچووك، سه يري
دهوروبهرم دهكهم به بى جولاندى ملم. هه موو له شم ده سورينم
تا سه يري دهوروبهر بكه م. كه سانى زياتر ده بينم، هه موويان له
سه ر جيگه كانيان، له راستيدا هه مووشيان نا. به شتيكيان
دانيشتوون، دوو كه سى تريش ده بينم، وهك من
هه ستاونه ته سه ر پى. كه س قسه ناكات، به شى زورى خه لكه كه
تهنها سه يري سه قه فه كه دهكهن و ته واو. ههنگا و يكي تر ده نيم و

پنم به ره قایه تیبیه ک ده که ویت، سهیری خواره وه ده که م، شوینی
که سیکه تره که سهیری سه قفه که ده کات. نه ویش قژی دریژه،
چاوه کانی زور گه ورهن، به لام ته ریشن. ده گری! ناخم وای وت.
له خومم پرسى: گریان؛ گریانی چی! ناخم وتی: ده گری، ترسی
ههیه، نازانیت له کوئییه. به خومم وت، ترس! واته چون! منیش
نازانم له کویم، شتیکی نه وتوم بیر نییه، نهی من بو وا نیم! له و
کاته دهستم بو چاوم ده بردو ههستم به وه ده کرد که چاوه کانی
منیش وهک چاوی نه و که سهی له پیشمه، تهرن و ده گرین. منیش
ده گریم، منیش نازانم له کویم.

ههستده که م ژووره که زیاترو زیاتر ده جولیته وه، به رده وام
نه و لاوئه و لاده کات، وهک که شتییه ک. چی! که شتی! ناخم
قسه ده کات و ده لیت: به لی، وهک که شتییه ک وایه که به هوی
شه پوله کانی ناو ده ریا که وه به رده وام ده جولیت و
نه و لاوئه و لاده کات. جا بو که شتی! من چی ده که م له ناو شتیکی
له و شیوه یه دا! هه موو نه و بیر کردنه وانه و قسه کردنه له گهل
خومداو نازاری ملم ماندوو یانده کردم. تا ده هات،
ماندوو ترده بووم، بیر کردنه وه کانم هه موویان به یهک جار
ده هاتن، قیژه و هاواری تیدا بوو، بانگیانده کردم، نازانم ناوی من
چییه، به لام ده مزانی قیژه و هاواری کان بانگیانده کردم، هه ندیک
جاریش پیکه نین بوو، به ده نگیکه هیمنترو نه رمتر بانگیده کردم.
دلنیا بووم هه م قیژه و گریانه کان، هه م پیکه نین و نه رمییه که بانگی
من ده که ن، نه و ده نگانه هه ندیکیان خوشییه کی زوریان پی
ده دام، هه ندیکیان ترسیکی زور، خه مینکی گه وره. له گهل هه موو
نه وهی له ناو سه رمدا روویده دا، ناخم ده یوت: هیچ نییه،

مه شله ژي، ته نها وه هميکه و ته او. راستي نيه، راستي نيه،
نرکي نه وانه ي دهورو بهرم زياتر دهبوو، هه نديکيان ده ستيان به
هاوار ده کرد، نه وانه ي هه ستابوون، داده نيشتمه وه، منيش
داده نيشتمه وه، هاواره کان زياتر دهبوو، قيژه کاني ناو سهرم
زياتر بانگيانده کردم، پيکه نينه کان که متر دهبوونه وه، که متر،
که متر و که متر و قيژه کان به سهر ياندا زالده بوون. کوتا شت له
بیرمه، ته قه يه کي گوره بوو له حه وشه ي مالينک، پياوينک، ژنيک،
که سينکي وه ک من، به لام قژدریژ، له حه وشه که دواي ته قه کان
به رده بوونه وه و نه ده جولان. ناوي زياتر به چاومدا
ده هاته خواره وه، ده يانبردم، به رده بووم وه و هوشمنه ما.

بەشى يەكەم

ئەوناس

دهنگی زور گوره هاواریده کرد: ههستنه وه ئه ی بیناگیان،
 ههستنه وه هه مووتان، ئیوه بو خه و نه هاتوونه ته ئیره. ئه و خوی
 پی و تم، ئه و خوی له ناو بروسکه و دهنگی هه وره کانه وه پی
 و تم که ئیمه بو خه و لیره نین. سه قفه که هیج نییه، واز بهین له
 سه یرکردنی سه قفه که. کوتایی پی بهین، ده زانم، ده زانم ئازارتان
 زوره، ههستنه وه، ههستنه وه ئه ی نه زانه کان. ده زانن ئه و ده لیت
 چی، ده زانن ده لیت چی! حه تمه ن گهر بتانزانیایه، تا ئیستا
 نه تانده توانی ئاوا له شوینه کانی خوتان بمیننه وه. دانیشتمه وه له
 سه ر جیگه که ی دوینی، ئازاری ملم که متر بوو، به س هه ر
 نه مده توانی بیجولینم. چی! دوینی چییه! ئه و قسه یه واتای چییه!
 ناخیشم وه لامی نه بوو. ههستنه وه هه مووتان، ئیشمان زور
 زوره؛ ئاوا بروات، ناتوانین بگه ین به و شوینه ی ئه و به لینی پی
 داوین. سه یری ده ور و به رم ده کرد، به پیچه وانه ی دوینی وه،
 زور به ی ئه وانه ی که ته نها سه یری سه قفه که یان ده کرد، ئیستا
 دانیشتبووون له جیگه کانیا ن. به شیکیان له گه ل هاواری ئه و
 که سه ی له پشتیه وه روناکییه کی لاکیشه یی هه بوو، خیرا
 هه لده ستانه سه ر پینه کانیا ن و راسته و خو به رده بوونه وه سه ر
 زه وییه ره قه که و له هوشخویانده چوون. دوا ی که میک جوله یان
 تیده که وته وه دووباره هه لده ستانه وه، له گه ل هاواری ئه و
 که سه ی هاتبووه ده ره وه، دوو که سم ده بینی له وانه ی که دوینی
 له گه ل مندا هه ستا بوونه وه، به ره و لای که سه ده نگه وره که
 ده ر ویشتن. ئه وان یه که م که س بوون بگه نه لای ئه وو ئه ویش
 دهستی له پشتیان داو وتی: هه ر بزین، ئیوه وه ک ئه و ته مبه لانه
 نین، زوو به دم په یامی ئه وه وه هاتوون. بیگومان ئیوه شوینتان

له لای منیش جیاواز دهبیت له هه موو نه و هیچو پوچانه ی تا
 ئیستاش هه ر له سه ر جیگه کانیانن. که نه و قسانه ی کرد، ناخم
 دهیوت: دهبیت منیش بچم بو لایان، چونکه منیش وهک نه وان
 هه ستابوومه سه رپی، بویه به قسه ی ناخی خومم کردو چووم
 بو لایان. به هه مان شیوه دهستیدا له پشتی منیش و پنی وتم: تو،
 من دوینیش تووم بینی، دهمزانی توش ناوا زوو دنیته لای ئیمه و
 له ناختدا شتیک پالت پیوه دهنیت، بونه وهی شوین فهرانه کانی
 نه و بکه ویت. نه مده زانی نه و چیه، نه مده زانی نه و که سه کتیه
 به و دهنگه گوره یه قسه دهکات، زیاتر بیرم له لای نه و نازاره
 بوو که له گویم دروستبوو به هوی گوره یی دهنگی نه و
 که سه وه. سه یریکی پشتیم کرد، سه یریکی لاکیشه روناکیه که ی
 پشتیم کرد. بینیم هه ر به راستی له دهره وهی نه م ژووره ش، نه م
 شوینه ی ئیمه تیداین، به ته واوه تی ده جولیته وه. ده جولیته وه و
 له ناو شتیک له خوی گوره تر دایه. دوا ی هاوار هاوارینکی زور،
 زوربه ی نه وانه ی له ناو ژووره که دا بوون، دانیشتبوون،
 زوربه یان نه یانده توانی هه ستنه سه رپی، نه وانه شیان که
 هه لده ستانه سه رپی، نه یانده توانی بین به ره و لای ئیمه، چونکه
 نه یانده توانی برقون، یان چاویان باش نه یده دیت، یان له وانه یه
 ته نها لیمان ترسابن. که سه دهنگه گوره که وتی: ئیوه وهرن له گهل
 مندا، با راستیه کان به چاوی خوتان ببینن. چووینه ناو لاکیشه
 روناکه که وه، چووینه دهره وهی ژووره که. نه و شته ی ئیمه ی له
 سه ره، به رده وام ده جولیته وه، ئیمه له ناو شتیکداین که هیچ
 شیوه یه کی نییه، رهنگینکی تاریکی سه وزو تیکهل به شینی هه یه،
 هه ندیک جار هه ندیک شت له ناویه وه خویان هه لده دهنه دهره وه و

ده چنه وه ناو شته كه. هه نديك شتي تری سپی، به ناو هه وادا دینو
له ئییه نزیكده بنه وه و دهنگینکی گه وره یان لی دهرده چیت. ئه و
وتی: ئیوه ئه و سیانه تان، كه سانگی هه لبرژیردراون، ئیوه ده بنه
هوی رزگارکردنی هه موو ئه و كه سانه ی له ژووره وه و ناتوانن
به چاوی خویان روناکیی دهره وه ببینن. ئیوه ئه وان فیرده كه ن،
ئیوه ئه وان به ریوه ده به ن!

من نه مده زانی ئه و كه سه کئییه و باسی چی
ده کات، به لام زور به دهنگینکی گه وره وه قسه ییده کرد، به
شیوه یه ک به پیچه وانیه ی من كه دلنیا نه بووم ئه و
شخانه ی له ناو ئاوه كه دینه دهره وه، راستین، یان ته نها
وهك نه عامه کانی خه یالی خومن، ئایا ئه و شته سپییانه ی
له هه وادا ده سورینه وه و دهنگینکیان لی دهرده چیت،
راستین یان نا! ها! ئاو، ئاو چیییه! ناخم ده یوت: ئاو،
تیگه ی شتم كه ئه و شته سه وزه شینباوه تاریکو روونه ی
ئه و زه وییه جولاو هی ئیمه ی له سه ره، ئاوه. كه سه كه
به رده و امبوو له قسه کانی و وتی: من ئه و نار دوومی بو
رزگارکردنی ئیوه و داوای لی کردم چه ند كه سینک كه له
پیش ئه وانیه تره وه ده یانه ویت بگن به روناکی،
هه لبرژیرم، بوئه وه ی یارمه تیمبده ن له رزگارکردنی
ته واوی ئه و كه سانه ی له سه ر ئه م كه شتییه ن بو
شوینیک كه هیچ تاریکاییه کی لی نییه و ده توانیت هه موو
شتیک به روونی ببینیت، كه تینیدا ناترسیت و ئه و
شوینه ی له سه ری پالده ده یته وه، به راده یه ک نه رمه كه
نارامته ده کاته وه. ده یوت كه له و شوینه هه موو شتیک

جوانه، هیج شتیک نازاری هیج که سینکمان نادات، به لام تهنها
کاتیک دهگهین بهو شوینه که به قسهی نهو بکهین، نهویش نهو
پیاوه دهنگه ورهیهی ناگادار کردووه تهوه له قسهکانی خوئی.
دوینی، دوینی که نیمه هه موومان له سهر شوینه رهقه کانمان
چاومان داخست و هوشماننه ما، نهو قسانه ی له هه وره کانه وه
گویی لی بووه، وتی که هه موو شتیکمان پی دهلیت که دهنگی ناو
هه وره کان بهوی وتووه بو گه یشتن بهو شوینه خوش و نارامه ی
که بوی باسده کرین، به لام ناتوانیت نهوه بکات، گهر نیمه
هاوکارینه کهین و یارمه تیینه دهین له گه یشتن به دوورگه ی
خه ونه کانی. دوورگه! دوورگه چیه! دوورگه واته له ناو ناو
نه مینین، بچینه شوینیکی وشک، ناخم وای دهوت.

له گهل نهو کابرا دهنگه وره یه دا به ناو که شتییه که دا دهگه راین و
ده جولاینه وه، من هه ستمده کرد که به شی ناوه راستی سکم
دهیه ویت بیتنه ناو دهممه وهو بیته ده ره وهو برژیته سهر ته خته
قاوه ییه تاریکه سهوز باوه که ی که شتییه که. هه ندیک کات جولای
که شتییه که زور زیاتر ده بوو، به جوریک هه ستمده کرد
سه رمگیزده خوات و دهمه ویت به ربمه وه. هه مان شتیشم له
ده موچاوی دوو که سه که ی تر به دیده کرد، که هه تا نهو کاته هیج
کاممان قسه یه کمان له گهل یه کتریدا نه کرد بوو، ههر له خومه وه
هه ستمده کرد که نابیت هیج قسه یه ک بکهین، چونکه به رده وام
کابرا دهنگه وره که قسه یه ده کردو که شتییه که ی پیشانده داین.
پیشانیده داین، پیشی که شتییه که شتیک ی بازنه یی لی بوو، که نهو
دهیوت: به پرسسی راره وی که شتییه که یه و وا دهکات ناراسته ی
که شتییه که مان بگوریت. ههر زوو یه کیک له دوو که سه که ی تری

راسپارد که نهو شته خره بگریت به دهستیوهو یاری پی
بکات و لئی تیگات، که چون دهتوانیت رارهوی کهشتیه که
بگوریت. خوی فیریده کرد، خوی دهیوت: پیویسته نهو به شهی
بگریت به دهسته وه، تا له کاتی هه بوونی شه پولیکی به هیز
دهستت نازاری پی نه گات. منو که سه که ی تر که هاوته مهنی
خوم دیار بوو، له دور نهوان وه ستابووینو زور گویمان له
گفتوگوی نهوان نه بوو، به لام له کاتی قسه کردنیا به ردهوام
دهستی بو هندی که به تانی سپی راده کیشا، که به سه رمانه وه
له گهل بایه که دا ده جولانه وه. نازانم نهو به تانیه سپیانه چی
بوون و چ په یوه ندیه کیان به بازنه که وه هه بوو، به لام له وه دنیا
بووم له سه ر نهو به تانیانه بابتهی ناراسته ی کهشتیه که بو
کوره بالا به رزه که شیده کاته وهو دهیه ویت فیری بکات چون
ناراسته ی کهشتیه که بکات.

زوریان پیچوو، منو کوره که ی تریش که ریک هه مان بالای منی
هه بوو، به لام قژیکی کالتری له قژی من هه بوو، چاوی زور
به ناوه وه داچوو بوون، چاوه کانی بچووک بوون و دوا ی نهو روزه
هه ر کات هه تاو له دهره وه بوایه، به ته واوی چاوه کانی
دیارنه ده مان، نه وهنده بچووکده بوونه وه.

که کابرا دهنگه وره که هاته وه، نیمه شی بانگ کرد بو لای خوی،
به کوره که ی تری وت: من تووم بو راونژکاری خوم داناوه،
چونکه پیویستم به وهیه که تو بیربکه یته وهو بیرکردنه وه کانت
یارمه تی به ریه بردنی کهشتیه که مان بدن. له کوتاییدا نیمه
هه موومان له ناو هه مان کهشتیداینو به رهو یه ک شوین
دهرۆین، هه موومان هه ر ده مانه ویت بگهین به دوورگه که، نه ی

وا نییه! ئه‌ی توش ناته‌ویت بگه‌یت به دوورگه‌که؟ ناته‌ویت بگه‌یت
به خوشییه‌کی هه‌تا هه‌تایی و له جوله‌ی ئه‌م که‌شتییه
رزگار‌تبییت!

ئه‌ویش سه‌ری بو قسه‌کانی ده‌له‌قاند، به‌بن ئه‌وه‌ی هیچ
وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی بو قسه‌کانی هه‌بییت. هه‌ر کات سه‌یری
ده‌موچاوی ئه‌و کوره‌م ده‌کرد، هه‌ستمده‌کرد بیر له‌شتیکی زور
قوول ده‌کاته‌وه، که‌من هه‌رگیز ناتوانم لینی تینیگه‌م. هه‌ستمده‌کرد
که‌به‌ته‌واوه‌تی نوقمی بیر‌کردنه‌وه‌کانی خویه‌تی، به‌ته‌واوی بیر
له‌یه‌ک شتی دیاری‌کراو ده‌کاته‌وه‌و ئه‌و شته‌ش به‌هیچ که‌سینک
نالیت. ناخم ده‌یوت: ئه‌سله‌ن بویه‌قسه‌ناکات، نه‌وه‌ک له‌ناکاو له
ده‌می ده‌ربچیت و قسه‌کان بدرکینیت، له‌وانه‌یه‌شتیکی زور
مه‌ترسیداری شار‌دبیته‌وه، که‌ئیمه‌نه‌یزانین. نازانم، له‌وانه‌یه!

دوای ئه‌ویش بووی‌کرده‌من، پنی و‌تم: تو، توش که‌سینکی
لینه‌اتوویت، بینگومان وه‌ک ئه‌وانه‌نییت که‌له‌ژووره‌وه‌وه‌ک
مشکینک خویان‌ه‌شارداوه‌و نه‌یانتوانی بین‌به‌ره‌و لای‌من و
وه‌لامه‌راستییه‌کانیان ده‌ستبکه‌ویت ده‌باره‌ی که‌شتییه‌که‌مان و
دوورگه‌که‌مان. ناخم له‌کاتی قسه‌کانی ده‌یوت، کام وه‌لام! خو
من ئیستا له‌گه‌ل‌یشیدام، هیچ وه‌لامینک ده‌ستنه‌که‌وتوو ده‌باره‌ی
گرنگترین پرسیار، که‌به‌رده‌وام له‌ناو میشکمد ده‌خولیته‌وه،
ئیمه‌چی ده‌که‌ین له‌سه‌ر ئه‌م که‌شتییه؟ بوچی بو ئیره‌هاتووین و
ئه‌و دوورگه‌یه‌ی باسیده‌کات، راستییه‌یان نا؟ بوچی هیچ
کامینکمان گویمان له‌هه‌وره‌که‌نه‌بووه‌هیچ قسه‌یه‌ک بکات، نا‌نا،
هه‌ور نا، ئاسمانه‌که! ناخم گفتوگوی له‌گه‌ل‌خوی ده‌کرد. له
قسه‌کانی به‌رده‌وامبوو، ده‌یوت: تو ده‌بیته‌به‌پررسی ئه‌و

خواردنانه‌ی هه‌مانه له ناو که‌شتییه‌که و هه‌ر که‌سینک حالی
تینکچوو، تو چاکیبکه‌وه. تو ده‌که‌ین به پزیشکی ناو که‌شتییه‌که،
خو دیاره ده‌موچاوت به دکتور ده‌چیت، دکتورینکی به‌تواناشیت،
ها! وا له خوت رامه‌بینه له و ژووره پیسه به‌خه‌به‌ره‌هاتیه‌وه،
له‌وانه‌یه تو له شوینی خوت باشترین دکتور بووبیت!

که‌ئه و قسه‌یه‌ی کرد، هه‌ستمکرد په‌شیمانبووه‌وه له‌وه‌ی که
شتینکی له و جو‌ره‌ی به من وتوو، بوچی به من ده‌لینت دکتور!
ئاخر من له که‌یه‌وه بوومه‌ته دکتور! ناخم ده‌پرسی: دکتور! ها!
دکتور چییه؟ حه‌تمه‌ن ده‌بیت که‌سینک بیت که به‌رپرسی
خواردن و جه‌سته‌ی خه‌لکه‌که بیت و بیانپاریزیت، بو‌یه منی داناوه
بو‌ئه‌م ئیشه‌و پیتشم ده‌لینت دکتور.

له قسه‌کانی به‌رده‌وامبوو و ده‌ستی به‌جوله کرد، وتی: وه‌ره،
توش له‌گه‌لمدا وه‌ره، با خواردنه‌کانت پیشانبدم. ئه‌وه‌ی راستی
بیت، خواردنی زورمان نییه، ئه‌وه‌ی هه‌یه، دوینی شه‌و ئاسمان
پنی داین، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی داناوه که پنیو‌یستمان پنیه تا ده‌گه‌ینه
دوورگه‌که‌مان. له‌وانه‌یه خواردنه‌که‌مان به‌شی مانگینک بکات، گه‌ر
تو بتوانیت به‌باشی به‌ریوه‌یبه‌یت. منیش هاوشینوه‌ی کوره
چاوبجووکه‌که ته‌نها سه‌رم بو‌ ده‌له‌قاندو له ناخی خو‌مدا
بیرمه‌کرده‌وه که من هیچ شتینک له سه‌ر چاک‌کردنه‌وه‌ی حالی
خه‌لکی یان دابه‌شکردنی خواردن نازانم، بوچی من بو کارینکی
وه‌ها قورس هه‌لده‌بژیریت و خوی نایکات. له کاتینکدا ئه‌و گوینی
له هه‌ندیک ده‌نگ ده‌بیت و ده‌زانیت ده‌بیت بچینه دوورگه‌یه‌ک، با
له ئاسمان پپرسیت که چون خواردنه‌کان دابه‌شبکات، چون وا
بکات خه‌لکه‌که هه‌موویان بتوانن له سه‌ر ئه‌و خواردنانه‌ بژین و

دهخولینه وهو دهنگی سهیر دهردهکه ن. ده بیت شتیکیان پیویست
نه بیت بویان بهینم! نازانم، له وانه یه ئیستا بانگمبکه ن و داوا بکه ن
له و قه فه سانه دهریان بهینم، به لام که سهیری کابرا دهنگه ورده که
ده که م، ناویرم هیچ شتیک بکه م. ئه وه چییه ئه و ههسته ی ههسته ی
پن ده که م، کاتیک دهموچاوی ئه و کابرا دهنگه ورده یه ده بینم!
ترسه! ترس چییه! ناخم دووباره پرسییه وه.

پنی وتم ئه و خواردنانه له یه کتری جیابکه مه وه، ئه و مه رانه به
جیا دابنیم، مریشکه کان و که له شیره کان له گه ل یه کتر بن، میوه و
سه وزه کانیش بهینمه دهره وه، بؤئه وه ی زوو بتوانین بیانخوین،
پیش ئه وه ی تیکچن. ناخم دهیوت: ها، ئه ها، مریشک، مه ر، ئه وانه
مریشکو مه رن. به لی، ئه و گه وره سووران ه ش که له شیرن. به بی
ئه وه ی بز انم بؤچی ئه وانه ده زانم، ده ستمکرد به جیا کردنه وه ی
ئه وانه ی له وی بوون. به س پیم سهیر بوو که ئه وانه هه موویان
له گه ل خواردنه کان دانرابوون، کابرا دهنگه وره که ش هه ر له گه ل
خواردنه کاند ا باسیده کردن. به س دیاره ئه وانه تیکناچن، وه ک
سه وزه و میوه کان نین. سه وزه و میوه کانم هه مووی
برده دهره وه، تیشکیکی زور به تین له ئاسمان بوو، که من ئه و
کاره م ده کرد، به س سهیر بوو، به رده وام له جوله دا بوو. هه رگیز
نه مبینی بجولیت، به لام که من ده ستم به کاره که کرد، ریک
لیزه وه بوو، لیزه وه، له ئاستی ناوکم، ئیستا ریک له سه ر سه رمه،
نازانم چون. که من سه وزه و میوه کانم هه مووی له یه کتری
جیا ده کرده وه، کابرا دهنگه وره که له گه ل کوره بالابه رزه که
به رده وام خه ریکی قسه کردن بوو. هه ندیک کات لینی تور ه ده بوو،
هه ندیک کات دهستی له سه ر شانی داده نا. پیده چوو له من و له

چاوبچووکیش ئەو کورەى زیاتر خوشبویت. ئەو لە
هەردوو کمان بەهێزتر دیار بوو و پێدەچوو زۆر باوەرى بە
دەنگەورەکە هەبیت، چونکە هەر کات بینیبیتم لە لای بازنەکە،
خێرا پرووى لە من دەکرد، وەک ئەوەى پێى ناخۆش بێت کە لە
بازنەکە نزیکبمەوێ. خێرا دەیوت: ها، چیت دەویت؟ هیچ هەیه
بتوانم بۆت بکەم دکتۆر؟ هیچ هەیه؟ من لێرە ئیشم هەیه، دەبیت
ئاگام لە بازنەکە بێت تا هەموان بگهین بە دوورگەکە، تکایە،
ئاگات لە میوهکان بێت.

کابرا دانیشتبوو لە لیواری کەشتییەکە و سەیری ئاوەکەى دەکرد،
هەر کە وتم هەموو سەوزەو میوهکانم جیاکردەو، بە پەلە لە
جینگەى خۆى هەستا و بەرەو ژوورەکە پۆیشت. هەر کە گەیشته
سەرى دەرگا، کەسێکى تر هاتەدەرەو، بەلام ئەو پالى پتو
نا بۆ ژوورەو بە دەنگێکى زۆر گەورەتر لەوەى پێشتر
هاواریکرد، کە هەموو ئەوانەى لە ژوورەو، هەستنهو
بینەدەرەو. ئەگینا هەموویان لە برسان دەمردن و بەر سزای
ئەو دەکەون. تەمبەلى بە هیچ شتوێهێک لە سەر ئەم کەشتییە
جینگەینابیتەو، ئەو کۆتا شتە دەبیت لە سەر ئەم کەشتییە
بکریت. خێرا هەمووتان وەرندەرەو لە سەر کەشتییەکە
ریزبین، هاواریدەکردو لە دەمى تف دەهاتنەدەرەو. تف! ها! تف
چییه! ناخم دەپرسی و ترسێک لە دلمدا دروستدەبوو. دل! دل
چییه! ئەو پرسیارانە چییه کە ناخم لێمى دەکات، هەر کاتیک
بیردەکەمەو! بۆچى ئەو جۆرە وشانە بەکاردهینم، لە کاتیکدا
ماناکانیا نازانم!

به پيچه وانه‌ی نه‌وه‌ی پيشبينيمده‌کرد، زوربه‌ی نه‌وانه‌ی له
ژورده‌وه بوون، ده‌هاتنه‌ده‌ره‌وه، هه‌موویان که ده‌هاتن، هه‌مان
شيوازی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌یان هه‌بوو. باسکیان به‌رزده‌کرده‌وه‌و
تیشکی روناکیه‌ گه‌وره‌ جولاوه‌ نه‌جولاوه‌که‌یان ده‌گرت، تا له
چاوه‌کانیان نه‌دات. پیده‌چوو چاویان له هه‌موو شوینیکی تر
نازاریان‌دات. نازانم من ملم هیشتا زور نازارمده‌دا، که خوم
نزمده‌کرده‌وه بو هه‌لگرتنه‌وه‌ی میوه‌کان، له‌گه‌ل هه‌ر میوه‌یه‌ک
نازاریکی وام ده‌چه‌شت، نه‌مده‌ویست هه‌رگیز جاریکی تر نه‌وه
دووباره‌بکه‌مه‌وه، به‌لام به‌بی ویستی خوم، به‌بی نه‌وه‌ی بزانه
بو، ترسینیکی گه‌وره‌م هه‌بوو له‌و کابرا ده‌نگه‌وره‌یه‌و
هه‌ستمده‌کرد گه‌ر ئیشه‌کان به‌باشی نه‌که‌م، نازاریکی زیاتر
ده‌چیژم له‌ نازاری ملمو نه‌وه‌ش کوتا‌شت بوو که ده‌مویست
رووبدات.

من له لای سه‌وزه‌و میوه‌کانه‌وه وه‌ستا‌بووم، کابرا
ده‌نگه‌وره‌که‌ش ریک له لای بازنه‌که‌وه وه‌ستا‌بوو، له‌ پشتی
کوره‌ بالابه‌رزه‌که‌ بوو، چاوبچوو‌کیش له‌ ته‌نیش‌ت ده‌نگه‌وره‌وه
بوو. خه‌لکه‌که‌ی که وه‌ستا‌بوون، هه‌موویان نرکه‌و ناله‌یانده‌هات،
چاویان ده‌گرت، هه‌ندیکیان ده‌گریان. ده‌نگه‌وره‌ هاواریکی زور
گه‌وره‌ی کرد، وتی: هه‌مووتان گوینگرن و بیده‌نگبن، نامه‌و‌یت
هیچ ده‌نگیک بییستم، سه‌یربکه‌ن، نه‌وه‌ی له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌یه، ناوی
بینه‌ره، بینه‌ر هه‌ر چییه‌ک بلیت، ئیوه‌ وا بزانه‌ن من وتوومه‌و
پیویسته هه‌مووتان شوینیکه‌ون. هیچ کیشه‌یه‌کم ناو‌یت له‌ سه‌ر
نه‌م که‌شتیه، پیویسته به‌ زووترین کات بگه‌ین به‌ دوورگه‌ی
خه‌ونه‌کان، پیویسته به‌ زووترین کات بگه‌ین به‌ دوورگه‌ی

خه ونه كان. دووباره نه و قسه يده كرده وه، چند جاريك هه مان قسه يكره، منيش بيرمه كرده وه كه له وانه يه هه رگيز نه مه ويت بچمه دوورگه ي خه ونه كان، چونكه هه ستمده كرد خه ون، شتيكي باش و خوش نه بيت. نه شمه زاني خه ون چيه، به لام ناخم ده يزاني، ده يزاني و نه شیده وت، به لام دنيا بووم له لاي من، نه و بابته بابته تيكی خوش نه بوو و نازاریده دام. دواي ناساندني بينه ر، كه چاوي له هه موان بچووكتر بوو، ده ننگه و ره كوره بالا به رزه كه ي ناساند، وتي: نه وه ي ده بينن له پشتمه وه، نه و كوره، ناوي سه ربازه. سه رباز، سه رباز قسه له گهل ئيوه ناكات. هه موو كات كاتيك ده يو يست قسه يه ك بكات، سه ره تا چند جاريك وشه يه كي دووباره ده كرده وه، چونكه له كاتي دووباره كرده وه ي وشه كه زياتر بيریده كرده وه كه قسه يه كي باشترو جوانتر ريكبختو بيكات. ده يوت: سه رباز به رپرسی ناراسته ي كه شتييه كه مانه، من چيي پي بليم، بينگومان هه ر نه وه ده كات، جا ئاگاتان له خوتان بيت، دنيا م ناتانه ويت من توربه بكن، چونكه ده زانن سه رباز چيتان لي ده كات، گهر من فه رماني پي بكم، خو ده زانن!

من هه رچهند سه يري خه لكه كه م ده كرد، زياتر ده هاتمه نه و باوه رهي كه هيچ كاميان له قسه كاني ده ننگه و ره به ئاگا نين و تينناگه ن، هه موويان ده ستيكيان له به ر تيشكه كه وه ده ستيكيان له سه ر مليان بوو. هه نديكيان به رده بوونه وه له كاتي وتاره كه، چند ساتيكي كه م بيهوشده كه وتنو دووباره هه لده ستانه وه. له وه ده چوو هه موويان له ده ننگه و ره بپرسن. نازانم، من بو ليئي ده ترسم، نه وانيش هه ر بويه ده ترسن. نه و يه كه م كه س بووه له

ژووره که هاتووه ته دهره وه، حه تمه ن شتیک ده زانیت، ئیمه
 نایزانین، شتیک بییوه، ئیمه نایبینین.
 من له و بیرکردنه وانهدا بووم که دهنگه وره هاواریکی یه کجار
 گه وره ی کرد، وه ک هیچ کام له هاواره کانی پیشتری نه بوو،
 ئه وهنده بهرز بوو، من گوئییه کانی خوم گرت. ئه وهنده بهرز بوو
 که دوا ی هاواره که سهیری خه لکه که م کرد، هه موویان به
 سه رسامییه وه له دهنگه وره یان دهروانی، هه موویان سه رنجی
 ته واوه تیان دابووه ده موچاوی، چاوه کانیان زه قببوونه وه.
 ده ستیان لابرده بهر تیشه جولاوه بیجوله که. هه موویان وه ک
 ئه وه ی سهیری سه قفه تاریکه که بکه ن، سهیری دهنگه وره یان
 ده کرد. دهنگه وره دهنگیکی له قورگی هینا و تیفیکی رو کرده سه ر
 زه وییه که، دهنگی نه ر متر بووه وه. وتی: ئه زیزان، خوشه ویستانی
 من، گویم لی بگرن، مه ترسن. منتان له گه له، تا منتان له گه ل بیت،
 ئیمه له سه ر ئه م که شتییه سه لامه ت ده بین. تا من هه بم، ناهیلیم
 خواردنه کان بپرین، هه ر دوینی، هه ر دوینی بانشی هات و ویستی
 هه مووتان، هه موو ئه وانهی له ژووره که تان خه وتان لیکه وتبوو و
 پر خه تانده هات، له ناو بیات! ده زانن، ده زانن یه ک قیژه ی ئه و، یه ک
 قیژه به سه بؤ ئه وه ی په رده ی گوئی هه مووتان بته قینیت و خوینی
 ناو میشتکان له گویتانه وه بیته دهره وه! ئه گه ر من نه بوو مایه،
 ئیستا ئیوه لیره ده بوون! لیره نه ده بوون! گه ر من پیتانم نه وتبایه
 که له توموله وه که سیک و، یا ن نا، با نه لیم که س، درنده یه کی
 وه ک بانشی هاتووه و ویستوو یه تی هه مووتان له ناو بیات، کی له
 ئیوه دهیزانی شتیک و له رینه و دهیه ویت ریگریمان لی بکات
 له گه یشتن به دوورگه که. ئیوه بؤ سو پاسگوزار نین، ئیوه بؤ

هر خهريكي خواردن و خهوتتن. به راستي به داخه وهم، تازه
 له خه وهه لدهستن! بيهينه به رچاوي خوتان، من نه بوومايه، ئيوه
 چيتان ده كرد! به س پيم بلين، چيتان ده كرد! كه نه و قسانه ي
 ده كرد، به شينك له خه لكه كه ده ستيان به ده مي خويانه وه ده گرت،
 به شينك له وانه ي كه نه ده گريان، ده ستيانده كرد به گريان،
 هيچيشيان نه يانده ويرا ده نكيان زور گه وره بيت، كه قسه كاني
 دهنگه وره كپكات. هه نديكيشيان چاويان زياتر زه قده كرده وه و
 زياتر به سه رسورمانه وه سه يري دهنگه وره يان ده كرد. ناخم
 ده يوت: نه و قسانه قسه ي نوين، هه رگيز پيشتر گويم له ناوي وا
 نه بووبوو. هه رگيز نه مبيستبوو كه سينك، شتيكي وا هه بيت، به و
 شيوه يه هير شبكاته سه ر كه شتويه كان. ناخر ناخم زور شتي
 ده زاني، پيشتر هه ر پرسيارنكم بو دروستده بوو،
 وه لاميده دامه وه، جگه له يه ك دوانيك نه بيت، هه موو شتيكي
 ده زاني، به لام له باسي نه و بانشييه زيقنه دا، هيچ شتيكي پي
 نه ده وتم. ته نها ده ترسام، زياتر ده ترسام. /

ئيوه، نه ي داماهه كاني كه شتويه كه م، نه ي خه لكه بيتاوانه كه، من
 به رپرسی هه مووتانم، په يامم پي دراوه، ده بيت هه مووتان
 بگه يه نمه دوورگه ي خه ونه كان. دوورگه ي خه ونه كان
 دوورگه يه كي زور ناوازه يه، زور ليره وه دوور نييه، هه موومان
 لني نزيكين، هه موومان هه زمان پييه تي. جيگه كاني به شيوه يه ك
 نه رمن، ناراميت پي ده به خشن، له وي نه و جوله جوله ي ناوه كه
 نييه كه دلتان تيكده دات، له وي هه موو جووره خواردينكي ناوازه
 هه يه. له وي هه مووتان به دلي خوتان ده توانن خانوو و ژووري
 تاييه ت و نه رمتان هه بيت، هه مووتان دلخوشده بن، به لام پيوسته

ئىۋە ھاۋكارى من بن، پىۋىستە ھەمووتان بەقسەمبەن، ئەۋىش
 بەقسەى من نا، بەقسەى ئەۋ. ئەۋ ھەموو شتىكم بى دەلىت.
 ئەۋ ھەموو شتىكم بۇ روۋندەكاتەۋە، ھەر ئەۋىش يارمەتتىدام
 كە بە لۇكەيەكى گەرە بتوانم ئىۋە بپارىزم لە بانشى. گەر ئەۋ
 نەبۋايە، ئىۋەش نەدەبوون. گەر ئەۋ نەبۋايە، منىش نەدەبووم.
 تىكايە، سوپاسى ئەۋ بىكەن. تىكايە، ھەمووتان بگرىن بۇ ئەۋ. تىكايە،
 ھەمووتان داۋا لەۋ بىكەن. تىكايە، داۋا لەۋ بىكەن. داۋا لەۋ بىكەن
 بمانگەيەنئە دوورگەكە. بەبى ئەۋ، ئىمە ھىچ شتىكمان بى
 ناكرىت، بەبى زانىارى و پەيامەكانى ئەۋ، ئىمە ھىچ نىين، ئىمە لە
 ناۋ ئەۋ ئاۋەدا تقومدەبىن و ھەموومان كوتايىمان بى دىت.
 كە دەنگگەۋرە ئەۋ قسانەى دەکرد، ئەۋانەى نەشەدەگرىان،
 دەستياندەکرد بە گرىان، بىنەر چاۋەكانى بچوۋكتردەبوۋنەۋەۋو
 بەردەوام سەيرى منى دەکرد، سەرباز ھەرگىز
 ئاۋرېشىنەدەدایەۋەۋو بەردەوامبوۋ لە گرتتى بازنەكە. زۆربەى
 ئەۋانەى لەۋى بوون، زۆربەيان دەگرىان، زۆربەيان دەنگيان
 بەرزەدەبوۋەۋە، بە گرىانەۋە داۋايانندەکرد كە ئەۋ رزگاربانىكات،
 ھەموويان تەنھا دەيانوت: تىكايە، رزگارمانبەكە. تىكايە، بمانپارىزە.
 تىكايە، با بگەين بە دوورگەى خەۋنەكان.
 دەنگ گەرە بەردەوامبوۋ لە قسەكانى، بەردەوام ھاۋارىدەکرد،
 بەردەوام ھەمان ئەۋ قسانەى دووبارەۋو سىبارەۋو
 دەبارەدەكردەۋە، كە ئىمە چەند پىۋىستمان پىئەتى بۇ
 دابەشكردنى سەۋزەۋو ميوەكان، چەندمان پىۋىست پىئەتى بۇ
 پاراستمان لە بانشى، پاراستمان لە ھەموو مەترسىيەكى ناۋ
 ئەم ئاۋەۋو گەشتنمان بە دوورگەكە. لە كاتى ئەۋ قسانە، بىنەر

بهردهوام چاوی له سهرم بوو، بهردهوام سهیریده کردم، وهک
 نهوهی بیهویت ناخم بخوینیتتهوه، وهک نهوهی ناخم شاشهیهکی
 گوره بیتو نهویش بیخوینیتتهوه، سهیریده کردم. منیش
 بهردهوام زیاتر دترسام له سهیرکردنهکانی بینهر، ناخر قسهی
 بینهر واته قسهی دهنگگهوره، دهنگگهورهش هه موو خه لکه کهی
 بهگریانهیناوه، تهنها به قسهکردن و گیرانهوهی نهو بووداوه
 سهیرهی دوینی شهو، بهبی نهوهی هیچ کهسینکی تر جگه لهو،
 ههستی پی بکات، یان بیینیت، یان هیچ شتیک بیستیت. وا
 پیدهچوو گهر دهنگگهوره بلیت: پیویسته دکتور بخون، هه موویان
 بینو بمخون، بیرم لهوه دهکردهوه دهبیت کهی له ژیر دهستی
 هه موو نهو کهسانه بمرم که ورده ورده گوشتی لاشه م
 لیده که نهوه. له ناکاو ناخم دهیوت: واز لهو بیرکردنهوانه بهینه،
 بینهر بو وا سهیرتدهکات! چ شتیک ههیه دهیهویت بیینیت له
 تودا! لهوانهیه بویه ناوی بینهر بیت، هه موو شتیک بیینیت. من
 نهو بیرکردنهوانه م هه بوو. که دهنگگهوره دهستی بو من راکیشا،
 زور ترسام. هه ستمکرد ئیستا به ئاماژهکردن بو من، به خه لکه که
 دهلیت که هه موویان بینو بمخون، نازانم نهو بیرکردنهوهی که
 من رۆژیک له رۆژان دهخوریم، له کوپوه بوم هاتبوو، به لام هه
 کاتیک ترسابوایه م، هه ستمدهکرد نهو خه لکهی له دهورمن، دینو
 ده مخون و منیش نامرم تا هه موو گوشتی لاشه م به تهواوی
 لینه که نهوه. زور لهوه دترسام نهو رۆژه بیتو نهتوانم هیچ
 شتیک بکه م. دهستی بو راکیشام و تی: نهوه دهبینن، نهوه
 دهبینن، وا نییه! هه مووتان سهیریکهن، هه مووتان سهیریکهن.
 باش سهیریکهن، نهوه دکتوره، دکتور. نه م کوره دکتوره،

دکتوریکی زور باشیشه. دکتور هموو ئه و خوار دنانه ی هه یه له
سه ر ئه م که شتییه، له ژیر دهستی ئه ودان، جا ئه گهر ده تانه ویت
سکتان به تیزی بمینیته وه، دکتور تور ه مه که ن. ئاگاتان لینی بیت،
دکتور ناوه که شییه تی، ناوی خوییه تی. هه مووتان ده بیته پیتی بلین
دکتور، که س به شتیکی تر بانگینه کات.

یه که م جار بوو گویم له دهنگی خه لکه که بیت، هه موویان
به یه که وه هاواریانکرد: به لئی، به لئی، تینگه یشتین. هه موویان
ده ترسان قسه بکه ن، هه موویان ده گریان. هه موویان ده له رزین،
هه موویان وایان ده زانی من که سیتیکی زور تور ه و توندم، که
کو تایان پیتی ده هینم و له برسان ده یانکوژم به بریاره کانم. دکتور!
دکتور! ده نگیکی ناسک له بن گویم ده هات، ده یوت: دکتوره که م،
هه ر ئه وهنده و بزرده بوو. ئه و دهنگه، ئه و دهنگه، ئه و دهنگه
ده ناسمه وه. ده یناسمه وه، پیشتر گویم لینی بووه، کئی بوو ئه و
قسه یه ی کرد، کئی بوو به و ناوه بانگیکردم! زور ئارامبه خش بوو!
کئی بوو! من چون بزاتم من دکتورم! من هیچ شتیک له سه ر
خواردنه کان نازاتم، هیچ شتیک نازاتم له سه ر ئه وه ی گهر حالی
یه کینک له م خه لکه گریاوه تینکبجیت، چی بکه م! له گه ل ئه وه ی
هیچیش نازاتم، به لام ده مزانی که ئه وانه به رده بنه وه دوا ی
وه ستانیا ن، پیویستناکات هیچ شتیک بکه م، پیویستناکات هیچ
شتیک بکه م، هیچ نییه، خویان هه لده ستنه وه. ناخم وای ده وت،
منیش باوه رم پیتی ده کرد، نه ده جولام له شوینی خوم، له لای
میوه کان ده مامه وه، ته و او، ئیستا به هوش خویان دینه وه، هه موو
شتیک باشه، هیچیان لینی نایات.

که هه موو خه لکه که سهیری منیان ده کرد، من نه مده توانی وهک
 دهنگه وره سهیریان که مه وه، به لکو من سهیری بینه رم ده کرد،
 هه ر چاوی له سهرم بوو. تا دههات، زیاتر چاوه کانی
 بچوو کده کرده وه و زیاتر له من ورده بووه وه. دهیویست بزانتیت
 ئه وه چیه، ئه وه چیه له ناوه وه قسه م له گه ل ده کات، دهیویست
 گوئی له دهنگی ناخم بیت. خو ئه گه ر بتوانیت گوئی لی بیت،
 هه موو نهینیه کانم ده زانتیت، هه موو شتیک ده زانتیت، هه موو!
 له وانیه ئه و کاته به سه رباز بلیت من فرییده نه ناو ئاوه که وه،
 چونکه هه ر شتیک بینه ر بلیت، واته دهنگه وره و توویه تی. هه ر
 شتیک ئه و بلیت، ته واو، پنیویسته جیه جیکریت. باوه رناکه م
 بتوانم به رگه ی سه ربازیش بگرم، ئه و زور به هیز دیاره، زور
 به هیز دیاره، باوه رناکه م بتوانم روو به روو بیبمه وه. بینه ر، به سه،
 چیت سه یرمه که، نامه ویت قسه کانی ناخم بخوینیته وه. که ئاوا
 بیرم کرده وه، بینه ریش چاوی له سه ر من لابرده، وهک ئه وه ی
 ریک بزانتیت ناخم چی ده لیت، ریک وهک ئه وه ی بزانتیت نامه ویت
 به و شیوه یه سه یرمبکات و ناخم بخوینیته وه، چاوه کانی لابرده.
 دوا ی وتاره ئاگرینه که ی دهنگه وره، خه لکه که هه موویان هه ر له
 جی خویان وه ستابوون، هیچیان هیچ قسه یه کیان نه ده کرد،
 نه یانده پرس ی و رای خویان نه ده وت. ئه سله ن کئ ده توانیت رای
 خوی بلیت، یان بپرسیت، خو دهنگه وره هه موو شتیک ی
 روونکردووه ته وه، دیاره که پنیویستمان به چیه، بنگومان زور
 روونه. پنیویستمان به وه یه هه موومان به قسه ی دهنگه وره
 بکه ین، چونکه زانیارییه کانی له ئه و وهرده گریت، با سه رباز
 ئاراسته مانبکات له ژیر فه رمانی دهنگه وره به ره و دوورگه

خۆشه‌که. گەر کیشه‌یه‌ک، شتیکیش دروستبوو، بینەر زۆر
زیره‌که، بیگومان بۆمان چاره‌سه‌رده‌کات. وا دیاره‌هر کاتیکیش
بییاقه‌ت بووین، نه‌خۆش بووین، من چاره‌ی کیشه‌که ده‌که‌م.
ناخم ده‌پرسی: باشه‌ده‌نگه‌وره‌بو وایاوازه‌له‌هموان!
نازانم، ئیمه‌هموومان شتیکی نه‌رمی ره‌ش و هه‌ندیکیشمان
قاوه‌یی زه‌ردباو له‌سه‌ر سه‌رمانه، به‌لام هیی ئه‌و سپییه، سپی!
سپیه‌کی ته‌واویش نا، وه‌ک بلێت، خۆله‌میثیه. ها! خۆله‌میثی
چییه! له‌وانه‌یه‌ئو ره‌نگه‌ی سه‌ری ده‌نگه‌وره‌بیت، بۆیه‌ناخم
له‌وکاته‌دا به‌کاریهینا.

هموو خه‌لکه‌که‌راوه‌ستابوون، چاوه‌کانیان زه‌ق سه‌یری
ده‌نگه‌وره‌یان ده‌کرد، که‌س قسه‌ینه‌ده‌کرد، زۆربه‌یان ده‌گریان.
دوای ئیستیک وه‌ستان، ده‌نگه‌وره‌به‌هموانی وت: من
ئه‌وناس‌م، له‌ره‌نگه‌ی ناسینی ئه‌وه‌توانیومه‌کۆمه‌لێک تواناو
زانیا‌ری کۆبکه‌مه‌وه‌و فیربیم که‌چۆن لیره‌ده‌ربازمانبیت. من،
من چه‌ندین سه‌له‌له‌سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌م و ئیوه‌ش هه‌مووتان
خه‌وتوون. هیچ کامتان ئاماده‌نه‌بوون له‌خه‌وه‌هه‌ستن، هه‌مووتان
ته‌مبه‌لێتان هه‌لبژارد، من شه‌وو پۆژم له‌سه‌ر یه‌ک داناو
پرسیارم‌کرد، پرسیارم له‌خۆم کرد، هاوارم‌کردو پووم له
ئاسمان کرد، تا له‌کۆتاییدا سالی پار، به‌لێ، به‌لێ، دوای چه‌ندین
سال، سالی پار، ئه‌و منی به‌سه‌رکرده‌وه‌و قسه‌ی له‌گه‌ل کردم.
هموو ئه‌وانه‌ی پیتان ده‌لیم، راسته‌وخۆ له‌ئوم وه‌رگرتوووه‌و
ئو پتی وتووم. هیچ کام له‌ئیوه‌ئاماده‌نه‌بوون هه‌ستن، هیچ
کامتان ئاگادار نه‌بوون، هیچ کامتان له‌شه‌وانی ته‌نیایی و ترسی
بانشی و هه‌موو تومول له‌گه‌لمدا نه‌بوون. ئاگاتان لێهه‌چنده

ملتان دیشیت! دهزانن بؤ! دهزانن بؤ! که سیک له ئیوه ئه گهر
نازان، ئه گهر ده لین ئیوه ش زانیاریتان پییه، ده زانیت بؤ ملتان
ئه وهنده دیشیت! که ستان ده زانن!

بیگومان هه روا به بیدهنگی و به گریان به رییده کهن، ئیمه ش هیچ
کاتمان نییه بؤ گریان و بیدهنگی، ئیوه هیچتان نازانن بؤ لیرهین،
هیچتان نازانن بؤ ملتان رهقبووه. وهرن، با من پیتان بلیم بؤ
ملتان رهقبووه. وهرن، با من زانیارییهکانی له ئه وهوه
به دهستمخستووه، بۆتان باسبکه م، بۆتان شیبکه مه وه. ئیوه
هه مووتان وهک یهک وان، هه مووتان چه ندین ساله ته مبه لیتان
هه لبراردووه له سه ر جینگه کانتان خه وتانلیکه وتووه، هه مووتان
پیش ئه وهی بین بؤ ناو ئه م که شتییه، لیتان پرسراوه، که ئایا
ده تانه ویت بچنه ناو که شتییه که له ناو ئاویکی گه وره دایه و
شه پۆلهکانی ئاوه که له وانیه نو قمیبکه ن. هه مووتان پیتان و تراوه
که بانشی چیتان لی ده کات، گهر بینه ناو ئه م که شتییه وه،
هه مووشتان به حوسنو ره زای خۆتان ئه وه تان هه لبرارد بین
بؤ ناو ئه م که شتییه نه هامه تییه. ئاخر کینی تر جگه له ئیوه؛ ئیوهی
گه مژه، ئه وهی قبولده کرد بیته ئیره. ئاخر منیش له ئیوه م، گهر
وهک ئیوه گه مژه نه بوومایه، بؤ لیره ده بووم! بؤ خۆم له یه کینک
له دوورگه هه میشه ییه کان ده مامه وه و خه وی خۆشم ده بینی. به
هه ر حال، مه گرین، به سه، واز له گریان بهینن، هه مووتان قیت
راوهستن و گوئی بؤ فرمانه کانم بگرن.

ئینستا یه که م شت پیویستمان پییه له ناو ئه م که شتییه بیکهین،
ئه وهیه که بزانیین چه ند که سین، چه ندمان قرمان دریزو چاومان
گه وره یه و سنگمان نه رمه، چه ندیشمان چاومان

به ناوه و د اچووه و مووی زور له دموچاومان هه یه. ژماره ی
هه موومان چه نده و چون بتوانین له سهر ئه م که شتییه نه فره تییه
رزگارمانبیت و بگه یین به دوورگه که.

هه موو قژدریژو چاوگه وره سنگنه رمه کان لیږه وه ریزین، له لای
راست، له لای راست، ئه ی هاوار، ئیوه بو وا ده که ن، له لای
راست، وتم: له لای راست!

ده مبینی که ئه وانه ی قژیان دریژ بوو، هه موویان ده ستیان به
جوله کردبوو، به لام هه ریه که به لایه کدا ده جولان و هیچیان
نه ده چووه لای ئه وی تر، چونکه نه من و نه ئه وانیش نه مانده زانی
له لای راست چییه! ها! راست! راست! راست مه بهستی ده ستمه،
ده ست، ئه م ده سته به هیزه م.

ناخم وه لامیده دامه وه و ئه وناسیش به ده سته کانی و به پالنان
چاوگه وره کانی ده خسته لای ده سته راستی من، ئه وانی تریشی
ده خسته لایه که ی تری که شتییه که.

ئه وناس هاواری کردو وتی: ئه وانه تان که قژتان دریژه و چاوتان
گه وره یه و سنگتان نه رمه، ئیوه یارمه تی دکتور بدن که
خواردنه کان دابه شبکات، نا نا، پیش ئه وه، بزانه ژماره تان چه نده،
ژماره!

چی! ژماره چییه! ناخم ده پیرسی و وه لامیشیده دایه وه و به چاوم
سه یری قژدریژه کانم ده کرد! یه ک، دوو، سی، چوار، پینچ و هه تا
ژماره په نجا یه کله دوا ییه ک دووباره مکردنه وه. ها، دیاره
ژماره یان په نجا که سه، په نجا! ئه وناسیش هه مان شتی منی
دووباره ده کرده وه و به ده نگه گه وره که ی هاواری ده کرد: په نجا ی
ریکن، په نجا ی ریک! ئه ی ئیوه، ئه ی ئیوه دموچاوبه مووه کان،

بوهستن به ريكي، با هه مووتان بژميرم؛ يهك، دوو، سى، چوارو
 رويشت تا گه يشت به ژماره چلوحه وت. خه ريكد هبوو تور هبييت،
 وتى: نهى كوا سى كه سه كهى ترا! له ژووره وهن، تا ئيستا
 له خه وه نه ستاون! له و قسانه بوو، له ناكاو وه ستاو سه يريكي
 بينه رى كرد، دواتر چاويخسته سهر منو ئاو پيدا يه وه بو لاي
 سه ر باز. سه يريكي نه رزه كهى كردو له بهر خو يه وه وتى: هم،
 باشه، ئيستا ده زانم ژماره تان چه نده، ئيوه؛ ده موچاوبه مو وه كان،
 له بهر ده ستى سه ر باز بن، هه رچى كه بينه رو سه ر باز بيلين، يان
 من پيتانى بليم، ده بيت به بى گله يى بيكه ن. بينگومان هه رگيز
 نه كه ن له چاوگه وره كان نزيك بينه وه، هه ر كه سينك بينم له گه ل
 هه ر قژدر ئيژنيك بوه ستيت، هيچ ره حمى پى ناكه م. نه و خو ي
 وتوويه تى: ئيوه نابيت تي كه لى يه ك بن، نامه ويت بتان بينم و
 نه ويشمان لى تور هبييت و دووباره هه موو تومول
 هير شبكه نه وه سه رمان. من تا قه تى نه وه م نه ماوه شه رتان بو
 بكه م، گه ر ده تانه ويت ليره نه تاجتانبيت، چه تمن پئويسته
 به قسه مبكه ن، ده بيت به قسه ي نه و بكه ن، گو يرايه ل بن و له
 فه رمانه كانم ده رمه چن. گه ر گو يرايه ل بن، من خوشمده وين، من
 خوشمبوين، نه ويش خوشى ده وين، نه ويش خوشى بوين،
 ده تانباته وه دوور گه كه.

بو ساتينك هه ستمده كرد من زور خوشبه ختم كه ئيشكر دنه كه م
 له گه ل قژدر ئيژه سنگنه رمه كانه، له كاتيكا منيش وه ك گرو و پى
 ده موچاوبه مو وه كان، ده موچاوبه موو بووم. له خو مه وه
 هه ستينكى خوشم هه بوو، ده توانم شتنيك بكه م كه هيچ كه سينكى
 تر ناتوانيت بيكات. به س من، جا له وه ش خوشتر، سه ر باز و

بینه ریش، نه یانده توانی تیکه لبن، بهس من دهمتوانی. ئی ناخر
ئیمه خوار دنه کانمان دابه شده کرد تا هموان به یه که وه بگه یین به
که شتییه که. نازانم، ئەم دلخوشییه چییه! ناخم بوچی نه و
جیاوازییه ی له نیوان من و دهموچاوبه مووه کانی تر دا پی خوشه،
بوچی چه زده که م له لای سنگنه رمه کان بمینمه وه نهک له لای
گرووپه که ی خوم!

چەند جارینک که شتییه که و ئاوه که ش تاریکده بوون و زوربه ی
شته کان دیارنه دهمان، خه لکه که دهچوونه وه ژووره کان و
قژدریژه کان له لای راست و ئیمه ش له لای چه پی ژووره که
دهخه وتین. چەند جارینک تاریک و پوناک بوویداو هیچ شتیکی
ئه وتو بووینه دها، تهنه ا دوا ی ههستان له خه و به دهنکه
گه وره که ی ئه وناس، من خیرا دهچوومه لای میوه تیکچووه کان و
سه ره تا به دهستی خوم دهمدا به هموو چاوگه وره کان،
دواتریش دهنگم به رزده کرده وه و ئه وانی ترم بانگده کرد.
زوربه ی کات ئه وانی تر میوه ی کۆنترو بچووکتریان به رده که وت
له چاو قژدریژه کان، چونکه من فه رمانی ئه وناسم جیبه جیده کرد،
که پی و تبووم سه ره تا پیویسته قژدریژه کان میوه بخون، دواتر
ئه وانی تر تامی میوه کان بکه ن. خوشم هه ر له کاتی
دابه شکر دنه که چەند دانه یه کم دهخواردو چەند دانه یه کیشم
هه لده گرت بو سه رباز و بینه ر، به لام ئه وه ی له لام سه یر بوو،
ئه و بۆنه سه یره بوو که له ژووری ئه وناس ده هاته دهره وه،
هه موو کات که ئه و بۆنه م ده کرد، هه ستم به برسیه تی ده کردو
ده مبینی بینه رو سه ربازیش ده چنه ژووره وه. بو ساتینک هه موو
شتینک ده وه ستا له سه ر که شتییه که و تهنه ئه و سی که سه له و

ژووره دههاتنه دهره وه، هه ميشه ئه وناس له پيشيانه وه دههات و
ئوانى تريش دواى ئه و دههاتنه وه دهره وه و هر كاميكيان بۆ
سه ر كارى خۆى ده رويشت. ئه و چه ند رۆژه هيچ شتيكى تر
رۆينه داو خه لكه كه ش جگه له خواردن و گونگرتن له قسه كانى
ئهناس ده رباره ي "ئه و"، هيچى تريان نه ده كرد.

رۆژه كان به رده و امبوون له تپه ر بوون، منيش له گه ل ناخدا
به رده و ام خه ريكي گه توگو بووم، ئه م رۆژانه كه بينه ر ده بينم،
هيچ شتيك له گه ل ناخدا ناليم. ده زانيت بۆ؟ هاهاها، هر نازانم
له گه ل كيشدا قسه ده كه م، به لام هر كه سيك بيت، ده زانيت بۆ!
چونكه ده زانم بينه ر بۆيه ناوى بينه ره، ده توانيت ناخيشمان
بيانيت. نه ك هر ئه وه نده، دياره ده توانيت گوئى له گه توگوئى
نيوان من و ناخيشم بيت، بۆيه ئيستا گه ر به وئيت قسه يه ك له
ناخم وه ر بگرم، پرسيارىكى لى بكه م، گه توگوئيه ك بكه ين،
هه ميشه پشت له بينه ر ده كه م، يان كه ئه و رويشته ژووره وه،
له گه ل ئه وناس ئينجا من قسه يه ك ده كه م و پرسيارىك ده كه م.
رۆژنيك له دواى بۆنه خۆشه سه يره كه ي ژووره كه ي ئه وناس و
سه ر بازو بينه ر، ئه وناس هاته دهره وه و به ده نكيكى زۆر
گه وره وه هاوارىكرد كه هه موو خه لكه كه كوئينه وه، هر
هه موويان! وتى: په يامى "ئه و"م بۆ هاتووه، كه ده بيت ئيمه
ژماره مان زۆر تر بيت له وه ي ئيستا هه يه، ده بيت چيتر ئيمه
ده سته وه ستان دانه نيشين و هه ول بده ين خۆمان به هيز بكه ين.
ده بيت واز له ميوه خواردنيكى زۆر و به رده و ام دانيشتن و گريان
به ينين، ده بيت هه موومان به قه د سه ر باز ئازا بين، ده بيت
هه موومان به قه د بينه ر زي ره ك بين و ئه وه نده ي دكتوريش

دهرباره‌ی جه‌سته‌ی خومان زانیاریمان هه‌بیت، ئه‌وناس ئه‌و
 قسانه‌ی ده‌کردو به‌ پیچه‌وانه‌ی جاره‌کانی تر دودلییه‌ک له
 چاوه‌کانی دیار بوو. سه‌یری خه‌لکه‌که‌ی ده‌کرد بزانیته‌ ده‌لین
 چی، کاردانه‌وه‌یان چیه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بریاره‌ له‌ ناکاوانه، به‌لام
 خه‌لکه‌که‌ ته‌نها دانیشتبوون، ته‌نها ده‌له‌رزین و هه‌ندیکیشیان به
 تاییه‌ت چاوگه‌وره‌کان، ده‌گریان. دوا‌ی بینینی ئه‌و کاردانه‌وانه‌ له
 خه‌لکه‌که‌وه، ئه‌وناس ده‌نگی وه‌ک یه‌که‌م رۆژ گه‌وره‌کرده‌وه‌و
 چاوه‌کانی دودلی و گومانیان تیدا نه‌ماو هاواریکرد: هه‌مووتان
 هه‌ستنه‌وه‌سه‌رپی، هه‌مووتان هه‌ستنه‌وه‌سه‌رپی و سه‌یری من
 بکه‌ن، ریک سه‌یری ناوچه‌وانم بکه‌ن. ده‌زانن من قسه‌یه‌کی
 ئاساییتان بو ناکه‌م! ده‌زانن ئه‌وه‌ په‌یامی راسته‌وخوی ئه‌وه!
 ده‌زانن ئه‌مشه‌و چی روویداوه! ده‌زانن! بنگومان نازانن، گه‌ر
 بتانزانیایه، ئاوا دانه‌ده‌نیشتن و پیش ئه‌وه‌ی من ئه‌و قسانه‌ش
 بکه‌م، هه‌مووتان هه‌ولتانه‌دا بیریک بکه‌نه‌وه‌ که‌ چون بتوانین
 دهربازبین له‌م که‌شتیه‌، له‌م ئاوه. ئه‌و میوانه‌ وا به‌ره‌و
 ته‌واوبوون ده‌رۆن. هه‌ستی پی ناکه‌ن! هه‌ستی پی ناکه‌ن!
 میوه‌کان رۆژ زیاتر تیکه‌ده‌چن و تامیان ناخۆشده‌بیت. ده‌زانن
 ئه‌گه‌ر میوه‌کان نه‌مینن، هه‌موومان له‌ تینوان ده‌خنکین! وا
 ده‌زانن ئه‌و هه‌سته‌ سه‌یره‌ی ناو ده‌متان چیه‌! ئه‌و هه‌سته‌ی
 به‌رده‌وام ناو ده‌متان وشکه‌و چه‌زده‌که‌ن ئاوی ژیر که‌شتیه‌که
 نۆشبکه‌ن. وا ده‌زانن ئاگام لیتان نییه‌! بینه‌ر هه‌موو شتیک
 ده‌بینیت، هه‌موو شتیک. ته‌نانه‌ت ده‌زانیت له‌ ناخی خۆشتان چی
 ده‌لین. ده‌زانم له‌ ترسی سه‌رباز تا ئیستا که‌ستان نه‌چوونه‌ته‌ناو
 ئاوه‌که‌، یان ده‌ستتان بۆی دریزنه‌کردوه‌ که‌ لئی بخۆنه‌وه، به‌لام

دهزانم خوتان ناگرن. چهند رږوژنيكي تر هيچ ميوه يهك نامينيت،
هيچ ميزيک له نيوه وه نايه ته دهره وه و همومان به يه كه وه
دهمرين! دهمرين، خه لکينه، همومان دهمرين و دهگه رښينه وه بو
لاي نهو!

دهتانه ويت که چوونه وه، ناوا به لاوازي بچنه وه! ناوا بچنه وه که
فهرمانی نهوتان جيبه جينه کردو وه و به سه رشوړې و لاوازي
بچنه وه به ردهرگای نهو. وا دهزانن نهو ناوا پيشوازيتان لي
دهکات! ناوا پيشوازيتان لي دهکات، که هيچ فهرمانیكي نهوتان
جيبه جينه کردو وه!

که نهو نهو قسانه ي دهکرد، ناخم پتي دهوتم: دهست خوش،
نهموت بينه ر دهزانيت له ناخي خوشمان چي دهلئين! دواتر
پنکه نينم دههات که نهوناس هموو شتيكي دووباره ده کرده وه.
چهندين جار دهیوت: دهمرين، چهندين جار دهیوت: ناوا
پيشوازيتان لي دهکات! چهندين جار همان پرسياړي
دووباره ده کرده وه.

نهوناس به رده و امبوو له قسه کانی خوی و به دهنگيكي گه وره تر
هاواریکرد، که له مه و دوا شه وانه يه کيک له چاوگه وره کان ده چيته
ژووري نهو و بو شه وی دواتر يه کيكي تريان له لای نهو
دهمينيته وه. که نهو قسه يه ي دهکرد، سهيري هموانی دهکرد،
سهيري به مووه کانی دهکرد، چاوی دودلييه که ي تیده زايه وه،
سهيري منی دهکرد، به لام کهس هيچ کاردانه وه يه ک، قسه يه ک
يان شتيكي نه دهکرد و نه دهوت، بويه هر بو نهو ساته نهو
گومانه له چاوی دهمايه وه و کوتايي پي دههات. به رده و امده بوو
له قسه کانی و دهیوت: قژدریژه کان، همووتان به پتي بالاتان

ریزبین، لیره وه، پهنجهی بو داره خرهکهی پیش سه رباز
را ده کیشا، تا ئیره، پهنجهی بو ده رگای ژوورهکهی خوی
را ده کیشا.

هموو سنگه رمه قژدریژهکان به پهله پروسکی به بی ئه وهی
بزانن بو چ شتیک بانگراون، ریزبوون به و شیوهیهی که ئه و
داوایکردبوو، ته نها یهک دانه یان نه بیت، که قژیکی رهشی له وانی
تر کورتری هه بوو. له ناو ریزه که نه وه ستابوو، به لکو له
ده ره وهی ریزه که هه لده له رزی و هه ناسهی ته نگبوو و دهستی
به سنگیه وه گرتبوو. که وته سهر زهویی که شتییه که و زور به
قورسی هه ناسهی هه لده کیشا، دهیوت: ده مرم، ده مرم و به
دهنگیکی نوساوو کزه وه دهیویست پر به دهنگی هاواربکات که
ده مریت، به لام نه یده توانی، چونکه وا پیده چوو هه ناسهی زور
ته نگ بیت و نه توانیت هیچ قسه یهک به و ازحی و به دهنگیکی
گه وره وه بکات. پیش ئه وهی ئه وناس هیچ شتیک بلیت، ناخم
وتی: برۆ بو لای ئه و چاوگه وره یه و دهست له سهر شانه کانی
دابنی. چوومه لای، به بی ویستی خوم ده موت: هموو شتیک
باشه، تو له شوینیکی سه لامه تیت، هیچ که سینک ئازارتنادات و
دهستم له سهر شانی داده ناو دهستم له شانی ده خشانند.
سه یریکی ئه وناسم کرد تا بزائم کاردانه وهی چونه به رانبهر به و
کارهی من، که به بی پرسی ئه و کردوومه، جگه له دودلی و
ترس، هیچ شتیکم له چاوی نه خوینده وه. نازانم، پیم سه یره،
یه که م برۆ ئه وناس زور به متمانه وه هموو قسه کانی ده کردو
له هیچ شتیک سلینه ده کرده وه، ئیستا ئه و تروسکایی دوودلی و
ترسه چیه ناوناوه له چاوه کانیه وه خوی په خشده کات بو من و

هه موو ئه وانەى كە سەرنجى چاوى دەدەن. بەردەوامبووم لە
ئارامکردنەوهى خانمەكە، ها! خانم! ناخم دەپىرسى: خانم!
دەپىرسى: خانم! خانم چىيە! ناخم دەيوت: ئه و جورانە پىيان
دەوترىت خانم!

تيدەگەيشتم لە جياوازييهك لە نىوان من و ئه و خانمەدا كە لە
سەر زهوى كەشتىيەكەيه، ههيه، جهستهى من و ئه و راستە زۆر
لەيهكدهچىت، هەردووكمان دوو قاچ و دوو دەستمان ههيه، قژو
چاوو گوى و لووتمان ههيه، بەلام قژى ئه و جياوازه لە هى من،
نەك هەر لەبەرئەوهى دريژە، نا، جياوازه، بەلام جياوازييهكە
چىيە؟ ئهى سنگيان؟ سنگى ئه وانە هه مووى بە جورىك لە
جۆرهكان زياتر لەوهى ئيمە دەرپهريوو ديارە. شتىكى تىرش كە
تا ئىستا سەرنجمنەدابوو، ئه وه بوو كە هه موومان؛ ئه وانەى
لێرهين، جلهكانمان سىيە. دەزانىت هه موو جلهكان سىين،
هه مووشمان هه مان پانتۆل و كراسى سىيى بيقۆچەمان لەبەرە.
نازانم كراس چىيە، هەر لە خۆمه وه ئه و قسهيه م دەکرد، ناخم
دەيوت: ئه وهيه ئىتر، هەر ئه وهى كە هه مووان لە بەشى سەرەوهى
جهستهيانيان ئالاندوو. كراس، كراس! ئى، ئى! هه ستمدەکرد
خانمەكە وردە وردە باشتردەبيت، هه ناسه تهنگىيەكەى نامىنىت و
دەتوانىت بە وازحى بلىت: دەمرم، دەمرم! ميوهيهكى بچووكم بۆ
هيناو كردمە چەند پارچەيهكو پىيم دا. ميوهكە زۆر ئاسان
دەبوو پارچەى بچووك، چونكە جيگەى پارچەکردنەكەى
ديارىكراوو بە هەندىك هىلى سىيى. تاكە كيشەى ئه و ميوهيه ئه و
بەرگە پرتەقالىيەى بوو، هم، پرتەقالى! يەكسەر ناخم دەيوت: ئى
رەنگ، رەنگ. تيدەگەيشتم پرتەقالى چىيە، هەر بەرگەكەيم بە

نیتوک لیکرده وه، پارچه کانی دیار بوون و چند پارچه یه کی
 بچووکم دایه خانمه که. ورده ورده باشترده بوو، هه ناسه کانی
 ریکترو که متر قوول دهرده که وتن. نه وناس هیچی نه دهوت، من
 بالی خانمه که مگرت و خستمه وه ریزی خانمه کانی تر. هر به
 راست، ده زانیت نه وانه هه موویان خانمن، هه ستم به وه کردبوو
 که له ناو ریزه که نه وهی که میوه که م دایه، تاکه خانم نه بوو که
 له دوا ی فه رمانه که هی نه وناسه وه بله رزیت و هه ناسه ی ته نگ بیت،
 له وانه یه زیاتر له ۱۰ خانمیان هه مان حاله تیان هه بوو، به لام
 نه وهنده به توندی نا، نه وهنده به قورسی نا. هیچ کامیان
 به رنه بوونه وه سهر زه وییه که، به لام که سهیری دهموچاویانم
 ده کرد، هه موویان هه مان توقین له دهموچاویان هه بوو، هه مان
 ترس، هه مان هه ناسه ته نگی و ناره فکردن و هه سترکردن به مهرگم
 له چاویان ده بیینی. که خانمه که م برده وه ریزه که ی، یه کسه ر
 نه وناس ده ستر کرده وه به قسه کردن: سه یربکه ن، نه و چند
 به به زه بییه، چند به سوژه، چند نیمه ی خوشده ویت، خانمه کان،
 سه یربکه ن، چندی خوشده وین!

نه و قسه یه ی نه وناس منی ده شله ژاند، ناخر تا ئیستا خانم
 به کارنه هینرابوو، چونه وا من له گهل ناخم قسه مکردو به خانم
 ناویانم برد، یه کسه ر دوا ی من نه وناسیش هه مان قسه و هه مان
 وشه به کارده هینیت. ناخم وه لامی نه بوو، به لام خوم ده موت: ئی،
 دیاره نه و هه لیبژاردوو هه و خویشی ناخی نیمه ی پیشانده دات.
 مادام من زانیومه، حه تمن ده بیت نه وناسیش بیزانیت. نه و خوی
 پی ده لیت، چونکه نه و نه وناسیشی هه لیبژاردوو هه ناگای
 لینه تی، که باشتترین وشه کان به کار بهینیت له کاتی قسه کردنیدا.

ئەوناس بەردەوامبوو لە قسەکانی، لە کاتێکدا من وام دەزانی کە
 باسی ئەو دەکات "ئەو" چەند بەبەزەییە و چەندی خوشدەوین،
 مەبەستی منە، کەچی ئەوناس ھەرگیز باسی منی نەدەکرد، بەلکو
 وتی: بەلێ، ھەر "ئەو" دکتۆریشی دروستکردوو و نارەوویەتی
 بۆ ئەم کەشتییە ئیمە، دەزانن بۆ؟ دەزانن بۆ؟ بینگومان بەبی
 ئەوێ بوەستیت لە سەر وەلامی کەس، خۆی وەلامی خۆی
 دەدایە و دەیوت: چونکە "ئەو" ھەرگیز ئیمە بەجیناھیلێت،
 دەمانپارێزیت، ئاگای لیمانە و ناھیلێت کە مەبیینە وە. دەزانن
 ئەمشەو لەگەڵ فەرمانی ھینانی خانمەکاندا بۆ ژوورەکە من،
 فێریکردم کە چۆن دەتوانین زۆربیین. دەتوانین ئیمە ببینە کەسی
 زیاتر بەیەکە و ھەولبەدەین بگەین بە دوورگە خەونەکانمان.
 دوورگە ژبانی تا ھەتایی و کۆتایی ئەو برسێتی و ناخۆشییە.
 دەزانن ئەو وتی کە دوورگە کە زۆر نزیکە. زۆر نزیکترە لەوێ
 بیری لێ دەکەنەو، تەنھا پتوویستە ھەندیک ئارامبگرین، ھەندیک
 بەرگە برسێتی و بێمیوھیی بگرین. بە تاییەت ئێو، بە تاییەت
 ئێو، پیاوھکان. پیاوھکان! دەمپرسی: پیاوھکان چین! کە ئەوناس
 وای دەوت، سەیری کەسە بەمووھکانی دەکرد، کە قژیان زۆر
 کەم بوو، یان ھەر پتووە نەبوو، بۆیە زانین ئەمانە لێرەن،
 خانمە و ئەوانی تریش پیاوھکانن. ئەوناس ھاواریدەکرد:
 پیاوھکان، بەرگە برسێتی دەگرن لە پینا و ئەودا؟ بەرگە دەگرن
 کە تینووتانبییت و ھیچ ئاویک نەبییت، ھیچ خواردنیک نەبییت و
 ھەموومان بەیەکە و سەرمامان بییت؟ لە پینا و گەشتن بە
 دوورگە، لە پینا و ئەودا بەرگە دەگرن؟

نازانم پیاوه‌کان وهک خانمان نه‌بوون، هه‌موویان به‌و قسان
 به‌کسه‌ر جۆرنیک له‌ تورهبیی و دلخۆشییان پتوه‌ دیار بوو و
 هه‌موویان به‌یه‌که‌وه‌ هاواریانده‌کرد، به‌ ده‌نگینکی زۆر جیاوازو
 سه‌یرتر له‌وه‌ی خانمه‌کان. هه‌موویان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌یانوت: به‌لی،
 ئاماده‌ین! به‌لی، ئاماده‌ین! ئه‌وناس زیاتر متمانه‌ له‌ چاوه‌کانیه‌وه
 ده‌تروسکانه‌وه‌و باوه‌ری به‌ خۆی زیاترده‌بوو، که‌ ده‌یبینی
 هه‌موو ئه‌وانه‌ی چه‌ند رۆژنیک به‌ر له‌ ئیستا به‌ کزۆله‌یی
 دانیشتبوون له‌ قوژبنه‌کانی که‌شتیه‌که‌، ئیستا به‌شیکیان به‌ رینکی
 ریزبوون بۆ ئه‌وه‌ی ئاماده‌بن شه‌وان برۆنه‌ ژووره‌که‌ی ئه‌و،
 به‌شیکیشیان به‌ هه‌موو توانای خۆیان هاوارده‌که‌ن و ده‌لین:
 به‌لی، ئاماده‌ین! ئه‌وناس قسه‌کانی کوتایی پنی هینا، هه‌موویان به‌
 جۆشوخرۆشه‌وه‌ سه‌یریانده‌کرد که‌ ده‌چووه‌وه‌ ژووره‌که‌ی
 خۆی. تا شه‌و، هیچ کام له‌ پیاوه‌کان دانه‌نیشتنه‌وه‌، هه‌موویان
 به‌رده‌وام له‌ به‌ر خۆیان‌وه‌ ئاماده‌یی خۆیان ده‌رده‌بری بۆ
 برسیه‌تی و تینویتی. هیچ کام له‌ خانمه‌کانیش له‌ ریزه‌که‌ لایانه‌داو
 به‌رده‌وام له‌ شوینی خۆیان مابوونه‌وه‌. ئه‌وناس پیش
 چوونه‌ ژووره‌وه‌ی خۆی پنی وتبووم له‌ کاتی تاریکبووندا به‌
 پینچه‌وانه‌ی رۆژه‌کانی تر که‌ میوه‌م بۆ هه‌موان ده‌برد، میوه‌ بۆ
 که‌س نه‌به‌م. میوه‌م بۆ که‌س نه‌بردبوو، دنیا به‌ ته‌واوه‌تی
 تاریکبوو. به‌شیکیان ده‌نگینکی سه‌یر له‌ سکiane‌وه‌ ده‌هات، که‌
 خۆشیان سه‌ریان لتی سوپده‌ما، هه‌ندیکیان له‌ به‌ر خۆیان‌وه‌
 ده‌یانوت: برسیمانه‌ و تینوومانه‌، به‌لام هیچ که‌سێک ده‌نگی
 به‌رزنه‌کردوه‌. دره‌نگ بوو، کات رۆیشت و من هیچ خواردنیکم
 به‌ که‌س نه‌دا. ئه‌وناس دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ تاریکایی بانگی

سهربازو بينهري كرد بو ژوورهكهي خوي، بانگيكردن و منيش
 وهك هموو شهويكي تر له جيگهي خوم وهستا بووم، ريك له
 پيش ميوهكان، بهلام نهوناس نهو جاره منيشي بانگکرد، وتي:
 دكتور، وهره لمان، دهزانم برسيتها. جا ههر به راستي منيش
 برسيم بوو، بهلام نهمدهزاني برسيتهايي من چ پهيوهنديهكي به
 ژووري نهوناس و بهو بونه خوشه سهيرهوه ههيه كه هموو
 شهويك نهو كاتانه له ژوورهكوه ديت. كه رويشتمه ژوورهكه،
 دهبينم دوكهليكي سهير له ژوورهكه بلاو بووه تهوهو له
 پهنجهرهي پشتهوهي ژوورهكهي نهوناسهوه دوكهلهكه
 دهرواته دهروهوه، كومه ليك پارچهي رهونهقداري رهق له سه
 زهويي كهشتيهكه دانرابوون، دواتر له سه نهوانهوه چهند
 پارچهيهك شت دانرابوون، كه نهمدهزاني چيهوه له ناوهراستي
 نهو شتانهوه روناكاييهك ههبوو، كه دوكهليكي سهيري
 دروستدهكرد لهو شتهي كه له سهري دانرابوو، بهلام بونينيكي
 زور خوشي دروستكردبوو، پرسيم: نهمه چيهه؟
 نهوناس به پيگه نينيكهوه كه تا ئيستتا له دهروهوهي نهو ژووره
 نهمديتبوو، وتي: نهمه دياريي نهوه بو نهو كهسانهي به راستي
 خزمه تيدهكهن، توش له كهسه دلسوزهكاني ئيمهيت؛ هاوشينهوهي
 سهرباز و بينهر. وهره نهو شته خوشه بخو، نهمه پني دهلين
 گوشت، گوشت، گوشت! يهكسهر له ناو سهرم نهو قسهيه
 چهدين جار دووباره دهبووهوه، پيشتر دنيا بووم گويم لي ببوو،
 بهلام بيرمنه دههاتهوه چون و له كوي. خوي گوشتهكهي به
 شتيكهوه كردبوو، كه پيدهچوو زور رهق بيت، بو لاي من شته
 رهقهكهي دريژكردو منيش به دهستم گرتم، بهلام يهكسهر

دەستەم سوتتا! دەستەم كشانده دواوه و ويستم هاواربكه م: دەستەم،
 بەلام بېرمكردەوه كه له لاي ئەوناسدا چۆن دەبیت هاواربكه ين،
 بۆيه هاواره كه م نه كرد، تەنها دەستی خۆم بە توندى گرتبوو.
 هەرسينكيان بە بينىنى من بەم حاله پيگەنين. بينەر وتى: دكتور،
 دەزانیت تو زور زيرەكيت، بەلام رينك وهك من و سەرباز هەمان
 هەلەت دووباره كرده وه. ئەها سەيربكه دكتور گيان، وهك
 گەرەمان، سەرورەمان، نوورى چاومان، ئەم بەشەى شيشەكه
 بگره، ئيره سارده و دەستت با نەسوتيت. نەمدەزانى گەرەمان و
 نوورى چاو و سەرورەمان واتە چى، بەلام قسەكهى بينەرم
 جينە جينكردو ئەو بەشەى شيشەكه م گرت كه ئەو ئيشارەتى بۆى
 كردبوو. نەمدەزانى شيشە چيشە، ئەسلەن له ناخيشم نەپرسى،
 دەبوايه رابيم كه هەر شتىك ئەوان دەيلين، بەبى ئەوهى له ناخ
 بپرسم، منيش وهك ئەوان بەكاربېهينمەوه، تا وهك بينەر پلەم
 بەرز بيت و منيش بينم ئەم ژوورەوه هەموو شەوينك. كه
 شيشەكه م گرت، ئەوناس وتى: وهك من ئاوا هەوا له ناو دەمتەوه
 بە گوشتەكه دا بكه، بە سۆز و بەزەبى ئەو گوشتەكه
 گەرمييه كهى نامينيت و دەتوانيت بيخويت. وهك ئەو گوپم پر له
 هەوا كردو چوار جار هەوايه كه م بە گوشتەكه دا كرد، چونكه
 ئەوناس وتى: چوار جار هەواكه بە گوشتەكه دا بكه. كه
 گوشتەكه م خوارد، تاميكي ئەوهنده خوشى هەبوو، چاوه كانم
 بەبى ويستی خۆم داخست و زور بە هيواشى خواردنه كه م له ناو
 دەم دەهيناو دەبردو دەمجوى. نەمدەزانى ئەو هەسته خوشە
 چيه بۆم دروستبووه، بەلام دلنيا بووم هۆكاره كهى ئەو
 گوشتەيه كه له ناو دەمدايه. كه ئەوناس بينى من ئەوهنده

ههزم به پارچه گوشته که یه، وتی: په له مه که، ئەم دوو شیشەش
بۆ تۆن، ئەمشه و تیربخۆ. دەرانیته ههزاران شتی له وه خوشتر
له دوورگه که هەن، دەرانیته به دلی خۆت بیانخۆیت و چیژیان
لی وهربگریته. گویم بۆ ئەوناس گرتبوو و پارچه گوشته کانم له
شیشەکان دەرکړه وه و دهمخواردن. هه موو جاریکیش رینگ چوار
جار هه وام به گوشته تازهکاندا داده کړد. ئەو شه وه خوشترین
شه وی ژیانم بوو، خوشترین شه و بوو له وه ته ی چاوم
کړدو وه ته وه له سەر ئەم که شتییه و له ناو ئەم ئاوه. ئەوناسم
زۆر خوشویست، هه ر کاتیگ له ناخی خۆم ناومده هینا، دهموت:
خۆشه ویستمان، سهروه رمان، ئەوناس وا ده لیت، چونکه ئەو
چیژه ی ئەو شه وه کړدبووم، هه رگیز بیرمنه ده چو وه وه. دوا ی
سی شیش له گوشتی زۆر خوش، که له سه ر روناکییه که
داده ران و رهنگیان ده گۆراو دهمخواردن، ئەوناس وتی: سه ر بان،
له گهل بینه رو دکتۆر برۆنه دهره وه وه یه که م خانم بهیننه ژووره وه،
تا به یانی هه ر سینکتان له بهر دهرگا بوهستن و به هه موو پیاوو
خانمه کانیش بلین: برۆنه وه ژووره که ی خویان و له سه ر
جینگه کانی یه که م جار له سه ری هه ستان، بخه ون.

ئیمه ش به بی هیچ یه کودوویه ک یه کسه ر چووینه به رده رگا که،
راوه ستاین و هه مان ئەو قسه ی ئەو هه یبوو، دوا ی وتنی
خۆشه ویستمان، سهروه رمان و نووری چاومان؛ ئەوناس، به
هه موانمان وت و هه موویان رۆیشتنه وه ژووری خویان، ته نها
یه که م خانمی ریزه که نه بیته، ته نها ئەو مابو وه وه سه ر باز ئەوی
برده ژووره که ی ئەوناس و یه کسه ریش خوی هاته وه دهره وه.
له گهل سه ر بازو بینه ر له به رده رگا وه ستابووین تا به یانی،

هیچمان هیچ قسه یه کمان نه کرد، سهیری یه کمان نه کردو من
ته تانهت له گهل ناخی خوشم هیچ وشه یه کم نه دهوت، چونکه
بینه ر نه وهنده لیمه وه نزیك بوو، که ده مزانی هه ر قسه یه ک بکه م،
یه کسه ر گوئی لی ده بیتو ده زانیت چون بیرده که مه وه، منیش
هه ر له خومه وه ناخم پنی ده وتم که هیچ کهس نابیت به و گفتوگو
نه پیتییه ی نیوان خوم و ناخم بزانیته، بویه هیچ قسه یه کم نه کرد،
نه له گهل نه وان و نه له گهل خویشم.

به یانی، ورده ورده هه م خانمه کان و هه م پیاوه کان
ده هاتنه دهره وه. به بی نه وهی هیچ کهس قسه یه ک بکات،
خانمه کان به شیوهی دوینی ریزه که یان به سته وه و پیاوه کانیش
له سوچیکی که شتییه که وه ک دوینی دانیشتنه وه، به لام که میک
هاتبوونه لای سه ره وه تا هه موویان دهرگای ژووری نه وناسیان
لی دیار بیتو نه و خانمه ببینن که نه مشه و له ژووره که ی نه و
ماوته وه. من و سه ربازو بینه ریش وه ک په یکه ر له به رده رگا
وه ستابووین و چاوه ریمانده کرد نه وناس بیته دهره وه. نه وه یه که م
جار بوو له وه ته ی ئیمه به ئاگاین خه لکی ناو که شتییه که پیش
نه وناس هه لستن له خه و، هه میشه یان به دهنکه گه ورده که ی
نه وناس خه به ریانده بووه وه، یان من بانگمه کردن بو
میوه خواردنی به یانیان، به لام نه مرق، خور به ته واوی
هاتبووه دهره وه و ده مانیبینی، بویه هه موان به خه به ر بوون، به لام
نه وناس هیشتا له ژووره که ی نه هاتبووه دهره وه. پیش نه وهی
ناخم هیچ قسه یه ک بکات، خوم وتم: دیاره بویه به و توپه
روناکه م وتووه خور، ناوی خوره. دوا ی ماوه یه ک وه ستان،
به بی نه وهی هیچ کهس هیچ قسه یه ک بکات، نه وناس له

دەرگاگه وه هاته دهره وه. به ته واوی له دەرگاگه دوور که و ته وه و
دوای خۆی خانمه که هاته دهره وه. هیچ شتیکی جیاواز له
خانمه که پروینه دابوو، جگه له زهرده خه نه یه کی سهیر نه بیت.
راسته و خۆ پویشته وه، له لای پیاوه کان دانیشته. هه موو
خانمه کانی تر بهرده وام چاویان له سهیری بوو، چونکه دهیانزانی
هه موویان هه مان چاره نووسی ئهویان ههیه، مادام له و ریزه
وه ستاون. من سهیری ده موچاوی هه موویانم ده کرد، هه موویان
جۆرینک له جۆره کان خوشحال دهرده که وتن کاتیک سهیری
خانمه که یان ده کرد، که هاتبووه دهره وه و ئه و زهرده خه نه سهیره
له سهر ده موچاوی لانه ده چوو، هه موویان به تامه زرۆیه وه
چاوه رپی تاریکبوون بوون. منیش فه رمانم پی نه بوو میوه بدهم
به هیچ کامینکیان، دوای ئیستیک ئه وناس به سهربازی وت
برواته وه شوینه که ی خۆی، بینه ریش له سه ربانی ژووره که ی
ئه وناس وه ستایه وه. منیش چوومه وه لای میوه کان، که تا ده هات
بوونیان ناخۆشترده بوو. خۆم هیچ کیشه یه کم نه بوو که له وی
وه ستابووم، به لام که خۆر به رزترده بووه وه، پیاوه کان
هه موویان به چاویکی زۆر نائاساییه وه سهیریانده کردم و
زمانیان دهرده هیناو به دهوری لیویان ده یانسوا. خانمه کانیشم
سهیرده کرد، هه ندیکیان قاچه کانیان دهستی به له رزین کردبوو.
ئه وکات به ئاگاهاته وه که من خۆم دوینی شه و گوشتم
خواردوو، به لام ئه مانه ی لی رهن، له دوینیوه له و کاته وه ی خۆر
له ناوه راستی ئاسمان بوو، هیچ میوه یه کیان نه خواردوو، به لام
ئه وه ی سهیر بوو، خانمی یه که م که چووبوو له لای ئه وناس، ئه و
به هیچ شیوه یه ک وه ک ئه وانی تر برسی دیار نه بوو. چووم بۆ

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

لاى ئەوناس، بە بانگکردىكى ھاوشىۋەي ئەۋەي دۈيىنى شەۋو
زۇر بە ترسەۋە وتم: ئەي خۇشەۋىستى ئىمە، گەۋرەمان و
سەرۋەرمان، ئايا كەي پىۋىستە مېۋەكان بەدەم بە پىۋەكان و
كەي پىۋىستە بېدەم بە خانمەكان، ھەموۋيان زۇر برسى
دەردەكەون. ئەوناس ئاورىكى توندى دايەۋەو سەيرىكى كردم،
لە چاۋەكانى پىش ئەۋەي ھىچ قسەيەك بكات، من تورەيىەكى
زۇرم دەيىنى، بە دەنگىكى نزم وتى: دكتور! لە كەيەۋە تو پرسىار
لە مىشكت دروستبۋە دكتور؟ لە كەيەۋە تو پىش ئەۋەي من
قسەبگەم، پىش فەرمانەكانى من خوت برىار لە سەر
دابەشكردنى مېۋەكان دەدەيت؟ پىم ناليت ئەو بىرکردنەۋانە
چىيە؟ دەتەۋىت لە فەرمانەكانى ئەو دەربچىت؟

ھەستمدەكرد دەيەۋىت ئەو قسانەي بە منى دەلېت، بە ھەموو
ھىز و توانايەۋە ھاۋاربكات و ھەمان ئەو قسانە بكاتەۋە، بە لام
لە بەرئەۋەي نايەۋىت كەس گەتوگۈكەمان بېيىستىت، ئاۋا بە
لە سەرخۆيى قسەكان دەكات و پىمى دەلېت. كە قسەكانى
تەۋاۋبوو، يەكسەر ھەموو ئەو قسانەم رەتكردەۋەو دووبارە
ۋتمەۋە خۇشەۋىستمان، گەۋرەي ئىمە، سەرۋەرمان، ئەي ئەو
كەسەي كە تو نەبىت، ئىمە بىيەشەبىن لە ھەموو سۆزو
خۇشەۋىستىيەكى ئەۋ، تو ئىمەت لە ھەموو تومول پاراستوۋە،
تو بوۋىت ئىمەت لە بانشى و ھەموو دەنگىكى ۋىرانكەر پاراست،
من چۇن دەتوانم لە فەرمانەكانى تو دەربچم! بە ھىچ شىۋەيەك
تەمايەكى وام نىيەۋ نامەۋى شتىكى وا بلىم، داۋاي لىبوردن
دەكەم، داۋاي لىبوردن دەكەم كە شتىكى وا بە خەيالمدات،
زۇر داۋاي لىبوردن دەكەم و شەرمەزارم. بە راستى من دەبىت

سزای خۆم بدهم و هەرگیز جارێکی تر پرسیار له فه‌رمانه‌کانی
تۆ نه‌که‌م. بێگومان ئه‌و برسێبوونه، ئه‌و تینووێه‌تییه‌ی ئه‌وان
تیندان، هه‌مووی وه‌ک خۆشه‌وێستییه‌کی گه‌وره‌ بۆ ئه‌و وایه‌و
زوو‌تر ده‌مانگه‌یه‌نیت به‌ دوورگه‌ی خه‌ونه‌کانمان. زۆر داوای
لێبوردن ده‌که‌م ئه‌ی گه‌وره‌ی ئێمه، گه‌ر تۆ لێم خۆشنه‌بیت، من
ناتوانم له‌ خۆم خۆشبه‌م. تکایه، بمبوره!

خۆشم نه‌مه‌ده‌زانی ئه‌و هه‌موو داوای لێبوردنه له‌ پای چی
ده‌که‌م و هه‌له‌که‌م چیه‌، به‌لام وه‌ک کۆمه‌لێک قسه‌ی نوسراو له
پێشم؛ قسه‌کانم دووباره‌و چه‌ندباره‌ده‌کرده‌وه، ئه‌و ناسیش
به‌وپه‌ری لووتبه‌رزیه‌وه ده‌سته‌کانی له‌ پشتیه‌وه له‌ ناو یه‌ک
دانابوو و گوێی بۆ گرتبووم، هه‌ستمده‌کرد زۆری پێ خۆشه‌که
به‌و شێوه‌یه‌ وه‌سفیده‌که‌م و به‌ هه‌موو توانامه‌وه داوای لێبوردنی
لێ ده‌که‌م، هه‌ستیک له‌ ناخم ئه‌و داوای لێبوردنه‌ی زۆر پێ
ناخۆش بوو، هه‌ستیکێ تریش ئاراسته‌یده‌کردم که‌ بکه‌ومه‌سه‌ر
چۆکه‌کانم، ئه‌وجا ئه‌و قسانه‌ دووباره‌ و چه‌ندباره‌بکه‌مه‌وه، به‌لام
له‌ هه‌مان کاتدا ده‌نگیکێ تریش ده‌یوت: نا، نه‌که‌یت شتی وا
بکه‌یت، چونکه‌ گه‌ر وا بکه‌یت، هه‌موو که‌شتیه‌که‌ ده‌زانن
هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ت کردوه، بۆیه‌ له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و ناس وا داوای
لێبوردن ده‌که‌یت و که‌وتووێته‌سه‌ر چۆک. سه‌ره‌تا وام ده‌زانی
ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌یه‌وێت من بپاریزیت له‌ به‌رانبه‌ر خه‌لکی که‌شتیه‌که‌،
به‌لام دواتر که‌ شه‌و که‌ خانمی دووهم برابوووه ژووره‌که‌ی، له
به‌رده‌رگای ئه‌و ناس بیرم له‌و پووداوه‌ ده‌کرده‌وه‌و بۆم
ده‌رکه‌وت که‌ ئه‌و ده‌نگه‌ی ناخم له‌ به‌رئه‌وه‌ی نه‌کات ئه‌و ناس
پێ ناخۆش بێت که‌ من بوومه‌ته‌ هۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ خه‌لکی

كه شتييه كه به گفتوگو كه مان بزائن، قسه يه كي وا دهكات ك
 نه كه و مه سهر چوك. هر چونيك بوو، قسه دووباره كانم کوتايي
 بي هينا، نه وناسيش به ساردييه وه وتي: باشه، به لام جاري
 ميوه و شت نييه تا سبه ي نيوه رو. من به بي نه وه ي بزائم نيوه رو
 چييه، وتم: به سهر چاو، به سهر چاو سهر وهرم، به سهر چاو!
 هموو شتيك به پني فرمانه كانی تو دهر وات. تكايه، لي مان
 خوشبه و له تورهي تومول بمان پاريزه. له گهل نه و قسانه لني
 دوورده كه وتمه وه و دهر ويستمه وه لاي ميوه كان، دهمبيني كه
 خه لكه كه بيناقه تتر و بيناقه تتر ده بوون. خانمه كه ي دويني شه ويش
 زهرده خه نه كه ي سهر ترو گوره تر ده بوو، نه وه ش واي ده كرد
 خانمه كان هينده ي تر تامه زروو به په روش بن كه شه و دابيت و
 بتوانن بچنه ژووره وه. نه و روژه هموو خه لكی كه شتييه كه به
 برسيه تي به رنيانكرد، منيش له لاي ئيواره خه ريكد ده بوو برسيم
 بيت، دهمزانی كه شه و من و سهر بازو بينه ر ده چينه ژووره كه ي
 نه وناس و دووباره گوشت ده خونيه وه و بونيكی خوش
 ده كه ينه وه. هر وهك پيشبيني مكرده بوو، ريك هم مان شتي دويني
 دووباره بووه وه، ته نها نه م جاره من دستم نه سوتا و فير بيووم
 چون شيشه گوشته كان بگرم، له بينه ره وه گويم لي بوو كه نه و
 روناكييه ي سهر پارچه ره كه كه وا دهكات گوشته كان
 دو كه ليان لي به رزبيته وه و بونيان خوشييت، ناوي ئاگره. بينه ر
 له من و سهر بازو ياتر قسه ي له گهل نه وناسدا ده كرد، وام
 هه سته كرد نه وان زور هاو رني يه كتر بن و زور له يه كه وه نزيك
 بن. وا دهر ده كه وت كه بينه ر هموو شتيك بزانييت له سهر
 كه شتييه كه و خوار دنه كان و خانمه كانيش، به س نا، دياره نه وناس

خۆی هه‌موو شتێک سه‌رده‌تا به‌ بینه‌ر ده‌لێت، دوایی به‌ ئێمه‌ی
 ده‌لێت، یان له‌وانه‌یه‌ بینه‌ر ناخی ئه‌و ناسیش بخوینێته‌وه‌و گویی
 له‌ ناخیشی بیت، ترسیکی گه‌وره‌ له‌ دلم دروستبوو که‌ وا
 بیرمکرده‌وه‌، ئاخ‌ر ئه‌و ناس خۆ وه‌ک ئێمه‌ نییه‌، نا، بینه‌ریش
 ناتوانیت ناخی ئه‌و ببینیت. ئه‌و نه‌ینیی هه‌موو که‌شتیه‌که‌و
 دوورگه‌که‌شی له‌ لایه‌، کئ نالیت دوورگه‌که‌شی بینیوه‌، ئه‌وه‌ نییه‌
 هه‌موو کات ئه‌وها به‌ وردی باسیده‌کات بۆ ئێمه‌. ئه‌و ناس زۆر
 له‌ بینه‌ر زیره‌کتره‌، زۆر شتی زیاتری بینیوه‌و ده‌یزانیت که‌
 که‌سمان نایزانین. دلنیا‌م ئه‌و جو‌ریک له‌ به‌رگه‌ری هه‌یه‌ له‌ ناخی،
 که‌ ناهیت بینه‌ر ببینیت. من له‌ و قسانه‌و له‌و بیرکردنه‌وانه‌دا
 بووم که‌ بینه‌ر به‌ چاویکی زۆر سه‌یره‌وه‌ سه‌یریکردم، خیرا
 هه‌موو بیرکردنه‌وه‌کانم پساند، بۆئه‌وه‌ی ناخ‌م دیار نه‌بیت له‌ لای
 ئه‌و، با که‌س نه‌زانیت من به‌راوردی بینه‌رو ئه‌و ناسم کردووه‌ له‌
 ناخی خۆم. گه‌ر بزانی، له‌وانه‌یه‌ سزا بدریم، چۆن ئه‌و ناس له‌گه‌ل
 که‌سیکی ئاسایی وه‌ک بینه‌ر به‌راوردده‌که‌م. نا، نا، هه‌رگیز شتی
 واناکه‌م. وه‌ک دوینی شه‌و، هه‌ر سینکمان رۆیشینه‌ده‌ره‌وه‌، به‌لام
 ئه‌م جاره‌ نه‌وه‌ستاین له‌ به‌رده‌رگاکه‌، به‌لکو هه‌ر سینکمان
 خه‌وتین. به‌یانیش وه‌ک دوینی، هه‌موو به‌خه‌به‌ر بووین، جگه‌ له‌
 ئه‌و ناس. وه‌ک دوینی ئه‌ویش دره‌نگه‌وتو دواتریش له‌گه‌ل
 خانمه‌که‌دا هاته‌ده‌ره‌وه‌. هه‌موو شته‌کان وه‌ک دووباره‌ی دوینی
 وابوون، خانمه‌که‌ی شه‌و له‌ لای ئه‌و ناس بوو، خه‌نده‌یه‌کی سه‌یر
 له‌ سه‌ر لێوی هه‌بوو، هه‌ر ئه‌و خه‌نده‌که‌ی کرد، خه‌نده‌ی لێوی
 خانمی یه‌که‌م نه‌ما. ئه‌ویش برسی دیار بوو؛ نیوه‌رۆ، ها، نیوه‌رۆ.
 ئه‌و ناس وتی که‌ نیوه‌رۆ میوه‌یان پئ بدهم، به‌بئ ئه‌وه‌ی خۆیشم

بزانه بۆو چۆن، دهمزانی نیوه رۆ واته خۆره که له ناوه راستی
 ئاسمان بیت، وهک ئهوهی ئهوه نیوهی رۆژه که بیت و ئیتیر
 خۆره که به رهو لای چیاکانی له دووره وه دیار بوون و هه رگیز
 نزیکنه ده بوونه وه بروت و به جیمان به یلنت و تاریک بیت. که وتم
 ئاماده بن بۆ میوه کان، هه موویان به تامه زرۆیه کی زۆره وه
 هه ستانه وه سه ره پی و هاتن به ره و شوینی دابه شکردنی میوه کان،
 هیچ کهس گله یینه ده کرد، هیچ کهس هیچ قسه یه کی نه کرد که
 بۆچی دوینی هیچ میوه یه ک نه بووه. هه موویان به تامه زرۆیه وه
 میوه بۆنناخۆشه کانیا و هه رده گرت و ده یان خوارد. هه ندیکیا له
 کاتی هه ستانیا به رده بوونه وه و ده چوومه لایان، دهمزانی ئیستا
 خویان هه لده ستنه وه، دهمزانی ئه و حاله ته مه تر سیدار نییه،
 چونکه زۆر جار دووباره ده بووه وه و هیچ کات هیچیا هیچ
 شتیکیان لئ نه ده هات. هه موویان میوه ی خویان وه رگرت و
 سه یری باری میوه کانم ده کرد، زۆر که مبه بووه وه. له ناخی خۆم
 ده موت: له وانه یه به شی ۲ رۆژی تر بکات، یان رۆژیک زیاتر
 یان که متر. بینهر له پشتمه وه په یدا بوو و وتی: دکتۆر، میوه کانت
 به شی ۳ رۆژی تریان لئ ماوه ته وه، ئه و خه لکه برسیده بن،
 ده زانیت!

دلم ده یویست له سنگم بیته ده ره وه، به ئاسانی گویم له ته په ته پی
 دلم بوو که له قه فه زه ی سنگمی ده داو ده یویست رابکات له
 قه فه زه که ی، ته واو له وه دلنیا بووم بینهر ده توانیت هه موو
 قسه کانی ناخمو بیرکردنه وه کانم بیستیت و بیانبینیت. هیچم پی
 نه ده و ترا، جگه له وه ی که وتم: به لی، به لی، بینهر ریک وایه، ریک

قسهی تویه، به لام دلنیام 'ئو' به زهیی ههیه بومان و ناهیلیت ئو
خه لکه به برسیه تی بمیننه وه.

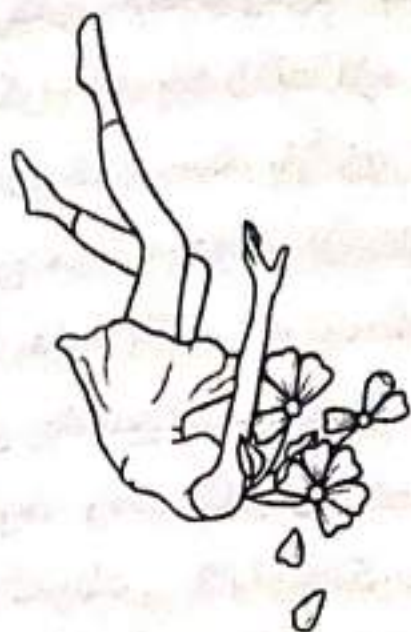
شته کان به ئاسانی دهرویشتن، خه لکه که هیچ گله ییه کیان نه بوو،
هه موویان میوه کانیاں به چیژو تامه زرؤویییه کی زروره وه
ده خواردو خانمه کان بۆ ریزی خویان و ئه وانی تریش بۆ سوچی
که شتییه که ده گه رانه وه. خانمی دووهم زه رده خه نه ده کات و به
روونی ده بینم گر له چاوی خانمه کانی ریزه که به رده دات. ئیستا
هه موویان دلنیاں که شه وانه له ژووره که ی ئه وناس شتیک
رووده دات که خانمه کان پیرو زده کات، یان شتیک رووده دات که
دلپانخوشبیت، شتیک رووده دات که به دلی ئه وان ده بیت، ئه گینا
بۆ ئه وه دوو رۆژه خانمه کانی له ژووره وه ماونه ته وه ئه
زه رده خه نه ده کهن، تا ئه و کاته ی دوا ی ماوه یه کی زور برسیه تی
زوریان بۆ ده هیئت.

چهند رۆژیک به و شیوه یه تیپه ری، ریک ئیستا نوره ی خانمی
شه شه م بوو بچیته ژووری ئه وناس. هه موو رۆژه کان دوو باره
بوون، میوه کانم به شی یه ک رۆژی تریان لی مابوو وه، چونکه
من هه موو رۆژ میوه م پی نه ده دان، دوو رۆژ یه ک جار میوه م
پی ده دان و ئه وانیش داده هات، برسیترو برسیترده بوون. ته نها
به شی یه کجاری تریش میوه م پی مابوو. خانمه کانی
ده چورنه ژووره وه، هه موو کات به هه مان زه رده خه نه و به تیری
ده هاتنه ده ره وه. ده مزانی له ژووره وه گوشتیان پی ده دریت،
بۆیه ئه وان له رۆژی دواتر برسییان نه بوو، خانمی چواره م که
میوه م پیندا، نه یخوارد، به لکو بۆ رۆژی دواتر که هیچ میوه یه ک
نه بوو بۆ ئه وانی تر، میوه که ی خوی هه لگرتبوو و ئه و رۆژه ی

میوه نه بوو، نه و میوه ی خوی خوارد. نه و شه وده ی خانمی
 شه شه م که نه و خانمه هه ناسه ته نگه بوو، رژی پیش
 ریز بوونه که که و ته سر نه رزه که، نوره ی چوونه ژووره وده ی بوو،
 شه وینکی نانسایی بوو. له وانه یه ته نها بو من وا بوو بیت، چونکه
 من دهنگیک پنی دهوتم که نه م خانمه هه رگیز ناتوانیت به نانسایی
 بچینه ژووری نه وناس و وهک نه وانی تر زهرده خه نه یه کی
 سه یربکات و بینه دهره وه. که دنیا تاریکبوو، خانمی حه و ته م
 په له ی له شه شه م ده کرد که برواته ژووری نه وناسه وه. تا وای
 لی هات نه وناس خوی دهرگای کرده وه و فهرمووی له خانمی
 شه شه م کرد که بچینه ژووره که یه وه. له لام زور سه یر بوو که
 نه وناس به زهرده خه نه یه کی هاوشیوه ی زهرده خه نه ی هه ر پینج
 خانمه که ی پیشوو به خانمی شه شه می وت: نازیم،
 وهره ژووره وه، ئیره هه ر خوی جوریکه له جوره کانی دوورگی
 خه ونه کان، هه ر خوی بونی خوشبه ختیبه کانی دوورگی که ی لی
 دیت. من له چاوی خانمه که دا نادلنیایی و ترسم به دیده کرد، له
 چاوی نه وناسیشدا نه مده توانی هیچ هه ستیک بخوینمه وه.
 خانمه که دواچار رژیسته ژووره که ی نه وناسه وه. ئیمه له
 دهره وه بووین، هه رسینکمان تیربووین؛ من، سه رباز و بینه ریش.
 دوا ی ئیستیک بونی خوشی گوشته برژاوه که به سه رماندا
 دهستی به هاتوچو کردو ده مزانی که خانمه که ئیستا ده بیت زور
 نارامبوو بیته وه و ترسی نه مابیت له ژووره که ی نه وناس، چونکه
 هه موو نیشانه یه ک نامازه بوو بو نه وه ی که نه وناس له شوینیکی
 تایبه ت خانمه کان ده خه وینیت، که پیشانی ئیمه ی نه داوه،
 خواردنکی خوشیشیان پنی ده دات پیش خه و تن. ئیتر بویه

هه موویان ئاوا به دلخووشی دینه دهره وه و هه موو ئه وانهی که تا
 ئیستا نه چوونه ته ژووره وه، ئاوا به جوشو خروشن بو
 چوونه ژووره وهی ژووره ئه فسوناوییه کهی ئه وناس. ئه و شه وه
 به پینچه وانهی شه وه تیژره وه کانی تر، زور خاو دهرۆیشت.
 ده توت: هه رگیز به یانی دانیهت، هه رگیز روناکی نابینینه وه. له
 ناکاو بیرمهاته وه که بینهرم له ته نیشته، هیشتا نه چووه بخه ویت،
 خانمه کان و پیاوه کانیش ورده ورده دهرۆیشتنه ژووره کانی
 خویان، سه رباز چووبو وه لای بازنه کهی خوی، من و بینهر
 مابووین له بهرده رگا کهی ئه وناس، بویه ئه و بیرکردنه وانهی
 سه رم راگرت، ئاخه بینهر ئه وهنده لیم نزیک بوو، دنیا بووم
 هه موو بیرۆکه کانی بیستوو وه هه مووشی به ئه وناس
 ده گه یه نیت. ئاخه ده زانیت ئه وناس چه ند زیره که، چه ند بلیمه ته!
 پیم وایه به قه د سه د بینهر زیره که، له وانیه به قه د دووسه د
 سه ربازیش هیز له قۆله کانی کۆبوو بیته وه. راسته وا
 ده رناکه ویت، به لام دنیا م وایه، چونکه گه ر وا نه بیت، چون
 توانیویه تی که سیکی زیره کی وه ک بینهر بخاته ژیر رکینی
 خویه وه، گه ر وا نه بیت، چون توانی سه رباز کۆنترۆل بکات.
 حه تمن هه م زیره کتره له بینهر، هه میش به هیزتره له سه رباز.
 ئیتر هه ر وا ده بیت، "ئه و" به تایبهت ئه وناسی دروستکردوو تا
 خوی به ئیمه بناسینیت له رینگه ی ئه وه وه. ئاخه گه ر له
 سه ربازیش به هیزتر نه بوایه، چون توانیویه تی رووبه رووی
 بانسی بیته وه و ئیمه ی خه لکی که شتییه که پپاریزیت. بنگومان
 توانا کانی ئه و باوه رپینه کراو و سه یرن. من له و بیرکردنه وانه و له
 بیرکردنه وهی ئه وه دا بووم که بیرکردنه وه کانم بوه ستینم تا

بینر گوئی لنین نه بیت، قیزه یه کی زور گه وره له لای
 ژووره که ی نه وناسه وه به رزبو وه وه. ریک هاوارمکرد: خه لکینه،
 هه مووتان برونه وه ژووره کانی خوتان، بانشی هیرشی بو
 هیناوین. سهرباز، خیرا رابکه و وه ره به ردهرگای نه وناس. بینر،
 چی بکه یین، چی بکه یین؟ چون خومان رزگار بکه یین؟ شه وه که
 شه وینکی بیمانگی تاریک بو، زور تاریکتر له شه وه کانی پیشوو،
 قیزه که جارینکو دوان و سیان دووباره و سنیاره ده بو وه وه
 به رده وامبوو. وا پنده چوو ریک له پشتی ئیمه وه بیت و لیمان
 نزیکیته وه. میشکم وینه ی ژنیک پیری ره شپوشی
 گوچانبه دهستی جادوو گه ری ده هاته پیشچاو، که چاوینکی
 به قورلداکه و تووی بریسکا وه لووتینکی گه وره ی هه بوو. هه ندیک
 له قزه سپیه کانی هاتبوونه ده ره وه و پشتی به ته وا وه تی
 چه مابو وه وه، به لام له گهل نه و ته من و پیرییه ی، له گهل
 چه مانه وه ی پشتیشی، نه و زور به خیرایی له ئیمه نزیکه ده بو وه وه.
 دلم زور به خیرایی لینده دا، هه موو نه و شتانه ته نها له چند
 چرکه یه کی زور که مدا روویانده دا، هه موویان به یه که وه؛
 هاواره کانی من، قیزه کانی بانشی و ترس و خه یالکردنی شکل و
 شیوه ی بانشی و هه موو سهربازه درنده کانی تومول. هه موو
 شتیک له ئیستیکو له چاو تروکانیکدا ده هاته پیشچاو و مهرگی
 خوم ده بیینی به هوی ته قینی گویم و ده رپه رینی میشکم له
 هه ردوو کونی گویمه وه به هوی قیزه به هیزه کانی بانشییه وه.
 هه مووی له چند چرکه یه کدا بو، هه مووی!
 که قیزه که زور نزیکبو وه وه، ده رگا که ی پشتیمان؛ ده رگای
 نه وناس کرایه وه! ده مزانی نه وناس هه رگیز ئیمه به جینا هیلینت،

دەمزانى ئەو ئىمەو ھەموو خەلكى كەشتىيەكە رزگار دەكات لە
بانشى، چونكە ئەو ھەلبىزار دوو، ئەو خۆى ناردوويەتى بۇ
ئىمەو تواناى دووسەد سەربازو زىرەكىى سەد دانە بىنەرى پى
داوہ تا لە دوو كاتو ساتى لەم شىوہىە بىتتە فرىادىرەسمان.
ئاورمدايەو، دەبىنم خانمى شەشەم قىژەيەكى زۆر بەھىز
لەدەداتو بە چاوى گريانو ھەناسەى تەنگەوہ رادەكاتە
دەرەوہو خۆى لە باوہشى من دەھاوئىت. ھەناسەكانى زۆر
خىزاو قوول بوون، لە ئىستىكى كورتدا قوول و سنگى من تەر
دەبوو بە فرمىسكەكانى خانمى شەشەم. لە باوہشى مندا بوو كە
وتى: دكتور، دكتور، دەيەوئىت وەك قاتلەبەرە رەشەكانى
شوقەكەم لى بكات، تكايە، مەھىلە وام لى بكات. نامەوئىت ئەوہم
بەسەربىتتەوہ دووبارە. دكتور، تكايە، بىمپارىزە، مەھىلە ئەو
زولمە گەورەيەم لى بكات، من ھىچم ناوئىت، نە گوشتو نە ميوہ،
تەنھا مەگەرئىننەوہ بۇ شوقەى پشت گردەكە، تكايە، با نەچمەوہ.
تكايە، با وەك لىزام لى نەيەت، توخوا بىمپارىزە. خانمى شەشەم

لهو قسانه بوو ئه وناس هاته دهره وه، به دهنگه گه ورده كه ي
هاواري له سهرباز كرد كه بيتو به قژه دريژه كه ي شه شه م
بيبات بو لاي بازنه كه ي خوي. سهرباز زور به خيرايي رايكردو
خانمه كه ي له باوه شي من دهره يتاو فريند ايه لاي بازنه دارينه
جولاوه كه. ئه وناس هاواريكرد، فريند ايه ناو ئاوه كه وه، ئه مه
جاسوسو سهربازي بانشييه، فريند ايه ناو ئاوه كه وه. سهرباز
چاوه كاني زه قبوونه وه، وهك ئه وه ي نه يه ويت ئه و فرمان
جيبه جيبكات، به لام ئه وناس هاواريده كرد كه نه هيليت هيچ
قسه يه كي تر بكات، ئه گينا هموو تومول ده هينيتته سهرمانو
شوينه كه مان ئاشكراده كات. هموو شتيك زور به خيرايي
روويده دا، گويم لي بوو شه شه م هر ده يوت: دكتور، دكتور!
هاواري مني ده كردو باسي كه سيني تري ده كرد كه نايه ويت
وهك ئه وي لي بيت. باسي ئه وه ي ده كرد كه نايه ويت وهك ليزاي
لي بيت. ده گريا و ده پارايه وه، ئه وه به رووني ديار بوو جله كاني
همموي درابوون. له ئيستيكدا من چاوم ده تروكاند، خانمه كه م
ده بيني له سهر شاني سهرباز، له ئيستيك ي ترو چاوتروكانيني
تردا ده بمبيني خوي راده پسكيتت و ده يه ويت رابكات، به لام بو
كوي؟ بو كوي راده كات؟ سهرباز فريند ايه ناو ئاوه كه وه،
ماوه يه ك دهنگي په له قاژه ي مهرگي خانمي شه شه م ديت و هموو
خه لكه كه له و چند چركه كه مه ي ئه و رووداوه روويدا،
هاتبوونه دهره وه و ده يان بيني سهرباز خانمه كه ده خاته ناو
ئاوه كه وه، هممويان به خوشحاليه كي سهر، تيكه ل به ترسو
گومانو دوودلي سهر ي رووداوه كه يان ده كردو گوڤيان بو
هاواريه كاني خانمي شه شه م ده گرت. دهنگي ئاوه كه و په له قاژه و

قیزه کانی و ناوی لیزاش که مترو که مترده بوونه وه. هه موو شتیک
 له که متر له یهک خوله کدا روویداو خانمه کهش به چند
 خوله کینکی کهم نه دهنگی خوی، نه دهنگی پهله قازده کهیشی
 نه مان و نه هاتنه وه به گوئی هیچ کامیکماندا. من وه دستابووم،
 سه رمسور مابوو، نه مه یه سه ربازی تومول! واته نه مه یه کینک
 بوو له وان! واته نه خانمی شه شه مه ی که من بهر له چند
 روزنیک هه ستم به هه ناسه تهنگی و ئاره قه کانی کردبوو، یه کینک
 بوو له دوزمنه سه رسه خته کانی ئیمه که ده یویست ئیمه و
 نه وناسیش له ناو بیات! له جینگه ی خوم نه مده توانی هیچ جوله یهک
 بکه م، کهس قسه ی نه ده کرد، دهنگی ئاوه کهش نه ماو دهنگی
 قیزه کان کوتایی پی هات. نه وناس دهرگا که ی له دوا ی خوی به
 توندی داده خات و بایه کی سهیری هیمنیش هه لده کات که گریان و
 ئاره قه ی خانمی شه شه م به سنگ و جله کانی منه وه
 سارده کاته وه و له رزینکی ترسو سه رمابوون به له شمدا
 تیده په ریت. بیده نگییه کی ته واو، خانمه کان و پیاوه کانیش
 دهگه رینه وه ژووره کانیا ن. هیچ شتیک بونینایه ت، دهنگینایه ت. به
 ترسه وه ملم ده سورینم، ئاوردده مه وه بینه ر بینم، بزائم
 کاردانه وه ی نه و چونه. به پیچه وانه ی هه موو نه وانه ی سه ر
 که شتییه که، نه و ئارام و به و یقار دیار بوو. چاوه کانی
 وردیبوو نه وه له و شوینه ی که خانمه که ی لی به درایه وه و
 که و ته ناو ئاوه که وه. زور به ئارامی سهیری نه وینی ده کرد،
 هه ستمده کرد ده یه ویت بیرکردنه وه کانی ته خته ی که شتییه که
 بخوینیته وه، که ههستی چون بووه کاتیک نه و خانمه له سه ر
 که شتییه که ی نه و بووه، کاتیک سه ربازیکی تومول له سه ر

که شتییه که ی نهو بووهو ته خته یه کی تاو هاش توانیویه تر
به رگه بیگریت. یان له وانه یه بیر له سه رباز بکاته وه، چون توانی
کوئتر ولیبکاتو به رزیبکاته وهو بیخاته تاو ده که وه، بوچی
چاوه کانی وا زه قنو له دیار بازنه که ی خوی وه ستاوه و هیچ
قسه یه ک ناکات! هه موو شتیک زور بیدهنگ بوو، به لام
بیدهنگییه کی نارام نا. بیدهنگییه ک که هیواده خوازیت به قیزه ی
جاسوسه که ی بانشی، هیواده خوازیت به دهنگه گه وره که ی
یه که م رۆژی نه وناس که خه لکه که ی خه به رده کرده وه.
بیدهنگییه کی ترسناکو پر له گومان و دوودلی و نارحه تی. تا
به یانی، من هه ر به هه مان شینوه ی که له به رده رگای نه وناس
وه ستابووم، وه ستام، بینه ریش هیچ جوله یه کی نه کردو
سه ربازیش له لای بازنه که ی خویه وه وه ستابوو و سه یری
دواوه ی نه کرده وه. هه ر له گه ل ده رکه وتنی یه که م تیشکی خور،
نه وناس هاته ده ره وه. پیچه وانه ی هه ر پینج شه وی رابردوو که
خانمه کان له ژووره که ی بوون و درهنگ ده هاته ده ره وه، نه م
به یانییه پینش هه موان خه به رییبوو وه و پینش هه موانیش
هاته ده ره وه. ده رگاکه ی کرده وه وه یه کسه ر ده ستیکرد به
هاوار: سه رباز، برق هه موو خه لکه که به شه ق بهینه ده ره وه،
هه موویان به بی جیاوازی. هه ر که سینک تا ئیستا له خه و
ماوه ته وه، بانگیانکه و بیانینه ده ره وه. هه ر ئیستا هه موویانم بو
بهینه ئیره و هه موویان ریزیکه. سه رباز هه ر به په له و به بی
بیرکردنه وه ده چوو بو لای ده رگای ژووری خه لکه که، به لام
هاواره کانی نه وناس نه وهنده بیزارکه رو توند بوون،
پنیوستینه ده کرد سه رباز هیچ قسه یه ک بکات، چونکه خه لکه که

خویان پؤل پؤل ده هاتنه دهره وه. هه مووشیان له سهر
 ده موچاویان به پوونی ترسو دوودلییه کی زور به دیده کرا. به بی
 نه وه ی کهس بزانیته بابه تی قسه کردنه که چیه، نه وناس به
 توپه ییه کی زوره وه دهینه راندو دهیوت: باشه! باشه! نه وه باشه
 که به سه رمانهات! نیستاش نیوه هر خه ریکی خه ون! واته
 ده بویه به چاوی خوتان سه ربازیکی نه وان ببینن تا باوه ربکه ن!
 واته ده بیته هر بیانینن و بینو بمانکوژن، ئینجا باوه رده که ن!
 چیتان ده کرد گهر "نه و" خوی منی له بوونی نه و جاسوسه
 ناگادارنه کرد بایه وه! چیتان ده کرد! له وانه بوو منو هه مووتان
 بکوژیت. نه وه من له لایه ن "نه و" هه ده پاریزریم، نیوه ش وا
 ده زانن هه مووتان وان و راسته وخو ده تان پاریزیت! ده زانن دوینی
 شه و یه ک ده قه دواتر زانیبامایه که شه شه م له توموله وه هاتووه،
 هه موو که شتییه که ی به سه ریه ک داده او هه موومان له جینی نه و
 ده که وتینه ناو ناوه که وه! نیوه ده زانن ئیمه له چ مه ترسییه کی
 گهره داین! گهر زوو نه گه یین به دوورگه که، خواردنه کانمان
 ته واوده بیته. گهر زوو نه گه یین به دوورگه که، بیگومان نیستا
 بانشی و هه موو تومول جیگه ی ئیمه ده زانن، ده ماندوزنه وه و
 هه موومان ده سوتینن، میشکی هه مووتان پارچه کانی له
 گرینه کانتانه وه دینه دهره وه. نه و قیژه یه ی دوینی شه و وه ک
 قسه کردنی ئاسایی بانشی وایه نه ک قیژه ی، جا تینگه ن!
 له کاتی قسه کردن هه موو ده موچاوی سوور ببووه وه، چاوه کانی
 خونینان تیزابوو. پیده چوو نه مشه و به هیچ شیوه یه ک نه و
 چاوانه نه خه وتبن و بیریان له رووداوه که ی نه مشه و کرد بیته وه.
 من نازانم بوچی "نه و" زووتر ناگادارینه کرد بووه وه که

بمانزانيايه و نهو رووداوه رووينه دابايه، يان شوينه كه مان
ئاشكرانه بوايه. ده ميبيني نه وناس بهرده و امه له نه راندنو
خه لكه كه ش زياترو زياتر ترس له ده موچاويان ده نيشيت.
بينه ريش هيچ ئارامبي خوي تينكه داوه و وهك نه وهي گوئيگرتييت
بو قه سیده يه كي شيعري رومانسي، گوي بو قسه كاني نه وناس
ده گريت. ناخم ده پرسيت، قه سیده يه كي شيعري رومانسي چيه!
خوي وهلامی خوي ده داته وه، به لام له وه لامه كه ي تيناگه م، گويم
لني نابيت، به لام نه وهنده ده زانم، ئيستا ده زانم قه سیده يه كي
شيعري رومانسي واته چي. نازانم، هه سته كه م قه سیده كه وهك
وشه يه كي جياواز ديتنه ميشكم له شيعره كه، هه ردوو كيشيان
وشه ي رومانسيان پتوه به ستر او ته وه. هه ر چونيك بيت، له
دواي قسه كاني خوي، نه وناس ده ستي بو سه رباز راکيشاو وتي:
چي ده بوو ئتوه هه مووتان وهك سه رباز ئازاو به جهرگ بووبان!
چي ده بوو به بي نه وه ي من هه موو شتيكتان پي بليم خوتان،
به لي، به لي، هه ر خوتان، به تايبه تي ئتوه پياوينه، چي ده بوو
وهك سه رباز لينه اتوو بوانايه و نهك هه ر خانمي شه شه م، هه ر
كه سيكي تر گومانتان له پاكي هه بوايه، فریتان دابايه ناو ئاوه كه وه،
تا جيگه كه مان به نهيني بمينيته وه و كه س زه فه رمان پي نه بات.
چي ده بوو گه ر ئتوه هه مووتان به و شتوه يه بوان! ۲
من سه رنجمده دا، كه نه وناس له كاتي قسه كاني، له كاتي نهو
وتاره توره ييه ي و له كاتي نهو تفده رپه رين و هه لچوونه
زوره شيدا، ناوه ناوه زه رده خه نه يه كي سه ير ده يگرت، به لام
هه رگيز له وه تينه ده گه يشتم كه سه يري چي ده كات، چي
ده بيستيت و هه ست به چي ده كات كه نهو زه رده خه نه يه

ده یگریت، دواى قسه کردنیکی زورو وه سفکردنیکی زوری
 سهرباز، ههموان ده میان به شیبوو وه وه به ده می کراوه وه
 گرنیان بو قسه کانی ئه وناس گرتبوو و سهیری بالای
 سهربازیشیان ده کرد، کهس باسی من یان بینه ری نه ده کرد،
 ئه سلن هیچ که سینک جگه له ئه وناس، هیچ قسه یه کی نه بوو بو
 وتن. هه ر به جددی، ئه وه بو هیچ کام له وانه ی له گه لمان، هیچ
 قسه یه ک ناکه ن! خو هه موومان، ئیمه به یه که وه بووین له و
 زووره، هه مووشمان وه ک یه ک ملمان ره قیبوو. ته نها به
 سو تفه یه کی سه یر ئه و سئ که سه مان که ئیستا ناومان دکتورو
 سه ربازو بینه ره، زووتر له وانى تر هه ستا بووینه وه سه ره پئ.
 بوچی ئه وانى تر کهس هیچ قسه یه ک ناکات، کهس
 سه یرمان ناکات، کهس پرسیار ناکات و کهس گله یی له که می
 میوه کان و برسیه تیی خو ی ناکات. که من بیرم له وانه ده کرده وه،
 بینه سه یریکی کردم و ترسیکی زوری خسته دلمه وه، ئاخه من
 خه ریکبوو گومانم ده خسته سه ره که شتییه که، سه ره ئه وناس، نا،
 له وانه یه ته نانه ت خودی ئه ویش خه ریکبوو ده بووه جینگه ی
 گومان بوم، بو یه بینه ره به چاویکی باده مییه وه سه یری کردم و
 ترسی خسته دلمه وه، زانیم که نابیت به رده وامبم له و قسه و
 پرسیارانه ی که له ناخمی ده کهم، ئه گینا بینه ره پئی ده زانیت و
 منیش وه ک خانمی شه شه م ده که ومه ناو ئاوه که وه و ده نگم ورده
 ورده کزتر و کزتر ده بیت و نامینیت.

که لکه له ی ئه و بیروکانه ده رباره ی که شتییه که و تاکبه تاکی ئه و
 که سه سه یره سه مه رانه ی له سه ری دابوون، به ته واوه تی
 میشکی داگیرده کردم، وه ک کرمیک، که داریک ده رزینیت.

ٺهوش جيڳهي ڀرسياره بوم ڪه ڪرم و رڙيني دار چون دوزانم
 پهيوهنديان بهيهڪوه ههيه! ههموو دونياو ههموو شتيڪم له لا
 بووه به ڀرسيار، بهلام ههستهڪم رڙيڪ ليرهوه ههرجييهڪ ڪه
 ناخم دهليٽو دهيهينيٽهسهر زمانم، دهبيٽ باوهري پي بڪم.
 ٺيتر ڪه ٺهوه دهليٽ: ڪرم و رڙيني دار، دياره شتيڪي لهوشنيوهيه
 ههيهو من به جورنيڪ له جورهڪان لهبيرمچووهتهوه. نازانم، بو
 لهبيرمچووهتهوه! ڪرم چييه ٺاخرا! داري چي و رڙيني چي! نا، نا،
 ٺيتر ٺهوه ڀرسياران ههناڪههوه، مادام له ناخما دهنگيڪ ههيه
 دهليٽ: ٺهوشته وايه، تهواو، وايه. نازانم چي بڪم، نازانم
 پنيوسٽه چ قسهيهڪ لهگهل ڪندا بڪم و بو ڪوي ٺهه ڪهشتييه
 بچم. ههموو شهونڪ وهڪ جههههنهه وايه بوم، نه
 خهولمليدهڪهويت، نه دهبيٽ بخهوم. له بهردهرگاي ٺهه ڪابرا
 نهناسياوه دهوهستم و پاسهواني دهرگاڪهيم. ٺي به حساب من
 دڪٽورم، ديسان مينشڪم دهپرسيٽ: جههههنهه واته چي؟
 وهلامينادهمهوهو خوم گيلدهڪم، چونڪه بريار وايه هيچ
 ڀرسيارينڪ دهبرارهي ٺهوشانه نهڪم ڪه ناخم پيمي دهليٽ،
 تهواو. ههنديڪ جار له ڪاتي پاسهواني دهرگاڪهي ٺهوناسدا،
 دهمهويت خوم فريندهمهناو ٺاوهڪه و ڪوتايي به خوم بهينم. هه
 نازانم له ڪونيوه ٺهوشهروڪهيهه بو هاتووه ڪه گهر وا بڪم،
 ڪوتاييمديٽ، ڪن دهليٽ: گهر وا بڪم، ناڪهومهناو ڪهشتييهڪي
 ناخوشتر لهوهي ٺيستا ههيه. لهوانهيه من پيش ٺهه ڪهشتييه له
 شونينيڪي باشتر بووبم ليره، بهلام دياره برياريڪي ههلهم داوه،
 ڪه واي ڪردووه من ليره ڪوتاييم پي بيت. چهندين روره ليرهه،
 رولي دڪٽورنيڪم پي دراوهو له ههمان ڪاندا پاسهوانم. ڪهسينڪ

بووه به سهروهرم و بووه به گورهه، نازانم کئیه، نازانم
 قسهکانی راستن یان نا. هه رگیزیش به راستی دانه نیشتوووم بیر
 له قسهکانی بکه مه وه و هه لیانسه نگینم، نه کا بینهر بیرۆکه کانم
 بخوینیته وه و هه موو شتیک ئاشکرا بیت. خوشم نازانم گهر وا
 بیت، چی بووده دات! هه ر به راستی من بو ده ترسم! واته گهر
 من بیمه تاکه که سیک که وه ک ئه وانی تر بیرناکاته وه و ده یه ویت
 له سه ر ئه م که شتییه نه فره تییه نه میتیت، گهر نه زانیت بو لیره یه و
 بو کویش ده چیت! ئاخه ر ئه و دوورگه یه چیه ئه م کابرایه بو مان
 باسده کات! نازانم، هه ر به راستی شتیکی وا له گوریه! هه ر به
 راستی دوورگه یه ک هه یه و ئیمه ش که شتییه که مان بو دوورگه که
 ده پروات! هه موو ئه وانه کرمن، کرم! سه رم ده خون. ئاخه ر که س
 پرسه ی به من کردوو ه منی خستوو ه ته سه ر ئه م که شتییه! له گهل
 ئه و پرسیاره دا ژانه سه ریک ریک له پشتی سه رمه وه
 ده ستپنده کات و به خیرایی لیدانی بروسکه یه کی پوژنیکی زریان
 ده گاته ناوچه وانم و هه موو ناوه راستی سه رم داده گریت و پشتی
 چاوه کانم ده ته نیت. ریک ئه و ژانه سه ره وه ک په نجه یه کی پانی
 زوور وایه که ده یه ویت هه ردوو چاوه کانم له پشته وه
 ده ربه نیت. جا دوو په نجه شی خستوو ه ته که لینی چاوه کانم و
 ده یه ویت به دوو په نجه هه ردوو چاوم ده ربه نیت. ئه وه چیه
 ئه و ژانه ناخوشه له کاتی ئه و بیرکردنه وانه توشم بووه خوایه
 گیان...

نا، ناپرسم، ناپرسم، ئاخه ر ناخم بیده نگنابیت! ده پرسیت خوایه
 گیان واتای چی دکتور! خوایه گیان کئیه! ئه و قسه یه چیه
 ده یکه یه!

ئەو قسانە پشتگویندەخەم و بەردەوامدەبم لە بیرکردنە و دەکانم
شە و دادینت و خانمی حەوتەم دەرواته ژوورەو. منیش لە
بەردەرگاگە دادەنیشم و هەردوو ئەژنۆم بە دەستەکانم دەگرم.
دەزانیت دەستم رینگ لە گویم داناو، رینگ لە سەر رەقتترین
بەشی خوار ئەژنۆم. ئەمە چ نازارینکە ئەو هەموو بیرکردنە و دەبم
ئەمشە و بۆ هاتوو! بۆچی هیچ کەس پرسى پى نەکردووم پىش
ئەو دەى بيمەسەر ئەم کەشتییه! بۆچی من لەو ژوورە
خە بەرمبوو وە! بۆچی دەبیت بە گوینی ئەوناس بکەم! بۆچی
لێزەم! ئایا ئەو راست بوو خانمی شەشەم خرایەناو ئەو ناو
گەرەبەو! ئایا بە راستی کەسینک هەبە ناوی بانشییه و لەو عەبا
رەشە ترسناکە خۆی پینچاوەتەو و هەر کاتینک بیهوینت، دەتوانیت
هێرشبکاتەسەر کەشتییهکەى ئیمە کە هەموو بوون و نەبوونی
ئیمەى لە سەر بەندە! بە راستی ئاخەر ئەو گەر ئیمەى ئەوئەندە
خۆش دەوینت و دوورگەبەکی ئەوئەندە خوشی بۆ ئامادەکردووبین،
بۆچی بانشی لە ناو ئابا! بۆچی بانشی هەر ماوەتەو، ئەسلەن
ئەو خەلکەى تومول چیان لە ئیمە دەوینت! بۆچی دەیانەوینت بەو
شینوێه ئیمە لەناو بەرن! ئەى لێزە! لێزە چیبە ئاخەر! نازانم خانمی
شەشەم باسى کەسینکی وای کرد، ئەو چیبی لى هاتوو کە
شەشەم نەیدەویست وەک ئەوى لى بیت. کى هەموو
پرسیارەکانى من وەلامدەداتەو و ئاخەر! کتیبە وەلامى
پرسیارەکانى منى لە لایە!

بینەر بە دەنگینکی بەرز کە یەكەم جارم بوو بەو شینوێه گویم
لە دەنگى بیت، وتى: دکتۆر، هەستەو سەرپى! تۆ بۆ پشوو دان
لێزەیت، یان چاودیرى دەرگای ئەوناس دەکەیت! چى دەبیت

گەر جاسوسیگی تری تومولستان بیت و پیویست بیت بهرگری
له که شتییه که بکهین! هر ئیستا ههسته وه سه رپی و واز له و
دانیشتنه بهینه دهی!

بینه بۆچی و توریه و و سهیری ناوچاوم دهکات! ئهی بۆچی
ئو پرسیاره سهیرانه لئ دهکات، خو ئه و دهتوانیت
بیرکردنه وه کانی منیش ببینیت، ئیتر چ پیویستدهکات ئه و
پرسیاره سهیرانه لئ بکات، نازانم به و نامویییهی خوی
دهیه ویت به کوی بگات. نازانم بو، به لام له گهل تیپه رینی ژمارهی
خانمه کان پاسه وانی ئیمهش بو دهرگا که هی ئه و ناس دهگورا. ئیمه
هه رسیکمان سه رهتا له به رده رگا ده وه ستاین، ئیستا ئه وه تا
سه رباز له لای بازنه که هی خویه تی و منیش دانیشتبووم، پیش
ئه وهی بینه هه لمستی نیت و خه یاله کانم بیچرینیت.

ئیستا ده زانی میوه مان ته نها بو یه ک رۆژ ماوه، جا حساباته که هی
من هه له بووه یان چی، به لام ئه و میوانه ی ماون، دلنیام به شی
یه ک رۆژیش به ته و او هتی تاکهن. گهر پیشتر هه ر که سیک دوو
سی میوه شی وه رگرتبیت، ئه مرۆ ته نها ده توانم یه ک میوه یان پی
بدهم و هه موو شتیک کوتاییدیت. من به روونی ئه وه ده بینم
هه موو ئه وانه ی له ژووره که به بیدهنگی شه وان ده خه ون و
به یانیان هه لدهستن، چهند بیزارن و چهند لاواز بوون. تاکه
که سانی دلخوش ئه وانن که شه وان ده چنه لای ئه و ناس و
گوشت ده خون. نازانم بۆچی ته نها من و بینه رو سه رباز هه موو
شه ویک ئه و مافه مان هه یه، ته نها یه ک خانمیش بو یه ک شه و
گوشتی به به رده که ویت و هه موو پیاوان و خانمه کانی تریش
ده بیت برسین و لاواز و لاواز ترین. ئه و رۆژه، کوتا به شی

میوه‌کانم به سهر همواندا دابه‌شکرد. وهک هموو جارده‌کانی
پیشووش خانمی چه‌وتهم به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی سه‌یره‌وه
هاته‌وه‌ناو خانمه‌کانی تر. که میوه‌که‌شم پی پی دا، نه‌یخواردو بو
به‌یانی هه‌لیده‌گرت. له‌وه دلنیا بووم ئەمشه‌و ئەویش گوشتی
خواردوو، بویه ئاوا به ئاسانی ده‌توانیت میوه‌کان هه‌لبگریت.
ئەوانی تر هه‌موویان هر یه‌کسه‌ر میوه‌ی خو‌یان ده‌خواردو
کو‌تایان‌پیده‌هینا. له لایه‌ک ئەوه‌نده تینوو بوون، نه‌یانده‌زانی
چون تینوو‌یه‌تییان بشکینن له ناو ده‌ریایه‌ک له ئاوی نه‌خوراوه،
که هر که‌سینک ده‌یخواته‌وه، زگی ژانیکی زور ده‌کات و زوریش
سویره، زیاتر توونییانده‌کات. له لایه‌کی تریشه‌وه، خه‌می
ئەوه‌یانه ئەم توزه میوه‌یه‌ی ئەمرۆ پیم دان، نه‌توانیت برسیه‌تی
دوو رۆژیان بشکینیت.

دوو رۆژ تینه‌ری، هیچ خواردنیکم نه‌ما‌بوو بیده‌م به هیچ
که‌سینک. خوم هیچ برسیمنه‌ده‌بوو، هموو شه‌وینک له‌گه‌ل
دوانه‌که‌ی ترو ئەوناس تیر گوشتمان ده‌خواردو شه‌وانه‌ش
یه‌کینک له خانمه‌کان گوشتی پی ده‌درا، به‌لام ده‌مبینی که
پیاوه‌کان و ئەو خانمانه‌ی که سه‌ره‌تا چوو‌بوونه‌ژووره‌وه
ئەوانه‌یشی تا ئیستا نه‌چوون، چیان به‌سه‌ره‌اتوووه‌و چون هیچ
که‌سینکی قه‌له‌و له ناو که‌شتیه‌که نه‌ماوه. هه‌موویان
په‌راسوو‌ه‌کانیان ده‌رده‌که‌وت. پیاوه‌کان و ئەو خانمانه‌ی هه‌رگیز
نه‌چوو‌بوونه‌ لای ئەوناس، حاله‌تینکی سه‌یریان توشببوو. ئەوان
جیا له‌وه‌ی که په‌راسوو‌ه‌کانیان و ئیسکی ده‌موچاویان له
لاوازی و برسیه‌تیدا ورده‌ ورده‌ ده‌رده‌که‌وت، سکیان به
پینچه‌وانه‌ی به‌شه‌کانی تری لاشه‌یان، ئەستوو‌رده‌بوو، وهک

ئەو ھەي ھەوای تەدبەت، نازانم بۆ ئەو ھەو ھەویدەدا، بەلام نە من،
نە بېنەر و سەربازو نە ئەو خانمانەي چووبوونە ژوورەكەي
ئەوناس، ئەو حالەتەيان بەسەرنەھات. لەگەل ئەو ھەي خانمەي
بەكەم ھاوشنەو ھەموو ئەوانی تر برسی بوو و ئیسكی
پەراسووەكانی و دەموچاوی دەرکەوتبوو، بەلام سکی ئەو
ھەموو ئەوانەي شەویك لە لای ئەوناس مابوونەو،
ئەستوورنەببوو، بۆیە دەمزانی پەيوەندیەك ھەيە لە نینوان
نەخواردنی خواردنەكانی ئەوناس و ئەو سکنەستووربوونەدا،
یان مېوەكان ھۆكاری ئەستووربوونەكەن، یان ئەو ھەي كە
ئەوانەي گۆشتیان نەخواردووە، وایان لی دیت. ئەو رۆژە،
ھەموو شتیک زۆر ناخۆش و وشك بوو، ھیچ مېوەيەك نەمابوو
لە سەر كەشتیەكە، ھەموو ئەوانەي دەیانبینم، لە پینش چاوم
برسی برسین و ھیچیان توانای ئەو ھەيان نەماوە سەریان
بەرزبەنەو، كاتیک سەیری ئیمە دەكەن. ھیچ كام لەوانەش ھیچ
قەسەك ناکەن، وەك ئەو ھەي بریار بیت تەنھا سێ كەس و
ئەوناس قەسەكەن و توانای قەسەکردنیا مابیت. ئاخر بۆ ھیچ
كەس داوای ھیچ شتیک ناكات و ھیچ گلەییەك لە سەر ئەم
كەشتیە نییە، نازانم بۆ! بۆچی دەبیت ھەموان بەو چیرۆكانەي
ئەوناس رازیبین، دەبیت باوەریان پێ بكەین! بۆچی ھەموومان
وەك خزمەتکاری ئەو رەفتار دەكەین و باوەرمان بە ھەموو
وشەكانی ئەو ھەيە! باوەرمان وایە ئەم برسەتیە دەمانگەيەنیتە
دوورگەيەكی زۆر خۆش، كە ھەموو شتیکي پێویستی ئیمەي
تەدبەت ھەموو شتیکمان بۆ جیبەجیدەكریت. لەو بیرکردنەوانە

بووم، بینەر وتی: دکتور! دیسان که وتیته وه خه یالات، نه وناس
هاتوه، قسه دهکات، گوینگره!

که بینەر منی ناگادار کرده وه، نه وناس دهستی به قسه کردن
کردبوو، ستایش و مه دحیکی زوری نه وی کرد پیش نه وهی
دهست به قسه کردنی بکات. جا هه موو نه و خانمانه ی چوو بوونه
ژووره یه که یه وه، به ته نهاو جیا له خانمو له پیاوه کانی تر له
لایه ک وه ستابوون. هه ر کاتیک نه وناس سهیری نه و گرووپه ی
کردبایه، هه موویان هه مان زه رده خه نه یان ده کردو نه ویش
زه رده خه نه که ی وه لامده دانه وه. نه وناس هاواریده کرد و دهیوت:
'نه و' نه مشه و نه و کاته ی من له خزمه تی خانمی نویه مدا بووم،
په یامیکی زور گرنگی بو ناردووم. نه م په یامه کوتایی به
نه هه مته یه کانتان ده هینیت، نه م په یامه کوتایی به م برسیه تی و
تینوویه تیتان ده هینیت. نه و به لینی پی داوین به کاتیکی زور که م
بمانگه یه نیت به دوورگه که، خه لکینه، گویتان لینه! به
دوورگه که مان ده گه یه نیت. نه م پرۆش، نه م پرۆش که پرۆزی دوا ی
خانمی نویه مه، هه مووتان بو هه میشه بیرتان بمینیت، بیرتان بیت
که نه و شه وه ی خانمی نویه م هاته ژووره پیروزه که ی نه وناس،
'نه و' په یامی تیزی و خوشگوزه رانی بو ناردین. هه مووتان
نه وه تان بیر بیت. که نه و نه و قسه یه ی ده کرد، هه موو خه لکه که
روویان ده سوراندو سهیری خانمی نویه میان ده کرد، منیش ریک
نه و کاته و وه ک هه موو خه لکه که ی تر سه رم سوراندو سهیری
خانمی نویه مم ده کرد. خانمی نویه م جیاواز بوو له هه ر هه شت
خانمه که ی پیش خوی، نه و به جوریک له جوره کان له وه
نه ده چوو له هه مان جوری نیمه ی سه رپه شی چاوقاوه یی بۆر

بیت. ئەو پىستىكى سىپى مەيلەۋپەمەيى ھەبوو، كە لە سەر
كولمەكانى ئەو رەنگە پەمەيىيە لە رۆژدا بريسكەيدەدايەۋە. قزىكى
سەيرى ھەبوو، سىپى نەبوو بلىم سىپى بوو، بەلام زەردىش نەبوو
بەو مانا زەردەي كە لە خەيالى مندا ھەيەۋ تىيىراۋەۋ و
چەسپاۋە. قزى سىپىيەكى زەرد بوو. بالاي لە ناۋەرەستى
خانمەكانى تر بوو، ھەندىكىان زور كورت بوون، سى چوار
خانمى بالا بەرزىش ھەبوون رىك بە قەد من دەبوون، خانمى
نۆيەم وا نەبوو، بالايەكى كورتى ھەبوو، بەلام بە قەد خانمە
كورتەكان نا. پىچەۋانەي ئەۋانى تر، ئەو لاۋازنەبوۋبوو. ھىشتا
چلەكانى بەرى بە پرى مابوونەۋەۋ ھىچ چرچولۇچىيەك لە سەر
دەموچاۋى نەبوو. لە ھەموو شتىك گرنگىرو ماىي سەرنجىر
ئەۋە بوو ئەو دوو بەشە، رىك ئەو دوو چاۋە!

چاۋەكانى بۇچى رەنگيان وايە! نازانم بلىم: ئەو رەنگانە سەوزن
يان زەردن. لەۋانەيە رەنگىك ھەبىت كە ناخىشم نەيزانىت، ئەو
رەنگە سەوزىكى زەردە. جا چاۋەكانى خانمى نۆيەم سەوزىكى
زەرد بوون. قزىشى ۋەك ئەۋانى تر لە يەكتىر نەئالابوو، بەلكو
رىك ۋ ساف بە سەر پىشتىدا ھاتبوۋەخوارەۋەۋ تا قوۋلايى پىشتى
چوۋبوو. من نازانم، بەلام كە سەيرى ئەو خانمەم دەكرد،
جۇرىكى تر لىم دەروانى، كە جياۋاز بوو لە ھەموو ئەۋانى تر.
ئەو ھەستە چىيە كە دەمەۋىت من ئەۋناس بمو من ئەو كەسە
بم كە ئەو خاتوونە ئەمشەۋ دىتە لام ۋ بەيەكەۋە گوشت دەخۇين!
ئەو ھەستە چىيە! نازانم، بەلام دەمەۋىت بەو شىۋەيە بىت.

ئەۋناس لە قسەكانى بەردەۋامبوو، وتى: ئەمرو، ئەمروتان بىر
بىت، ئەمرو جەژنى نۆيەمى پى دەلىن. لىرەۋە ھەموو ياساكان

ده گورين و نه مړو همووتان خواردينكي زور تايبهت و خوش
ده خون، كه به تايبهت له لايه نه وه و نه تاماده كراوه. نه و قسانه ي
ده كړو به بي نه وه ي بزانه كه ي سهر باز روښتو و نه ژور و ورو
شيشي گوشت ده هينته دهره وه، ده ميني ديمه نه كه به ره به
ده گوريت و سهر باز شيشه گوشت ددهات به پياوه كان، به
خانمه كان و به وانده شي پيشتر چوونه لاي نه وناس. نه وناسيش
هاورده كات و ده لیت: بلين پيروزه نه م جه ژنه، بلين پيروزه
جه ژني نويينه!

ده بيستم، دهنگي خه لکه كه ده بيستم، هموويان به يه ك دهنگ
هاورده كه ن: پيروزه جه ژني نويينه، بڑی نويينه، بڑی نه وناس و
بڑی نه و.

ده بينم خه لکه كه زور دليان خوشه، هموويان به دم خه نده وه
خواردنه كان ده خون و له وه ده چيت يه كه م جار بيت شتيكي وا
خوش تامده كه ن. دواي ماوه يه كي زور له خواردني ميوه ي رزيو،
نيستا هموويان گوشت ده خون و چيڑی لي وهرده گرن، به لام
كه من سه يري دلخوشي خه لکه كه م ده كړو په شيماني
به رو كیده گرتم كه من بو وا به خراپي بيرم له نه وناس
كردبو وه، بيريشم له وه ده كړده وه كه باشه نه ي خه لکه كه
تينووياننا بيت!

بو جاري سنيهم بينه رهاواریده كړد به سهرمدا: دكتور! ده وهره،
بو وه ستاويت! نه و ناوه به ره بو خه لکه كه. ناخم هزاران
پرسياړي به يه ك جار ده ناخنيه ميژه لانه وه. ناوي چي! ناو له
كوپوه هات! نيمه كوا ناوي خواردنه وه مان هه بوو ناخرا! نه ي
ميوه كان نه ببوونه ناو بو هموان! نيستا ميوه نه ماوه، ده بيت

ئەو خەلكە ھەمووی لە بیئاوی و لە تینوو یە تیدا بخنکین. ئەم ئاوە
لە کوپو ھات! لەگەل ئەو پرسیارانەو ھە بە پرتا و رامکرده
ژوررەکە ی ئەوناس و دەبینم بە پیچەوانە ی دوینی شەو کە جگە
لە گوشت و ئاگرەکە، ھیچی ترم لە ژوررەکە نە دەبینی، چەند
گومینکی گەرە ی ئا و لە ژوررەکە پەیدا بوون و بە شتیکی
بری سکه داری بازنە دەبوایە ئاوی نا و ئەو گۆمانە ھەلبگرم و بیبەم
بۆ خەلكە کە، تا لەگەل گوشتە کە دا بیخۆن.

ئەو رۆژە دەموست من لە جیاتی خانمی شەشەم
فریدرابووما یە نا و ئاوە کە و ھەو کوتاییم پی ھاتبایە، دەبوایە من
بووما یە لە نا و ئاوە کە نە ک خانمی شەشەم، چونکە دیارە من
میشکم ھیچ پاک نییە، بیرکردنە و ھەکانم ھەموویان پرن لە گومان و
پرسیار لە سەر ئەوناسی پیاوچاک، ئەوناسی پیروژو ئەوناسی
بەبەزەیی. سەیربکە، چەندین شەو ھەو دنیام ھیچ خەو
نەچوو ھەتە چاوی و بەردەوام لەگەل یە کبە یەکی ئەو خانمانە دا
خەریکی دو عاکردن و نزا و پارانەو ھە بوو ھەو خواردن و بۆ ئا و.
منیش دوا ی یە ک تۆز برسیتە تی و بینینی یە ک تۆز ناخوشیی
پاسەوانی دەرگا کە ی، دەستم کرد بە گومان لئی. ئاخر ئەو ھە کە ی
رەوا یە! بە راستی من کە سیتی دوورو و پیسو و چە پەلم، بە
راستی شایەنی شوینی دکتوری نیم، شایەنی ئەو گوشتانە نیم
کە ھەموو شەو یک ئەوناس بە گەرەیی و بە باشی خۆی پتی
داوم، تا من ھە ک ئەو خەلكە برسی نە بم. ئاخر خۆ ئەو دەیتوانی
بە بی منیش خواردنە کە ی بخوات و ھیچ گوشتیکیش بۆ من
نەمیلنە ھەو، بە لام لە پینا و چی! بەس لە بەر باشە ی خۆی ئەو
ھەموو خواردنە ی لەگەل من و ئەو خانمانە شدا بە شەدە کرد،

که چی دواي نهو هه موو چاکه یه من به گومان وه لاممدا یه وه. له
خه یالدانی خوم به دروزن ناومبرد، پرسیارم له سه ر دوورگی
کردو ده مو یست نهو که سه به ره حمه بخمه ژیر پرسیاره
بینه قلانه کانی خومه وه. به راستی به داخه وهم بو خوم، گه
دوینی پرسیارم هه بووه ده باره ی نهو که شتییه، گه دوینی
گله ییم هه بوو له سه ر نهو هی که کئی به بی پرسی من؛ منی
خستوو ته سه ر نه م که شتییه، ده بیت نه مرف من سو پاسگوزاری
نهو بم که چاوی منی لیره کرده وه. منی کرد به کار به دهستی
که سینی نه وهنده به سوزو پرخوشه ویستی. که سینی تاییه تی
وهک نه وناس، ده بیت من سو پاسگوزار بم بوو نی.

دواى جهژنى نؤيينه، نهوناس برياريدا ريزى خانمهكان کوتايى
 پى بهينيتو هموو شهويک تهنه خانمى نؤيه م له ژووردهکى
 نهو بمينيتهوه، بهلام نهوهى سهير بوو، نهوه بوو که هموو
 روزهکانى دواى جهژنى نؤيه م و هموو نيوارديهک لهگه
 خواردنى منو بينهرو سهرباز، گوشتى به هموو پيارو
 خانمهکانى تر دهدا. پندهچوو خوى بؤ شتيكى گوره ناماده بکات.
 سى روزه بهو شينوازه تپهري و خه لکى سهر که شتييه که له ناو
 خويان که وتنه قسه و هموويان به يهک تون و به يهک
 بيرکردنه وه و به يهک زمان قسه يانده کرد. هموو قسه کانيشيان
 دهر باره ي سوزو به زه يى نهوناس و نهو بوو. به يانيان
 هموويان زور زووتر له جاران هه لدهستان و دهستيان به قسه
 ده کرد دهر باره ي نهوناس و نازايه تپيه کانى و سوزى نهو به رانبه ر
 به هموو خه لکى که شتييه که. هموويان باسى نهو ديان ده کرد
 که چون نهوناس بانشى به زاندووه و ناردوويه تپيه وه بؤ تومول.
 همووشيان له کاتى باسکردنى تومولستان به ترسيكى
 گوره وه ناويانده بردو به ترسيكى گوره تريشه وه باسى

بانشييان دهکرد. رۆژى يه کهم تهنها ناوهينانى ئه و شوينانه له
 ناو قسه کانيان هه بوو، من هه ميشه له سه ر ژووره کهى
 ئه و ناسه وه سه یری خه لکه کهم دهکرد، که له خوار منه وه
 داده نيشتن و به يه که وه ده ستیانده کرد به قسه کانيان. ورده ورده
 گرووپه جياوازه کهى حه وت خانمه کهى چووبوون بو
 ژووره کهى ئه و ناس، تیکه لى خانمه کانی تر ده بوونه وه، که
 ئه وانیش بو شاییه کی کهم مابوو له نيوانيان له گه ل پياوه کاندای
 به رده وام باسى ئازایه تی و به زه یی ئه و ناس بوو له ناویان. له
 رۆژى دووه مدا قسه کان زور به خیرایى و به بی ئه وه ی من
 سه ره تا هه ستى پى بکه م، گه وره ترو سه یرتر ده هاتنه به رگویم،
 چونکه ده مبینى هه ندیک له خانمه کان باسى ئه وه یان ده کرد که
 ئه و ناس توانای دروستکردن و به ديهينانى خه لکی زیاتری هه یه
 له ناو که شتییه که، به لام به هۆی تومولستانه وه نایه ویت ئه وه
 بکات. سه رنجی ئه وه م دابوو تهنها حه وت خانمه کهى ژووره کهى
 ئه و ناس ئه و بابته یان باسده کردو هه ر کاتیک یه کینکیان
 قسه یه کی کردبایه، هه ر شه ش خانمه کهى تر هاواریان لى
 به رزده بووه وه، که ریک قسه کهى وایه و دروست و ته واوه.
 له لای پياوه کانیس هه ندیک له پياوه کان که ورده ورده ئاوسانى
 سکيان که ميبوو وه، ده یانوت: ئه وان له شه وى شه رى بانشى و
 ئه و ناسدا به خه به ره اتوون و بينیویانه که ئه و ناس خۆی و به
 رمینکی بریسکه دارى شین و مه یله و ترکوازییه وه جه نگاوه له گه ل
 بانشیدا. که ئه و قسه یه یان ده کرد، هه موو پياوه کان چاوه کانیان
 ئه بله قده بوو له سه رسامى و گه وره یی ئه و ناس راده مان. منیش
 وه ک هه ر پياویک له ناو دانیشتنه کهى ئه واندا چاوم ئه بله قیبوو

دەر باره‌ی ئه‌و باسانه‌ی که له سهر ئه‌وناس باسده‌کران. ناخم
 قسه‌یه‌کی ده‌کردو خۆیشم له لایه‌کی تر بووم. ناخی پیسو و
 بوگه‌ن و بزویو من گومانی له سهر چیرۆکه‌کان دروستده‌کرد.
 له کاتیکدا من خۆم شایه‌تی به‌زه‌یی و سۆزی ئه‌وناس بووم و
 خۆم به‌ ده‌ستی خۆم گوشتی ئه‌وناس و ئاوی ئه‌وناسم
 دابه‌شکردوو به‌ سهر خه‌لکی برسیدا، به‌لام نا، هه‌رگیز به
 قسه‌ی ئه‌و ناخه‌ قیزه‌ونه‌م ناکه‌م و دلنیام نه‌ک ئه‌وناس هه‌ر
 جه‌نگاوه‌ له‌گه‌ل بانشیداو پمینی ترکوازیی بریسکه‌داریشی هه‌یه،
 به‌لکو له‌وانه‌یه ئه‌و شه‌وه‌ی جه‌نگه‌که، نیوه‌ی سوپای
 تومولستانیشی له‌ناوبردینت و به‌ په‌له‌ بانشی له‌ جنگی
 بزگاریبووینت، هه‌تمه‌ن گه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ راینه‌کردبایه، ئه‌ویشی
 له‌ناوده‌بردو کوتایی به‌ ترسو دله‌راوکنی که‌شتیه‌که‌ ده‌هینا.
 رۆژی سنیه‌م ئه‌وناس له‌گه‌ل خانمی تۆیه‌مدا که‌ له‌و چه‌ند
 رۆژه‌ی دوایدا هه‌موویان پنی ده‌لین خانمه‌که‌ی ئه‌وناس،
 هااته‌ده‌ره‌وه‌و به‌ پینچه‌وانه‌ی رۆژه‌یه‌که‌مینه‌کانی سهر ئه‌م
 که‌شتیه‌، ئه‌وناس به‌ ده‌نگینی ئارامه‌وه‌ داوای له‌ سهر‌بازو بینه‌ر
 کرد که‌ خه‌لکه‌که‌ کۆبکه‌نه‌وه، چونکه‌ کۆمه‌لێک بابه‌تی زۆر گرنگ
 هه‌یه‌ دەر باره‌ی دوورگه‌که‌و خۆی بۆمان باسبکات و هه‌موومان
 ناگاداری بین!

ئه‌وناس زۆر به‌ ئارامیه‌وه‌ داوی کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ وتی:
 سه‌ره‌تا ده‌مه‌وینت به‌ ناوی ئه‌و و هه‌موو هاوه‌له‌کانیه‌وه‌ ده‌ست
 به‌ قسه‌کانم بکه‌م، ده‌مه‌وینت سوپاسینی گه‌وره‌ی ئه‌و بکه‌م له
 هه‌مبهر به‌هاناوه‌چوونی ئیمه‌ی داماو هه‌ژاردا. ئه‌و توانیی له
 نه‌هامه‌تی برسیه‌تی و تینوویه‌تی و سکه‌ستووربوونی ئیمه

به هانامانه وهبیت؛ ئاوی بۆ ناردین، خواردنی گوشتی بۆ ناردین،
بهشی چهندین رۆژی تر، تا ئیمه به سهلامهتی بگهین به
دورگه که. به راستی تهنها "ئهو" له ههزو ئارهزو وهکانی ئیمه
تیدهگات و ئهو دهزانیت که ئیمه چیمان پتویسته و چون
بمانپاریزیت. ئیستا که هه مووتان نازونیمه تهکانی "ئهو" تان
بینیوه، پتویسته هه مووشتان زۆر به جوانی گوی بۆ داواکاری و
فهرمانهکانی بگرن، پتویسته له سهه خۆم پیش هه مووتان،
دواتریش ههه تاکیکی ئیوه به خانم و به پیاوتانه وه گوی بۆ
فهرمانهکانی شلبکه و هه موویان وهک خوی جیبه جیبکه.
بینگومان دهزانم ئیستا به شیکتان له ناخی خۆتان وا بیرده که نه وه
که هیچ رینگه یهک نییه بۆ ئه وهی ئیمه فهرمانهکانی "ئهو" بزانی و
جیبه جیبانه بکهن، تا بتوانین قهرزی به زهیی و سۆزی ئهو
بهینه وهه و فهرمانهکانی جیبه جیبکه بکهن، به لام ئهی من بۆ لیردم!
ئهی نه تانپرسیوه بۆچی من له هه مووتان جیاوازترم! بۆچی ئهو
تهنها له گهه ل مندا قسه دهکات و تهنها خواردن و خواردنه وهکان
بۆ من ده نیریت تا به سهه ئیوهی دابه شبکه م! بینگومان چونکه
"ئهو" به تایبته منی بۆ ئیوه هه لبراردوه، وهک که نالیکی
په یوه ندی کردنی ئیوه و ئهو. دوینی شهه، دواي روودا وهکانی
جهژنه که مان و دابه شکردنی دیارییهکانی ئهو له گوشت و ئاو به
سهه هه مواندا، "ئهو" کۆمه لیک فهرمانی پی کردووم که ده بیت
هه موومان وهک یهک جیبه جیبانه بکهن. ههه که سیکیش لهه
فهرمانانه ده ربچیت، بینگومان داها تووی وهک داها تووی خانمی
شه شهه ده بیت، که هه مووتان بینیتان چیی به سه رهات.

یه که م فه رمان که له لایهن ئه وه وه پیم کراوه، ئه وه یه که به
هه مووتان بلیم: به پنی به ژنو بالای خوتان ریزبن، خانمه کان له
ریزیکو پیاوه کانیش له ریزیک. بنگومان من پیشبیینی نه وه
ده که م که ژمارهی پیاوه کانتان زیاتر بن له خانمه کان، چونکه
وهک ده زانن، خانمی نویه م ئیستا به پنی فه رمانی ئه وه بووه به
خانمی من و قسه کانی نه وه وهک قسه ی من وان. ده شرانن یه کیک
له ناو خانمه کان له تومولستانه وه هاتبوو و شهوی
هاتنه ژووره وهی بو لای من هر ئه وه ناگاداریکردمه وه له
پیسیه کانی شه شه م و زانستی نه وهی پی دام که به یارمه تی
سه ر باز له ناویبیه ی. ئیستا هه مووتان، ئیوه ش دکتور، سه ر باز،
بینه ر، برۆن ریزبن له ریزی پیاوه کان.

هه موومان به یه که وه به پنی بالامان له دوو ریزی جیاواز
وه ستاین؛ خانمان له لای راست و ئیمه ش له لای چه پ. ئه وناس
وتی: ئیستا ئه ی پیاوینه، ئه ی خانمینه، سه یری ریزه که ی تر
بکه ن و نه وه که سه ی ده که وینه به رانه ر به خوتان و هه مان
ژماره ی ئیوه ی هه یه له ریزه که، ده ستیگرن. سه یری ریزی
خانمه کانم ده کرد، خانمیکی بالا زور کورتر له خوم، قژیکی
لولو ره ش، به دوو چاوی گه وره و قه وزه ییه وه سه یری من
ده کات و پیش نه وهی ده ستم دریزبکه م بو لای ده ستی، نه وه
ده ستی بو لای من دریزده کات. پیش نه وهی ده ستیگرم، یه ک
دنیا خه یال ده هاتن به می شکمدا، ناخر له لای من وا بوو هه موو
ئه وانه ی لیره ی، وهک یه ک قژره شو چاوقاوه یین، جگه له و
خانمه ی که ناو نراوه خانمی ئه وناس. ئه ی چونه ئه م خانمه ی
ده ستی بو لای من دریزکردوو، نه وه چاوه قه وزه ییانه ی هه یه!

دهستم دريژده کرد بو لای نهو، سهیری دهموچاويم دهکردو لینی
 وردده بوومهوه، لووتینکی زور سهیری هه بوو. له بهشی
 سهروهی لووتی هیچ هه لتوقینیک نه بوو، رینک وهک نه وهی به
 دهموچاویهوه نوسابیت، سهری لووتیشی قنچو بچووکو
 رووله سهر بوو. پیستی له پیستی خوم دهچوو، وهک خانمی
 نه وناس سپی نه بوو، به لکو سیبه رینکی نه سمه ری تیدا بوو، به بی
 نه وهی هه ستبکه یت رهنگی پیستی توخه و له گهل چاوه
 قه وزه بیه کانی نایهت. نا، نه وهندهش نه سمه ر نه بوو، به لام
 ناشتوانم بلیم: سپی بوو. که دهستیمگرت، راسته وخو سهیری
 دواوه م دهکرد، هه موو پیاوه کان دهستی یه کینک له خانمه کانیا
 گرتبوو، هه ندیک له خانمه کان وهک خانمه چاوقه وزه بیه که ی من
 زهرده خه نه یه کی سهیر له سهر لینیان دروستده بوو و به
 جورینک شانیا دههینایه وه لای ملیان، وهک نه وهی بلیت له
 لایان شهرمه که دهستی ئیمه یان گرتوو، به لام نه وهی له
 دهموچاوی پیاوه کان ده مبینی، ته نها دلخوشی و
 جوشو خروشیکی سهیر بوو. ده مبینی هه ندیک له خانمه کانیش
 فرمیسک به چاویاندا ده هاته خواره وه، ده له رزینو پینه ده چوو
 له م یه کبونه زور دلخوش بن. سهیری ریزه که م دهکرد، من وا
 بزانه دهیم پیاو بووم له ریزه که، که بالایه کی مامناوه ندیم
 هه بوو، سهربازیش له پشتی پشته وه به بالا زور به رزه که یه وه
 وه ستابوو و وهک نه وه ده رده که وت که چاودیری هه موومان
 بکات، که هیچمان دهستی هیچ خانمیک نه گرین، جگه له و خانمه ی
 که رینک که وتوو ته به رانه ری خومان. سهیرمده کرد نه و دوو
 پیاوه ی پیشی پیشه وه، زور به سهیری و به چاویکی نه بله قه وه

سهیری ریزه که دهکن و هیچ خانمیک له تهنیشت نهوانه و ده
نه وه ستاوه، چاوه کانیان زور گوره و سهیر دهرده که وت، ناوی
تیزابوو به بی نه وهی بگرین، وا بزائم نه مرو گهر بالات بهرز
بوایه، نه وه بهختیکی باشترت هه بوو له وانهی که بالاییه کی
نزمیان هه یه. نه و دوو پیاوهی پیشه وه بویه هیچ خانمیک له
ریزه که یان نه وه ستابوو، چونکه به پنی فرمانه که ی نه وناس،
سه ره تا پیاوه کان وهستان و دواتر خانمه کان به پنی بالایان له
پشته وه ریزه که یان به ست، واتا بهرزترین خانم له لای
سه ربازه وه وه ستاو نه وانه ییشی بالایان نزمتر بوو، له دوا ی نه و
ده وهستان، تا ده گه یشته خانمی ژماره ۱۰ له ریزی
چونه ژووره وه بو لای نه وناس له شهوانی پیشووتر، که نه و
خانمه بوو له ئاستی من وه ستابوو. دواتریش خانمی نویه م
ده بوایه بوه ستیت، به لام چونکه نه و له لای نه وناس مابوو وه،
خانمی هه شته م دوا ی خانمی من وه ستابوو، دواتر هه وته م،

دواتر شه شهه چونکه خسترا بووه ناو ئاوه که وه، راسته و خو
خانمی پنجهه ده که وته به رانبه ر به پیاوی حه وته مه وه، که واته
خانمی به که م که وتبووه به رانبه ر به پیاوی سینه مه وه به پی
بالا، بویه پیاوی به که م و دووه م هیچ خانمیک له ریزی
به رانبه ریان نه مابوو وه.

دوای نه و دهستگرتنه که ههستیکی زور نوستالژیی بیری من
دهخته وه، به لی، به کسه ر ناخم نوستالژی شیده کاته وه له
میشکم، که چیه و بوچی نه و وشه یه هاته سه ر زمانم. ههستیکی
سه یرم هه بوو. دهستی خانمه که وهک دهستی خوم و بینه رو
سه ر باز گه وره و سه یر نه بوو، به لکو زور بچوو کو و ناسک بوو.
نینوکیشی به هه مان شیوه له هی من دریزترو باریکتر بوون،
ته نانه ت که پیستم به نینوکیشی ده که وت، ناسکییه کی تایبه تی
هه بوو، که له نینوکی خوم نه ده چوو. هه ر چونیک بیت، به بی
نه وه ی خوم بزانه بو، یان ناخم هیچ وه لامیکی بو هه سته کانم
هه بیت، یان شییان بکاته وه، هه ستم به خوشییه کی سه یر ده کرد
که له به رانبه ر به و خانمه دانراوم. نه وناس وتی: به فه رمانی
نه و هه ر که سیکتان که دهستی خانمیکی گرتوو، خیزانیک
دروسته که ن. بیگومان به کسه ر من ده مپرسی: خیزان چیه و
ناخم وه لامیده دامه وه و شییده کرده وه. نه وناس به رده و امبوو له
قه سه کانی: خیزان، واته وهک من و خانمی نویه م؛ ژنیک و پیاونیک
به یه که وه. نه مشه و نه و دیارییه کی زور تایبه تی داوه به هه موو
نه وانهی له سه ر نه م که شتییه ن، نه ویش نه وه یه گه ر هه ر
خانمیکو پیاونیکی سه ر نه م که شتییه خیزان دروستبکه ن،
ده توانن که سینی بچووکی وهک خویان دروستبکه ن و ناوی لی

ناوه مندال. به پنی قسه کانی نهو بیت، منداله کان له ناو
جهستهی خانمه کانتاندا دروستده بن، دواتریش دینه دهره ووهو
وهک ئیوه گوره دهن و توانای مندالبوونیان ده بیت. به م شیوه یه
هموو نهوانه ی له سهر نه م که شتییه ن، له دوورگه که ده توان
بین به نه ته وهو جورینکی جیاوازو زوربین. منداله کانتان که
گوره بوون، خواردن به ئیوه ددهن و ده تانپاریزن و مالتان بو
دروسته که ن، به لام پیش نه وهی نه وه روو بدات، پیویسته ئیوه
خانوو بو نه وان دروستبکه ن، خواردنیان پی بدهن و ناگاتان لینان

بیت.
فهرمانی دووه می نهو بو ئیمه نه مشه و نه وه بوو که هیچ کام
له ئیوه مافی نه وه تان نییه که دهستی خانمی پیاوینکی تر بگرن،
هیچ کام له خانمه کانیش مافی نه وهی نییه دهستی پیاوینکی تر
جگه له پیاوه که ی خوی بگریت. همووتان ده بیت ریز له و بریاره
بگرن و فرمانه کانی نهو جینه جینکه ن، به لام ده بیت همووتان
باش نه وه تان له بیر بیت، نه و بریاره ته نها بو ئیوه یه و نه و
هه لبرژیردراوه که ی ده توان دهستی پیاوه کان یان خانمه کان
بگرن، ته نانه ت نه گهر له ریزه که ش به رانبه ر به یه کتری نه بوون.
له کاتی وتنی نه و فرمانه، نه وناس ئیستیک وه ستاو سه یری
ده موچاوی هموومانی ده کرد. وهک نه وهی چاوه رینی پرسیار،
یان کاردانه وه یان قسه یه کی ئیمه بیت له ناو ریزه کان، به لام
نه وه نده ی من ده مینی، هموومان به همان شیوه ی
سه رسورمانیکی تیکه ل به جوشو خرؤش و دلخوشییه وه سه یری
نه وناسمان ده کردو چاوه رینوون فرمانی سیتییه میشمان بو
بخوینیته وه. دوا ی وه ستانه که به رده وامبوو و وتی: ههر

که سیکیش له فرمانی 'نهو' دهر بچیت، چاره نووسی هیچ
جیاوازی به کی نابیت له گهل چاره نووسی خانمی شه شه مدا.

دواى نه و او کردنى قسه کانى، يه کيک له دوو پياوه که ي پيشه وه
که هيچ خانميکيان له لا نه بوو له ريزه که و دهستی هيچ
خانميکيان نه گرتبوو، بو يه که م جار و دواى چه ندين روژ له
بيدهنگى قسه يکردو به ترسو به چاوى پرفرميسکه وه پرسى:
'نهى گهوره مان، نهى خاوه نى که شتييه که، نهى من! نهى من
له گهل کيدا خيزان دروستبکه م و مندالم هه بىنت، نهى دواتر له
دوررگه که کى خانوو بو من دروستبکات و خواردم پى بدات و
بمپاريزىنت! نهوانى تر هه موويان منداليان هه يه، نهو کارانه يان
بو ده که ن، به لام نهى من! من هيچ که سيکم نييه. سه يرى دواوه م
کرد تا کاردانه وهى سه رباز بيىنم به رانبر به و پياوهى که به بى
نه وهى که س دواى قسه کردنى لى بکات، قسه يده کردو ده يويست
پرسىار له نه وناس بکات. له راستيدا هيچ کام له من و بينه رو
سه ربازيش تا ئىستا هيچ پرسىار يکمان له نه وناس نه کردبوو،
نه وهى هه بوو، ته نها خه ياله کانى خو م و گفتوگو وه رز که ره کانم
بوو له گهل ناخى خو مدا. بيىنم سه رباز دهستی خانمى خو ي
به رداو به ره و پيشه وه چند هه نگاوينكى به تور ه ييه وه نا، به لام
چاوى به رز کرده وه تا سه يرى نه وناس بکات و نه و يش به
هينما يه کى دهستی تنيگه ياند که بچيته وه جيگه ي خو ي و دهستی
خانمه که ي خو ي بگريته وه. نه مرق نه وناس بو يه ک جارىش
هاوارينه کردبوو، دهنگى به رزنه کردبوو وه و تور ه شنه بوو بوو. له
وه لامى پرسىاره که ي پياوى يه که مدا وتى: نهى پياوه بيىسه بره که،
بيگومان من ده مزانى که تو و هاو رپى دواى توش هيچ خانميک

نامینیت دستپیگرن، به لام 'نهو' له فرمانه که یدا فرمانی بی
کردووم که دوو کهس له پیاوهدکان تایبه تبکه م به خوم و به
خزمه تکردنی 'نهو'. تو که سیکي هه لبریز دراوو تایبه تیت. ک به
هوی تووه فرمانه کانی 'نهو' دهگن به م خه لکه. نه م خه لک و
منداله کانیشیان، فرمانه کانی 'نهو' به هوی تو و هاوریکه تووه
دهزانن. بو نه وهش من و سه رباز دواتر پرۆسه یه کی تایبه تان
بو ده که یین، که وا دهکات نیوه ببن به پیای تایبه تی 'نهو'. به لام
ناتوانن له گه ل هیچ خانمیکدا بن و ناشتوانن مندالتان بیت. نایا نیوه
رازین؟

که نه وان ده یانیننی نه وناس به و هیمنی و له سه ره خوییه وه و به و
زه رده خه نه سه یرو سه مه ره یه ی له سه ر ده موچاوی بوو. له کاتی
نه و قسانه دا نه و بابته یان بو شیکده کاته وه، به بی نه وه ی بزانی
پرۆسه ی تایبه ت واته چی که وا دهکات هیچ مندالیکیان نه بیت.
له بهر نه وه ی که ده یانزانی له نه وناس نزیکتر ده بنه وه و گوشتی
زیاتریش ده خون، هه ردووکیان نه و قسانه ی نه وناسیان
قبولکردو چاوپرییه که یان بوو به زه رده خه نه یه کی گالته نامین،
وهک نه وه ی که سه یری نیمه ده که ن، گالته مان بی بکن له
به رانه ر نه وه ی نه وان له نه وناس نزیکتر بوونه ته وه و ده توانن
هه م گوشتی زیاتر بخون و هه م فرمانه کانی 'نهو' بگه یه نن به
خه لکه که. نه وناس پنی ده وتن که نیوه، ته نانه ت له دوا ی ژیا نی
دوورگه که ش، ده چنه وه دوورگه یه کی زور باشتر، خوشتر و
گه وره تر له و دوورگه یه ی نیستا نیمه بوی ده چین. له وئی ده توانن
هه ر خانمیک به هه ر شیوه یه ک که خوتان ده تانه ویت، بیکه ن به
خانمی خوتان و هه ر چه ند مندالیستان ده ویت، هه تان بیت.

پیوسته‌تیشستان به‌وه نابیت که کهس خانووتان بو دروستیکات و
 خوارنتان بی بدات، چونکه نهو خوی خانووی تایبه‌تتان بو
 دروستده‌کات و خواردنی تایبه‌تیشستان بی ددهات، نیوه بویه له
 گوتایی ریزه‌که مانه‌وه، چونکه نیوه کهسانی پاکترو تایبه‌تترن
 له خه‌لکانی تری سه‌ر که‌شتییه‌که له چاوی نهو وه. دواي قسه
 نارامه‌کانی نهوتاس، نهک نهوه‌ی نهو دوو پیاوه رازیبوون به
 نه‌نهایی و نهو شرکه‌ی پنیان سپیزدراوه، به‌لکو هه‌سویم له
 چاوی هه‌ندیک له پیاوه‌کانی تریش ده‌بینی. نه‌مه له کاتیکدایه
 هه‌ندیک له پیاوه‌کانی تر هر ناگیان له قسه‌کانی نهوتاس نه‌بوو،
 چونکه چاویان بریوووه خانمه‌کانی خویان و به توندی ده‌ستی
 خانمه‌کانیان ده‌گوشی و خانمه‌کانیش به‌ده‌میانه‌وه‌پیده‌که‌نین.
 دیمه‌نیکی زور سه‌یر بوو، تیکه‌لبوونی چه‌ندین جور که‌سایه‌تی و
 که‌سی جیاواز بوو، که هه‌موومان بریار بوو بو نهوه لیتره بین
 نه‌رمانه‌کانی نهو بزانی و وهک خوی جینه‌جیانکه‌ین.
 یاسای سینه‌م، نهوتاس به نارامی و راگرتنی و یقاری خوی وتی؛
 که گه‌یشینه دوورگه‌که، به یارمه‌تی سی کاربه‌ده‌سته‌که‌م و نهو
 دوو که‌سه‌ی نیستا هه‌لمانیزاردن، هه‌مووتان به‌یه‌که‌وه
 هاوکاری به‌کتری ده‌که‌ن تا ۵۰ کوخی بچووک دروستبکریت،
 که هه‌ریه‌که‌یان جینگه‌ی چوار که‌سی تیدا ببینه‌وه. بیگومان ته‌نھا
 پیاویکو خانمیک له ناو کوخه‌کاندا ده‌میننه‌وه، به‌لام پیویسته
 هه‌ر کوخیک جینگه‌ی چوار که‌س ببینه‌وه، چونکه دواي ماوه‌یه‌ک
 هه‌مووتان مندالتانده‌بیت و ژماره‌تان زیاده‌کات. له دروستکردنی
 نهو کوخانه، دوو دانه‌یان گه‌ورده‌تر ده‌بن له هه‌موو کوخه‌کانی
 تر. دانه‌یه‌کیان تایبه‌ته به خوم، تا بتوانم به نارامی هه‌موو

په يامه کانی 'ئو' بگه يه نم به همووتان. دانه يه کی تریش تايبه ته
 به کو بوونه وه کانی منو کار به ده سته کان. يه که م جار بينگومان
 کوخی تايبه ته به 'ئو' دروستده کریت، که منو خانمه که م تيدا
 ده مينينه وه و هيچ که سينک بو ی نيهه بيته ناويه وه، چونکه نه وي
 شوينیکی پيروزه، که لنيه وه هموو فه رمانه کانی نه و به من
 ده گات و دواتریش به ئتوه ده گات. نه وه ی گرنکه، نه وه يه که دواي
 کوخی يه که م و دووهم، هموو کوخه کانی تر دروستده کرين،
 به لام هيچ کاميکتان ناتوانن چ به روزه، چ به شه و له ناو کوخه کان
 بميننه وه، به لکو ده بيت هموان له دهره وه بميننه وه و هر له
 دهره وه ش بخه ون، بوئه وه ی هموو کوخه کان وه ک يه ک
 دروستبکرين و که س نه زانيت کاميان هيی خويه تي، تا هموومان
 به ماندوو بوون و به دلسوزييه وه کاربکه ين له کوخی هموو
 نه وانی تریشدا، بوئه وه ی کوخی که س کيشه ی نه بيت. نه و روزه
 نه وه ندهم گوئ له وشه ی کوخ ببوو، نه مده ويست نه ک وشه که،
 پيتي [خ] يش بيستمه وه، چونکه نه وناس جگه له وه ی چه ندين
 جار له قسه کانيدا وشه که ی دووباره ده کرده وه، هر ناوه ناوه ش
 وه ک عاده تي هميشه یی خوی چه ندين جار همان وشه ی
 دووباره ده کرده وه؛ کوخ، کوخ، کوخ، ئينجا قسه که ی دواتري
 ده کرد. به رده وامبوو له قسه کانی و وتی: نه م کوخانه، نه م
 کوخانه، نه م کوخانه تان بينيوه، وانيه که دروستده کرين، نه مانه
 هموويان به سه رپه رشتي بينه ر دروستده کرين. سه رباز
 چاوديري همووتان ده کات، که هيچ که س که مته رخنه مينه کات
 له دروستکردنی کوخه کان، چونکه هموويان خوم به شله يه کی
 تايبه ته پيروزه که م، که هيچ که سينکی تومولستان نه توانيت به

پیش کوخی کوبوونه وه گرنه گان کوبینه وه و سهرباز
 پیشیانیکه ویت بو په یداکردنی گوشت له دوورگه که، بیگومان
 دوورگه که پرپه تی له گوشتی جوراوجور. هه ندیکیان ناسکو
 به تامنو هه ندیکی تریان هیزیکی راسته قینه مان پی ده به خشن،
 بویه نامه ویت هیچ که سینک ته مبه لیبکات و ده بیت هه موان له
 هه مان کاتا له پیش سهرباز ناماده بن. خانمه کانیش دواى
 رویشتی پیاوه گان، ده بیت کوخه گانی خویان پاکبکه نه وه، ده بیت
 هه موویان ده ستبکه ن به کوکردنه وه ی نه و میوانه ی له ناو
 دوورگه که هه یه. له هه مووی گرنه گتر نه وه یه که خانمه گان بزانه،
 میوه یه کی پرته قالیی زه ردباو هه یه له ناو نه و دوورگه یه ی که
 بوی ده چین، نه و پی راگه یاندووم و فیریکردووم که ناوی
 ناکی یه. نه و میوه یه ده بیته هوی نه وه ی که برشینه وه و سکتان
 ژانیکات. له وانیه خانمه گان، نیوه هه ندیکتان گیان له ده ستبده ن،
 گهر نه م میوه یه بخون. جا ناگادار بن، نه و هیچ که سینک نانیریت
 بو هیچ دوورگه یه ک، گهر پیشتر به م شتیه یه ناگادارینه کاته وه
 له باشی و خراپیه گانی.

نه ی خه لکه که م، به راستی من نیوه م له لا زور گرنه گ، هه موو
 هه ولنکم بو نه وه یه هه موومان به سه لامه تی و به ئاسانی بگه ین
 به دوورگه که. له وی گوشتی زور هه یه که ده توانین بیخوین و
 به کاریبه نین. له وی ناوی زور هه یه که ده توانین هه موو کاتیک
 به کاریبه نین، چونکه نه و به تابه ت نه وانیه ی بو نیمه
 دروستکردووه و بوی داناوین تا بتوانین سوودیان لی
 وه ربگرین، به لام بیگومان له گهل نه و هه موو سوزو به زه ییه ی
 له گهل نیمه یدا کردووه، گهر نیوه گویرایه لینه که ن، گهر نیوه

نيز در او هكهي نه پاريزنو به گويينه كهن، حه تمنه ئه ويش هيچ
 بهر گرييه كمان لي ناكات كه بانشي به سه ريداد اين. ئه ي
 خه لكه كه م، ئه ي خه لكه كه م، هم مووتان باش گوييگرن، كه ئيمه
 هم موومان له هم مان كه شتين، له هم مان دوورگه ين، ده بيت
 يارمه تبي به كتری بده ين تاكو بتوانين به سه لامه تي له دوورگه كه
 بميني نه وه. ئيستا به فه رماني 'ئه و' من له گهل سه ربازو دوو
 خزمه تكاره كه ي 'ئه و' ده چينه به شي پشته وه ي ژووره كه ي خوم.
 ئيوه ش هم مووتان له گهل به كتريدا، پياويكو خانمه كه ي له
 به شيني كه شتبيه كه دابنيشنو به كتری بناسن. به كتری بناسنو
 چيروكي به كتری بزائن. كه ئه و قسه يه ي كرد، رهنگي
 سپيه لگه را، تفيني قوتداو ئاره قه يه ك به لاي چه بي ده موچاويدا
 هاته خواره وه، وهك ئه وه ي هه له يه ك له قسه كه ي هه بووبيتو
 هه ستيكرد بيت كه نه ده بوايه ئه م قسه يه بكات، به لام تازه
 كردبووي، بويه شله ژاني خوي كوئتر و لكر دو به رده وامبوو له
 قسه كاني و وتي: بيگومان ده زانن چيروكي هه موومان هه ر
 كه شتبيه كه يه، هاتنه بو ژووري ئه وناس، بينيني هيرشه كه ي
 تومولو جاسوسه كه يه تي. ده مه ويت، هه ريه ك له ئيوه، ناويكيش
 بو خوتان دابنين. سه يربكه ن، ئه مه دكتوره! ده ستي بو من
 دريژده كرد. ئه مه سه ربازه، ئه مه بينه ره، من ئه وناسم، ئه مه ش،
 ده ستي له سه ر شاني خانمه كه ي خوي داده نا، ئه مه ش خانمي
 ئه وناسه. ئيتر من پيوسته هه مووتان بناسم ئه ي خه لكه كه م،
 پيوسته ئيوه ش شتيك هه بيت جياتان بكاته وه له به كتری، بويه
 هه مووتان دواي دانيشتن له گهل به كتريدا ناو بو خوتان و پياو
 يان خانمه كاتان دابنين. من پيوسته برؤم له گهل سه ربازو دوو

هه لېږنيز در او هكه، ئيستا له شويڼي من خانمه كه م ده وه ستيڼت و
 ناگاي ليتان ده بيت كه چون په كتری ده ناسن و قسه بو په كتری
 ده كهن. نه و قسانه ی كړدو په كسر وهك نه وهی هه ستيڼكرد بيت
 كه زور دريژهي به قسه كاني داوه و خهريكه خه لكه كه ناتوانن
 چيتر گوي بو ياساكان بگرن، شويڼه كهی به جيڼه يشت و هر به
 هه مان شيوهی رڼژاني پيشووتر رويشته وه بو ژووره كهی
 خوی، به لام نازانم بوچی نه مړو ده يوت كه ده چيته به شيكي
 تايبه تي كه شتييه كه، بو نه وهی شتيكي تايبه ت بو نه و دوو پياوه
 بيخانمه به يارمه تي سهر باز بكات. هر چونيك بيت، نه و رڼژه
 هه موو خه لكه كه دلخوش ده رده كه وتن، ده ميني نه وناس وشه ی
 خه لكه كه می زياد كړدوه بو قسه كاني و به رده وام
 چه ندياره يده كاته وه، له كاتي ده ستيڼكردني قسه كانيدا ده ليت:
 نه ی خه لكه كه م. وهك نه وهی هه موومان له سهر نه م كه شتييه
 به شيك بين له ميوه كان و مولكي نه و بين، يان به شيك بين له و
 گوستانه ی كه تا راده ی مردن له برسان خه لكه كهی برد، پيش
 نه وهی گوشته كانيان به سهر دا دابه شبكات. ده زانيت، ته نانه ت
 نه و رڼژه منيش دلخوش بووم بو په كه م جار له سهر نه م
 كه شتييه. گرتني نه و ده سته نهرمه ی چاوقه وزه ييه كه م زور
 هه ستيكي تايبه ت بوو له لای من. هر به سه ير كړدني
 چاوه كاني و زه رده خه نه يه كي شيريني نه و سه بر سه بر ده چووينه
 لايه كي كه شتييه كه، كه هيچ كه سيكي لي دانه نيشتبوو. به رينكه وت
 نه و رڼژه رڼژيكي زور نارام و خوش بوو؛ نه با، نه باران،
 هه تاويكي نهرم له سهر سه رمانه وه بوو به كومه ليك هه وري
 زور سپي، سپيتر له خانمه كهی نه وناس. تا ئيستا هيچ قسه يه كم

نه کردبوو له گهل چاوقه وزه، به لام ده بوایه یه کیکمان ده ست به
 قسه بکات. من هه ستمده کرد دهستی ئه وم گرتوووه و رایده کیشم
 بؤ سوچه چوله که ی که شتییه که، به پنی فرمانی "ئه و" بیناسم و
 ناوی بؤ دابنیم. ئه و به رده وام زه رده خه نه یه کی زور جیاوازی له
 سه ر لئو بوو. زور تایبته بوو، ههستیکی زور سهیری به من
 ده به خشی، وهک ئه وهی پیشتر ئه و دیمه نه م بینیبیت. نازانم،
 رهنگه پیشتر چاوقه وزه م له خه و بینیبیت، ئه و کاته ی که
 به خه به رنه هاتبووم له ژووره تاریکه که م. نازانم، له کوی بینومه!
 چوینه سوچی که شتییه که و دانیشتین، زور به ی ئه وانی تریش
 دانیشتبوون. هه ندیکیان پالیان به دیواری دارینی ژووره که ی
 ئه وناس دابوو و به پیوه وه ستابوون. وهک ئه وهی هه ریهک له
 ئیمه به جۆرنیک له جۆره کان سیحری لی کرابیتت و هه موومان
 گۆر درابین. ئه و هه موو خه لکه بیده نگه رازییه برسییه، له ناکاو
 زگیان تیربوو به قسه و ده یانویست هه موو قسه کانیان به
 یه کتری بلین. وهک ئه وهی به دریزایی هه موو ژیانیان هیچ
 گوئییهک نه گیرابیتت بۆیان، وهک ئه وهی به دریزایی ته وای
 ژیانیان هیچ دلک نه کرابیتت و هه ئاماده نه بووبیتت له گه لیاندا
 پینکه نیت، یان بگری، بۆیه هه موویان زه رده خه نه یه کی سهیر له
 سه ر لئوه کانیان هه بوو و ده ستیان کردبوو به قسه کردن له گهل
 یه کدا. به شتیه یه کی زور خۆرسکی و سه یروسه مه ره، به شیکیان
 خانمه کانی خۆیان له باوه شده گرت، هه ندیکی تریان له جیاتیی
 یهک ده ست، که فرمانی ئه وناس بوو بگیریته، هه ردوو دهستی
 پیاوه که ی خۆیان گرتبوو. ههستیکی سهیر بوو که من سهیری
 ئه وانم ده کرد، به لام دواتر سهیری دهسته کانی خۆم کرد، ده بینم

منیش ههردوو دهستم له ناو دهستی خانمه که ی خومدا به و
 ههردوو کمان هاوشنوهی به کتر دانیشتووین و روومان له
 به کتریه. نهو سهیری من دهکات که به سه رسورمانه وه سهیری
 هه موو خه لکی سه که شتییه که ده که م. قژه کانی له بهر نهو
 هه تاوه نه رمه هیندهی تر به نگیان به شترو قه ترانیترو ده بوو و
 بریسکه به کی سه یریان پنه دیار بوو. قژه کانی ئالوسکابوون.
 ئیمه ماوه به کی زوره لیزه ین، باوه پناکه م هیچ پیداویستییه کی
 خانمانه هه بیت که قژه کانی چاکبکات. قژی منیش، ریشم، قژی
 هه موو خانمه کانی تریش هه مان شتیهی هه بوو. من له و
 بیرکردنه وانه و له سه یرکردنی قژه کانی نه ودا بووم به دهنگیکی
 زور ناسکو ئاشناوه وتی: دکتور، زورم پی خوشه که من له گهل
 تودا دانیشتووم. تو به کینکیت له کار به دهسته کانی نه وناس،
 بینگومان ژیانمان به به که وه زور خوش ده بیت و دلنیام
 منداله کانیشمان ده مانپاریزن. به بی نه وهی هیچ برینیک بداته
 قسه کانی، یان بواری من بدات هیچ قسه به که م، به رده و امبوو
 له سه قسه کانی، له کاتی قسه کردنیشی سه ری له سه ری من
 نزمتر بوو، بویه به جوریک دیار بوو که له خواره وه سه یری
 ناو چاوی من دهکات، نه وهش دیمه نیکی تری تایبه تی دابوو به
 به نگی چاوی، شتیهی خری چاوی و گوره بی قه وزه بییه که ی
 چاوی. به رده و امبوو له قسه کانی و ده یوت: ده زانیت دکتور، نه من
 زور له بانشی ده ترسم، نازانم چ به که م. نه گهر هات، نه توو
 ده مپاریزیت؟ زور چه زده که م بمپاریزیت و ئاگات لیم بیت.
 ده زانیت دکتور، من دو عامده کردو داوام له نهو ده کرد که له
 به رانه ر تو بم له ریزه که دا. ده زانیت دکتور، من له به که م

رڙڙهه وهه که هاتمه دهره وهه، له ژووره تاريکه که سهيري نوم
 دهکرد. دکتور، دهزانيت من زورم پي ناخوش بوو که بچمه
 ژووري نه وناسو به تنها له گهل نه ودا له يهک ژوور بمينمه وهه.
 دهزانيت من هر چه زمه کرد له گهل تودا به تنها له يهک
 ژووردا بمينمه وهه! دهزانيت من هموو شهوان تا درنگ له لاي
 نهو سوچه وهه داده نيشتم، ته ماشاي توو سهربازم دهکرد که
 وه ستابوون له بهر دهرگاي نه وناس تا پاريزگاريان لي بکه ن!
 دهزانيت دهمزاني بير له هه نديک شتي ناخوش دهکه يه وهه که
 خوشت ناته و نيت بيريان لي بکه يته وهه و لينان دهرسيه! نه ري
 چي بکه م! منيش شتيک هه يه له ناو سهرم، زور قسه دهکات.
 دکتور، نه ري تو دکتوريت، ده توانيت نهو دهنکه نه هيليت! نه ي
 دکتور، باشه، کوخه که مان کام کوخ دهبيت! باشه، چون بزانه
 کوخه که مان له وه ي نه واني تر خاوينتره! دهمه و نيت نه وه ي نيمه
 له هموويان خاوينتر بيت. دهزانيت دکتور، دهزانيت دهمه و نيت
 زور خاوين بيت! باشه دکتور، من زورم چه ز ليه شتيک له
 سهرم بيتو قزم بهو شيوه يه په رشوبلاو نه بيت، دهبيت هيچ
 شتيک هه بيت بتوانم له سهر ي بکه م. نازانم، هه سته ده که م من
 هموو ژيانم شتيکم له سهر بوو بيت، جا له ناو سهرم وينه يه کی
 خوم دهبينم هموو کات. سهيره، جله کانم له و جلانه ي نيسه
 ناچن له خه ونه کانم، له وينه کاني ناو سهريشم. بهس دهزانيت
 دکتور، هموو کات من کلاويکم له سهره، کلاو! کلاويکی ره شم
 له سهره هموو کاتو بهر دهوام. دهزانيت له خه ياله کانم هه تا
 نيسه ته پلي سهري خوم نه ديوه. هر قزم له ولاو له ولاي

کلاوه که هاتووه ته دهر. وه لایلی پیم سهیره، نازانم نه وه چیه.
سهیره دکتور، دوزانیت سهیره!
نه وندده به خیرایی هموو قسه کانی له سهر یهک ده کرد. ک
هیچ قسه یه کیان په یوه ندیی به وهی دواتریانه وه نه بوو، هیچ
تینه ده گه یستم باسی چی ده کات، ته نانه ت ناخم ده یویست
بپرسیت که مه بهستی چیه له کلاو، هر خویشی وه لامی خوی
ده دایه وه، که مه بهستی له کلاو ده بیت شتیک بیت له سهر قزی
دانراوه، نه گینا بو ده لیت تا ئیستا ته پلی سهری خوم نه دیوه.
جا نازانم من هر گیز نه و خانم هم نه بینیبوو له سوچی
که شتییه که شهوان چاودیریمان بکات، به لام به سهر کردنی
چاوه کانی که له کاتی قسه کرده که ی ورده ورده
گه ورده ترده بوون و پونا کتر درده که وتن بوم، ده مزانی له
قسه کانیدا راسته کات. زیاتر زهر دایی چاوی درده که وتو به
رونتری ده مبینی که به شتیکی زوری چاوه که زهرده وه هندیک
سهوز له ناویدا هیه، ناوا رهنگینی سهری به چاوه کانی داوه.
نه و قسه یده کردو من سهریمده کرد. نه و بهرده و امبوو له
قسه کرده کانی، من پیرانه ده گه یستم که هیچ لیکدانه وه یهک بکه م
بو قسه کانی نه و، چونکه بابه ته کانی باسیده کرد، له یه کتری
جیاواز بوون، بهس ناخم وهک نه وهی سهری ماموستایه کی
وشه سازی بکات، بهرده و ام هندیک وشه ی له ناو قسه کانی
درده هینا و بوی شیده کرده وه که مانای نه و وشه یه چی
ده گه یه نیت. بو نمونه: نه و ناوه ناوه له کاتی قسه کانیدا ده یوت:
وه لایلی، ناخم ده یزانی که نه و وشه یه به کارده هینیت، مه بهستی
له وه یه جه ختباکاته وه له سهر قسه که ی خوی، که نه و شته ریک

دهبیت به و شیوهیه بکریت. به راستی نازانم به ته و او ی قسه کانی
چون کوتایپینهناو باسی چند بابته تی جیاوازی کرد، به لام نه و
کاته زانیم که زور شت هه یه نه و چاوقه وزه یه ههستی پی
کردوه له مندا، که به راستی وان و نه مزانیوه که که سینگ جگه
له بینر بتوانیت بزانیته ناخم چیی تیدایه. که قسه کانی کوتایی
پی هینا، من به کورتی لیم پرسى: چه زده که یته چ ناویکت
هه بینه و چون بانگتبه که م؟

دهترسام دیسان دهستبکاته وه به باسکردنی یه ک دنیا بابته تی له
یه کدی جیاواز، به لام له پرسیاره که ی من کورتر وه لامیدامه وه و
وتی: ئیسلا. زور سهیر بوو، یه کسه ر نه و ناوه به ده موچاویه وه
نوسا. من هیچ پرسیاریکم نه کردبوو ده رباره ی ناوه که ی و
ماناکه ی و بوچی نه و ناوه ی هه لبراردووه، به س ده مو یست
بپرسم. پیش نه وه ی بپرسم، وتی: ده زانم ده ته ویت بزانیته بو
نه و ناوه م هه لبراردووه، مانای چیی وه چون هه لمبژارد. منیش
نازانم دکتور، ده نگیگ هه یه له ناو سه رم قسه م بو ده کات، نه و
دهنگه پی و تم نه و ناوه هه لبرایرم و منیش هه لمبژارد. منیش زور
پرسیارم لی نه کردو دریژه م به و بابته نه دا، ته نها ده مو یست
نه و دلخوشیی هه مه، له ده ستینه ده م و نه و هه سته خوشه له
لام بمینینه وه. ده سته کانی یه کترمان هه ر گرتبوو و به رده وام
سهیری ناو چاوی یه کدی مان ده کرد. نه مده زانی هه نگاوی دواتری
نه م دانیشته مان چیی، به لام وه ک بروسکه یه ک نه و قسه یه ی
نه و ناسم بیرکه و ته وه که ده یوت: باسی چیرۆکی خوتان بو
یه کدی بکه ن و دواتر په شیمان بو وه وه که قسه یه کی له و شیوه یه ی
کردوه، بویه یه کسه ر له ئیسلام پرسى، باشه ئیسلا، نه ویش

وه لامیده دایه وه، ده بیوت: گیان. نه ری، تو چون هاتو ویتسه سهر نه م
که شتییه؟ بیرته پیش نه وهی له ژووره که بیت، له کوی بو ویتو
چون هاتیتسه سهر نه م که شتییه.

له پرسیاره که م هه ستمده کرد ههر له کاتی وتنی قسه کانم
ناوچه وانی گرژده بنو ماسولکه کانی ده موچاوی خاوده بنه وه،
وهک نه وهی هه سره تیکیان هه بیت، وتی: نازانم، نه وه نازانم،
به لام با من باسی شتیکی ترت بو بکه م، ده زانیت دکتور، ده زانیت
من زور رقم له وه بوو بچمه ژووره که وه؟ ده زانیت زور به به ختم
که دواي خانمی نویه م بووم! ده زانیت زور خوشحالم! هه رچه نده
زور برسیم بوو نه و کاته و خانمه کانی ده چوونه ژووره وهش،
ده یانوت که نه وناس گوشتیان پی ده دات و دواتر هه ندیک
داواکاری سهریان لی ده کات. ده مزانی گهر بچمه ژووره وه،
منیش گوشت ده خوم، چونکه خانمه کان شه وان پیش خه وتن به
ده نگینکی کز چیرۆکه کانیان ده گیزایه وه بومان، بویه زور به ی
خانمه کان به په روش بوون که بچن بو ژووره که ی نه وناس. له
کاتی نه و قسانه ی دوو پرسیارم بو دروستبوو، نه وه لالا، سی
پرسیارم بو دروستبوو. یه که میان نه وه بوو ده مو یست بزانه بو
دلته نگبوو که پرسیاری پیش هاتنیم لی کرد بو سهر نه م
که شتییه. دوو همیشه نه و داواکارییه سهرانه چی بوون نه وناس
له خانمه کانی ده کرد، به لام هه ردوو پرسیارم له بیرچوو وه وه که
باسی خالی سنییه می ده کرد، دواي نه و قسانه ی وتی: بهس
خانمی شه شه م، ههر له سهره تاوه که خانمی یه که م و دوو هم و
نه وانی پیش خوی باسی ژووره که یان ده کرد، زور ده ترساو
هه موو گیانی ده له رزی. هه موو شه ویک ده گریا تا به یانی که

ده هاتينه دهر بو ميوه كان، نهو خانمه بهردهوام ده گرياو
 نه پده ويست به هيچ جورنيك بچيته ناو ژووري نه وناسه وهو به
 تنها له گهل نه ودا بمينيته وه. نهوه پرسياړي سييه مي له ميشكي
 من خولقاندو دوو پرسياړه كه ي تری بيربردمه وه. باشه، بوچی
 خانمي شه شه م نه ويستو وه بچيته ژووره كه ي نه وناس، خو نهو
 جاسوسي تومول بو، ده بوايه پني خوش بيت چي زووه،
 پرواته ژووره وه وه نديك زانياري نهيني بباته وه بو نه ته وه كه ي
 خوي، نه ي چونه بهردهوام وا گرياو! وهك خوي وهك
 دهنگه كه ي ناخم نهو پرسياړه م له ئيسلا كرده وه. ئيسلا وتي:
 وه لايي نازانم دكتور، به لام هه موو خانمه كان ده لين: دياره به
 نه نغست خوي وا نيشانداوه له لاي ئيمه تا كه س گوماني لي
 نه كات، هه نديكي تريش ده لين: ده ويست كاتيكي زياتر له سهر
 كه شتيه كه بمينيته وه بو نه وه ي كه سهر بازاني تومول
 هير شيانده كرد، له ناو خومان ده ستبكات به نازارداني ئيمه، به س
 ده زانيت دكتور، چوار پينچ خانمي تريش وهك خانمي شه شه م
 بهردهوام كه چيروكه كاني ژووري نه وناس ده گيردرايه وه،
 ده گريان و هه مان شيوه ي له رزيان ده گرت. باشه بوچی ناوايان
 لي ده هات! تو دكتوريت، ده بيت تو نه زانيت! كه نهو قسانه ي كرد،
 پرسياړه كه ي خوم بيره اته وه، نه وناس چ داواكار ييه كي سه يري
 لهو خانمانه كردو وه كه بردو وينه ته ژووره كه ي خوي و گوشتي
 پي داو! نازانم، ئايا نه وه شتيكي گونجاوه له ئيسلا ي پيرسم!
 هر به راست، ئاساييه پياويكي وهك من، كار به ده ستيني
 نه وناس پرسياړي شتيكي وا له خانمه كه ي بكات، كه زانياريه كه
 تنها خانمه كان ده يزانن! نازانم بيپرسم يان نا، به راستي سهر م

لی شیواوه و خه ریکه دلخووشی و هه یه جانه کهم له دهسته دردم.
 دهسته کانم دهستیان به له رزینیکی کهم کردبوو له ناو دهستی
 ئیسلا دا، بویه ئه ویش ههستی به وه کرد که شتیک هه یه، من
 نایلیم و دهشمه ویت بیلیم، به لام دهترسم له وه لامه که ی، پیش
 پرسیاره که ی من که وت و وتی: جا دکتور، تو گویم بو بگره،
 بهس توزیک لیم نزیکه به وه، با که سی تر گویی لیمان نه بیت، نه
 شته هه ر له بهینی خوم و خوتدا ده مینیتته وه. نازانم که ئیسلا نه
 قسانه ی ده کرد، وهک نه وه بوو پیشتر چه ندین سال له که لیدا
 دانیشتم و قسه مانکرد بیت، نازانم نه و بهینی خوم و خوت بیت ه
 زور ئاشنایه له لام، ریک له دهنگیکی هاوشینوه ی ئیسلا وه له
 گویمدا ده زینگیته وه، به لام نازانم، که ی و چون و کوی!
 کی پیشتر نه و قسه یه ی پی و تووم! نازانم! به رده و امبوو له
 قسه کانی و وتی: هه موو خانمه کان ده لین: نه وناس له ژووره که ی
 دوا ی گوشته که پی و توون که جله کانیان دابنن. خویشی
 هاتووته لایان و یارمه تییداون که جله کان دابنن، هه ندیک
 سه یریکردوون و دواتر، دواتر، ده زانیت چیه دکتور، نازانم بو،
 به لام ناتوانم هه موو نه وه ی خانمه کان و توویانه، بو تی
 باسبکه مه وه، تکایه، بمبوره. ده مینی شیوه ی ده موچاوی و
 ههسته کانی خه ریکه له و تامه زرویی و شادییه ی تیدایه،
 دیته ده ره وه و هه وری خه م ده موچاوی داده پوشیت، بویه پیش
 نه وه ی نه و پرۆسه ی گورانی ههسته روو بدات، دهسته کانیم
 گوشتی و وتم: ئیسلا گیان، خه مت نه بیت، مه ترسه، هه رچی
 قسه یه ک هه یه ده توانیت بو منی بکه یت، هه رچییه کیش
 نارحه تنده کات، ده توانیت نه یلنیت. له هه مووی گرنگتر، منیش

دهك تو به باسکردنی ئەو کارانهی ئەوناس نامورتاح بووم و
تیشگەیشتم که چی بووهو چی بوویداوه له ژوورهکه. ناخم
دهك مندالینکی بزێو دهیویست زیاتر ئیسیلا هانبدا ت باسی
وردهکارییەکان بکات، له هه مان ئەو کاتهی ئەو دهنگه‌ی ناو
سهرم دهیویست زور له ئیسیلا بکات بو باسکردنی شه‌وه‌کانی
ژووره‌که‌ی ئەوناس، دهنگینکی تر هه‌ر له ناخمه‌وه
به‌رزده‌بووه‌وه‌و داوای لی ده‌کردم چیتر ئیسیلا بیزارنه‌که‌م و
دلیده‌مه‌وه. هه‌ر ئەو دهنگه‌ی داوای دلدا نه‌وه‌ی لی ده‌کردم،
لێرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردم که چون من تینگه‌یشتم، به‌بی
ئه‌وه‌ی ئیسیلا چیرۆکی ناو ژووره‌که‌ی ئەوناس به‌ ته‌واوی
باسبکات، چون و بو من تینگه‌یشتم که باسی چی ده‌کات. ئەو
هسته‌ چیه‌ بۆم دروستبووه که ئەوناس له پاله‌وانینکی ئەم
که‌شتیه‌وه له لای ناخم خه‌ریکه ده‌بیت به که‌سینکی
ده‌ستدریژیکاری زالم. نازانم ئەو گۆرانکارییه له ناکاوه چیه‌ له
بیرکردنه‌وه‌کانم و ناخم رووده‌دات. ئەسله‌ن ئەو ئازایه‌تییه تازه‌و
نویه چیه له ناخمه‌وه سه‌ریه‌له‌داوه‌و ده‌توانیت ئەسله‌ن بیر له
بیرکردنه‌وه‌یه‌کی وه‌ها خراپ بکاته‌وه له سه‌ر ئەوناس. ئاخ‌ر به
پنی ئەو باوه‌رانه بیت که ئیمه هه‌موومان له سه‌ر ئەو که‌شتیه
هه‌مانه، ئەوناس پیرو‌زترین که‌سینکه که له هه‌موو ژیانماندا
بیناسینو ببینین. پینشتریش ئەوه‌م زانیوه که ده‌توانیت
بیرکردنه‌وه‌کانمان ببینیت و بخوینیته‌وه، ئەه‌ی چیه من وا
ه‌اربووم و ئەو هه‌موو بیروکه خراپه ده‌رباره‌ی ئەوناس له
میشکدا گه‌لاه‌بوون. هه‌ستیکم هه‌یه که پیم ده‌لینت: نا، هه‌ست
نیه. ده‌نگینکی تری ناخمه، نا، له‌وانه‌یه هه‌ر یه‌کینک له‌و ده‌نگانه

بیت که نیستا قسه ی بو ده کردم، گرنگ نه و دیه دهنگیک له ناخم
پیم ده لیت که نه و چاوقه وزه ییه نازانم بو ناشلینت نیسلا، نه و
چاوقه وزه ییه ده توانیت هموو شتیک له ژیانم
سه ره و ژوور بکاته وه و پیچه وانه بیکاته وه. کاتیکیش میزی ژیانم
قه لبده کاته وه، له وانه یه ژیانم به ره و باشتر بوون پروات.
له وانه شه به ته و او دتی ویران بیت. من له و بیرکردنه وانه دا بووم
که نایا نه و بیرکردنه وه خراپانه م ده رباره ی نه و ناس دده مگه یه نن
به ژیانیکی باشتر، یان ژیانیکی تری پر له نه هامة تی که نیسلا
و دک گوشینه که ی نیستیک پیش نیستای من، ده سته کانی
گوشیم و وتی: دکتوره که م، ده نه و دنده نه و بیرکردنه وانه
مه هینه و مه به له میشکت، راسته ده که ییت. مادام پیویستناکات به و
ورده کارییه زوره هموو شه و ده کانی خانمه کانت بو باسبکه م،
به س ده زانیت چیه! که وای دهوت، خه نده یه کی سه یرو تیشکیکی
روون له ناو چاوه کانی ده گه شایه وه و به رده و امده بوو و ده یوت:
ده زانیت چیه دکتور! و دره، با باسی نه و شه و دت بو بکه م که
خانمی شه شه میان برده ژوور ده که ی نه و ناسه وه. ده زانیت نه و
خانمی شه شه مه، برادری نژیکی خانمی شازده و بیستویه ک
بوو، چونکه نه و پیخه فانه ی له سه ری دهنوستین له ژوور
تاریکه که، هیی نه و سینه له خوار پیخه فو جینگه که ی من بوو.
جا نه وان زور به یه که وه قسه یانده کرد، نازانم بو هیچ کام له
خه لکه که ی ناو ژوور ده که که ده هاتینه دهره وه، هیچ قسه یه کمان
نه ده کرد، که چی له ناو ژوور ده که، همومان به رده و ام
قسه یانده کردو هموو باسه کانیش له سه ر توو سه ر بازو بینه رو
نه و ناس بوون. که س نه بوو بیده نگ بیت شه وان له ناو نه و

ژورره، به لام من هه سنده که م تو وا ده زانیت هه موو ئه و خه لکه ی
 لبره یه، زمانیان پشیله که خوار دوو یه تی. که ئه و قسه یه ی ده کرد،
 دهستی راستی منی به رده داو به دهستی چه پی دهستی بو ده می
 ده بردو پیده که نی. دوا ی ئه وه ی به دوو په نجه په رچه می له سهر
 چاوی لاده دا، دهسته کانی ده گرتمه وه و به رده و امده بوو له
 قسه کانی، به جوشو خر و شینکی زوره وه ده یوت: شه شه م که
 قسه ی بو براده ر ه کانی کرد بوو، زور شتی ده وت که ئه وان
 هیچیان باوه ریان پی نه ده کرد، چونکه هر له یه که مه وه شه شه م
 که وای لی هاتو تو چوویت، چاره سه رتکرد به دهسته
 سحر اوی و پرسوزه کانت ه وه، هیچ کام له براده ر کانی باوه ریان
 به قسه کانی نه ماو پییان وا بوو که هر قسه یه ک ده یکات، بو
 ئه وه یه سه رنجی هه موو خه لکه که بو لای خوی رابکیشیت. جا
 ئه و روزه براده ر ه کانی ئه و بر وایه یان بو دروست بوو که قسه کانی
 هیچی راست نین، ته نها گوئیان بو ده گرت. هر ئه و روزه ش من
 تو م خوشویست، ده زانیت دکتور! پیده که نی، نا، پینه ده که نی،
 زه رده خه نه یه کی گه وره ی ده کرد، که ددانه کانی ده رده که وتنو
 په رچه می ده هاته وه سه ر چاوی. سه ری نه ویده کردو به دوو
 په نجه دیسان قژی سه ر چاوی لاده دایه وه و به رده و امده بوو له
 قسه کردن. من به بی ویستی خو م زه رده خه نه یه کی وه ک
 زه رده خه نه که ی ئه و له سه ر لیوم ده رده که وتو ده نگه کانی ناخم
 به ک دنیا پرسیارو خه یالیان دروستده کرد بو م. ئاخر ئه وه چیه،
 من ته نها ماوه یه کی زور کورته ئیسلامم ناسیوه، ئه سله ن
 نه مزانیبوو رهنگیکی جیاوازی چاو له ناو ئه هلی ئه م که شتیبه
 هیه. ئیستا چون وا به ئارامی دانیش تووم و خه نده یه کی زور

راسته قینه و له قوولایی ناخمه وه دروستده بیت به قسه کانی نه وو
دلخوشمده کات و دهمه ژینیت. نازانم، نازانم، دهنگیک له ناو
سه رمه وه ده لیت: ده واز بهینه له و خه یالاته، گویی بو بگره. بزانه
شه شه م بو وای لی هات.

ئیسلا به رده وامه له قسه کانی و پیم ده لیت: دوو روزه دوای
ده ستپیکردنی ریزه که ی خانمان بو ژووره که ی نه وناس، خانمی
شه شه م کردی به دهمه قالی له گهل هاوریکانیدا، منیش گویم له
مه ندیک له قسه کانیان ده بوو. نه وه ی تینگه ی شتم، نه وه یه ک
یه کیک له هاوریکانی پنی وتبوو که قسه کانی هیچیان راست
نین و ته نها بو سه رنجراکیشانی بینر نه و کارانه ده کات.
هاوریکه ی خوی ده یوت: پنیویسته واز له و قسانه بهینیت، چونکه
بینر گویی له هموو بیرکردنه وه کانیشمان ده بیت، ناخر نازانیت
قسه ی نه و وه ک قسه ی نه وناسه و هموممان فریده دده نه ناو
ئاوه که وه، نه و قسانه بکه یت. ئیتر نه و روزه خانمی شه شه م هیچ
قسه یه کی له گهل هاوریکانیدا نه کرده وه، به لام من زور
حه زمه کرد که که سینک مه بیت قسه ی له گهلدا بکه م، یان نه و
قسه م بو بکات، بویه شه و که خانمی سنیهم رویشته ژووره وه و
خه لکه که دهستی به خه وتن کرد. من خوم چوومه لای خانمی
شه شه م، به بی نه وه ی بزانه که چی بو خانمه کانی تر
باسکردبوو، پیم وت: من باوه رت پی ده که م. دهمه ویت گوی بو
چیروکه که ت بگرم، چونکه به ته وای من باوه رت پی ده که م و
له چاوه کانت جگه له راستی، هیچ نابینم. بهینی خومان بیت
دکتور، نازانم نه و قسه م چون بو هاتبوو و بو وتبووم که له
چاوه کانی جگه له راستی هیچ نابینم، چونکه دهمه کان

قسه ده کهن، نهی من بو نهو قسه یه م به و وت! نازانم. نه وهنده
 ده زانم که چوومه لای خانمی شه شه م و نهو قسانه م کرد. چند
 فرمیسنیک به چاوه کانیدا هاتنه خواره وهو له سهر جیگه که ی
 دانیشیت، پنی وتم: تو کیت؟ تو له ریزبه ندییه که ژماره که ت
 چهنده کچه چاوسه وزه که؟ منیش نه مده زانی ژماره که م چهنده،
 به لام ده مزانی چند که سیک له دوی نه وه وه م. وتم: نازانم
 ژماره که م چهنده، به لام چوار یان پینج که س له دوی تووه
 وه ستاوم، من به قژت تو ده ناسمه وه، هه موو کات سهیری قژت
 ده که م. ناخر دکتور، قژی نهو توزیک سهیر بوو، زیاتر له هه موو
 قژه کانی سهر نه م که شتییه خاو بوو و شتیکی زور سهیر له
 قژی هه بوو، نه وه بوو که له به شی پشته وهی قژه خاوو قاوده ییه
 تاریکه که ی، چند تالی زهردی سپیباو هه بوون، که هه میسه به وه
 ده مناسییه وهو ده مزانی نه وه خانمی شه شه مه. به بی نه وه ی من
 هیچ قسه یه کی نهو تو بکه م ده رباره ی خوم، یان خومی پی
 بناسینم، نهو زور دلپر دیار بوو، نهو شه وه تا به یانی نه خوی
 خوت، نه هینشتی منیش خه و بچینه چاوه کانمه وه، چونکه به بی
 برانه وه نهو چیرۆکه ی هه موو بو گیرامه وه:
 چاوسه وزی نازین، زور سوپاستده که م که بهو شیوه یه باوه رت
 به قسه کانی من هه یه. منیش خوم نازانم چی ده که م له سهر نه م
 که شتییه و بوچی هاتوو مه ته ئیره. هه رچهنده له خه لکه که ده پرسم،
 هیچیان هیچ قسه یه ک ناکهن ده رباره ی هاتنمان بو سهر نه م
 که شتییه. که ده شچینه ده ره وهو گوی له قسه کانی نهو کابرا
 ده نگه وره یه ده گرین، من زور لینی ده ترسم، چونکه که سینیکی
 وهک نهو ده نگه وره له ناو خه یال و بیره وه رییه کانی من هه یه.

نازانم چۆن و له كۆی من كه سینی وام بینوه، به لام دنیام
 له وهی كه بیرده وهریه كانم هه مووی راسته قینه نو هیچ كات
 درۆم له گه لدا ناكهن. دنیام من كه سینی تری هاوشینوهی نه وهم
 بینوه. جا كیشه كه نه وه نییه كه من كه سینی وهك نه و
 دهنگه وهره م بینوه، كه بهرده وام له سه رم هاوارده كات له
 یاده وهره ییه كانم. كیشه كه نه وه یه كه كومه لیک دیمهن ده بینم و
 دینه وه بهرچاوم، كه به هیچ شینوه یه ك ناتوانم له یادیان بکه م. هه ر
 كاتیک ده مه ویت بیر بکه مه وه له وهی كه من بۆ له ناو نه م
 كه شتییه م، یه كسه ر نه و دیمهنه ناخوشانه دینه وه یادم و وازم لی
 ناهینن. ده زانیت من هیچ شه وینك به ئارامی ناخه وم و
 خه و ملینا كه ویت. ده زانیت من بهرده وام خه ریکی گریانم و
 ده مویت چیرۆكه كه م بۆ نه و سنی خانمهی تر باسبکه م.
 ده زانیت هه رسینکیان منیان زۆر خوشده ویت، هه ر له یه كه م
 بۆژی چاوكردنه وه مان له سه ر نه م كه شتییه ئیمه هه ر چوارمان
 به یه كه وه بووین. هه ندیک جار میوه كانیشمان ده گۆرییه وه و
 دابه شده كرد، به لام نازانم، كه باسی نه و بوودا وه م بۆ كردن، كه
 ده مه ویت بۆ توشی باسبکه م، هه موویان لیم دووركه و تنه وه و
 چیتر گوی بۆ هیچ قسه یه کی من ناگرن، نه بادا بینه ر به
 قسه كانمان بزانیته و هه موومان سزابدات. نه وهی له بیرمه، پیش
 هاتنم بۆ سه ر نه م كه شتییه نه فره تییه تاریك و تنوكه، نه وه یه
 كه من له ژوورینك بووم. ژووره كه هه مووی یه ك رهنگ بوو،
 كه ناتوانم بیرمبیته وه. هه ندیک جار به ژوورینکی په مه یی زۆر
 كال دیته وه خه یالم، هه ندیک جاری تر به زه دینکی زۆر كال كه
 جیاوازییه کی نییه له گه ل رهنگی سپی، دیته وه خه یالم. ده بینم له و

ژووره من دانراوم و هموو رۆژیک که سینک دیت که دلنیام
لهوهی وهک خۆم خانمه، بهلام بالای له من زور بهرزتره و
قهلهوه، بهبی ئهوهی هیچ قسهیهکم لهگه‌لدا بکات، دهسته
باریکه‌که‌ی من ده‌گریت و ده‌رزیه‌ک به قولمدا ده‌کات، ده‌زانیت،
ده‌زانیت، من له یه‌ک شت دلنیام، یه‌ک شت! له‌وانه‌یه له هیچ کام
له قسه‌کانی ئه‌و چیرۆکه دلنیا نه‌بم که بۆتی باسده‌که‌م، بهلام
له قسه‌یه‌م دلنیام، که من دوا‌ی ئه‌و ده‌رزیه‌یه‌ بوو که شته‌کانی
پیش ئه‌و ژووره په‌مه‌یه‌ زهرده مه‌یله و سپیه‌م بیرنه‌ما، ئاخ‌ر
رۆژانه چهند جار ئه‌و ده‌رزیه‌ی ده‌کرد به قولمدا، بهبی ئه‌وه‌ی
بتوانم بجولیم، یان هیچ به‌رگریه‌ک بکه‌م، هموو رۆژیک ئه‌و
ده‌رزیه‌ ده‌کرایه قولمه‌وه. بیرم نییه چهند رۆژ، مانگ، یان سال
من له شوینه بووم، بهلام ده‌زانم، ده‌زانم و هیچیش شینت نیم
وه‌میش نییه. کاتیکی زور که‌م پیش ئه‌وه‌ی من بیمه‌سه‌ر ئه‌م
که‌شتیه‌و به ده‌نگه گه‌وره‌که‌ی ئه‌وناس خه‌به‌رمبیته‌وه لیره،
پیاویکی ده‌نگه‌وره‌ی ئه‌سمه‌ری بالا‌به‌رزی قه‌له و هات بۆ
ژووره سپیه زهرده په‌مه‌یباوه‌که‌م. وام زانی دیت و ده‌رزیه‌کی
تر ده‌کات به قولمدا، بهلام زور به توندی و به درندانه، هموو
جله‌کانی له‌به‌رم داناو خۆی خسته‌سه‌ر من. نازانم و هیچ شتیکم
بیرنایه که چی روویداوه. ته‌نها ئه‌وه‌نده‌م له خه‌یاله که من پیش
ئه‌وه‌ی لیره چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه، سی شت روویاندا، که
هه‌رسینکیان وهک فلاشیک دینه‌به‌رچاوم و ونده‌بن. یه‌که‌میان
ئه‌وه‌یه که ده‌بینم پیاوه ئه‌سمه‌ره‌که له ده‌رگای ژووره‌که‌مه‌وه
ده‌رواته‌ده‌ره‌وه‌و له ژیر منه‌وه خوین به‌سه‌ر زه‌ویی ژووره
سپیه زهرده په‌مه‌یباوه‌که‌م بلاوده‌بیته‌وه. ئه‌وه‌ی دووه‌م له

بیرمه، نهوهیه که خانمی دهرزییه کان به سهر پیاوه نهسمه ره کی
هاوارده کات، نازانم چیی پی دهلیت، به لام به روونی له بیرمه
زله یهک له روومه تی پیاوه که ده دات و پیاوه که ده پرواته دهره وه.
هر نهو خانمه هات و جلی تازه ی له به رمکردو زهویی
ژووره که ی پاککرده وه. سینه م شت له بیرمه و وهک فلاشیک
دینه وه به رچاوم، نهوهیه که چند که سینک من هه لده گرن، دهمبهن
له ناو شتیکی جولودا دامده نین، چاوم ده که مه وه، له ترسی
دهنگه گوره که ی نه وناس خه به رمده بیته وه.

به و خویه دکتور، هه تا نهو چیرۆکه ی بو گیرامه وه، له وانیه
هیچ ناو له گیانی نه مابیت، چونکه هه موو قسه کانی به دم
هه نسکو گریان و فرمیسیکی نه برآوه وه ده کرد. به رده وام
ده گریاو به دهنگیکی نوساوو کز که ناخراو بوو به ترسیکی
زور، که له چاویشی ده مبینی، نهو قسانه ی ده کرد.
ده مبینی چاوه کانی ئیسلاش له کاتی گیرانه وه ی نه م قسانه
پر بوون له ناوو زور خه فته تباربوو بهو شتانه ی که خانمی
شه شه م بوی گیرابوو وه، به لام له هه مان کاتدا هه ستمده کرد له
ناخی خویدا به رگری له وه ده کات که باوه ر به قسه کانی خانمی
شه شه م بکات، چونکه باوه ر بوون به قسه کانی شه شه م زور
کیشه بو خوی و بیرکردنه وه کانیشی دروستده کات. نهوکات
نهویش نهو پرسیارانه ی له لا دروستده بیت که له کوئوه
هاتوو وه داهاتووی چیی به سه ردیت له سهر نه م که شتییه.
پنده چوو نه یه ویت بیر له وه بکاته وه، یان رۆژنیک له رۆژان نهو
پرسیارانه له خوی بکات. له چاوه کانی نهوهم ده خوینده وه که
ده یه ویت ته نها وهک هاوسه ری دکتور مامه له بکات و بیر له هیچ

كام له و پرسياره جينگلپيدهرانه نه کاته وه و ميشکی خوی لنيان
بيدهنگبکات. ناخی خوی دهکو تېکات، سه رکوتېکات، جينوسايدی
هه موو نه و پرسيارانه بکات که ده کریت له چيروکه که ی خانمی
شه شه مه وه شه وان پیش نه وه ی خه و بچيته چاره کانی، له
ناخيه وه هه لقولین وه ک کانیه کی ته قيو. نه و نه يده ويست
پرسياره کانی خانمی شه شه م به روکی نه ویش بگرن و ده سبکات
به بيرکردنه وه و تيفکرين، هه ر نه و نه ويستنه ش وای لی کردبوو
بليت که چيروکه کانی خانمی شه شه م وا دياره هه ر بو
سه رنجراکيشانی بينه ر بوون. که ته نانه ت له کاتی
هه ناسه ته نگيه که شی به سه ريهات، بينه ر به هيچ شينه يه ک لني
نزیکنه بووه وه، به لکو نه وه من بووم چووم و هاوکاريمکرد،
چونکه من دکتوری که شتييه که م و چاره سه ری نه و جوړه
حاله تانه له لای منه.

پرسيم: باشه، دواي نه وه ی خانمی شه شه م نوره يهات که بچيته
ژووره که ی نه و ناسه وه، پیش نه وه ی نه و رووداوه روو بدات، که
له که شتييه که وه فریبدريته خواره وه، هيچ قسه يه کی تری بو تو
کردبوو؟

ئيسلا: وه لایي دکتور گيان، نه وه ی راستی بيت، خانمی شه شه م
که خوی هه موو کات له قسه کانی ناوه که ی خوی به کارده هيتا
بو قسه کردن له گهل خویداو بيرکردنه وه و سه رزه نشتی خوی،
جاريکیان وتی: نه ی ليزای به دبهخت و چاره رهش، له وه زیاتر
چی! نه و قسه يه ی ریک شه ويک پیش نوره ی خوی و به يانیه که ی
تا شه و داهات، دوو باره ده کرده وه. به رده وام قسه ی له گهل خویدا
ده کردو ده يوت: ديسان ليزا، ديسان هه مان شت

دووباره ده بیته وه. دیسان هموو ئه وانهی به سه رته اتوو ده.
دووباره ده بینه وه، هموو ئه و زه بروزه نگو قیژده و نازاره ی
هه تبوو، همووی دووباره ده بینه وه. ناخر نازانم بو، نازانم.
هموو خانمه کان که دینه ده ره وه، ناوا زه رده خه نه یه کی سه یر له
سه ر ده موچاویان دروسته بیتت. من هیچ کیشه یه کم نییه له گهل
ئه وه ی برسیمه، با برسیم بیتت، با سکم بناوسیتت به وه ی که هر
خه ریکی میوه خواردن بم. جا خو من هیچ کیشه یه کم نییه، ته نها
با نه چمه ئه و ژووره و به ته نها له گهل ئه و پیاوه له ژووره وه
نه بم. ناخر چاوقه وزه گیان، ناخر من ده زانم، ده زانم، بیرمه ریک
بیرمه، وا هه روا وینه که له پیش چاوم روونتر ده بیتت که ئه و
پیاوه ئه سمه ره بالا به رزه له ژووره که م چپی کرد له لیزا، ناخر
بو دیسان ده بیتت وام لی بیته وه، نامه ویتت، نا!

نا! بیرۆکه یه کم بو هاتوو چاوسه وز، بو تو نایه بیتت له گهل من
شوینته که ت بگو رپته وه! باوه رناکه م که س هه ستی پی بکات،
ده زانیت! خو بالامان زور له یه کتربیه وه نزیکه، من یه ک تو ز له
کاتی گه رانی بینه رو سه رباز خوم به رزده که مه وه و توش خوت
نزمبکه وه. ئیتر تو بو خوت ئه مشه و ده چپته ژووره وه و وه ک هر
پینجه که ی تر به دلخوشییه وه دینته وه ده ره وه. ده توخوا تو له
جینی من ئه مشه و بچو ژووره وه. نا، خو ناشبیتت ئه وه نده زالم بم،
توش توشی ئه و چاره نووسه سه یرو ئالوزه بکه م. نه بابه،
ناهیلم، چون ده هیلم تو له جینی من بچپته ژووره وه. به شکم تا
نوره ی تو دیت، شتیک رووبدات، بانشی هینرشبکات. هاهاها، به
چاوی گریانه وه، پیکه نینیکی زور شه یتانانه ده هاته سه ر لیتوه کانی
که باسی بانشی ده کرد، وه ک ئه وه ی گالته ی به ته واوی

چېرۆكى تومولستان بېت و فشهى به هيرشى بانشى بېت. جا
دكتور، من نازانم، دياره زور درهنگ خه به رمبووه ته وه كه ناوا
هيچ بانشى و قيژه و شتم نه بيستوو وه نه بينيوه، چونكه گويم ليه
هه نديك له پياوه كان باسيده كه نو ده لين كه بينيو يانه چون
ئو ناس ئه وانى ده ر كرده وه كه شتيه كه ي پاراستوو، من
هيچى وام نه بينيوه. جا با له بير منه چيته وه چيم بو باسده كرديت
دكتور، وه لا ئيتر هر خوى پلانيداهنا كه من بچمه جينگه كه ي
ئو هر خويشى پلانه كانى هه لده وه شانده وه. له وانه يه له
به يانينى ئو روزه تا شهوى شه شه م كه نورهى خوى هاتبوو،
سه د جار بووداوى نيوان خوى و كابر اى ئه سمه رى به سه د
جورى جياواز بو گيرامه وه. هه موو جار نيكيش كه باسى خوينى
سه ر زه وييه كه ي ده كرد، هه ناسه يته نگده بوون و ئاره قه يه كى
زورى ده كرد. ده تر سام ديسان وه ك ئو جار هى ترى لى
بېته وه دووباره پتويستبات تو بېت و لى نزيك بېتته وه.
ده زانيت دكتور، هيچ هزم لى نيه تو ئو نه خوشانه ي خانمى
پياوه كانى ترن، چاره يان بكه يت! ئاخى ده شزانم، خو تو ناتوانيت
له فرمانى ئو ناس ده ربچيت، بىگومان ده بېت چاره يان بكه يت،
خو ناتوانيت لى بىگه ر بېت هر ناوا له خورا بمرن و توش
به هانايانه وه نه چيت، به خوا ده زانم تو چهند به سوزيت. ئه رى ده
با له بابته كه لانه ده م و بوت بگيرمه وه. ئو شه وه تا كاتى
چوونه ريزه كه وه هر ده له رزى و ده گرياو ئاره قه يده كرد. هر
ده يوت: تو برق جينگه كه م و دواتر يش خوى په شيمانده بووه وه، تا
له ژوره كه هاتينه ده ره وه، هر چېرۆكه كه ي دووباره و
سه د باره ده كرده وه، تا شه ويش هات و ريزه كه هات، به چاو

چەندىن جار ھەمان چىرۆكى بۇ گىزاومەتەوہ. پىدەچوو ئەوہ
تاكە شتىك بوويتت كە زورى نازاردايىتتو ھەرگىز
لەيادىنەدەچووہوہ، بۇيە ئەو شەوہ ئەوہندە بە شپرزەيى
رۆيشت بۇ ژوورەكەي ئەوناس و دواتريش ئەوہ رويىدا كە
ھەموومان بينيمان. دەبوايە بزائم كە جاسوسى بانشيىيە، دەبوايە
بزائم كە خەلكى تومولستانە. ئاخىر گەر وا نەبيتت، بۇچى جگە
لەو، ھىچ كەس ھىچ شتىك باسناكات لە سەر ژوورينكى سېي!
يان ژوورينكى پەمەيى! يان ژوورينكى زەرد! ئاخىر ئەي وا نىيە
دكتور! گەر ئەو لە شوينينكى واوہ ھاتبيتت، ژوورينكى يەك رەنگ،
كە خانمىكى قەلەو دەرزيى لى دەدات و دواتر پياوينكى ئەسمەرى
بالابەرز دىت و نازاريدەدات، دەبوايە ئىمەش بە لايەنى كەمەوہ
ژوورو رەنگى ژوورەكانى خۇمانمان لەبىر بيتت، ئەي وا نىيە! بە
خوا من دەزائم، ھەر بۇ بينەر واى دەكرد. ھەر بۇ ئەوہى بوو
شتىك بكات، پىنى بلين جياوازەو تەواو. كورە نەوہللا،
لەبەرئەوہش نەبوو، ھەر جاسوس بوو و تەواو، دەيويست
شوينى ئىمە ئاشكرا بكات و سەرى ھەموومان بخاتەناو ئاوەكەوہ.
ئا توخوا ببورە دكتور، دەزائم ھىچ نەوہستاوم لە قسەكردن،
ماندوو مكرديت. دە تو توزىك باسى خۆتم بۇ بكە، با بزائم تو
چىت لە بىرە!

من ئەو كاتە بە تەواوہتى ھەموو بىرەوہرييەكانم وەك فلاش
دەھاتنەوہپىشچاوم. ھەموويان شتى پچر پچر، ھىچ مانايەكيان
پى نەدەدام. بىرەوہرييەكان لەگەل قسەكانى ئىسلا لە ناخما
نویدەبوونەوہو دووبارە سەريان دەھىنايەوہدەرەوہ، تا من
بيانبينم و لىيان تىبگەم، بەلام ھىچ تواناي ئەوہم نەبوو تىبگەم

لهو بیره وه رییانهی وهک فلاش له شیوهی دهنگو بوشاییه کی
سپییه وه دینه وه خه یالم. پیم وت: ئیسا گیان، من دکتوری ئەم
که شتییه م، ئه رکی منه نه خوشییه کانتان چاره سه ربکه م. ده زانیت
زور دلم خوشه که تو بوویت به خانمی من! چونکه من زور
هه زده که م گوئیگرم که یه کیک قسه م بو دهکات، بوئه وهی بتوانم
له بیرکردنه وه کانی و قسه کانی ناو میشکی تینگه م و لیکدانه وهی
بو بکه م. ده زانیت منیش که تو ئه و قسانه ده کهیت، باش ده زانم
که خانمی شه شه م جاسوس بووه! چونکه هه ر له سه ره تای
قسه کانییه وه دیاره دهیه ویت گومان بو خانمه کانی تر
دروستبکات له سه ر ئه وناس و ئه و چیرۆکه راسته قینانهی ئه و
به ئیمه ی ده لیت له سه ر تومولستان. ئاخر چه ندین پیاوی هه مان
ئه و ژووره ی ئیمه ی لی بوو، خویان به چاوی خویان شه ری
نیوان ئه وناس و بانشییان بینیه وه ده زانن ئه و چون
که شتییه که مانی پاراستووه. ده زانن ئه و به لینی دوورگی
هه میسه خوش و خه ونه کانمانی پی داوین. ئیتر ئه و قسانه ی
شه شه م، ته نها پلانی تومولستان بووه تا خانمه کانمان
له خشته بیات، هیچ ناخی خۆتی پی مه شغولمه که. ده مه ویت زیاتر
باسی خۆتم بو بکهیت، هه زت به چیه و ده ته ویت گه ر گه یشتین
به دوورگه که، چون و له کوی خانووی خۆمان دیاریبکهین.
ده زانیت له وانیه بتوانم به بوئه ی ئه وهی کاربه دهستی نزیکي
ئه وناسم، شوینی کوخه که ی خۆمان؛ خۆمان دیاریبکهین و
کوخیکی باش هه لبرترین! له وانیه دوورترین کوخ له م
ده ریایه وه هه لبرترین، ئه وهنده ئه و دیمه نه دووباره و ده باره یه ی
جوله ی ئەم ده ریایه م بینیه، خه ریکه به ته واوه تی له ئاو

بیزاردهبم، بویه گهر نهوناس رای له سهر بیت، چه زده که م
کوخه که ی نئمه زور دوور بیت له م ده ریایه وه، پشتیشمان له
دهریاکه بیت، تا که ده خه وین، یان به یانیا که دینه ده ره وه له
کوخه که مان، دهریاکه نه بینین. نه و شه وه، تا زور درهنگ، نه و
جوره قسانه م بو ئیسلام ده کرد. نه ویش باسی دیکوری کوخه که و
رهنگی دیواره کانی کوخه که و خواردنی خوش و قژی خوی بو
ده کردم. تا هر خوی له کاتی قسه بیبرانه وه کانیدا که هه موویانم
تا دهات، زیاتر خوشده ویست و ده موویست به رده و امبیت له قسه
زوره کانی، خه ویلیکه وت و که وته سهر سنگی من. منیش هر
له گهل نه ودا، له هه مان نه و سوچه ی که ده ستمان به قسه کان
کرد تئیدا، خه وتم و تا به یانی خه به رمنه بو وه وه.

بہ شی سٹیہم
دوورگہ کہ

شتینکی سیر هیه، له ناو سپیاییه کی ته واودا نقومبوود.
دهرگایه کی سپی که له دیوارینکی سپی دراوه، دیاره لیسه وده.
سه بر سه بر دهرگا که ده کریته وه و پوناکییه کی سپیتر له دیواری
ژووره که دینه ژووره وه له و دهرگایه وه. ده بینم خانمینی زور
جوان له ناو دهرگا که وه، که نه ویش هر بهرگینکی زور سپی
له بهر دایه، دیت و قه له م و ده فته رینکی سپیم پنی دهدات. پیچه وانهی
همو و شته سپییه کانی ده ورم، قه له مه که م رهش دهنوسیت. به بی
ویستی خوم، مالینکی بچووک دروستده که م له سر په رده
یه که می نه و ده فته ره سپییه. چوار که سی تیدا دروستده که م، دوو
که سیان خانمن؛ یه کیان بچووک، زور بچووک، نه وی تریشیان
گه وره یه. دوو پیاویش له خانووه که هن، نه وانیش یه کیان
بچووک و یه کیان گه وره یه. سهیره، بوچی من نه و وینه یه له سر
په رده یه که می نه و کتیبه سپییه دروستده که م! نه سلن چ
پنویستده کات له کاتی کیشانی نه و وینانه دا نه ندای زاوزیان
زور به توخی دروستبکه م و مه کی خانمه گه وره که بنه خشینم،
تا پوون بیت کام له که سه کانی ناو وینه که م خانمن و کامیان
پیاون!

به خیرایی و به بی ویستی خوم په رده که هله ده مه وه، یه کیک له
پیاوه کانی خانووه بچووک که به کومه لیک پیاوی له خوی
گه وره تر، نه ندای گه وره تر ده و ره ده دریت، پیاوه بچووک که ی
ناو خانووه که پیده چیت له وینه کانی زور دلته نگیت به وه ی
ده و ره دراوه به کومه لیک پیاوی له خوی گه وره تر، که هموویان
به پنی قه باره ی نه ندایه که یان بیت، له و پیاو تریشن. ده و ره دراوه،
پنی پیده که نن، سه رزه نشتیده که ن. وهک نه وه ی نه و وینانه ی

دروستیانده کهم، قسه بکن له گه لمداء، چیر و کینکم بو بگیرنه وه،
هست به گریان و دلته نگی پیاوه بچو و که که ده کهم که ورده
ورده به پیاوی گوره تر ده ورده دریت و له پیش چاوی خوی
تا دیت، بچو و که بچو و کتر ده بیته وه. په ره یه کی تر هه لده ده مه وه،
خانوره بچو و که که ته نها یه ک پیاو و یه ک خانمی تیدا ماوه، نه
پیاوه بچو و که که له و خانوره بچو و که ماوه ته وه، نه خانمه
بچو و که که ش دیار ماوه. خویشم سهرم له و وینانه ی خوم
ده سور میت، ده زانم له وینه ی لاپه ره ی پیشوو خوم کیشاومه،
که پیاوه بچو و که که جیا ده کریته وه له و خانوره بچو و که و
ده ورده دریت به هه ندیک پیاوی له خوی گوره تر، نه ی خانمه
بچو و که که کوا! چیی لی هات! بو دیار نه ما! نازانم.
په ره یه کی تر هه لده ده مه وه، دوو باره خانوویه کی بچو و کتر
دروسته که مه وه، دوو باره پیاوه بچو و که که دیته وه لای پیاو و
خانمه گوره که ی ناو خانوره بچو و که که. خانمینی وه ک پیاوه
بچو و که پرده رده سه ریبه که دیته ناو خانوره که یانه وه. پیده چیت
له لاپه ره کهم ورده ورده نه و پیاوه بچو و که ی جار ان
گوره بوو بیت، نا، نه ویش نه سلن بووه به پیاوینی گوره. نه و
خانمه ی هاته لایان، خانمینی جیا وازه له وه ی پیشوو تر له گه لیاندا
بوو. له وه ده چیت بوو بیت به خانمی پیاوه تازه گوره بووه که له و
ماله بچو و که.
هیچ شتیک له دست خوم نییه، بو نه و لاپه رانه هه لده ده مه وه و
نه و جزره وینانه دروسته کهم! نازانم، به لام نه ی بوچی
دهسته کانم به قسه ی خوم ناجولین، نه سلن من نیم نه و وینانه
دروسته کهم، نا، منم، هر دهسته کانی خومن نه و لاپه رانه

دده خشینن به و وینه سه یروسه مه رانه ی هه موو کاره کتیره کانی
رووتن. په ره یه کی نئی هه لده ده مه وه، پیاوه تازه پینگه یشتوو وه که و
پیاوه گوره که و خانمه گوره که و خانمه تازه پینگه یشتوو وه که هر
چواریان له م په ره یه یان دلخوشن، پیده که نن و پیده چیت
ناهه نگیکیان هه بیت. نازانم، زور زوو نه و لاپه ره یه م هه لدا یه وه و
دهستم به نه خشانندی لاپه ره ی دوا ی نه و کرد، لاپه ره که ره شه،
پینچه وانه ی په ره کانی تر. نه م په ره یه هه ردوو لای ره شاییه.
سهیره، هر چواریان له ناو خانوو بچوو که که ن. کومه لیک
پیاوی نه ندامگوره ی رووت دین و دهوری خانوو
بچوو که که یان ددهن. بچی نه وه دروستده که م که هر
چواریان ده کوژن! هر چواریان!

نا، له و دیوی په ره ره شه که، له لا ره شه که ی تری، نه و پیاوه
تازه پینگه یشتوو دروستده که مه وه، وا دیاره به نه خوشی و
بیداری هر ماوه ته وه و بریاریداوه نه مریت. دیته وه ناو په ره
سپییه که. ده بینم دهسته کانم زور به په لهن له وه ی که نه و پیاوه
تازه پینگه یشتوو دروستبکه نه وه له سه ره په ره یه کی سپی، به لام
دهستیکي ره ش، که جلیکی ره شی له به ره، به توندی له پشته وه
رامده کیشیت و ناهیلیت به ره و نه و ده رگا سپییه برؤم که
تیشکینکی سپی لی دیته ده ره وه، رامده کیشیت و ناتوانم هیچ
به رگریه ک بکه م. ده فته ره که م له وئی فریده ده م، دوور دووری
ده هاوم، تا دهسته ره شه که نه توانیت له گه ل مندا رایبکیشیت. هر
هه مان دهست من به رزده کاته وه و له ئاسمانه وه
فریمده داته خواره وه بو ناو که شتییه کی قاوه یی تاریک.

بهر ده بیهوده، و ده زانم له ئاسمان بهر بوومه وه. دكتور، دكتور
 گیان، دكتور، هه سته وه. هه له ده ستمه وه و ده بینم، جگه له خه ویکی
 بیمانا و بیسه و بهره، هیچ اشتیک نه بوو، هه موو، خه لکی ناو
 که شتییه که و ئیسلان هه واره که ن، هینی، هینی، دوور که که!
 نه و، روزه که، هه ستمه وه له خه وه که م، که و ام ده زانی له
 ئاسمان وه بهر مده دهنه وه بو سهر که شتییه کی قاوه بی، بینیم
 خه وه که م ته نه ا زه نگدانه وهی بهر که وتنی که شتییه که مان بووه به
 وشکانی، دوور که یه کی زور له و زو و جوان. له و کاته ی که
 که شتییه که مان بهر وشکانی بنکی ده ریا که که و تو وه، مینش نه و
 خه ونه، بیمانا یه م، بینو وه و ام زانی وه بهر بوومه ته وه. و ده دیا ره
 زور به ی بیسه نشینه کانی، تر ن پیش من خه بهر یان بو وه ته وه و
 خوشحالی، خویان ده ده بر ن به، راست که رانی، به لینه کانی
 نه وناس، هه موویان، هه واره که ن، سوپاس، نه وناسی سیگه وره،
 سوپاسی نه ی ایگه وره و سه ره ی، ئیمه، سوپاس خوشه ویستی
 هه موو خه لکی که شتییه که! هه موویان و ده بینم له ناو هه موویاندا
 ئیسلان زور به ده نگیکی ایگه وره وه هه واره که کات: سوپاس نه ی
 خوشه ویستی هه موان، نه وناس، دیار انیه. نه وناس، نه وناس
 سه یزیک شونیه که ی، بینه رم کرد، که له گه ل، خانمه که ی له و
 کاته وه ی، من و ئیسلان دانیشتبوون، وه که ئیمه ایدانیشتبوون و
 قسه یانده کرد، ده مبینی بینه ره له جار ان زیاتر تو ده بی و گو مان به
 ناوچه و انیه وه دیارن و به گو مانه وه سه یری ده رگا که ی نه وناس
 ده کات، خانمه که ی نه ویش وه که ئیسلان من هه واره که کات:
 سوپاس نه ی نه وناسی، مه زن! سه یری پشته وه ده که م تا بینیم
 سه رباز و خانمه که ی هه ر دو وکیان له دوا وه بهر بالا یه رزه که یانه وه

هاواری سوپاسگوزاری دهکن بو ئه وناسو به گه ورده
خوشه ويستی هموانی له قه له مده دهن. هيچ كه سينك نه بوو له
سه ر نه و كه شتييه نه و هاوارانه نه كات، جگه له من و بينه ر كه
بينه ر چاوی گومانی بریيه من، منیش چوومه ته نيشت ئيسلاووه
دهستم به هاوارکردنیکی درؤينه کردو ناوه ناوهش به سوچی
چاو سهیری بينه رم دهکرد، كه هه ر به رده وامبوو له روانينه
به دگومانه کانی بو من و ناوه ناوهش بو ئيسلاي خانمی من.
دهمبيني هموو خه لکه كه هاوارده کن، ته نها بينه ر نه بيت،
نه شمه ويرا هيچ بيرکردنه وه يه کم هه بيتو له گه ل ناخما هيچ
جوره گفتوگويه ک بکه م، چونکه بروام وایه بينه ر گوئی له هموو
بيرکردنه وه کانم ده بيتو ئه سلهن وه ک فيلمیک ده يانينيت به
وينه، كه چون بيرده كه مه وه خه يالم چ شتيکی تيدا ده گوزه ريت.
به بی ويستی خۆم، ناخم له و کاته ی كه من بيرم له وه ده کرده وه
كه نايت بيربکه مه وه هاته جواب. ده يوت: ده زانيت پنده چيت
ئه سلهن ئه وناس نه زانيت گه يشتووينه ته دوورگه كه! له وانه يه
ئه مشه و تا درهنگ له گه ل خانمه كه يدا گوشتيان خواردينيتو
خه ريکی رابواردن بووبن! به بی نه وه ی من تينگه م نه و وشه
تازه يه چيه ناخم به کاریده هينيت؛ رابواردن، له کاتي
قسه کردنه کانيدا، له و بيرکردنه وانه دا بووم كه ئه وناس به خوی و
خانمه سپيپيسته قژئالتوونه کاله كه يه وه به جلوبه رگيکی جياواز
له جلوبه رگی هموو پياوو خانمه کانی ناو كه شتييه كه وه له
ژووره كه ی خویان هاتنه دهره وه. ئيمه هه موومان سپيپوش
بووين، ته نانته خانمه كه ی ئه وناسيش، به لام ئيستا ده بينين كه
ئه وناس جليکی زور سه يروسه مه ره ی له به رکردووه. وه ک

پنی. ئەوناس، خوشمدهونیت، ئەی سەرودەرمان، ئەی گەرەمان، ئەی رابەری کەشتییە کەمان! ئەو قسانەم لەبەر خۆمەو بە دەنگیکی کز دەوت و فرمیتسکیک لە چاوەکانم دەهاتتە خوارەو، کە ئەمدەزانی فرمیتسکی بیھیوا بوونی ناخە لە بیرکردنەو، کانی، یان فرمیتسکی دلخۆشییە لە بەرانبەر راستبوونی بەلینەکانی ئەوناس، بەلام ئەو بەس من نەبووم، هەموو ئەوانە لە سەر کەشتییە کە بوون، ئیستا فرمیتسک لە چاوانیان دەهاتتە خوارەو، ئیسلاش، ئیسلاش دەگریا. دوا ئەو ئەو ئەوناس دەستەکانی بەرزکردەو، بە دەنگیکی ئارام، بەلام زۆر بەهیزەو وتی: هۆ ئەی خەلکە کەم، ئەی خەلکە ئارامگرو باشە کەم، بە راستی ئەمرف ئەو پۆژەیه کە ئەو بەلینی پنی دابووین بۆمان بەهینیتە جی. ئەو بەلینیدا ئیمە لە ئاوی دەریاکە بپاریزیت و ئەم کەشتییە بۆ ناردین، ئەو بەلینیدا لە هیرشەکانی تومولستان بمانپاریزیت و کردی، ئەو بەلینیدا کە بمانگەیه نیتە دوورگی خەونە بەدینە هاتوووە کانمان، بۆ کوخەکانمان و ژیانیکی بیژان و ئاسوودەیی، گەیاندینی. ئیستا دەبیت هەمووتان سوپاسیبکەن، بە راستی دەبیت هەموومان فرمیتسکە کانمان بریژین، سوپاسیبکەن لە رینگە جیبە جیکردنی ئەو فەرمانانە ئەو لە رینگە منەو پیتانی دەگەیه نیت. لەمەودوا هەموو بەیانیبک، هەموومان زوو هەلدەستین و دەستەکانمان بۆ لای ئەو بەرزەدە کەینه وەو سوپاسیبکەن. سوپاسیبکەن بۆ بزگارکردنی ئیمە، سوپاسیبکەن کە ئەو دوورگیە بە ئیمە بەخشی. سوپاسیبکەن کە وای کرد ئیمە بتوانین بگەین بەو دوورگیە و بە سەلامەتی و بە لەشینکی بەهیزەو لە ناو ئەو ناو

گه ورهیه ئيمه‌ی هيشته‌وه. هه‌موومان به‌يه‌که‌وه هاوارده‌که‌ين:
سوپاس بۆ تو، سوپاس بۆ تو!
هه‌موومان زۆر به تامه‌زرۆبیه‌وه هاوارمانده‌کرد: سوپاس بۆ تو،
سوپاس بۆ تو. هه‌ندیک له پياوه‌کان ده‌چوون سه‌ريان ده‌خسته
لای پينه‌کانی ئه‌وناس و هه‌ندیک خانميش سه‌ريان ده‌برده لای
پينه‌کانی خانمه‌که‌ی. نازانم، له‌وانه‌یه پينه‌کانیان ماچبکه‌ن، نازانم
بۆ وا ده‌که‌ن و ئه‌وه واتای چیه، به‌لام دنیا بووم ئه‌وناس و
خانمه‌که‌يشی پينان خۆشه، چونکه ئه‌و کاته‌ی خه‌لکه‌که وایان
ده‌کرد، ئه‌وانيش سه‌یری به‌کتريان ده‌کرد و خه‌نده‌یه‌کی سه‌یر
لئوه‌کانی داده‌پۆشین.

دوای ماوه‌یه‌کی باش له هاوارو گریان و پیم‌اچکردن و
سوپاسکردنی ئه‌و، ئه‌وناس هاواریکرد که هه‌موو پياوه‌کان
دابەزن له که‌شتیه‌که‌و خۆیان بگه‌یه‌ننه دوورگه‌که. له پيش
ده‌رگا‌که‌ی خۆیه‌وه هه‌ندیک قسه‌ی له‌گه‌ل سه‌ربازدا ده‌کرد،
دواتر سه‌رباز ده‌چووه لای ئه‌و پياوانه‌ی دابه‌زیبوون بۆ
دوورگه سه‌وزه‌که‌و هاواری به سه‌ردا ده‌کردن. به هه‌لمه‌تی
هه‌موویان چه‌ند دره‌ختیکی سه‌ر دوورگه‌که‌یان به‌رده‌دایه‌وه‌و
به‌رگی دره‌خته‌کانیان هه‌لده‌مالی. هه‌ر به به‌رگی دره‌خته‌کان،
دره‌خته‌کانیان به‌يه‌که‌وه ده‌به‌سته‌وه‌و دواتر پاره‌ویکیان
دروستکرد. به‌شی خواره‌وه‌ی دره‌خته‌که‌یان به که‌شتیه‌که
هه‌له‌په‌سارد، بۆئه‌وه‌ی پاره‌وه دارینه‌که راسته‌وخۆ له
که‌شتیه‌که‌وه ب‌روات بۆ ناو دوورگه‌که‌و پتویستنه‌کات ئه‌وناس
وه‌ک خه‌لکه ئاساییه‌که خۆی هه‌لداته‌ناو ئاوه‌که‌و دواتر بگات به
دوورگه‌که. له‌وه ده‌چوو که که‌شتیه‌که کیشه‌یه‌کی بۆ

دروستبووینت، چونکه زور هاتبوود که ناری دوورگه که،
 زهحمهت بوو دووباره پالی پیوه بنریته و دو بتوانیت بچیته و دناو
 دهریاکه. پیده چوو به خیرایی به ره و رووی دوورگه که هاتبیت و
 بهریکه و تینت، چونکه نه و کاته سهربازیش وهک هموو
 پیاو هکانی تری سهر که شتییه که سهر قالی قسه کردن بووه له گهل
 خانمه که یدا، یان به یه که وه خه ویانلیکه و تووه، بویه پیده چیت
 که شتییه که جارینکی تر نه توانیت بچیته و دناو دهریاو نه م شوینه
 به جیبه پلینت. نه وناس پیش نه وهی له که شتییه که دابه زیت، بینر
 ده نیریت بو به شی دواي درهخته کانی دوورگه که، بینر هه همیشه
 خانمه که یشی له گهل خویدا بو هموو شوینیک ده بات. به یه که وه
 دهرون و هموو پیاو هکانی تر که راره وه که یان دروستکردوو،
 خانمه کانیاں به سهر راره وه دارینه که دا دبه نه سهر دوورگه که و
 دهستی خانمه کانیاں ده گرن و زهرده خه نه له لیویان ناتوریت. من
 و نیسلا، هاوشیوهی نه وناس و خانمی نویم، و دستاوین له سهر
 که شتییه که، وهک نه وهی چاوه رینی هه مان نه و شته بم که
 نه وناس چاوه رینی تی، منیش چاوه ریم که بینر بیته وه و پیمان
 بلینت که پشتی درهخته کان شوینیکی چونه. بینر زور به هیمنی
 دواي ماوه یه که و جولانی خورده که بو ناوه راستی سهرمان
 که راپه وه. وهک نه وهی بینر بووینت به سهرباز، له دوورده وه
 هاواریده کرد: خه لکینه، ته واو، وهرنو دست به
 کوخدروستکردن بکه ن، نه وه نه و شوینه یه که نه و به لینی پی
 دابوون، پیتان ده به خشینت. نه و قسانه ی ده کردو هموو پیاو و
 خانمه کان به خروشانیکی زوره وه و به راکردن ده رویشتن بو
 ناو داره کان و سهربازیش پیشیا نده که وت. وهک نه وهی پیشتر

سه رياز هه نديک شتی زانیبیت و له لایه نه وناسه وه
 ئاگادار کرابیتته وه، هه ر پیش نه وهی نه وناس و خانمه که ی دابه زن
 له که شتییه که، پیش ته واوی خه لکه که که وتبوو و له گه ل نه واندا
 ده ستیکرد به دروستکردنی کوخه کان، که نه وناس پیشتر
 باسیکردبوو. بینگومان یه که م و گه وره ترین کوخ، گرنگترن
 کوخه؛ کوخه که ی نه وناس. وا پیده چوو که نه وناس دانه به زیت
 له گه ل خانمه که یدا تا کوخه که ی ته واونه بیت، بینهر له دوورده وه
 له خواره وهی که شتییه که وه ستاو سهیری ناو چاوانمی ده کرد.
 وهک نه وهی به چاوه کانی به توره ییه وه هاواربکات که من بوچی
 له جیاتی هه موو خه لکه که دانه به زیوم و هیشتا له لای نه وناس و
 خانمه که ی ماومه ته وه. وهک نه وهی بلیت: توش ده بیت بیت و
 خه ریکی دروستکردنی کوخه گه وره که بیت. ده موست
 برۆمه خواره وه و به سه ر ریزه وه دارییه که دا برۆم، به لام
 نه وناس وتی: دکتور، توو خانمه که ت لیره بمیننه وه، پیویسته
 هه نديک سهیری خواردنه کانمان بکه ین و هه نديک شتی ترت
 پیشانبده م که پیشتر تو نه تبیینون، به لام من داوام له نه و
 کردوه که فیرتبکات چون نه و شتانه به کارده هینیت. ئیسلام خان،
 تو له گه ل خانمه که م له ده ره وه بمیننه وه، من و دکتور تا ژوورده وه
 ده چین و ده گه ریننه وه. هه م من و هه م ئیسلام، شوکببووین که
 نه و چون ناوی ئیسلام ده زانیت، له لایه کیش هینده ی تر باوه رم
 به نه وناس پته وترده بوو، که هه ر قسه یه کی نه و ده یکات،
 بینگومان راستییه و رینکو راسته وخو له لایه ن نه و وه پتی
 و تراوه، بویه به بی هیچ وه ستانیک دوایکه وتم و چووینه وه نه و
 ژووره ی که پیشتر شه وان له گه ل بینهر و سه ر بازدا ده هاتین و

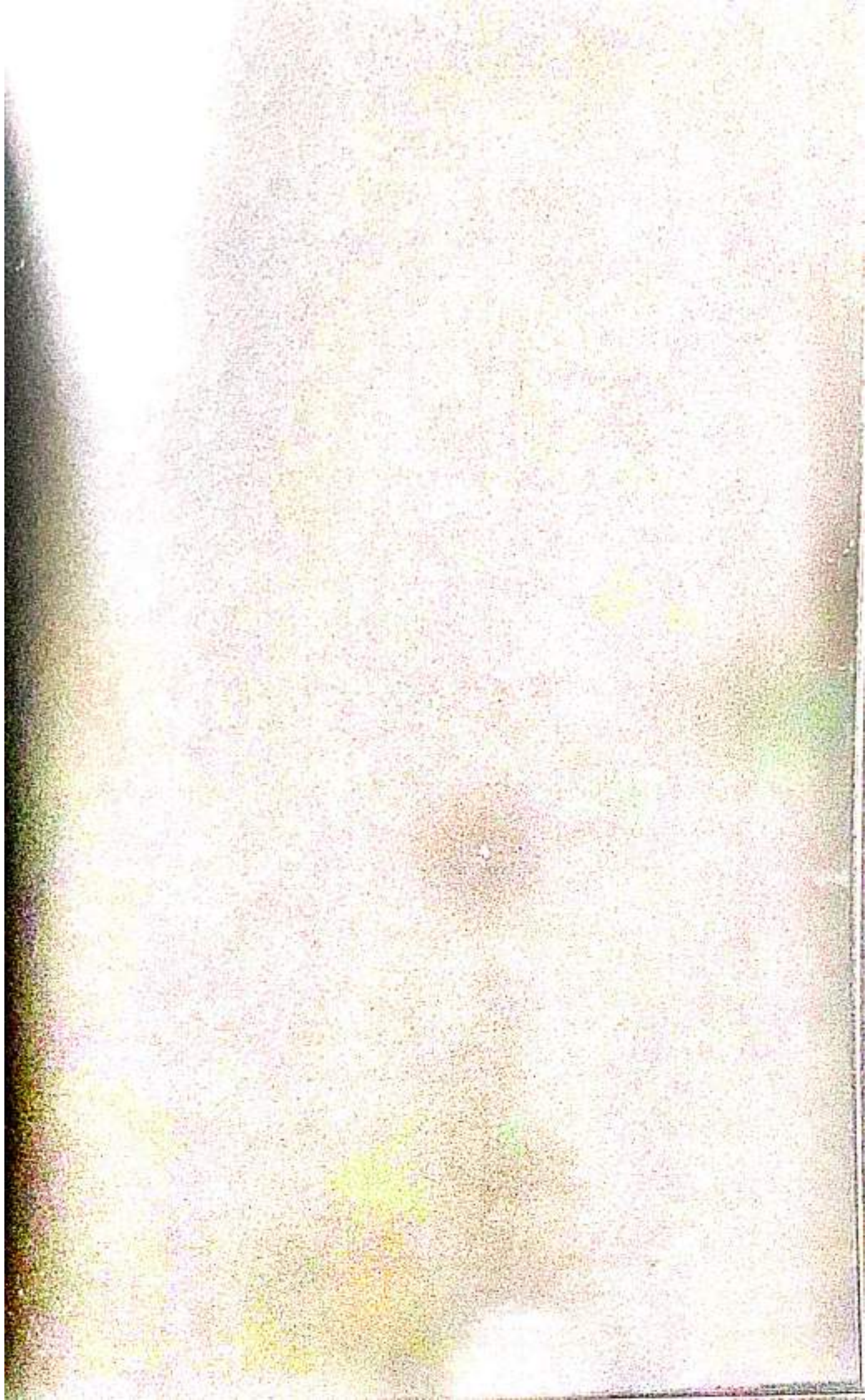
له گه له وناسدا گوشتمان ده خوارد. ده مبینی ژووره که به
 ته وای گوړاوه، سیمایه کی زور ناسکو و خانمانه ی وهرگر تووه و
 هموو نه و شتانه ی له ویدا بوون، زور به پیکي دانراون. دواتر
 نه وناس وتی: دکتور، وهره دوامکه وه، ده چینه ژووری مه رکه کان.
 ناخم ده بوت: چی! واته ژووری تر له ناو نه م ژووره هه ن که
 گوشته کانیان لپوه ده هات! نه ی بو من هه رگیز نه و ژوورانهم
 نه بینپوه و هه ستیشم پی نه کردوون! به ده رگایه کی بچووی ناو
 نه و ژووره و به هه ندیک پلیکانه رپویشتینه خواره وه، نه وناس
 شتیکی سهیری پی بوو که دوگمه یه کی داگرت، به ته وای سه ر
 پلیکانه کانی رونا کرده وه. رپویشتینه خواره وه بو نه وه ی ببینین،
 چه ندین مه ری سپی نه رمی جوان هه ن و خه ریکی میوه و
 رپوه کخواردنن. منی دکتوری به رپرسی خواردن و میوه کان که
 پیم و ابو هیچ میوه یه ک نه ماوه نه و خه لکه بیخون، نیستا ده بینم
 که چه ند میوه ی زیاترو چه ند سه وزایی له و ژوورده دا هه یه. نه و
 هموو گوشته ی که نه وناس به رده وام دهیدا به خانمه کان و
 دواتریش به هموو خه لکه که لیره وه دیت. دواتر به ته نیشت
 مه رو خواردنه کانیاندا رپویشتین و گه یشتین به رده فیه کی دارینی
 زور خاوین، که کومه لیک پاکه تی سپی له سه ر بوو. من له کاتی
 بینینی هه ر شتیکی سپیدا کومه لیک دهنگی سهیر له ناو سه رم
 ده زرينگینه وه، که هه ندیک جار دلّم خوشده که ن و هه ندیک
 جاریش وه ک نیستا قیژه و گریانن، که بانگمه ده که ن: دکتور،
 دکتورو منیش ناتوانم هیچیان بو بکه م و هموو قیژه و گریانه کان
 دوورده که ونه وه و وه ک نه وه ی هه ست به مردنیان بکه م،
 هه ستیکی سهیرم بو دروستده بیت. نه وناس وتی: دکتور، نه مانه

دهبیت، من ئەمشەو لەلایەن ئەو هەموو یانم
بە دەستگەشتوو و پنی و تووم که تو هەر کام لەم پاکەتانه
دەزانیت چون و کە ی بە کاربەینیت، بەلام ئیستا هیچیان نازانیت،
بە لکو دەبیت هەموو ئەو پاکەتانه لە ناو ئەم جانتا سپییه را
دابینیت و هەر کاتیک یه کیک لەو خەلکانه ی خەریکی
دروستکردنی کوخه کانن، توشی کیشه یه ک بوو که ژیان
بخاته مه ترسییه وه، تو ئەم جانتایه سپییه بکه وه، خوت دەزانیت
کام پاکەت بو کام نه خوش بە کاربەینیت و چونیش بوی
بە کاربەینیت. هیچ دوودل مه به له به کارهینانیان، چونکه ئەو
خوی رینوینیتده کات و به ته واوه تی گرنگی به تو دەدات.

من نه مده زانی چی بلیم و چی بکه م، هه ستمده کرد ئەو ناس زور
به دهنگینی نه رم قسه ده کات و زور منی خوشده ویت، هەر بویه
داوای تایبه تی له ئەو کردوو که من فیزی هه ندیک شت بکات،
که هیچ که سینی تر له خەلکی سه ر ئەم که شتییه نایانزانیت. پیم
سه یر بوو که من چون بتوانم چاکه ی ئەو ناس بده مه وه، له
کاتیکدا له ناخدا به رده وام گومانی سه یر سه مه ره و ره شو
تاریک هەن ده رباره ی ئەو ناس. هه ندیک جار ده مو یست خۆم
نازار بده م، خۆم له که شتییه که وه فری بده مه خواره وه، یان به
قایشی ئەو جانتا سپییه ی ئیستا ئەو ناس پتی داوم، خۆم
بخنکینم. ئاخر دوا ی ئەو هه موو چاکه یه، دوا ی ئەو هه موو
فیرکردن و باشبوونه له گه ل منیکی ساده و هیچنه زاندا، چون ناخم
ده توانیت بیرکردنه وه یه کی خراپی هه بیت ده رباره ی ئەو ناس، نا،
نا، ئەو ناسیش نا، ده رباره ی خودی ئەو! ئاخر چون ده بیت!
ئەو ناس به رده وام بوو له رۆیشتنی خوی و هەر خوی به دهستی

خوی پاکه ته سپیبه کانی ده خسته ناو جانتا که مه وه، جانتا که شم
رهک نه وهی بڼه که ی کون بیت، هه موو پاکه ته کانی جیده بو وه وه،
به بی نه وهی هیچ کامیان بکه ونه سهر زه وی که شتیبه که. که
که پشته کوتایی ره فه کان، رینک ده فته ری سپی ناو خه ونه که می
هه لگرت له سهر ره فه که، رینک قه له می سپی سه یروسه مه ره ی
ناو خه ونه که می به ده سته وه گرت و پتی دام. نه م جار دیان
ده فته رو قه له مه که پیچه وانهی پاکه ته کان، نه یخسته ناو
جانتا که مه وه، به لکو دایه ده سته خوم، منیش یه کسه ر
ده سته کانم ده ستیان به له رزین کرد. نه مدد زانی له ناو خه ونیکی
سه یرو نامودام، که له خه وه که دا خه وده بینم، یان هه ر به راستی
نیمه که پشته وینه ته دوورگه که و نه وه نه و ده فته ره سپیبه
سه یروسه مه ره پروینه یه یه که له خه ونه که مدا بینومه! بوئه وه ی
دلنیا به وه که هه مان ده فته ری خه ونه که مه، ده فته ره که م کرده وه
تا بزائم په ره ره شه که شی تیدایه!

ده بینم رینک، رینک په ره ی شه شه می ده فته ره سپیبه که م، هه مان
ژماره ی خانمی شه شه م که نه و شه وه خرایه ناو ده ریاکه،
په ره یه کی ره ش ره شی تاریکه. هیچ شتیک له سهر په ره کان
نه نوسراوه، هیچ شتیک دروستنه کراوه، جگه له یه ک رسته ی
زور سه یروسه مه ره نه بیت، که له سهر په ره ی یه که می
ده فته ره که هه یه. نوسراوه: 'پیشکه شه به په رستاره که!'

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

به شی چوارهم

کوخه کارن

وهك ٺوهي دويئي بووبيت، هيشتا له يادما وهك حوي
زيندووه، هموو ٺوو شتانهي كه ٺوو ماوهيه رووياندا، وهك
ٺوه بوو كه له ماوهي يهك كاترميردا رووبدهن، وهرگرتي
دهفته ره سببيه كه م، هاتنه دهره وه مان له گهل ٺووناس و بينيني
ٺيسلاو خانمي ٺووناس به يه كه وهو به زهرده خنه و پيكه نينه وه،
دابزه زيمان بو دوورگه كه و بينيني بونياناني كوڅه مه زنه كه ي
ٺووناس و دواتریش بينيني ٺوو خيراييه باوه رپينه كراوهي خهلكي
ناو كه شتبيه كه بو بونياناني كوڅه كه ي ٺووناس، ٺوهنده خيرا
كوڅه كه يان راست كر دبووه وه، ٺوهنده خيرا داره كاني ٺوو
دوورگه يه برابوون، پوشه كان كوكرابوونه وه، هه ستمده كرد من
ته نها چند ساتينك له ناو ژووره كه ي ٺووناس و خوارتر
نه ماومه ته وه، بهلكو له وانه يه چند مانگيني پينچووبيت تا من و
ٺووناس چووین و ٺوو شتانه ي پيشاندام كه پيشتر باس مكر دن.
نازانم، هر به راست، مه گهر ده كريت كوڅيني ٺوهنده گوره،
وهك ٺوهي ٺووناس، ٺاوا به زوويي و له ماوهيه كي زور كورت
قيت بكريته وه، تا كه سيني مه زن و گوره ي وهك ٺووناس تيندا
بڙي. به راستي سه رسورما بوو له خيرايي خهلكي ناو
كه شتبيه كه كه چوون توانيو يانه شتيني وا له ماوهيه كي وا كورتدا
دروست بكن. كه من و ٺووناس و خانمي هه ردوو كمان له
پشتمان وه له سه كه شتبيه كه وهك كوتا كه سه كاني سه
كه شتبيه كه له دوورگه كه دابه زين، هه ستمده كرد كه خهلكه كه به
چاوينكي زور گوره و ريزيني گوره تر له جاران سه يري من و
خانمه كه شم ده كن. ٺاخر ٺوو ديمه نه بهينه به رچاوي خوٺ،
گوره و سه ردارو خوشه ويستي ٺوو هموو خهلكه ي له سه

دورگه گهن، وهک کؤتا کهس له سهر که شتییه کی زور بیزراو
 دینه خواره وه، کؤتا که سیش له گه لیه تی و له ته نیشتییه وه دهروات،
 منم!
 هر من نا، هر نه و منه ی جارن نا، به لکو منیک به خانمیکی
 شو خوشه نگ له پشتمه وه و کومه لیک مهربی زور جوان و خوری
 سپیش له پستی خوم و نه وناسه وه. مهربه کان له گه ل
 هاتنه دهره وه ی من و نه وناسدا وهک نه وه ی بزائن، نیستا کاتی
 هاتنه دهره وه یه، به بی هیچ زه حمه تییه ک خویان شوینمانکه وتن و
 یهک یهک به سهر راره وه دارینه که ی که سهر بازو خه لکه که
 دروستیانکرد، ده هاتنه خواره وه له دورگه که ده ستیان به
 گیاخواردن ده کرد. نه و هموو مهربه نه و هموو ماوه زوره،
 چون توانیویانه له ژورینکی وا تهنگو به میوه بژین! نازانم!
 نازانم چون نه سلن نه و میوانه بونیاننه کردو وه چونیش تا
 نیستا وا بهم شیوه یه ماونه ته وه، به راستی هموو نه وانه
 پرسپاری زور زور سهر بوون که ده مویست له خومیان بکه م و
 واش وه لامیان بده مه وه که له بهر نه وه ی نه وناس توانایه کی
 سهرو و سروشتی و ناوازه ی هه یه، توانیویه تی مهربه کان به
 خرپنی بهیلنیه وه، میوه کانیش هر وا به جوانی بهیلنیه وه، به لام
 هه همیشه ناخم پیش نه وه ی نه و وه لامه بده مه وه، خوم پیشی پی
 ده گرتم نه وه ی بیرده خستمه وه که نه وناس بو دیار کردنی نه و
 خانمه ی نیستا هه یه تی، ۸ خانمی تری به ریز رو و تکر دو وه ته وه،
 له ناو نه و ۸ خانمه ی پیشوو دانه یه کیشیانی به دهریادا داوه، که
 به پنی گیرانه وه کانی نیسلای من بیت، خانمی شه شه م هیچ له
 جاسوس و خه لکی تومولستان ناچیت، به لام نه و هموو

زانباری و نهو هموو شته سهیرانهی نهوناس له توانایدان به
راستی من به واقورماوی بهجیده هیلیت. له همووی
ناخوشتیش نهوهیه، تا دیت، نهوناس متمانهی زیاتر ددرات به
منو له پیش چاوی خه لکه که به که سینکی نزدیکتر له و دهرده که وم،
ئاخر چون ده توانم له گه ل نهو هموو گومانانهی ناخم، که وهک
نهوهی کرمیک بن له دارینکی هه زار ساله یان دابیت، خه ریکه له
ناوهوه دهمخون، به رده وامبیم!

دابه زینه ناو دوورگه که، ئیسلا هاته وه ته نیشتم، خه لکه که
هموویان کشانه وه بو نهوهی جینگه ی نهوناس بکه نه وه له سهر
دوورگه که. راسته وخو دواي دابه زینمان سهر باز پیشی چند
که سینک له خه لکه که کهوت و چوونه وه ناو که شتییه که و هموو
میوه کانیاں له سندوقی دارینی سهر کردبوو، که من دوا جاریش
چوومه وه ژووره که، نه م سندوقانه م نه بینیبوو، ئیتر نازانم له
کونیاں بوو، به لام میوه کان سندوق سندوق ده هیترانه خواره وه و
همووشیاں له ژیر کوخه که ی نهوناس دانراں. دوو پیاوه
هه لبرژیردراوه بینخانه که، رهنگیاں زهر دتر بوو له هموومان،
زور لاوازو بیتوانا دهرده که وتنو له و ماوهیه دا به رده وام
سهریاں به تاشراوی مابووه وه. هیچ قسه یه کیان نه ده کردو هیچ
کاریکیشیاں بن رانه سپیتردرا بوو. هه میسه هر له دواي
دابه زینمانه وه بو دوورگه که وهک جانتایه ک له پشتی نهوناسه وه
دهرؤیشتن.

کوخه که ی نهوناس له سهر هه شت دار دانرا بوو، نزیکه ی قولیک
به رزکرا بووه وه، واته راسته وخو له سهر زهویی دوورگه که
دانه نرا بوو، به لکو سهره تا بناغه یه کی بوشی به دار بو

دروستکرا بو و به ا شهبش پليکانه به سه رده که وتيت تا
 دهگ يشتيته ناو کوخه که به شيوه يه ک بو که له هه موو شتيکی
 تری دروستکراوی دهستی خه لکی نه م دورگه يه به رزتر بينت و
 به سه ر هه مواندا بروانیت. هه موو میوه کانیش له و بو شاییه ی
 زير کوخه که ی نه و دانرا بوون. نه و روژد هه موو خه لکه که
 به رده وام و به بی و چان خه ريکی دار برین و دانان و دروستکردنی
 بنکی کوخه که ی نه وناس بوون. من و نه وناس له ته نیشته يه که وه
 وه ستا بووین، ئیستلاو خانمه که یشی وه ک کاتی هاتنه خواره وه مان
 له که شتييه که چوو بوونه وه پشتي ئیمه. نه وان پیده چوو
 به رده وام خه ريکی قسه کردن بن و زیاترو زیاتر يه کتری بناسن.
 منیش له هیچ قسه يه کم نه ده کردوا هه ولمده دا ته نانه ت دهنگه کانی
 ناو سه ریشم هیچ گومانیک نه واروژینن و هیچ قسه يه ک نه که ن.
 چونکه ئیستا نه وناس له هه موو کاتیک زیاتر لیمه وه نزیکه وه
 دلنایم هه ر قسه يه ک له ناو سه ریشم بیکه م، نه و گویی لی
 ده بیت و سه یر مده کات. ته نانه ت له وانه يه ئیستا بزانیته که نه و
 قسانه ش له ناخی بخومدا ده که م که بو ئیوادی ده نوسمه وه.
 نه وناس به دهنگیکي پرويقاره وه بانگی بینه ری کرد، که بیت و له
 ته نیشتمان بوه ستیت، ئیستاریزه که من و نه وناس و بینه ری تیدا
 بوو، دوو خانمیش له پشتمانه وه له لای چه پ و دوو که چه لیش
 له پشتمانه وه له لای راست به سه رشوری وه ستا بوون. بینه ره
 زور به متمانه به خو بوونه وه هاته لامان. نه وناس پیتی وت: بینه ره،
 تو ده لیت چی له سه ر کوخه که؟ به بروای تو ده توانیت خوی
 بگریت، بو باران و ابای به هیز؟ تیلیه ف ل تینمانه یه
 ریشته ویه ن لیرنه هه، هه لیلیه ن لیرنه هه، هه لیرنه هه، هه لیرنه هه

بینەر: سهروه رمان، به راستی پیم وایه کاره کانی سه رباز
به هیزو پتهون وهک له شو بالای خوی. هه سته ده که م کوخه که تان
کوخیکی زور پتهوه و نهک بهرگهی باو باران، بهرگهی هیرشی
هه موو تومولستانیش ده گریت. بهس گهر ناسایی بیت بیرسم
سهروه رمان، ئەو ئەو مه رانه ی پیش که شتییه که له کوی ده بن!
ئه وانیش هه سته ده که م پنیوستان به جینگه یهک بیت تا به
دوورگه که بلاونه بنه وه.

ئه وناس: ده زانیت چۆنه بینەر، من پیم وا بوو تو خوت وه لامی
ئه و پرسیاره ده زانیت، بویه هه رگیز ئەو بابته م له لا
باسنه کردوویت. ئەو مه رانه ماوه یهکی زوره له تاریکایی
ژووره که ی مندا بوون. ئەوان که هاتوونه ته روناکایی
دوورگه که، وا راهاتوون هه ر له شوینیکی بچوو کدا خه ریکی
میوه و گیاخواردن بن، بویه ته نانه ت گهر سه رباز بچیت
ده ریشیان بکات و سه ریشیان بیریت، دوا جار هه ر دینه وه هه مان
شوینی خویان و به سه رشوری خه ریکی گیاخواردن ده بن،
چونکه مه ره کان ناتوانن خویان به نازادانه بیرکردنه وه ی خویان
هه بیت، به لکو تو ده توانیت به رنامه و پلانی ژیانیان بو دابریژیت و
دوای چه ند مانگینی که م هه موویان له سه ر به رنامه که ی تو
رادین. جا کاکه بینەر، من ئەو مه رانه م له سه ر پلانیک داناوه که
هه رگیز چه ز به وه ناکهن وهک مه ریکی نازاد بازبدهن و بباعینن و
برۆن و ئیمه دوایان بکه وین. ده زانیت بینەر، له هه ندیک مه مله که تی
تری ئەم سه رزه مینه، هه موو رانه مه ریک سه گینک یان چه ند
سه گینکی بو داده نریت تا نه هیلیت به ملاو به ولادا برۆن، به لام من
مه ره کانی خوم به شیوازیک راهیناوه، هه ر خویان هیچ شتیکی

تازه تا قینه که نه وه. هرگیز هیچ کام له و مه رانه به ناوازی
 مه ریکی مه له که ته کانی تر ناباعینن، ته نها هه ندیک رهنگی
 دیاریکراوی گیای ئەم دوورگه یه ش دهخون و هرگیز
 خواردنیکی تازه تا قینا که نه وه. خو گهر وایان کردبایه، هه موو
 میوه کانیان به دوو رۆژ ته واوده کرد، به لام ئەوان وا راهینراون
 که ته نانهت خواردن و تامیکی تازه ش تا قینه که نه وه. ده ترسن
 له وهی گهر ئەو خواردنه بخون، سه رباز بیت و سه ربان بیریته.
 ده شزانن که خواردنی تازه ش نهخون، به ناوازی نویش
 نه باعینن. ته نانهت گهر له م دوورگه یه ش رانه کهن، له کوتاییدا
 چاره نووسی هه موویان هه ر تیغه که ی سه ربازه، به لام خویان
 ئەوه یان هه لبراردوو که سه ربیچی فه رمانه کانی خاوده نه که یان
 نه کهن، بویه ئیمه ش بو خومان شه وان دانه دانه ده یانخوین. پیت
 چونه؟ تامیان خوش نییه بینهر!
 بینهر: زور راسته سه روه رمان، به راستی قسه کانت هه موویان
 له جیی خویان بوون، بینگومان ته واوه.
 ئەوناس: تو ده لئیت چی دکتور؟ هه موو رۆژ هه ر سه ربرین،
 خراب نییه خو بومان؟
 منیش نه مده زانی که چون وه لامی پرسیاره که ی ئەوناس
 بده مه وه، له لایه که وه بیرم له لای ئەوه بوو که ئەسله ن ئەو
 بۆچی پرسیاریکی له و شیهویه ده کات، له کاتیکدا ده توانیت
 هه موو شتیک راسته و خو له ئەو پرسیت، که خوی ئیمه و
 مه ره کانیشی دروست کردوو. دواتریش بیرم ده کرده وه، باشه من
 چوزانم که گوشتی ئەو مه رانه خراب ده بیت بو جهسته ی ئەو
 خه لکه ی له سه ر که شتییه کهن یان نا، ئەسله ن من نه مده زانی

دکتوریشم! وا لیره بووم به دکتورو یهک جانتای سپیی پر له
پاکه تی سپیشم پی دراوه بو چاره سهری نهو خه لکه ی لیره
کارده که نو لیره دهژین. من له گهل خوم و له ناو سهرم نهو
گفتوگویانه م له گهل خومدا ده کرد که له پرو به بی ویستیکی
فیعلی خوم زمانم وهلامی پرسیاره که ی نهوناسی دایه وهو وتی:
نه ی خوشه ویست و سهروه ری ئیمه، به راستی مهربه کانمان
مهری زور خاوین و باشن، بویه من پیم باشه به رده وامبین له
خواردنیان و هر که سینک له وانه ی خهریکی دروستکردنی
کوخه کانن، که ماندووده بن، نه مشه و گوشتی باشی پی بدریت،
بوئه وه ی وزه یه کی باشی پی بیت، بو به یانی بتوانیت
به رده وامبیت له کاری دروستکردنی کوخه کان. وهک خوشت
دهزانت، گوشت به راستی وزه یه کی زور باشیان پی ده دات.
ته نانه ت گهر مهربه کانیشمان که م بینه وه، ده توانن ئیواران
گوشتیکی زور باش بخون، که به شی ته وای رۆژی داهاتوویان
بکات و ته نها گهر پیویستیان بوو و حه زیانکرد، نیوه رۆیان
هه ندیک له میوه ماوه کانی ژیر کوخه که ی تو بخون. که زمانم
دهستیکردبوو به باسکردنی گوشت و وزه و خه لکی ناو
دوورگه که، منیش له ناو سهرم ده موت: هر به راستی باشه که
وهلامیکی له و شتیه یه م دایه وه، چونکه بینگومان نهوناس خوی
دهزانت که گوشتی نهو مهربانه بو ئیمه خراب نییه، بویه هر له
سهره تاوه دهستیکردوه به خواردنیان و داویه تی به ئیمه ش. جا
گهر خراب بوایه، بو وای ده کرد، حه تمه ن دیاره باشه، بویه
هه موومان ده یخوین و کیشه مان نییه!

ئەوناس: ئەي دەست خۇش دكتور، بە راستى تو زور لېھاتوو
و رېزېرەكيت. خەبەرى خۇشى ئەمرو ئەوھىيە كە لە سەر ئەم
دوورگەيە، چەندىن ئاژەلى تىرى وەك ئەم مەرانە ھەيە؛
ھەندىكىيان گەورەترن و ھەندىكىشىيان بچووكتىر. بە يارمەتتى
سەرباز و خەلكەكە، دەتوانىن ئەوانىش بگىرىن و بيانخوين، تا
دەتوانىن، ژمارەي مەرەكانى خۇمان لە سەر ئەم دوورگەيە
زۆردەكەين و بەروبوومى خۇمان دەچىنىن.

من ھىچ شتىك لە قسەكانى تىنەدەگەيشتم، ئەمدەزانى مەبەستى
چىيە لە ئاژەلى بچووكتىر گەورەتر لە مەرەكان، بەلام وا
دەماتەبەرچاوم كە مەرى تىرىش ھەبن لە سەر ئەم دوورگەيە،
كە رەنگيان جياواز بىتو ھەندىكىيان گەورەتر و ھەندىكىشىيان
بچووكتىر بن. كە باسى بەروبووم چاندنىشى دەكرد،
تىنەدەگەيشتم كە شتەكە بە وردى چىيە، بەلام دەنگەكەي ناو
سەرم وەلامى ئەو گومانانەمى دەدايەو وەو يەكسەر بىرۆكەيەكى
دەربارەي ئەو بابەتە لە مېشك دەچاند. ھەر وشەي چاندنى
دەخستەناو بىرکردنەو وەو قسەكانىشم. بەو بەروبوومچاندنە
ھەندىك وشەي وەك گەنم، برنج، جۆ، گەنمەشامى، لە ناو مېشك
وەك تەزووى كارەبا دروستدەبوون و دەنگياندەدايەو.

دواي چەند رۆژىك كوخە گەورەكە تەواو بوو. ئەو چەند شەوھى
كوخەكە لە دروستکردندا بوو، ئەوناس لە ناو كەشتىيەكە دوو
شتى سەيرو نەرمى سېي دەرهيتنا بوو، لە سەر زەويى دوورگەكە
داينابوو، كە لە سەريان دەخەوت لەگەل خانمى نۆيەمدا، يان نا،
باشترە بلىم خانمەكەي ئەوناس، خۇ ھىچ رېزبەستنىك نەماوہ تا
بە ناوى نۆيەم بانگىبەكەم. كە كوخەكەش تەواو بوو، يەكسەر

ئەوناس و خانمەكەشى چوونەناو كووخەكەى خۇيانەوەر هیچ
شتىكىيان نە بە ئىمەو نە بە خەلكەكەش نەوت كە كووخەكەيان
دروستكر دبوو. تەنھا لە كاتى چوونەسەرەوہيان لە شەش
پليكانەكەى كووخەكە، سەرباز لە سەر پليكانەى شەشەم
وہستابوو وەك ئەركى ھەميشەىى خۇى بۇ پارىزگارى، بەلام
ئەوناس بە سەر ئىشارەتىكى بۇ كردو ئەویش بەكسەر بە
راكردن لە سەر پليكانەكان ھاتەخوارەوہو ھاوارىكر كە
خەلكەكە دەستبەكەن بە دروستكر دنى دووہم كوخی دوورگەكە.
دووہم كوخیش كوخیكى گەورەى ترە، ھەر بە فەرمانى سەرباز،
تەنانت لە كووخەكەى ئەوناسیش گەورەتر دروستیدەكەن. وا
پیدەچىت سەرباز خۇى فەرمانى ئەوہى كر دىت كە ئەم
كوخەيان لەوہى ئەوناسیش گەورەتر بىت. برىار واہ كە ئەم
كوخەى دووہم بۇ ئەوہ بىت ئىمەى كار بە دەستانى ئەوناس
لەگەل خۇیدا كۆبىینەوہ تىندا، بۇیە سەرباز وا دیارە پنى واہ
جىگەىەكى گەورەترمان پىوئىستە. ئەو رۇژانەى دروستكر دنى
كووخەكەى دووہم، نە ئەوناس هیچ قسەىەكى ئەوتوى كردو نە
هیچ رووداوىكى تازەش روویدا. ھەموو شتەكان ھەموو رۇژىك
دووبارە بوون، خەلكەكە هیچ پرسىارىكىيان نەدەكردو زور بە
خىراى دەستیاندا بووہ برىنەوہى دارو ھىنانى پوشو
دروستكر دنى كوخی كۆبوونەوہكان. تەنھا یەك شت ھەىە كە
شاىەنى ئەوہىە من باسىبەكەم، كە لەو سى رۇژەى دروستبوونى
كوخی كۆبوونەوہكاندا روویدا؛ قسەكانى ئىسلا. ئىسلا لە شەوى
دووہمى دروستكر دنى كوخی كۆبوونەوہكاندا پنى وتم كە
حەزدەكات تۇزىك لە دوورى خەلكەكەى تر بخەوین. منیش بەو

پینه‌ی که سینیکی نزیکی نه وناس بووم، نه مده ویست که
دوور بکه ومه وه له کوخه سه ره کی و گه وره که ی نه وناس، به لام
نیسلاش قسه کانی نه وهنده نه رمونیان و ناسک بوون، نه وهنده ش
هستم به نارامی ده کرد که دسته کانیم ده گرت، نه وهنده
خوشه ویستی نه و چوو بووه دلمه وه، نه و شه وه ی که تا به یانی
به نارامی له باوه شی به کتر خه ومانلیکه وت پیش گه یشتنمان به
دوور گه که، نه متوانی هیچ قسه یه ک بکه م بو ره تکر دنه وه ی
داواکاری به که ی. ناخر نه و دوو رۆژ بوو ته نها له پشتمانه وه
ده وه ستاو له گهل خانمی نه وناسدا قسه یده کرد، هه رگیز هیچ
قسه یه کی من و نه وناس یان کار به دسته کانی تری نه ده بری و
پرسیاری شی لی نه ده کردم ده رباره ی نه و شتانه ی بووده دن له
نیوان من و نه وناسدا، چونکه پیده چوو بزانتیت که هه موو شتیک
پنویسته له کاتی خۆیدا و دوا ی پشوودان بو تریت. نا کریت
راسته و خو من دوا ی قسه و گو فتاریکی زور له گهل نه وناسدا
بیمه وه لای نه و، نه ویش یه کسه ر ده ستبکات به پرسیار کردن و
لنپرسی نه وه. بیگومان نه وه من زور دلته نگده کات و هینده ی تر
ههستی ماندوو بوونم له لا دروستده کات. له راستیدا ناخم پیم
ده لیت: هه موو نه و پیاوانه ی له سه ر نه م دوور گه یه ن، هه مان
بیرکردنه وه ی منیان هه یه. پیده چیت زور به ی خانمه کانیان نه و
کیشه یان بو دروستکردن، چونکه یه که م شت هه موو شه وینک
له کاتی پشوودان گویمان لی ده بیت، هاواری هه ندیک له خانم
و پیاوه کانی دوور گه که یه. هه می شه ش هه مان قسه کان دووباره و
سیناره ده بنه وه. هه می شه خانمه کان گله یی نه وه ده که ن که
پیاوه کان هیچ قسه یه کی رۆژه که یان بو ناگیز نه وه، پیاوه کانیش

هیچ قسه یه ک ناکهن، یان کاردانه وه یه کی توندیان ده بیت به رانه بر
 به خانمه کانیاں. نازانم نهو هاوارکردنانه له پای چی دروستدین
 له نیوان دوو که سدا که ماوه یه کی کورته یه کترین ناسیوه و
 بریار وایه بینه مایه ی خوشی و ناسووده یی یه کتر! به لام نازانم
 کوئی نهو شته نارونه که خانمه کان لینی تیناگهن و به رده وام له
 کاتی ماندوویه تی و شه که تیی پیاره کان پرسپاری زور ده که نو
 ده یانه ویت یه کسهر وه لامه کانیشیان ده سستبکه ویت. پیم سه یره،
 لیره له م دوورگه یه، خانمه کانیش زور هیلاکده بن له
 دروستکردنی کوخه کان، به لام بوچی قسه کردن و پرسپاری کردن
 له لایان گرنگتره له وه ی هه ندیک له پیاوو خانمه کان ده یکه ن!
 ئیستا ئیسیلا هه رگیز له و ماوه یه هیچ پرسپاریکی لی نه کردبووم،
 به لکو نهو شه وه داوای لی کردم که له هه موو خه لکه که
 دووربکه وینه وه، که برۆیشتین، هیشتا کوخه ته واونه کراوه که ی
 کو بوونه وه کان دیار بوو، که ئیسیلا پنی وتم: دکتوره که م، وه ره
 ئیره، لیره پالده که وین. سه یرمکرد ئیسیلا له و کاتانه ی من
 سه رقالی قسه کردن و راویژ بووم له گهل نه و ناسدا، هه ندیک
 په لکو گیای زور تایبته و نه رمی له شویننیکا له سه ر یه ک
 داناوه و کو یکردوونه ته وه. دواتریش به قه دی داره کان که بو
 دروستکردنی کوخه کان پناون، به ستوویه تیه وه و چینیکی تر له
 په لکی پان و نه رمتری به سه رداداون. به راستی نهو چه ند
 شه وه ی لیره بووم، به رده وام پشتم نازاری نه وه ی هه بوو که له
 سه ر زه وییه که خه و تبووین و ملیشم زور ژانیده کرد، به لام ئیسیلا
 شتیکی له و شیوه یه ی زور به خوشه ویستییه وه ناماده کردبوو.
 که پالیشکه و تین به یه که وه، نهو له لای راستی منه وه بوو، دهستی

راستمی زور به نهرمی و لهسه رخویی گرت و پنی وتم: دکتور،
 ده زانیت کانیه ک ئاو له خوارتر ههیه، نه مرؤ پیش ته و او بوونی
 کارکردنی کوخه کان چووم بو نه و کانیه و قژم شوردو هه موو
 گیانیشم شورد! ده زانیت دکتور، حهزم لینه هه میسه بونیکی
 خوشم لی بیت، بوئه وهی که تو له باوه شده گرم، تو ههست به
 بونی ئاره قه و ماندوو یه تی من نه که یت و دلته نگیبیت! حهزم لینه
 له باوه شم ههست به ئارامی و تازهیی بکه یت، بهرده وام ئارام
 بیت. که نه و قسانه ی ده کرد، هه ردوو کمان به بی ویستی خو مان
 سهیری ئاسمانمان ده کرد، هیچ هه ورینک له ئاسمان نه بوو،
 مانگینی زور گه وره ئاسمانی رونا کرد بو وه و له دووری
 روناکی مانگه که نه ستیره کان به ره و روومان دهره و شان وه.
 که ئیسه له و قسانه ی کردو ته و او بوو، راسته و خو روویوه رگیرا
 سهیری من بکات و منیش له هه مان کاتدا رووم له و ده کرد،
 چونکه قسه کانی زور کاریگه ریه کی قولیان له من کردو دلیان
 زور خوشده کردم، هه م ئارامیشیانده کردم وه. که بینیم،
 چاوه کانی له ژیر روناکی مانگه که دا زور رهنگینی تایبه تریان
 وهر گرتبوو له و چاوه ماندوو انه ی من له سه ر که شتییه که پنیان
 ئاشنا بووم. زور سهیر بوو، هیچ شتیکو ته نانه ت خه و تنیش به
 قه د نه و قسانه ی نه و هیلاکی له گیانم نه بردبو وه دهره وه. به
 راستی نه و کاته ی نه و قسانه ی ته و او کردو روویوه رگیرا تا
 سهیری من بکات، من به ته و او هتی هه موو گیانم ئارامبو وه و وه
 له وه ده چوو که پشوویه کی زور دوورودرینژم وهر گرتیبیت و
 خواردنکی زور خوشم خواردبیت. دووباره هه ردوو کمان
 روومان له ئاسمان کرده وه و دهستانخسته پشت سهرمان،

بهلام زوو بیزاربووین لهو دهستخستنه ژیرسه ره مان، چونکه
هر دوو کمان زیاتر هه ستمان به نارامی ده کرد که ده ستمان له
ناو دهستی په کدا بوایه. دواى ماوه یه ک بیدهنگی و سه یرکردنی
ناسمان، ئیسیلا وتی: دکتور، هه ندیک شت هه یه نازانم چون
باسیانیکه م و پیتی بلیم، چونکه تو دکتوریت، له وانه یه پیم بلیت
شینت بووم. له وهش خراپتر نه وه یه تو کار به دهستی نه وناسیت،
ده ترسم لیم توره ببیت. سه یریکیم کرد، هر وا به نارامی و به
بیتاوانی سه یری ناسمانی ده کرد. وتم: به لین بیت ئیسیلا، من لیت
توره نابم، ده زانیت قسه کانی تو زیاتر له خه وتن و پشوودان وام
لی ده کن هه ست به نارامی بکه م! ئیتر بو لیت توره بیم و پیت
بلیم: شیت بوویت! به خیرایی خوی سوراندو به خنده یه کی زور
کچانه و شهیتانانه سه یریکردم و چاوه کانی ده بریسکانه وه، پنی
وتم: ئاخر به لین بیت دکتور؟ وتم: به لین بیت.

ئیسلا که وتبو وه سه ر لاته نیشت، رووی له من کردبو و
ده ستیکرد به قسه کردن: دکتور، هه ندیک کات هه ندیک دیمه نی
سه یر سه یر دینه بهرچاوم. نازانم چین، به لام وه ک یادگاری
خوم ده رده که ون. هه سته که م نه و شتانه به جوریک له
جوره کان په یوه ندییان به منه وه هه یه و روویانداوه، به لام
یه کیشناگر نه وه له گه ل نه وه ی که ئیمه هاتووینه ته سه ر نه م
که شتییه و نه وناسیش هه موو قسه کانی راست ده رده چن. نه وه تا
ئیسلا له و دوورگه یه ین که نه و ماوه یه کی چه ند زور پیش ئیستا
به لینى پى دابووین که ده گه ین به شوینیکی وا. نازانم چون شتی
وا ده بیت، یادگارییه کانی من زور جیاوازن له و چیرۆکه ی که
نه وناس باسیده کات له سه ر هیرشه کانی بانشی و دهنگی

گورهی شهوانی ناو کهشتییه که، پیش نهوهی ئیمه
 خه به ربکاته وهو نهوهی که ئیمه له کوئوه هاتووین و چون
 که پشتووینه ته سهر ئهم کهشتییه. که ئیسلا نهو قسانه ی ده کرد،
 منیش سو رامو له سهر ته نیشته چاوم له چاوه کانی و لیوه کانی وه
 بو، که دانه یه کی خوارتیان لهوی تریان پرتر درده که وت و
 تیشکی مانگه که ی له سهر نیشتبوو و بریسکه یه کی زور ناسکی
 له سهر بو. ئیسلا بهرده و امبوو له قسه کانی و دهیوت: هه ندیک
 جار ژووره په مه ییه سهیره که ی خانمی شه شه مم دیته وه یاد،
 ده زانیت هه ندیک کات منیش خانمیکی سهیری بهرگسپی
 دیته پیش چاوم که له ژوورینکی هاوشنوهی نهو ژووره ی خانمی
 شه شه مم باسیده کرد، دیته لام و هه ندیک درمانم پی دهدات.
 ده زانیت دکتور، نهو دیمه نانه ی که دینه بهر چاوی من، له گه له نهو
 چیرۆکه ی خانمی شه شه مم بوی باسده کردم، دوو شتیان
 جیاوازه، ته نها دوو شت. یه که میان نهوه یه ژووره که ی من که
 خانمه سپی پۆشه که دیت بو لام و وهک نه خوش هه ندیک درمانم
 پی دهدات، ژوورینکی شینه. شینینکی زور کاله، له سپی ده چیت،
 گهر زور وردنه بیته وه، زه حمه ته بزانیته ئهمه ژوورینکی شینه،
 به لام من چاوه کانم زور به باشی ده توانن رهنگه کان له یه کتری
 جیا بکه نه وه، ده زانیت گهر تو ببه مه نهو ژووره ی له خه یاله کانی
 مندایه، له وانیه تو بلیتیت: ئهم ژووره ژوورینکی سپییه، بهس نا،
 دکتور، وا مه لئ، باوه ربکه نهو ژووره هه رگیز سپی نییه.
 ژوورینکی شینه، به لام شینینکی زور کاله، که وهک سپی وایه.
 هه مان نهو خانمه ی که خانمی شه شه مم وه سفیده کرد له
 قسه کانی دا، دیت و درمانیش دهدات به من. دهفته رینکی شینی کال

له پيشم دانراوه، دهزانيت زور سهيره، من بيرمه زور شتم له
سهر نهو دهفتهره شينه نوسيبوو، زور شت هه بوو روزهانه لهو
ژووره من ده مييني و له سهر دهفتهره كه دهمنوسي. بيرمه كوتا
شت كه له دهفتهره كه نوسيم، نهوه بوو كه با نه م دهفتهره بدرت
بهو خانمه په رستاره جلسپيهي روزهانه درمانه كانم به
زه رده خه نه يه كي زور جوانه وه پيشكه شده كات و دهيه و نيت من له
نه خوشيبه ك كه خويشم نازانم چيه، چاكبمه وه. هه ميشه نه وه م
بيره، هه ميشه نهو ساته م بيره كه كوتا شتم له سهر نهو دهفتهره
دهنوسي: پيشكه شه به په رستاره كه.

دكتور، زور سهيره، زور بهي كات تاكه شتيك كه له يادماوه،
نوسيني نهو ديرهيه. جا دكتور، دهزانيت من نهو ديره كوتا دير
بوو له ناو نهو دهفتهره شينه نوسيبوو، به لام له يه كه م لاپه رهي
دهفتهره كه م نوسيم! چيه دكتور، بو وا سهرتسورماوه،
هه سته كه م زور به سهيري ته ماشاي چاوه كانم ده كه يت. كه
ئيسلا نهو قسانه ي ده كرد، دير به دير گويم بوي گرتبوو، هه موو
نهو ورده كار بيانه ي باسيده كرد، هه مان ورده كار بيه كاني
خه ياله كاني من بوون. نازانم، منيش بو هه مان نهو بيره وه ريانه
له ميتشكم ماونه ته وه. ته نانه ت له كاتي باس كردني چيروكي
خانمي شه شه ميش، ئيسلا هه مان نهو قسانه ي
دووباره ده كه رده وه، هه مان شت وهك خه ياله كانم باسيده كرد.
وهك نهوه ي من خه يال بكه م، يان ياده وه ره يه كانم بو بگه ريته وهو
هه موويان بچنه سهر په ريه كي گه وره وه نهو ميش بيان خوينيته وه.
زور سهير بوو، هه موو نهو يادگار بيانه ي له ميتشكي نهو دا بوون،
هه ر يادگار بيه كاني من بوون، ريك منيش هه مان نهو شتانه ي

ئەو باسیدەكات، لە بیرمە، هەمان ئەو شتانە. تاکە شتیکی جیاواز
 بوویداو لە یادگارییەکانی من، ئەوێهێه که ئەو ژوورەى منى
 لێم، لە ناو یادگارییەکانم رەنگی بە تەواوەتى سپییە؛ سپى سپى!
 تەنانت مینو جلوبەرگو قەلەم و دەفتەرەكەش، هەموو شتیك
 سپى سپین. منیش زۆر بە باشى ئەو یادگارییە دیتەو بەرچاوم
 که بە دەستى خۆم و بە قەلەمىكى سپى لە سەر دەفتەرەكە
 دەمنوسی: 'پیشكەشە بە پەرستارەكە'. دەمبىنى ئیسلام لە كاتى
 گێرانهوێ یادگارییەکانیدا، بۆ چركەیهكیش فرمیسك لە
 چاوهكانى راناوەستن، بەلام واى دەبینم که ئەو خۆى نازانیت
 دەگرى لە كاتى گێرانهوێ ئەو یادگارییانەیدا، چونکە بۆ
 جارێكىش بێت، بە دەستى فرمیسكەكانى نەسرى و هیچ
 کاردانەوێهێكى بۆ گریانەكەى خۆى نەبوو. وا پێدەچوو ئاگادارى
 ئەو نەبیت که چاوهكانى دەستیانکردوو بە گریان، دواى
 گێرانهوێ ئەو قسانەى دەيكات. وەلامى پرسیارەكەم دایەو
 که بۆچى و اسەرسورماو دیارم و وتم: ئیسلام گیان، تۆ قسەكانت
 تەواوبكە، دواتر منیش هەندىك شتت بۆ باسەكەم، پێم بلێ خالى
 دووهم چى بوو لە یادگارییەکانى تۆ، که جیاوازه لەو
 یادگارییانەى خانمى شەشەم یان جاسوسەكەى تومولستان
 بۆى باسکردیت؟

دیسان وەك خۆوەرگێران و خەندە سەیرەكەى، بە وزەیهكى
 كچىكى بچووکی مندالكار خەندەیهكى كردو وتى: ئى باشە كاكە،
 با من قسەكانى خۆم تەواوبكەم. دكتور گیان، من هیچ بیرم نییە
 که كایراییهكى گەرە وەك ئەوێهێ خانمى شەشەم باسیدەكرد،
 ماتیتە ژوورە شینەكەى من و خۆینم بینیبیت و خۆى

به سه رمدا دابيت. هيچ شتيكي وا له خه يالي مندا نيبه. نازانم.
ئه وهی من بيرمه، رۆژنيك له دواي خواردني دهرمانه كان
دهفته ره كه م ده نوسی و ئه و ديره ی كوتاييم نوسی و دانيشتبووم
له جيگه كهي خوم. ئه و رۆژه زور شتي سهر هاتنه ژووره كه م.
هيچيان ئه و پياوه نه بوو كه خانمي شه شه م باسيده كرر له
قسه كاني.

ئه و شتانه ی ئه و رۆژه ده هاتنه لای من، بوقی سهر سهر بوون،
هه نديك نه عامه ی سهر، هه نديكي تيكه لي به كتر، واته ده زانيت
چونه دكتور، به س توخوا پيم مه لي شيت، ئی! كه وای ده وت،
سهری خوی ته كانيك پی دهاو قژی له گه لي دا ده له رایه وه و
چاوه كاني هينده ی تر گه وره و جوان دهر ده كه وتن، هه مان ئه و
خنده كچانه ش له سهر ليوه كاني هه بوون، به بی ئه وه ی بزانيت
كه خه ريكه ده گری. من وتم: ئی، ئی، خه مت نه بريت، تو
به رده وامبه.

ئيسلا: باوه ريكه دكتور، ئه و رۆژه له ژووره كه م، هه نديك بوق
هاتنه لام، كه سه ريان نه عامه بوو، واته خويان بوق بوون؛ بوق،
ته نانه ت رهنگيشيان سه وزو ناشرين بوو، به لام سه ريان نه عامه
بوو، زور سهر بوو دكتور، زور! مه له دريژه كه ی نه عامه له سهر
ئه و لاشه بچووكه ی بوقنيك دانرا بوو، سه ريكي گه وره ی
نه عامه ش له سهری ئه و بوقه داماوانه بوو. جا دكتور، له وه ش
سه يرتر ئه وه یه من هه ر جارنيك كه ئه وناس قسه يه ك ده كات،
ئه و نه عامانه م بيردینه وه، چونكه ئه و رۆژه نه عامه كان
قسه يانكرد، ده نكيان زور له ئه وناس ده چوو و وتیان: جه ماعه ت،
ئيسلا ئه مه شيان ئاماده یه، به س ئه مه ته مه نی زور بچووكه،

ئاگاتان لینی بیت، کهستان دهستی لی نه دات، با بیریته وی،
رابهینری، ئینجا بیهیننه وه، ئیشمان پیی ده بیت. دکتور، نازانم
باسی چ شوینیکیان ده کرد، به لام هر کات ئه وه عامانه
قسه یه کیان ده کردو باسی ئه وه یان ده کرد من بو شوینیک
ده بریم، ده یانوت: وی. جا نازانم ئه وه بیرکردنه وانهی من له
کوئوه دین، تو دکتوریت، ئه ری ده بیت هر قسه کانی خانمی
شه شه م نه بن که من لیم بو وه ته خه یالات و وا ده زانم ئه وه
یادگاریه کانی من! جارئ با ئه وه نده من نه لیم خانمی شه شه م،
خانمی شه شه م، لیزا، لیزا، کاکه؛ لیزا.

زور سه رمسور مابوو له قسه کانی ئیسیلا، نه مده زانی چون
وه لامی بده مه وه و چ قسه یه ک بکه م، پیش ه موو شتیک پیم وت:
ئیسلاکه م، تو بو له کاتی گیرانه وه ی ئه و شتانه دا ئاوا به کول
ده گرییت، بو فرمیسکه کانی ناسریت! که ئه و پرسیاره م کرد، زور
به په له دهستی بو کراسه که ی به ری بردو به ملی کراسه که ی و
به قولی چاوه کانی خوی سری و گریانه که ی وه ستا. وتی: دکتور،
وه للا نازانم، به راست، ئه وه چیه ئه و ه موو ئاوه له چاوم
هاتوو، ده بیت ئیشی ئه و پوش و شته ی ژیرمان نه بیت! له وانیه
من حه ساسیه م پییان ه بیت، بویه وام لی هاتوو دکتور، دهنه
من وا له گه لتدا پیده که نم، کوره گریانی چی! ده ستیکی له شانم
ده داو وا وه لامی پرسیاره که ی دامه وه، هر گیزیش به ئاوی
چاوه کانی نه ده وت فرمیسک، هه میشه ده یوت: ئاو له چاوم
هاتوو.

وتم: ئیسیلا، نازانم چی بلیم بو قسه کان و یادگاریه کانت، به لام
زور سه یرن، ده زانیت! چونکه زور له وانیه لیزا ده چن، وه ک

ئەو ھى بىلىت: لىزا ئەو ھەندە ئەو قىسار
دووبارە كىردوونە تەو ھە موو یت لە بەر كىردوودو چو ھەندە
مىشكە تەو ھەك ئەو ھى كە ئەوانە ھە موو یتان يادگار يىبە كانى ئەو
بن، بۇ تۇ ھاتبن. بەس دە زانىت چۆنە! من دە لىم ئەوانە يادگار يى
خۆتن. ھىچيان خە يالە كانى لىزا نىن و ھە موو یتان ھىي خۆتن.

ئىسلا: ئاخىر دىكتور چۆن! تۇ چۆن ئەو دە زانىت! ئەگەر ئەوان
يادگار يى خۆم بن، واتە من لەو ژوور دەو ھاتوومە تەسەر ئەو
كەشتىبە، كى دە زانىت، رەنگ بىت يە كىك لەو بۇقە نە عامانە منى
ھىنا بىتە ئىرە. بە پىكە نىن و گال تە يە كەو ھە وای دەوت. خۇ ئەگەر
وا بىت، واتە قسە كانى ئەو ناس ھىچى وا نىن، كە ئىمە ي لە خەو ي
غە فلەت رىزگار كىردوودو پاراستوونى لە ھىرشى تومولستان!
وتم: نا، نە عامە كان نە يان ھىناو یت، بۇ يە دە لىم ئەوانە يادگار يى
خۆتن، چۆنكە لە ناو سەرى منىش، ھە مان ئەو يادگار يىبانە ي كە
تۇو لىزا باسىدە كەن، ھەن.

ئىسلا: بە راست! دىكتور، بۇم باسبەكە، دەمە و یت ھە موو
يادگار يىبە كانى ناو سەرى تۇش بزانم، دە ي!
وتم: ئىسلا گىيان، منىش ھەك تۇ لە يادگار يىبە كانم ناو ھە ناو ھە
دە چمە و ھە ناو ژوور يىكى سېي، بە لام ژوور ھەكە ي من سېي سېبىبە.
ھىچ رەنگ يىكى تر لە ناو ئەو ژوور ھە نىبە؛ مىزە كەم، كور سېبىبە كەم،
قە لەم و دە ف تە ر يىكى سېي و پىخە ف يىكى سېي ھە يە. دە زانىت من
دەر گای ژوور ھە كە شم لە بىرە، تە نانە ت دە سكى دەر گاكە ش ھەر
سېي بوو. لە يادگار يىبە كانى منىش ئەو دە ف تە ر ھى تۇ
باسىدە كە يت، ھە يە، بە ھە مان شىو ھە ش، رەنگى قە لە مە كە شم لە
رەنگى دە ف تە ر ھە كە مە، سېبىبە. زۇر سە یرە، دە زانىت ئىسلا!

ئیسلا: وای، دکتور، نه وه به راسته! واته ژووره که ی تو دنیایت
په به یه کی زور کال نه بووه، وای بزانت سپییه! یان شینیکی زور
کالی وهک نه وهی من! ناخر د دنیا دنیایت ره ساسیش نه بووا
واته سپی سپی بووا *بیه همتسه ده هکاب، عیبه منان،*
به لی، سپی، سپی، بوو گیانه که م، زور سه یرام به وه دیت، پیش
نه وهی قسه که م، ته و او بکه م، له وی نا به پیچه وانهی سر و شتی
خوی، قسه که می بری، ده سستی هینا بو لای چاوم و ده موچاومی
سرپییه وه، چاوه کانی، پر بوون له ناوو وتی: دکتور، تو اش که
یاسی ژووره که ت ده که یت، ده گریت، پیده چیت هیچ ناگاشت له وه،
نه بیت که چاوه کانت له که ن قسه کانتدا ده ستیان کرد وه به گریان،
خیرا خوم، کو کرده وه دانیشتم، چاوه کانم سرپییه وه و سه یریکی
ئیسلام، کردی که پالکه و تو وه و تم: نا، ئیسلا، له واته یه هه را
هه ستیاریم هه بنیت به و پوشانه، نه گینا کوا، من نه گریاوم! گه را
بگریم، خه تمن خوم هه سستی پی ده که م، نه ویش هه ستایه وه له
سه راجیگه که ی، قژی به ر بووه و ده سه ر پشتی، پارچه داریکی سه ر
زه ویی دوور که که ی هه لگرت هه وه و زور به له سله یز و سه مه ره یی،
خستیه به شنی پشته وه ی قژی و قژی کرد به تو په لیک له پشته وه و
به سستی، نازاتم، چون نه و داره نه و، قره تی لراگرت، به لام وایگرت،
هیچ قسه یه کی نه ده کرد، سه یری، ناو و چاوه کانی ده کردم، منیش
سه یری چاویم ده کرد، سه یری ملیم ده کرد، له تته نیشته وه،
گوئییه کانی و به سستی قژی و ائه و کامو وه به جیما وانهی که سه به را
به ستنه که نه که او تبوون، زور جوان ده ر ده که و تن و هه سستیکی زور
نه ر میان پی ده به خشینم، نازاتم، که سه یری، ئیسلا، ده که م، هه سستی
به نه رامی ده که م، نه و زانیا ریانه ی له ناو و ناخمه وه دین و

قسه کانی ناو سهرم پیم دهلین که ههستکردن به نهرمی له
رینگه ی بهرکه وتنی دهستمه وه رووده دات، به لام من به تنها
سهیرکردنی نهو، ههست به نهرماییه ک دهکه م له سهر سنگم.
نازانم چیه، به لام نهو ههستم ههیه. بو ماوهیه ک دانیشترینو
سهیری یه کتریمان دهکرد، ورده ورده ئیسیلا لیم نزیکده بووه وه،
منیش به بی ویستی خوم لئی نزیکده بوومه وه، ههوایه کی زور
خوش و فینک بهر گویم دهکه وت، ههستینکی زور سهیرو خوشم
هه بوو له سهر نهو جینگه نهرمه ی ئیسیلا ناماده یکرد بوو. هه موو
شته کان زور به خیرایی روویانده دا، هیچ وه ک یادگار ییه کانمان
دوورودریژ نه ده بوونه وه. به بی نهوه ی بزانه نهو شته واتای
چیه، زور خوم له ئیسیلا نزیک کرده وه لیتوم نوساند به
لیویه وه و لیتوم ماچده کرد. ههستینکی سهیر بوو، جیاواز بوو. که
لیتوم له لای نهو بوو، نهویش هه ناسه یده دا، هه ناسه ی گهرمی
بهر ده م دهکه وت، ههستینکی زور سهیر بوو، شتیک که له وانیه
نه توانم باسیبکه م و بینوسم. له و کاته دهنگه کانی سهرم ده یانوت:
باشه نه م شته واتای چی، نهی نهو ههسته خوشه چیه به هوی
نهو ماچکردنه وه دروستبووه، نهی نهو ههسته سهیره ی سنگم
چیه! خو سنگم بیرناکاته وه، نهو قورساییه ناسکه سهیره ی
وهک ته زوی کاره با به سنگمدا تیده په ریت، چیه! نازانم، سنگم
ته په ته پده کات و ههست به هه موو لیدانه کانی دلم دهکه م،
دهستمده خه مه سهر رومه تی لای راستی ئیسیلا و دوای ئیستینکی
زور کورت، که وهک نهوه ده رده که وت که یه ک سالی خایاندینت،
لیومان له یه کتری جیا ده بووه وه. به بی نهوه ی هیچمان هیچ
قسه یه ک بکه ین، هه ر دوو کمان هه ناسه یه کی قوولمان هه لمژی و

پینده چوو زور زیاتر نارامبوو بیینه وه. ههستم به نارامییه کی
زورتر ده کرد، دووباره و بهیه که وه پالماندایه وه له سهر جینگه
نهرمه که ی ئیسلای.

وتم: ئیسلای، زور سوپاس که نه وهنده بالات بهرز نه بوو، نه کینا
تو نه ده که وتیه به رامبه ر من له ریزی ناو که شتییه که، ده زانیت!
منیش نه وهنده ههستم به نارامی نه ده کردو ههرگیز له سهر نه و
گیاو په لکه نهرمانه ی داتناوه، نه ده حه سامه وه. نه ویش دووباره
پینکه نینه ناسکه که ی ده هاته وه سهر لئوو پینی ده وتم: دکتور،
سوپاس که تو ههیت، سوپاس که به و شیوه یه ی ههیت، به و
شیوه یه ش خوت به من نیشانده دهیت، سوپاس که له گه لمدای
هاتوویت بو ئیره و له خه لکه که دوور که وتییه وه. سوپاس!

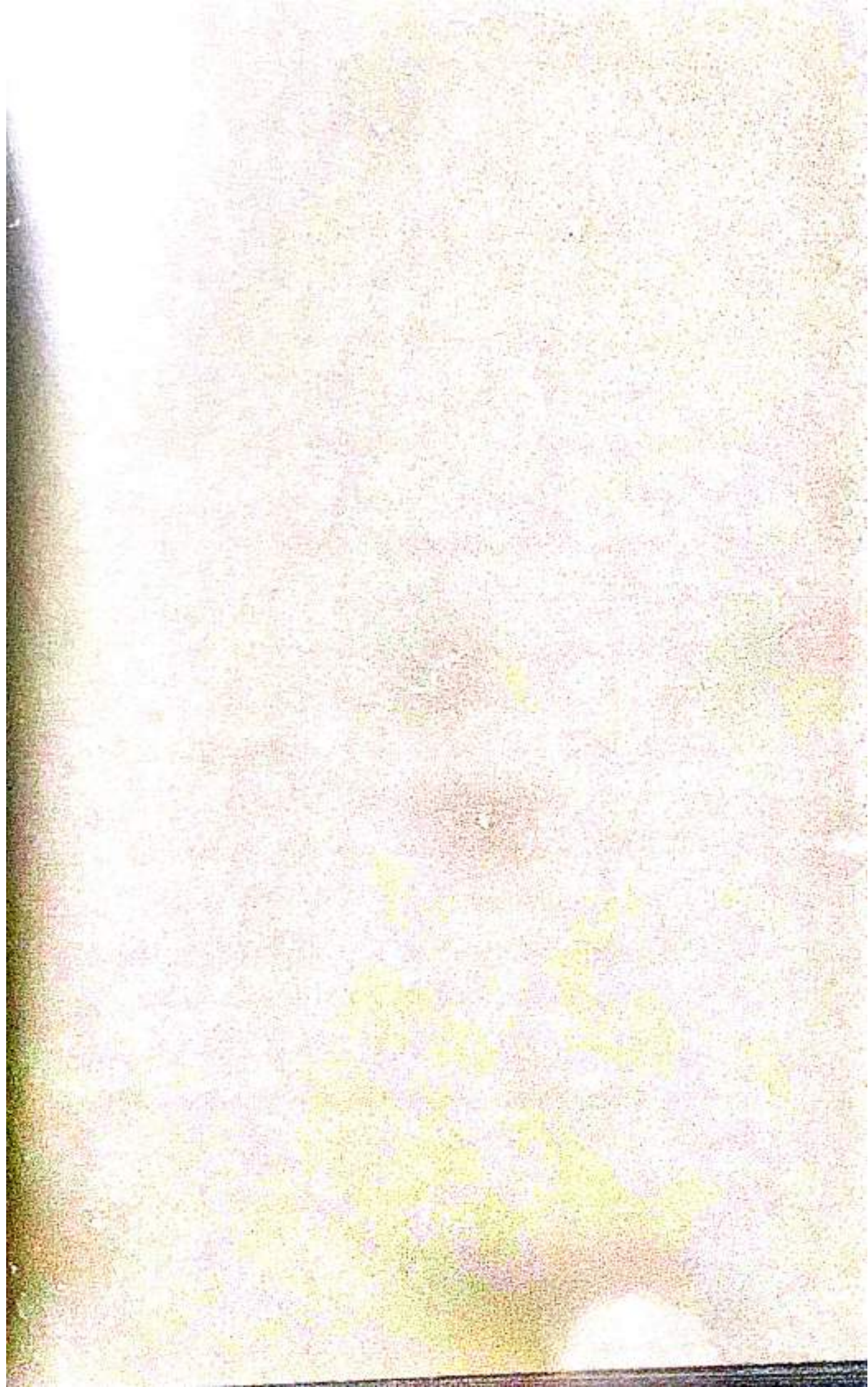
وتم: ده زانیت ئیسلای، به بی نه وه ی خوم بزانه بو، ههستده که م
شتیک له تودا ههیه، وهک نه وه ی پیشتر ناسیبیت میت، وهک
نه وه ی پیشتر من تو م له شوینیک بینیت، یان دهنگم بیستیت و
رهنگی چاوه کانتیم بینیت. زور سهیره ئیسلای، تو هیچ شتیکت له
بیره له سهر من؟ ههرگیز پیشتر منت بینیه؟

ئیسلای: نه وه لا دکتور، ههرگیز تو م نه بینیه، جگه له و شتانه ی
بوم باسکردیت، هیچ شتیکی تر نایه ته پیشچاوم.

وتم: باشه ئیسلای، ده زانیت منیش نه و دیمه نه ی دیته پیشچاوم له
یادگارییه کانم، نه و دهفته ره ی پیمه له ژووره که م، هه مان شتی
توی لی نوسراوه!

ئیسلای: واته چون! چیی لی نوسراوه؟

وتم: نوسراوه: پینشکه شه به په رستاره که.

به شی پینجه م
سه ر یاز

ٺه و خيرايي و ماندوونه بوونه سهيره ي خه لکه که بو بونيدارناني
 کوخه که که ي دووهم هه يانبوو، زور سهير بوو. وهک ٺه وه ي
 ٺه وان هه رگيز پيوستيان به پشوو دان و وردبوونه ووه
 بيرکردنه وه نه بيت له ژياني خوياندا. وهک ٺه وه ده رده که وت که
 هيچ کام له وانه ي ده ستياندا بووه داره کان و پوش و په لکی داره
 گه وره کانين کوده کرده وه، بيرنه که نه وه. پرسيارنه که ن که ٺيمه
 له کويوه هاتووين پيش ٺه وه ي له سه ر ٺه م که شتيه چاومان
 هه لبهينين، پيش ٺه وه ي ٺه وناس بيت به رابه رمان، ٺيمه له کوي
 بووين! ٺه ي ٺه وناس! ٺه ي ٺه و خوي پيش ٺه وه ي بيت به
 ٺه وناس و رابه ري ٺيمه، له کوي بوو و له کويوه هاتووه! من
 زور بيرم له و پرسيارانه ده کرده وه، تا ده هات، پرسياره کاني
 ناسه رم زور ترو ٺالوز ترو بيوه لامتر ده بوون. هه ميشه له کاتي
 قسه کردنم و هه ستانم له ته نيشت ٺه وناسه وه، ٺه و بيرکردنه وانه
 ده بوون به کرمي سه رم و نه يانده هيشت به ٺارامي سه يري
 ٺازاري ٺه و خه لکه بکه م له کاتي هيتاني داره کان و دروستکردني
 کوخه گه وره که ي کو بوونه وه کان. سه يرکردني کيشمه کيشم و
 ٺازاري ٺه و خه لکه ش، به جورنيک دليخوشده کردم و واشي ده کرد
 هه ست به تاوان بکه م له به رانه ر ٺه و هه ستانه ي بوم
 دروستبووه به رانه ر به و خه لکه، که هيچ کاميان نه له دوور، نه
 له نزیکه وه ناسم و بيرمنايات رورتيک له رورژان ده موچاويانم
 بينيبيت. له پيش چاوم هه موويان له يه کده چن، که ده بينم
 دارنيکان پي هه لئاگيريت، به جورنيک هه ستنيک له ناخم
 دروستده بيت که ٺارامييه کم پي ده به خشيت، وهک ٺه وه ي بليت:
 سوپاس بو هه ول و ماندو و بووني خوت، که يه که م رورژ پيش

ئەوانى تر خەبەرتبوو دەو ئەو ھەموو زانىارىيە پزىشكىيە دەزانىت، بۆيە تۆ دكتورىتو ئەو نەزانو تەمبەلانەش دەبىت ئاوا خەرىكى داركىشانەو ە بن. ھەستکردن بە تاوانىش ھەمىشە تىكەھەلكىشى ھەستى خۆپەسەندىيەكەم بوو. ھەموو ئەو ھەستانەو تىكەھەليەكى سەيرو نامۆى پرسىياری ئالۆزى وەك ئەو ھى ئەوناس لە كۆنۆھ ھاتوودو چى ئەو ھى پىش ھاتنى ئىمە خستوو، بەيەكەو ە بىوون بە كرمەكەى ناو مىشكەم. ھەستمدەكرد رۆژبەرۆژ دەبن بە كرمى گەورەترو مالىكى نایلۆنى بۆ خۆيان دروستدەكەن لە ناو مىشكەمدا. دەورى كرمەكان پرىەتى لە ئا، وەك كىسەيەك ئا كە پىر بىت لە كرم، ئەو كىسەيەش لە ناو كاسەى سەرمدا بىتو لە پال مىشكەمدا ھەولبدات بەشىك لە بۆشايى كاسەكە بۆ خۆى داگىربكات. بەو شىوہيە دەھاتەبەرچاوم، بۆيە بەردەوام لە كاتى بىرکردنەو ەكاندا ھەستمدەكرد پەستانىك دەكەوئتەسەر مىشكەم. ھەندىك جارىش ھەستمدەكرد نا، ئەو ە كىسەئوئىكى پىر لە كرم نىيە لە ناو كاسەى سەرمدايەو پەستان دەخاتەسەر مىشكەم، ئەو ە ھەر مىشكەم خۆى دارە؛ دار! ئەو دارەش كرم لىى داو ەو ئەو كرمانەش وا وردە وردە دەيخۆن، بۆيە ئەو ھەستە سەيرە لە ناو سەرمدا دروستدەبىتو ئەو پرسىيارە ئالۆزانە دەورورئىنىت. ھەتمەن من توشى كرمىكى لەو شىوہيە بووم، كە ئەو خەلكەى لىرەن ھىچيان توشى نەبوون، بۆيە وا بە ئاسوودەيى دارەكان ھەلدەگرنو بە دروستکردنى كوخيكى گەورەو ە ماندوودەبن. ھەندىك كات لە ناخى خۆمدا ھەستم بە كەمىيش دەكرد بەرانبەر بەو خەلكە. ھەستمدەكرد لەگەل ئەو ھى خۆم بەگەورەتردەزانم لەوانو

شانازیده کهم که نه وه من نیم داره کان ده کیشمه وه و به شداری بی
دروستکردنی کوخه کان ده کهم، هه ندیک جار هه سوودیشیان
پی ده بهم، به لام نه و هه سوودییه هه رگیز هه ستیک نه بووه، نا،
گه ر وتوومه هه ستمده کرد، راستمنه کردوه. هه رگیز
بیرکردنه وه کانم نه یانه یشتووه نه و هه سته بکه م، بویه هه همیشه
له کاتی وه ستانم له ته نیشته نه وناسه وه، من هاوارو نالو
ناره قه کردنه کانیا م ده بینی، به لام دواتر شه و که ده رویشتمه وه
جینگه نه رمه که ی ئیسلاو نه و قسه نه رمانه ی نه و و خه نده که یم
گوی لی ده بوو، نه وکات بیرمده که وته وه، چاوه کانم وه ک
شریتیکی ریکوردکراو هه موو ئیشی خه لکه که یان ریکوردکردبوو
و شه وانه وه ک فیلم پیشانیانده دامه وه. هه ر به راست، نه و خه لکه
ته نها هاوارنا که ن، ته نها ناره قه نارپژن و سوکایه تییان پی نا کریت،
به لکو زوربه ی فیلمه که ی چاوم کردبوویه یاده وه ری و شه وان
پیشانیده دامه وه، پیکه نین و خه نده و قسه ی خوش بوو. له وه
ده چوو که خه لکه که هه موویان له گه ل یه کتریدا بووبن به هاوپی،
هه موویان یه کتر بناسن و له گه ل یه کتردا قسه ی خوش بکه ن.
ده زانیت، بویه من به هه سوودییه که ی خوم نالیم هه ست، به لکو
من بیرم لی ده کرده وه. بیرکردنه وه یه کی هه سوودانه م هه بوو بو
نه و زهرده خه نه و قاقایانه ی له کاتی ئیشکردن و ناره قه کردندا
ده یانکرد. سهیره، ته نانه ت له کاتی نانخواردنیشدا ئیمه که له لای
نه وناسه وه داده نیشتین، به رده وام باسی یاساکانی نه وناسو
چیرۆکه دووباره کانی نه وناسمان ده کرد. به رده وام سه رباز
هه والی تازه ی ته واوکردنی کوخی کوبوونه وه کانی بو ده هیتاین،
باسی نه وه ی ده کرد که چون یه که م کوخ دروستکراوه و هیچ

کام له خه لکه که نه یانویستوره خو یان یه که م که س بن
بچنه ناویه وه و داویانه به بینه رو دواتریش سه ربان. ته نانه ت
کو خه که ی من و ئی سلاش ته واو بوو، نه وکات خه لکه که خه ریکی
دروستکردنی کو خه کانی خو یان بوون. زور به شیوه یه کی سه یر
خونه ویستانه کو خه کانیا ن دروستده کرد. سه یری کاتی
نانخواردنی نه وانیشم ده کرد، هه موویان جله کانیا ن درابوو، قژی
خانمه کانیا ن تینکا لابوو و ده موچاویان هه مووی ببوو به توز،
به لام هه موویان به یه که وه پیده که نین و به رده وام خه نده له سه ر
لیویان بوو. هه ندیک جار ده مبینی پیاو نیک گو شته که ی خوی
ده دات به پیاو نیک ته نیشتی، یان خانمیک ده دات به خانمی
به رانه ری. ناخر بؤ! له پیناو چی نه وانه نه وه نده له گه ل یه کتریدا
باشنو دلیان خو شه.

نه وانه هیچیا ن هه سته کانی من نه بوون، هه موو شه و نیک
به رده وام بیرم له و قسانه ده کرده وه. بیرم له و خه ندانه ی نه وان و
له جددیاتی مه جلیسه که ی خو مان و قسه کانی نه وناس ده کرده وه.
تا که شتیک له ته واوی روزه که دا وای ده کرد من پیکه نینیکی
راسته قینه ی وه ک خه لکه که م هه بیت و به راستی دلخوش بووم،
ئیسلا بوو. هه ر شه وه و شتیک ی سه یروسه مه ره ی باسده کرد،
هه ر شه وه و شوینه که ی به جوریک ده رازانده وه، پیکه نینه کانی
ده گوران، چاوه کانی زیاتر بریسکه یان تیده که وت و نه ویشم وه ک
یه کیک له خه لکه دلخوشه که ده بینی. هه موو کات بیرم له وه
ده کرده وه که ئایا ده توانم روزه یک منیش بچم له گه ل خه لکه که دا
کو خه دروستبکه م، به فیلیک خو م بکه م به یه کیک له وان و خه ریکی
کو خه دروستکردن بم! با ماندو وشیم، با داری گه وره ش

بخه نه سه رشانم، زور ئاساييه گهر سه رباز شه قيشم لي بدات
له بهر ماندوو بوون، بهس با منيش كه له سه ر سفره دانيشتم،
له گهل خه لكه كه دا دابنيشتم، وهك ئه وان پييكه نم و قسه كانيانم
گوي لي بيت. بزاتم ئه وانه باسي چي دهكهن، ئه وهنده دليان
خوشه! به لام دواتر هر خوم، به خومم دهوت: ئاختر ئه وه چون
له گهل شانوشه و كه تي تودا ديته وه دكتور! ئه ي تو هه لبرير دراوي
خودي ئه وناسي نه بوويت! حه تمن هه موو خه لكه كه تو يان بيني
كه يارمه تي خانمي شه شه مت داوه، كه يارمه تي ئه وانه ت داوه
داری قورس به نينو كي پينان كه وتوو وه دهرمان و مه لحه مي ناو
جاننا سپيه كه ت پي داون؛ بينگومان هه موويان ئه و ده موچاوه له
لايان ئاشنايه.

له وانه شه، هه نديك له و پياوانه، كه من ده چمه لايان،
خوزگه بخوازن كه من بو ايه ن. وهك من دكتور بو ان، جانتايه كي
سپي خاوين و جوانيان پي بو ايه و له جياتي ئه و جله در او وانه يان،
جله خاوينه كاني منيان له به ربوايه. ژنيكي وهك ئه وه ي من
جوانيان هه بو ايه، يان هر به راست، له وانه يه هه نديك له
خانمه كان هه زبكه ن له گهل مندا بن، له جياتي ميرده
گالته چاره كه يان، من ميرديان بو ام ايه و قسه ي نه رمم بو كرد بان و
شه وان له باوه شياندا بخه و تم ايه. نازاتم، وا هه سته ده كه م
هه موومان هه سوودي به يه كترى ده به ين و ئاواتده خوازين كه
ئه وي تر بو اين.

له وانه يه به ئاساني بتوانم هه موو ئه و بير كردنه وانه له ميتشكم
وه دهرنيم. هه موويان بسوتينم، ته نها سه يري كو خه كه ي خوم و
ئه و جيگه نه رمه بكم كه ئيسلا هه موو شه وينك نه رم ترو

نارامتریده کانه وه، سهیری ئه وه هموو گوشت و خواردنه جیاوازه
 بکه م که دهری به خۆم و خانمه که یشم، ئه وه ی که خانمه که م
 بهرده و ام له گهل خانمی ئه و ناسدایه و دلخۆش دیارن به یه که وه،
 هموو ئه وه خهنده و قاقایانه ی ئه وان له وانیه بهینیت، به لام
 بیروکه ی من له کوپوه هاتووم و ئه وناس چون پیش من هاتووه،
 هرگیز وازم لی ناهینیت. ئه وه هموو لیکچوونه ی هیه له نیوان
 چیرۆکی لیزاو ئیسلاو چیرۆکه که ی خۆمدا، ده مخه نه گومانی
 ئه وه ی که ئیمه هموو مان، هموو خه لکی که شتییه که، پیشتر له
 شوینیک بووین که سهر به م ژیا نه بووه، له وانیه هه ندیک
 کار به دهستی تری "ئه وه" ئه وه شوینه یان به رپوه بردبیت. کومه لیک
 فریشته، ناوی هموو یان "په رستاره که" بوو بیت. له وانیه ئه وه
 فریشته ئاگیان له ئیمه بوو بیت تا ده ماننیرن بو سهر ئه م
 که شتییه. به س ئاخر، ئه م فریشته نه چون گه یشتوون به و شوینه!
 حه تمن ده بیت "ئه وه" دروستی کردبن. هه میشه لیره ده گه یشتمه
 بنه ست، هه میشه. ئاخر ئه ی "ئه وه"! پیش ئه وه ی "ئه وه" هه بیت،
 چی هه بوو! ئایا ئه وه شوینه ی په رستاره کان ئاگیان له ئیمه بوو،
 هر هه بوو! که شتییه که هر له ناو ئه وه ده ریایه دا بوو! نازانم،
 ئه ی چون بوو بریاریدا که که سینکی وه ک ئه وناس هه لبریریت تا
 رینمایه هموو که شتییه که بکات. ئه وناس له گهل ئه وه ی هموو
 سه کانی تا ئیستا وه راسته گه راون و هه ندیک شتی سه یر سه یرم
 پی ده دات، که پیشتر هه رگیز نه مبینیون، یان زور ئاشنان و نازانم
 له کوئی میشکدا خویان مه لاسداوه، که وا بیرمنا یات پیشتر ئه وه
 شانم له کوئی ببینیوه، به لام نازانم، شتیک هیه له ناو سه رمدا
 بیم ده لیت که ئه وناس هه رگیز که سه راسته که نییه که "ئه وه"

ناردوویه تی بو ئیمه. رهنگ بیت کهسه راسته کهی به سستی
فیلی لی کردبیت، یان نازانم، نازاریدابیت، یان وهک خانی
شه شه می لی کردبیت. نازانم به راستی، به لام سه رم سه رگیز
ئه وه قبولناکات که هه موو ئه و خه لکه هه مان کهس
دروستی کردبن و ئه و کهسه ش یهک کهسی هه لبزاردبیت و ئه و
کهسه هه لبزیردراوه ش ئه م ئه وناس ه بیت!

پوژنیک، سهیری خه لکه کهم ده کرد که زور به گه رموگوری دوی
کوخه کهی من و ئیسا خه ریکی دروستکردنی کوخه کانی خویان
بوون، زور به قوولی بیرم له هه موو ئه و بیرۆکانه ی ناو میشکم
ده کرده وه، که بینیم سه رباز خه ریکه ورده ورده به ره و رووم
دیت. سه ره تا ترسینک له دلم نیشته، ئاخه سه رباز بالایه کی زور
به رزی هه یه، به جوژنیک له ریزی خانم و پیاوه کان کوتا پیاو
سه رباز بوو. بالای له هه موو خه لکی ناو که شتییه که و له
ئه وناسیش به رزتره، به لام تا نزیکه بووه وه، ترسه کهم لی
که مده بووه وه، هه م له به ره وه ی بیرمده که وته وه که منیش
یه کینکم له کهسه تایبه ته کانی ئه وناس و دکتوری خه لکه کهم، هه م
له به ره وه ی له چاوه کانی سه رباز، ترس و په شیمانیه کی زور
سه یرم ده بینی، که نه یده توانی به هیچ شیوه یهک بیشارینه وه.
سه یره، سه رباز له چی ده ترسیت، ده یه ویت چ شتیک به من
بلیت. لیم نزیک بووه وه و هاته ته نیشته منه وه، ئیستا من له نیوان
ئه وناس و سه ربازدا وه ستابووم، بینه ریش وهک هه میشه، له ئیمه
دوو رو به چاوینکی پرگومان و بیرکردنه وه وه سه یری تاک تاکی
خه لکه که و منیشی ده کرد. سه رباز به ده نگیکی کز که دلنیام گه ر
ئه وناس که سینکی ئاسایی بیت، به هیچ جوژنیک گوینی لی نه بووه،

دئس! دکتور، به راستی پیویستم به وهیه نه مشه و له گهل خانمه که ندا بیغه کوخه که مان، خه ریکه عه قلم له ده سته دهم، نکایه، یارمه تهمیده!

مهو قسه یه ی کردو وهک نه وهی هیچ شتیک رووینه دابیت، هیچ قسه یه کی نه کرد بیت و هیچ شتیک له گهل روزه کانی پیشوودا جیوازیی نه بیت، به ریکه و ته وه بو ناو خه لکه که وه دهستی به هاوار هاوار کرده وه له سه ریان. ناخر سه ریان، چ ئیشیکی به من به رده وام سه رنجمده دا که له ئیمه دوورده که و ته وه، رویشتنی ته واو بوو، هیچ کیشه یه ک له رویشتنی نه بوو، به ه لگرتنی داری دهستی که به رده وام نه و ده ست نه و دهستی پی ده کرد، دیار بوو که هیچ کیشه یه ک له ده سته کانیشیدا نییه. که ده هات به ره و رووم، بینیم که هیچ برینیک یان کیشه یه ک له ده موچا ویشیدا دروست نه بووه. باشه ئه ی کیشه ی سه ریان چیه! بوچی ده یه ویت من نه مشه و له کوخه که ی نه و بم! نه ی بوچی خانمه که شم له گهل خو مدها ببه م! ئی سلا چ په یوه ندیی به دکتورییه وه هه یه ناخر!

نا روزه دره نگترده بوو، من دوو دلترده بووم. دله راو کیم زور زیاتر ده بوو، که ده مبینی سه ریان نه ترسه که ی ماوه له چاوی و نه پیته چیت له بیریمابیت که به منی و تووه نه مشه و بچمه کوخه که ی. وهک نه وه ره فتاریده کرد که نه مرؤش هه ر روزه کی ناسایی تری دروستکردنی کوخه کان بیت و هیچ شتیک تازیه رووینه دابیت، وهک نه وه ی نه وه نه و نه بوو بیت که هات بو لام و داوایکرد بچمه کوخه که ی. نازانم، به راستی ده ترسم که ئی سلا شتیک لئ بیت. ناخر کوتا جار نه و گومان و راراییه م دیت له

چاوه کانی سهرباز، نه و جاره بوو که خانمی شه شه م خرابه
 ده ریاوه!
 به راست! هه ندیک بیرۆکه ی توقینه ر وهک بروسکه هاتنه ناو
 میشکمه وه. ده بیت بینر گونی له گومان و پرسیاره کانم
 نه بوو بیت ده رباره ی نه وناس و دروستبوونی نه وو
 خوبه گوره زانینه کانم! ده بیت بینر باسی نه و بیرۆکانه ی منی
 نه کرد بیت له لای نه وناس و نه ویش فه رمانی به سهرباز
 نه کرد بیت که نه مشه و هر له کوخه که ی خویان من و ئیسلش
 له ناو بیهن! نه و بیرۆکانه چین! له کویوه دین! ده بینم که بینر به
 چاوه پرگومان و ترسینه ره کانیه وه سه یری چاوه کانم ده کات.
 نه وکات زیاتر نه و بیرۆکه یه ی که بیرۆکه کانی من ناشکرابوون
 له لای بینرو نه مشه و وهک خانمی شه شه مم لی ده کریت له ناو
 کوخه که ی سهرباز، هینده ی تر له ناو کاسه ی سه رم
 گوره ترده بوو. کیسه یه کی پر له ناوی کرم له ناو میشکم
 گوره ترده بوو، په ستانی زیاتری ده خسته سه ر میشکم،
 رار اتریده کردم، دلم زیاتر په له په لیده کردو هه ستمده کرد که
 نارقه به پشتما دینه خواری و به ئاسانی ده چینه خه تی نیوان
 ستم. نارقه به ملما دینه خواری و له سکم ده وه ستیت،
 ده سته کانم ده ست به له رزین ده که ن و خوم هه ست به خوم
 ده که م که هه ناسه کانم قوولیه که یان نامینیت و هه ناسه ی خیرا
 خیرا ده دم. وهک نه وه ی خانمی شه شه م به سه ریها ت، منیش
 رینک هه مان هه ستم بو دروستبووه. سنگم توندبووه،
 هه سته که م زوری نه ماوه که کوتایی به ژیانم بیت، نا، له وانه یه
 شیتیم. له وانه یه له ترسان، شیتیم. له ترسی خوشم نا، نا،

دەبىت بە خانىمى ئەوناس! دىلىم من ئەمىنم، ئىسلای جوان
دەبىت بە خانىمى ئەوناس يان يەككىك لە كار بەردەستەكانى. دىلىم
بىنەر بۇ خۇى دەبىت! چونكە ئەو ئەو ھەوالەى داو بە ئەوناس.
ھەناسەكانم خىراتردەبن، ئارەقەى زياتر دەكەم، دەستەكانم
زياتر دەلەرزىن، ھەموو شتىكم لەبىردەچىتەو جگە لەو چەند
بىرۆكەيە، كە بەردەوام وەك بازنەيەكى نەبراوہ لە مىشكەدا
دەخولینەوہ. خەرىكە سەرم گىژدەخوات و ناتوانم كۆنترولى
ھەناسەكانم بەكەم.

ھەموو شتىك ئارام دەبىتەوہ؛ دەستىكى نەرم دەستە
لەرزۆكەكانم دەگرىت، ئارەقەى ناوپەلم وەك ئەوہى بەھەلمبن،
لە ناو دەستە نەرمەكانىدا نامىن. دەستەكانم ئوقرەدەگرنو
لەرزىان نامىن. ئارەقەى ناوچەوانم كۆتا دلۆپى بەردەبىتەوہ.
ھەناسەكانم قوولتردەبن، ھىواشتردەبن، دلم، ئارامدەبىتەوہ.
سەبرى تەنىشتم دەكەم، لە ھەمان ئەو شوینەى سەرباز ھات و
داواى لى كردم بچمە كووخەكەيان، ئىسلای وەستاوہ.
بۇچى وا ھەستدەكەم ئەم دىمەنە دووبارەيە! من پىنشىرىش
ھەستم بەو دەستانە كردووە، بەم شىوہەيە ئىستا
ئاراميانكردوومەتەوہ. تەنەت ئەو دەنگەش، ئەو دەنگەش نامو
نىيە!

ئىسلای: دكتور، چۆنىت!
بە ھەمان زەردەخەنە مندالانە شەيتانىيەكەى خۇى، برۆيەكانى
لە كاتى قسەكە بۆيەك دەھىننیتەوہ تا تىمبگەيەنیت كە ئاگادارى

لەرزین و ئارەقە کردنە وە کەمە، بەلام پێدە کە نیت، تا ئارام بکات و دە.
دەنگیکی نەرم، ھەموو شتیک و ئەو بیروکانەش کوتایان پێھات.
بە دەنگیکی لەرزو کە وە وتم: ئیسلام، کە ی ھاتیت بو ئێرە!
بە خیربێت، باشم، باشم، سوپاستدە کەم، بە خیربێت.

ئیسلا: دکتور، ئەمشەو دەچینە مالی سەرباز، دەزانیت خانمە کە ی
باسی ھەندیک شتی بو کردم کە کیشە ی بو دروستکردوون
لە گەل سەربازدا، جا منیش پێم باش بوو کیشە کە یان بو تو
باسبکەن، بۆیە بە خانمە کە ی سەربازم وت کە بە سەربازی
میزدی بلێت بێت بە تو بلێت کە چارە سەریان بو بکەیت، بۆیە
ئەوانیش بانگیان کردین بو کوخە کە یان ئەمشەو، بزانی بە شکم
کیشە کە یان چارە سەربکەیت، تو دکتوری دلانیشیت؛ دل، ھە ی
دلی من!

بەبێ ویستی خۆم، بەو وەسفانە ی ئیسلام، زەر دەخەنە
دە کە و تە سەر لێوم، لە گەل ئارامبوونە وە کەم بە خۆشم پێدە کە نیم.
چەند ترسنۆکم، تەنیا بە یە ک ھاتنی سەرباز خەریکبوو
لە ھۆشخۆم بچم، لە کاتیکدا ئەو ھاتووە داوای یارمەتی لە من
دە کات، من چۆن و چیم لە ناو سەرم لێکدا و تە وە. وتم: ئیسلام
گیان، زۆر باشە، شتیک تو بیلینیت، حەتمەن باشە، با خە لکە کە
ئیشە کانیا تە واوبکەن و سەربازیش بچیتە وە کوخە کە ی، ئێمەش
ئەمشەو دەچین بو لایان، بەلام لە بیرماننە چیت، تازە ژێرە وە ی
کوخە کە ی خۆمانت چاککردوو، شەو زوو بێنە وە، بۆئە وە ی
پالبکە وین و تۆش ھەندیک قسە ی خۆشم بو بکەیت.

ئیسلا: خەمت نە بێت، نا، جا من قسە بو تو نە کەم، بو کئی بکەم،
ھا دکتور گیانم!

زهرده خه نه بئويسته كه م ابرده وامبوو له سه ره لئوم و زسه يزي
چاوه كانيم ده كرد، نه ويش خوي زور تينگه يشتوو بوو، هه رانه و
قسانه ي كردو لئيم دووركه وتوه. ده يزاني بناحه زناكه م له لاي،
ئه وناس البيت و مه له نه وناس نزيكبيته وه، چونكه هه رگيز
نه مده تواني باوه ربكه م نه وناس چاوه كانی ئيسلانه، نزيكه وه
بيئيت و ته ماخنه يگريت. ماوه يه كه بوو بير كردنه واه كانيم، ارقيان بو
دروسته كردم له به زانیه رت زور شتدا بيه كينك له و شتانه، رقم
بوو له نه وناس! *تیبوه ن لبحيا بنته كلسيه عن زه حه هه هه هه*
شه و، له گهل ئيسلادا له تاوا، دهرگای كوچه كه ي، خوماندا،
دانيشتوو وين، ئيسلا هيچ قسه يه كي نه ده كرد، مانيش ت هيچ
قسه يه كم نه ده كرد. سه ره ي، به شانم كرد بوو و قزه كانی
والابوون و بلاو ببوونه وه، به سه ره باسكندا، هه ردوو كمان، به
بيدهنگي چاوه ريمانده كرد، هه موو، خه لكه كه به يه كه وه، له گهل
خانمه كانياندا دابنیشن، يان پالېكه ون، چونكه نه و كات سه ربان
ده چوو وه و كوچه كه ي خوي، دواي چاوه رواني و تاوا بووني
ته واوه تبي، خوزو و دهر كه وتتي نه ستره كان له ئاسمانكي بيمانگدا،
سه ر بازو خانمه كه ي چوونه واه كوچه كه ي خويان، *هه هه هه هه*
كه ئيسلانه مه ي، بيئي، به كسره به سه ره ي، ئيشاره تي پي دام كه،
بلچينه كوچه كه ي نه وان، تا بزانيه ده ياته ويت چيمان بو باسبكه ن
پيم وت: ئيسلا گيان، با توزيك چاوه ن بيكه ين، تا نه وانيش
پشوو يه ك له دهن، چونكه سه ر بار زور هيلاكده بيت له گهل نه و
خه لكه دا، خوت دهرانیت نه ويش ووه كي، هه ره كه سيكي ئاستايي،
داره كان به ر زده كاته وه و په لك ده هيتيت بو كوچه كان، با توزيك
چاوه ر بيكه ين. قسه ينه كرد، سه ري خسته وه سه ر شانم و دووباره

به همان شیوهی پیشتر سهیری ده‌رگای کوخه که یانمان ده‌کر
ده‌مزانى زور به په‌له‌یه و زور چه‌زده‌کات بچینه‌ناو کوخه‌که‌ی
ئه‌وانه‌وه، تا بزانتت ئه‌و کوخه‌که‌ی جوانتر کردووه یان
خانمه‌که‌ی سه‌رباز. له چاوه‌کانی و ئه‌و زه‌رده‌خه‌نه مندا‌لانه‌یه‌ی
هه‌یبوو، ده‌متوانی به روونی ئه‌و هه‌ستانه بیینم. ئه‌و هه‌سته
به‌راورد‌کاریه ئه‌زه‌لییه‌ی هه‌یه له نیوان دوو خانمدا. نازانم
ئه‌مانه له کویوه ده‌زانم، به‌لام هه‌رکات ئی‌سلا به‌م شیوه‌یه ده‌بیینم،
هه‌سته‌که‌م گه‌ر من و ئی‌سلا مندا‌لیکمان هه‌بیتت، که ئه‌ویش خانم
ده‌ربچیتت، هه‌سوودی به ئی‌سلا ده‌بات، ئه‌گه‌ر سه‌ر له سه‌ر شانم
دابنیتت. نازانم، له‌وانه‌یه ئه‌وکات ئی‌سلا مندا‌له‌که‌مانى زور
خوشبویتت، هه‌سوودی پی نه‌بات، به‌لام له‌وه دل‌نیام که کچیک
له ناو ره‌حمی ئه‌م خانمه چاوسه‌وزه دروست‌بیتت، هه‌مان ئه‌و
سیفته‌هه‌لده‌گریتت و هه‌سوودی به ئی‌سلاش ده‌بات، گه‌ر بیتت و
سه‌ر له سه‌ر شانم دابنیتت.

ماوه‌یه‌ک تینه‌په‌ری و منیش وه‌ک بروسکه ئه‌و بیرکردنه‌وانه
ده‌رباره‌ی هه‌سوودی خانمه‌کان و رقه به‌رده‌وام گه‌وره‌بووه‌که‌م
به‌رانبه‌ر به ئه‌وناس و پرسیاره ئالوزه‌کان می‌شکیان ده‌ته‌نیم.
ئیسلا وتی: ده‌دکتور، با بچینه کوخه‌که‌ی ئه‌وان، دره‌نگه ئاخ‌ر،
عه‌یب ده‌بیتت دواتر. کئ نالیتت ئه‌وان زوو ناخه‌ون، ئاخ‌ر ئه‌ها
خوشت و‌تت: سه‌رباز ماندووه‌و ئی‌شده‌کات له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا،
ده‌با زوو بچین، نه‌وه‌ک خه‌ویان‌لیکه‌و‌یتت. ئه‌وان خو‌یان ئی‌مه‌یان
بانگ‌کردووه بو کوخه‌که‌یان، خو ئی‌مه له خو‌مانه‌وه ناچین، ئه‌ی
وا نییه توخوا!!

به دهنگی پرنازو مندالانه وه نهو قسانه ی دهکردو له ناستی
 شانمه وه سهیری چاوه کانی دهکرد، من پیویست بوو هه ندیک
 روومبکه مه خواره وه، تا چاوه گه وره پرناره کانی ببینم، که وه ک
 شیوازیکی پارانه وه ی پرنازو مه کر، داوای نه وه ی لی ده کردم
 هه رچی زووتره، بچین و ببینه میوانی ماله که ی سه رباز. نازانم،
 من له ناخی خوم به رده وام بیانوو یه کم ده دوزیه وه که دره نگر
 بچینه ناو کوخه که ی سه ربازه وه. له وانیه له بهر نهو ترسه م بیت
 که له سه ربازو بالا به رزه که ی بوم دروستبووه، یان له بهر
 چیرۆکه که ی خانمی شه شه م. گرنگ نه وه یه شتیک هه بوو
 رایده گرتم وای ده کرد به رده وام بیانوو به نینه وه که نه چینه ناو
 نهو کوخه وه. *هه رچی زووتره، بچین و ببینه میوانی ماله که ی سه رباز. نازانم،*
 هیچ کام لهو بیانوانه ی ناخم نه یانده توانی نهو داواکارییه
 پرنازه ی ئیسلار هتیکه نه وه، بویه ماچیکی قژی ئیسلام کردو
 وتم: هه سته، با برۆین گیانه که م. هه ستاین و به ره و کوخه که ی
 نهوان هه نگاومانده نا. کوخه که یان به جوریک له ته نیشته و
 هه ندیکیش له بهرانبه ر کوخه که مان بوو، چونکه کوخه که ی
 ئیمه ی یاریده ده ری نه وناس له ته نیشته یه ک دروستکرا بوون،
 هه ر سیکیشمان له ته نیشته کوخه گه وره که ی نه وناسه وه بووین.
 له بهر نه وه ی کوخه کان له چه ند بازنه ی جیا جیا دروستده کران،
 لار بوونه وه ی هیللی کوخه کان وای کرد بوو که ئیمه له ته نیشته
 کوخی سه ربازه وه بینو له هه مان کاتدا به یه ک توز لاردانیشتن،
 بتوانین راسته و خو ده رگای کوخه که ی نهوان بخرینه بهرانبه ر
 کوخی خومان. گه یشتینه به رده م کوخه که ی سه رباز، پیش
 نه وه ی ئیمه بچینه ناو ده رگا که، یان به جوریک بانگیانیکه یین و

ئاگاڭاداريانېكېينهوه، سهرباز خۇي ھاتەدەرەو، بەلام ئەو
سەربازەي ھاتەدەرەو، ھەرگىز ئەو سەربازە نەبوو كە مەن
پۇژانە دەمبىنى فەرمانى بە سەر كرىكارەكاندا دەكرد، ھەرگىز
ئەو سەربازە نەبوو كە بازە خېرەكەي كەشتىيەكەي لە دەست
بوو. نا، ئەو ئەو سەربازەش نەبوو كە خانى شەشەمى
خستەناو دەرياكەو، ئەو سەربازە زۆر جياوازە، چاوەكانى
وەك كونىك وان، كە لىئەو بە پوونى پۇجى ترساوى ديارە.
بە پوونى قەلەقى و دودلى و لاوازى سەرباز لە سەر
دەموچاوى و جولەي دەست و تونى دەنگى ديارە. خۇي
ھاتەدەرەو و خىرا وتى: فەرموون، فەرموون دكتور گيان،
خانى دكتور. وەرەنە ژوورەو، ئەمە ھەر وەك كوخی خۇتان
وايە، سەيربەكەن، ئەم شوينەمان تايبەت بە ئىوہ داناو. زۆر بە
تامە زروپىيەو چاوە پروانتان بووين، بە راستى دلمانتەنگىبوو كە
ئەمشەو پۇتان نەكرىت و سەردانماننەكەن. زۆر زۆر داواي
لىيورديتان لى دەكەين كە لە كاتىشتانمان گرتووه، توخوا
بمانبورن كە عەزىيەتمانان و داوامان لى كردن بىنە لامان. توخوا
بمانبورن، گەر جىگەكەشتان باش نىيە، دلنيام جىگەي خۇتان
زۆر نەرم و باشتەرە لەوہى ئىمە. تكايە، فەرموون، دابنىشن،
فەرموون، تكايە.

سەرباز، زياد لە پىويست، وشەي توخواو تكايە و ببورەي
بەكاردەھىنا. ھەموو قسەكانى پر بوون لە داواي لىيوردين و
خۇبەكەمزائىن و گەورەدانانى من و ئىسلا. بە جۇرىك من
سەرمسورپابوو كە ئەم لەشە گەورەيە، ئەم ھەموو ماسولكەيەو
ئەو دەنگە بەسامە، چۇن دەتوانىت لە رىگەي جولەي دەموچاوو

تۆنى دەنگىيەۋە، ۋا لاۋاز دەربكەۋىت! لەۋى من بە پىچەۋانەى
مەستى ھەمىشەى خۇمەۋە، خۇم زۆر بە گەۋرەۋ بە دەسەلات
دەھاتە پىشچاۋ. كە سەرباز لە پىشمان خۇى بە بچووك دادەناۋ
خۇى بچووك دە كە دەۋە بە ۋ شىۋازە قسە كەردنەى، من ھەر خۇم
لە لا گەۋرەترو بە رىزتر دە بوو. سەرباز لىى نە دە بىر يىەۋە،
بە دە ۋام دووبارەۋ سىبارەۋ چوار بارە يە دە ۋە، كە
بە خىر بىتىن ۋ داۋاى لىبوردنى دە كەرد كە جىگە كە يان شاىە نى ئىمە
نىيە، تا زۆر بە روونى بىنيمان خانمە كەى بە دەستى ئىشارەتى
بۇ كەردو مستىكى كىشا بە كە لە كەى سەربازدا كە بىدە نىگىت ۋ
ئەۋەندە خۇى بچووك نە كاتەۋە. تەنھا بە ۋ مستە ۋ چاۋە كانى،
ھەمو ۋ قسە يە كى گە يان دە سەرباز. ئەۋ بە خىر ھاتنە دوورود رىژو
پەر لە خۇبە كە مزانىنەى سەرباز كۆتايىھات. خانمە كەى
دەنگىھات ۋ بە خىر ھاتنى كەردىن. بە خىر ھاتنىكى سادە، ۋەك ھەر
مىۋانىكى ئاساىى. خۇى بە گەۋرەتر پىشاننەدا لە ئىمە ۋ بە
بچووك تىش خۇى نە دە بىنى. لە كۆتايىدا ئەۋ خۇى ۋەك ئىسلا
دە بىنى؛ ھەمان پلە، خانمى يە كىك لە كار بە دەستە كانى ئەۋ ناس،
بە لام پىدە چوۋ ئەۋ خۇبە كە مېنىنەى سەرباز كارى لە سەر
دەنگى ئەۋ ىش كەردىت، نە يە دە تۋانى زۆر بە متمانە ۋ باۋەر ۋە
قسە كانى بكات ۋ ھەمىشە تۆنى دەنگى شەرمە زارىيە كى تىدا بوو.
جا نازانم ئەۋ تۆنە لە بەر پەرسىارە كە يان كە دواتر لىيان كەردم،
دروستى بوو، يان ھەر لە بەر ئەۋە بوو سەرباز خۇى ۋا بە كەم
پىشانى ئىمە دا بوو لە كاتى بە خىر ھاتنە كە دا. بە كە
دراى ئىستىك لە بىدە نىگىيە كى شەرمە زار كەر، ئىسلا ۋ تى:
كوخە كە تان زۆر جوانە، زۆر پىرۋوزتان بىت. ھىۋادارم بە يە كە ۋە

به بهخته و هری تیندا بژین و مندالی زورتان هه بیت له ناوی دا.
خانمی سهربازو سهرباز سه پیریکی به کیان کردو هر به کسه ر
دهستیان به پرسیارو قسه کانی خویمان کرد. هیچ له سه ر نه وه
نه وه ستان توزیک موجه له ی به کتری بکهین، به کسه ر
چوونه سه ر نه سلی بابه ته که.

سهرباز وتی: دکتور گیان، نه وه ی راستی بیت، کیشه به کی
گه وره مان هه یه. رهنگه نه وه کیشه به وامان لی بکات نه توانین نه وه
مندالانه مان هه بیت که خانمه کهت باسیده کات. ده زانیت دکتور،
من دلنیام تو ده زانیت که نه وناس مه بهستی چی بوو له وه ی که
ئیمه مندالمان هه بیت. تو دکتوریت، حه تمن ده زانیت بو نه وه ی
ئیمه مندالیکمان هه بیت، پیویسته له گه ل به کتردا بین و تیکه لی
به کتر بین. نه ها، جهسته مان تیکه لی به کتر بیت. خانمی سهرباز
مستی له رانی سهرباز ده دا، هه موو کاتیک که سهرباز ده یویست
ورده کاری ناپیویست باسبکات، نه وه رایده گرت. سهرباز
به رده وامبوو له قسه کانی و ده یوت: دکتور، به س من کیشه به کم
هه یه که ناهیلیت به هیچ جوریک نه وه تیکه لبوونه پیویسته م
هه بیت له گه ل خانمه که مدا تا مندالمان هه بیت، بویه زور ده ترسم
هه موو کوخه کان مندالیان لی بیت و کوخه که ی سهربازی
به ناوبانگ به بی مندال بمینیتته وه، بویه پیویستمان به یارمه تی
تویه.

من له قسه کانی وه بو م ده رکه وتبوو که کیشه به کیان هه یه له وه ی
که سهرباز ناتوانیت له گه ل خانمه که یدا بخه ویت، به لام
ورده کاری به کم نه ده زانی و نه شمه ده زانی چیان له من ده ویت.
سهرباز به رده وامبوو: دکتور، ده زانیت کیشه که خه ونیکه،

خه ونیک ههیه زور به سهیری کاریگه ریی له سهر من
دروستکردوو، که به هیچ شیوهیه ک ناهیلیت من نزیک
خانمه کهم ببهوه. دکتور، هه موو شهویک من هه مان خهون
دهینمه وه، هه مان شت دووباره دهینته وه زور
ناره چه تیکردووم. ده زانم له قسه کانم تیناگهیت، ده زانم قسه کانم
ناروونن، خه وه کهم زور ئالوزه دکتور. نه مزانی جگه له تو،
پنویسته ئه م بابه ته بو کئ باسبکه م! ئاخر تو زور به ئاسانی
برینی دهستی خه لکه که چاکده که یته وه، کاتیک درکیک ده چیته ناو
دهستیان، یان بریندارده بن، یان له وانیه هه ندیک جار
په نجه یه کیان وه ربگه ریت، یان نا، دهستیان ئه سلن بشکیت، یان
له وانیه قاچیان بیت؛ قاچ. خانمه که ی دهیزانی که سهر باز
خه ریکه چه ندین نمونه ی ناپنویست دهینته وه له سهر
نه خوشیه کانی خه لکه که، بوئه وه ی خوی بپاریزیت له گیرانه وه ی
خه ونه که، که ئه سلی بابه ته که ی ئه م دانیشتنه سه یردی ئیمه یه،
بویه دیسان مستیکی تری له رانی سهر باز داو خه نده یه کی
درؤینه شی به رووی ئیمه دا کرد. سهر باز دووباره قسه کانی
خوی ریکخسته وه و تی: دکتور، ده مه ویت تو خه ونه که م
له کولبکه یته وه، ناتوانم به و شیوه یه هیچ شتیک بکه م، تیده گه یته!
ناتوانم هیچ شتیک بکه م له گه ل خانمه که مدا. ئاخر توخوا ده کریت
مالی سهر باز به بی مندا ل بمینته وه وه هه موو خه لکه ئاساییه که ی
تر مندالیان هه بیت! ده کریت دکتور!

من هیچ وهلامی پرسیاره کانیم نه ده دایه وه، چونکه پینه ده چوو
پرسیاره کان بو ئه وه بکات که وهلامی ده سته بکه ویت، به لکو
پرسیاره که ی به شیوه یه ک ده کرد، وه ک ئه وه ی له وهلامه که ی

دلنیا بیت که نابیت مالی سهربازی به ناوبانگ به بی مندا
بمینیته وه. دریزه ی به قسه کانی داو وتی: دکتور، له خه ونمدا، نم.
نازانم چون پیتی بلیم، خانمه که شت لیزه یه، به لام ده بیت
باسیبه کم، ناخر دکتور چون ده توانیت چاره سهری نه خوشیبه کی
بکات که نازانیت چیه! وا نیبه دکتور! ناخر گهر نه خوشه که
نه لیت قاچم ژانده کات، تو چون ده توانیت چاره سهری بکه بیت!
گهر خوی نه یات و نه لیت: چاوم کزبووه، تو چون چاره سهری
چاوی پی ده ده بیت! یان نه لیت: سهرم ژانده کات، هه تمن تو هیچ
دهرمان و مهره مینکی ژانه سهری پی ناده بیت، نه ی وا نیبه! یان
گهر سکی ژانبکات، گهر وا نه لیت، تو چوزانیت، توش حقی
خوته دکتور، ده بیت بیزانیت. دووباره ژنه که ی مستیکی له رانی
نه و دایه وه و خنده یه کی دروینه شی بو رووی ئیمه کرد، تا
بیریخاته وه له بابته سهره کیبه که لانه دات و خه ونه که ی
باسبکات. دوا ی نه و مسته، سهرباز قورگی خوی خاوینکرده وه و
ئحمینکی کردو وتی: دکتور گیان، هه موو شه ویک له خه ونمدا
شتیکی زور گوناچه ده بینم، دلنیا م تاوانیکی زور گهره یه، گهر
من بیر له شتیکی وا بکه مه وه، به لام هه تمن نه وه جادوو و
پلانی تومولیه کانه که من شتیکی وا له خه وندا ده بینم. دکتور،
هه موو شه ویک له خه ونمدا خانمی شه شه م ده بینم، له ناو
ته شتیکی شین له ناو وه ستاوه، ده بینم له سهرووی نه و ته شته
ئاوه ی خانمی شه شه می تیدا وه ستاوه، خانمی نه وناس له سهر
په یزه یه ک که له ته شته که وه به رزبووه ته وه، وه ستاوه، واته
خه ونه که جاسووسه که ی تومولستانی تیدا یه دکتور، له وهش
خراپتر، خانمی نه وناس له سهر ته شتی جاسووسه که وه ستاوه.

نازانم، ٺه و په يڙهيه چوڼ راگيرکراوه له سهر ته شته ٺاوه که ي
 جاسووسه که، به لام له ونيه و خانمي ٺه وناسيش به سهر ٺه و
 په يڙانه دا ده که ویت و ده چیت، ريک له سهر ته شته که و له ناستي
 جاسووسه که ده وسيتت، دکتور، تو بلينت ٺه و و اتای چي بيت؟
 تو ده زانيت خونه که ليکېده ٺه و؟ *دستور، دکتور، ٺه و*
 به راستي من هيچ شتيک له و ٺه و تينه ده يگه شتم، که ٺه و خونه چ
 په يوه ندييه کی به په يوه نديي نيوان سهر بازو خانمه که يه و ه هيه،
 ٺه سلن خه و نيکی و ا بيتمان بوچی و له سهر باز ده کات نه توانيت
 ٺه رکی پياو ه تي خوی جيبه جيبکات له لای خانمه که ي! نازانم، چ
 په يوه ندييه ک ه هيه، هه ستم ده کرد شتيک ه هيه، سهر باز
 ده يشارينه و، بويه پرسيم: هه ٺه و ٺه و ندييه خه و نه که؟ *دستور، دکتور، ٺه و*
 دووباره خانمي سهر باز مستيکی تری له رانی سهر باز داو
 به قسه يهينا: نا، دکتور، هه ٺه و ٺه و ندييه. ده سته کانی خوی له
 ناو په کتری ده هيناو ده بردو ده ستي راستي به چه پي ده گوشي و
 ده ستي چه پي به راستي ده گوشي و ده يوت: دکتور، شته
 سه يره که ٺه و هيه، هه ردو و خانمه که شتيکی زور اسه يريان به
 ده سته و هيه. دووباره خانمه که ي مستيکی تری لي ده داو
 تينده گ ي شتم که باسي ٺه و خه و نه ٺه و شته يه که به ده ستي ٺه و
 دور خانمه و هيه له ناو خه و نه که هه ن، سهر باز به ٺه و راهه کردن و
 سوور بوونه و ده هه ناسه سوار بوونه و ه به زه بري مسته کانی
 خانمه که ي ده هاته گو و ده يوت: سهر هتا سه يري جاسووسه
 پيسه که ده که م، له ناو ته شته ٺاوه که دا و ده سته و ٺه و دکتور،
 له ناو ته شته که دا و ده سته و (مستيکی تری پي ده که و ت)، باشه،
 با خانم، ده يلنم، رانم ته قی، و ا مه که چيترا! *دستور، دکتور، ٺه و*

له ناو ته شته ئاوه که دا وهستاوه و ده ماری ملی دهرده پیرین
کونه لووتی فشد ببون، نه و قسه ی بو نه ده هات، نه یده توانی
بیلیت، زور شه رمیده کرد، هه ندیک جار له ژیر چاوه وه سه پیریکی
من و ئیسلا ی ده کردو ئاره قه ی ناوچه وانی ده سربیه وه. دکتور،
له ناو ته شته ئاوه که دا وهستاوه و ریک پیداویستی پیاده تیی منی

به دهسته وه یه، که خوینی لی ده چۆریت!
زور به خیرایی نه و قسه یه ی کردو بیده نگبوو، خانمه که شی
سه ری دانه واند. به راستی من هیچ شتیک حالینه بوو بووم،
نه مزانی بزه بت چی و تو بو وا سه ری دانه واند. نه وانیش
ده یانزانی ئیمه تینه گه یشتین که خه ونه که چیه، بویه دیسان
مسته کانی خانمه که ده ستی پیکر ده وه و سه ربازیش به قسه هاته وه:
دکتور، نه ندای من؛ من، نه ندایه کانی منی به دهسته وه یه، که
خوینیان لی ده چۆریت، هه ر شه ویک دیمه وه، ده مه ویت
به کار بیه ینم له گه ل خانمه که ی خۆمدا، یه کسه ر نه و دیمه نه

دیته وه به رچاوم و هیچ شتیکم پنی نا کریت، ده تینگه دکتور!
سه یری ئیسلام کرد، خه نده یه کی شه یتانانه له ژیر لیوه کانیه وه
بوو، که به زور خویگر تبوو پینه که نیت به قسه کان و به و دیمه نه
سه یروسه مه ره یه که سه رباز به و بالا به رزو هه یکه له وه
قسه یه کی له و شیوه یه ده کات، به لام من خه مم بو ده خوارد که
بوچی توشی شتیک ی وا بووه و پیم وت: باشه، تینگه ی شتم سه رباز،
نه ی خانمی نه وناس؟ نه و چی ده کات له ناو خه ونه که تدا؟ من
زیاتر ته رکیزم له سه ر خانمی نه وناس بوو، نه و هه موو
بیر کردنه وه یه ی هه مبوو نه م ماوه یه له سه ر نه وناس، ده مو یست
به جۆر یک نه ویش قسه یه کی خراب بکات له خه ونه که ی

دەربازەى ئەوناس، تا گومانەکانى خۆمى پى بەهیزتر بکەم.
سەرباز وتى: خانمى ئەوناس دکتۆر، خانمى ئەوناس!
بەلى، بەلى، خانمى ئەوناس، ئەو چى دەکات لە خەونە کەدا، بۆ
لەوى وەستاو؟

سەرباز: دکتۆر، ئاخر ئەم خەونەو ئەم دانىشتنە ھەر لە نىوان
خۆماندا دەمىنیتەو، ھا! بە تۆنىكى ھەر شەيەكى نەزۆک ئەو
قسەيەى دەکردو منىش وتم: بىخەم بە سەرباز، دکتۆر نايىت
نەپىنى نەخۆش لە لای ھىچ کەسىک باسبکات، تەنانەت لە لای
ئەوناسىش!

سەرباز: دکتۆر، لە خەو کەم سەرەتا سەيرى جاسوسە کەى
تۆمۆل دەکەم، دەبىنم ئەندامەکانى من، ھەردوو کىشىان، لە ناو
دەستى ئەودان و خۆينيان لى دەچۆرئىت. دواتر سەر ھەل دەبىرم بۆ
سەر پەيژەکان و دەبىنم خانمى ئەوناس لە سەر پەيژەى سەر
تەشتە کە وەستاو و ئەویش ئەندامى رەقبووى منى بە
دەستەو ھە. لە گەل ئەو قسەيە، رەنگى سەرباز وەک تەماتەى لى
دەھات و ئارەقە لە ھەموو دەموچاويەو دەھاتە خوارەو،
خانمە کەى سەرى دانەواندو ئىسلاش دەمى بە شىبوو ھەو کە
شتىكى وای دەبىست.

سەرباز بەردەوام بوو لە رشتنى ئارەقەى شەرم و قسە
سەيرەکانى و وتى: دکتۆر، ئاخر بۆ خەونىكى وا دىت و ژيانى من
تىکەدات! دکتۆر، من چىم کردوو جگە لە جىبە جىکردنى
فەرمانەکانى ئەوناس! ئاخر دەبوايە "ئەو" پاداشتمبەداتەو بە
مىدالى زۆرو جوان، نەک خەونىكى وام توشبىت، نە ھىلئىت مىدالم
ھەبىت. دکتۆر، ھەر کاتىک بمانەوئىت بەيە کەو بەخەوين، يە کسەر

ئەو دیمەنە دیتەو پێشچاوم و ترسو دلەراوکییەکی زور
دامدەگریت. ناتوانم هیچ شتیک بکەم، هیچ شتیکم پێ ناکریت!

وتم: هەر ئەوەندە سەرباز؟ خەونەکه بەس ئەوەندە؟
دەستەکانی خستەناو کۆشیهووە و هیندە ی تر خۆی کزۆلو داماو
نیشانداو وتی: نا دکتۆر، ئیستا پێم وتی که من سەرەتا
جاسوسەکه دەبینم بە هەردوو هیلکه کانهو، که خوینیان لی
دەچۆریت و خوینه که تینکه لی ئاوی شینی ناو تەشتەکه دەبیت،
دواتر سەیری سەرەو دەکەم، خانمی ئەوناس دەبینم که
ئەندامی رەقبووی منی بە دەستەو هیهو بە هەمان شیوه خوینی
لی دەچۆریت. سەیری جاسوسەکه دەکەمەو، دەبینم هەردوو
هیلکه کانهو خاتەناو ئاوه کهو و خۆشی نقومدەبیت، سەیری
سەرەو دەکەمەو خانمی ئەوناس دەبینم که ئەندامی من

قوتدەدات و خۆی دەفریت و بەرز دەبیتەو بۆ ئاسمان.
ئەو دیمەنە ئارامیی لی هەلگرتووم، ناتوانم شەوان بخەوم،
ناتوانم بچمە لای خانمەکه، ناتوانم مندالم ببیت دکتۆر، من
ناتوانم!

دەستیدەکرد بە گریان و ئەو دیمەنە سەیرانهی باسده کرد، که
هەم مایه ی پیکه نین بوون، هەم مایه ی گریان بوون، هەم مایه ی
سەرسورمان و تیرامان بوون. ئەو هەموو دیمەنە دەر باره ی
ئەندامەکانی سەرباز چیه که بەستراو تەو بە خانمی ئەوناس و
خانمی شەشەمەو. ئەو شتانه بۆ وا چوونه تەناو ناخ و میشکی
ئەم پیاو هەو. ئەو کاریگه ریه گه وره یه چیه که سەربازی وا لی
کردو و نه توانیت به هیچ شیوه یه ک بیر له چوونه لای خانمەکه ی
بکاته و ئەو دیمەنانه شەو ه که ی لی تالده که ن. دەمبینی خانمی

سهر باز زور دلته نگبوه به وهی که پیویست بووه سهر باز
قسه یه کی وا شهرمه زار که له پیش من و ئیسلام بکات. له وانه بوو
باشتر بوایه ئیسلام هر نه هاتبایه، ته نها من بوومایه، به لام
نه وکات زه حمت بوو خانمی سهر باز لیره بوایه و بیتوانیایه
به رانه رم دابنیشیت، که پیاو هکه ی نه و قسانه ده کات. دلنیاشم
به بی بوونی خانمی سهر باز و مسته کانی، سهر باز تا به یانیش
نه یده توانی نه و خه ونه پر شه رمه زاریه بگیریتته وه.

به سهر باز م وت: سهر بازی ئازیز، بنگومان خه وه که ت خه ویکه
زور ئالوزه. له بهر ئالوزیه که ی نامه ویت ئیستا هیچ قسه یه که ت
بؤ بکه م، به لکو ده بیت بیریکه قوولی لی بکه مه وه و بزانه چون
بتوانم له خه ونه که ت تیگه م و دواتریش ده رمانیکت پی دده م
که وا بکات ته نانه ت گهر نه و دیمه نانه ش بینه پیشچاوت، تو هر
بتوانیت نه رکی پیاو هتی خوت به جیبه ینیت و مندال دروستبکه یت.
که نه و قسه یه م کرد، یه کسه ر هه ردووکیان سهر یان
به رز کرده وه و بوویان گه شایه وه، زور خوشحال دیار بوون به و
بیرۆکه یه ی که ده توانن به یه که وه بخه ون و تیکه لی یه کتر بن.
سهر باز به ده نگیکه له رزۆکو پیچه وانه ی عاده تی خوی؛ وتی:
زور سوپاستده که م دکتور، زور سوپاستده که م، بنگومان من نه و
چاکه یه ت هه رگیز له بیرناکه م. من و ئیسلام هیچ قسه یه کی
زیاترمان نه کرد، چونکه پیده چوو نه وان زور به په له بن بو
تیکه لبوون و چاوه رپی ده می منیان ده کرد که ده رمانه که یان پی
بده م و پنیان بلیم چی بکه ن و چون به کار بیه ینن. پیم وت: سهر باز،
من نه م پینج حه به ت پی دده م. له ناو جاننا سپیبه که مدا پینج
دانه حه بم ده ره ینا، به بی نه وه ی هیچ بیر کرده وه یه کم هه بیت

دهرباره یان و بزائم چین و بوچی من کریمه کان یان چه به کانی
تری پی نادم، یه کسه ر چه به کانم خسته ناو په لی سه ربازه وه و
پیم وت: پیویسته دواي رویشتنی ئیمه دانه یه ک له و چه بانه
بخویت و دواتریش ناوی له دوا بخویته وه. ئینجا توانای نه وت
پی ده به خشیت که تیکه لی خانمی خوت بییت، باشه!

سه رباز: زور باشه دکتور، زور باشه! بینگومان هه رچییه ک تو
بیلینت، وه ک خوی جیبه جییده که یین. زور سوپاس بو هانتان، به
راستی له کاتمانگرتن، زور مه منوتتاین، زور سوپاستانده که یین.
بیورن که له کاتمانگرتن. زور سوپاس که کیشه که مان
چاره سه رکرد. قسه کانی وه ک نه وه وا بوون پیم بلینت: ئیستا
کاتی نه وه یه له گه ل ئیسلادا له کوخه که یان برۆینه دهره وه، چونکه
قسه کانی له قسه ی مالئاوایی میوان ده چوون نه ک کردنه وه ی
بابه تیکی تر، جیا له و بابته ی که باسیانکرد، بویه ئیسل
سه یریکی کردم و تیگه یشتم که به چاوه قه وزه ییه کانی ده یه ویت
پیم بلینت که پیویسته برۆینه دهره وه له م کوخه. منیش یه کسه ر
هه ستام و وتم: زور باشه سه رباز، بینگومان ئیمه ده مانویست
زیاتر له لاتان بین و قسه ی تر بکه یین، به لام ئیشی ترمان هه یه و
پیویسته پینان رابگه یین، بویه لیزه وه کوتایی به م بابته ده هینین و
به جیتانده هیلین، خواتان له گه ل.

سه رباز: بینگومان بینگومان دکتور، ئیوه زور مه شغولن، پیویسته
برۆن، تیده گه یین لیتان، به خیرچن، به خیرچن! ئیسل سه یریکی
تری ده کردم وه و به چاو گالته ی به و قسانه و په له په لی سه رباز
ده کرد بو رویشتنی ئیمه. هه ر ئیمه رویشتینه دهره وه له
کوخه که یان، بینیم به بی مالئاوایی چه بیکی خسته ده میه وه و

دەرگاکی له دوا داخستین. ئیسیلا یه کسه ر دای له قاقای
 پیکه نین و منیش پیم دهوت: کچی، سه بر، سه بر! با کهس نه زانیت،
 سه بر! منیش له گه لیدا زهرده خه نه ده یگرتم و پیده که نیم، تا
 گه یشتینه وه، ئیسیلا به قاقا پیده که نی و به پشتی منی ده کیشا.
 زور جوان بوو، زور! هر کاتیک ئه و به و شتیه پیده که نی،
 وه ک مندالیک، وه ک ئه وه ی هیچ شتیک نه بیت بیری لی بکه ینه وه،
 جگه له و پیکه نینانه و ئه و خوشییانه ی به یه که وه هه مانه، من
 هه موو شتیکم فه راموشده کرد. ته نها به زهرده خه نه یه کی
 راسته قینه وه سه یری رووی ئه وم ده کرد. بای ئه و شه وه بیمانگه
 له قزی دهاو قزی با ده ببرد، له گه ل ئه و خه نده و دهم و لیوه
 جوانه دا، هه موو شتیک زور جوانترده بوو. راسته ئه و شه وه
 شه ویکلی زور تاریک بوو، مانگ له ئاسمان نه بوو، به لام
 پیکه نینه کانی ئیسیلا وا له پیش چاومن، وه ک ئه وه ی مانگو خور
 به یه که وه ئه و شه وه له ئاسمان بوو بن و خه نده کانی ئه و یان
 رونا ککر دینته وه. ده ستیگرتم و به یه که وه به ره و کوخه که ی
 خومان رویشتینه وه. له رینگه بیری ئه وم ده کرده وه که من و
 ئیسلش خو هیچ کاتیک تیکه لی یه کتری نه بووین، ئه سلن من
 نازانم ریک سه رباز باسی چیی ده کرد له و تیکه لبوونه، به لام به
 جزریک هه م من و هه م ئیسلش تیکه یشتبووین باسی خه و تغه
 له گه ل یه کترداو باسینکه که مایه ی پیکه نینیشه و مایه ی
 شه همیشه. نازانم چۆن، به لام ده مزانی که گه ر یه کیک پرسیارم
 لی بکات، ده توانم کاتر میتریک له سه ر ئه و تیکه لبوونه قسه ی بو
 بکه م و یارمه تییده م، باشتر بتوانیت بیکات. به بی ئه وه ی هه رگیز
 بینیبیتم، یان خویندینته وه، نازانم، به راست من ئه و شتانه چۆن

دهزانم! ئەي ئەو دەرمانە سەيرە چى بوو لە ناکاو بەبى ويستی
خۆم لە ناو جانتا سىپىيەكەم دەرکردو ئاوا بە متمانەو دە دام بە
سەرباز كە كىشەكەي چارەسەردەكات! ھەر بە جدى من ئەو
شتانە چۆن دەزانم!

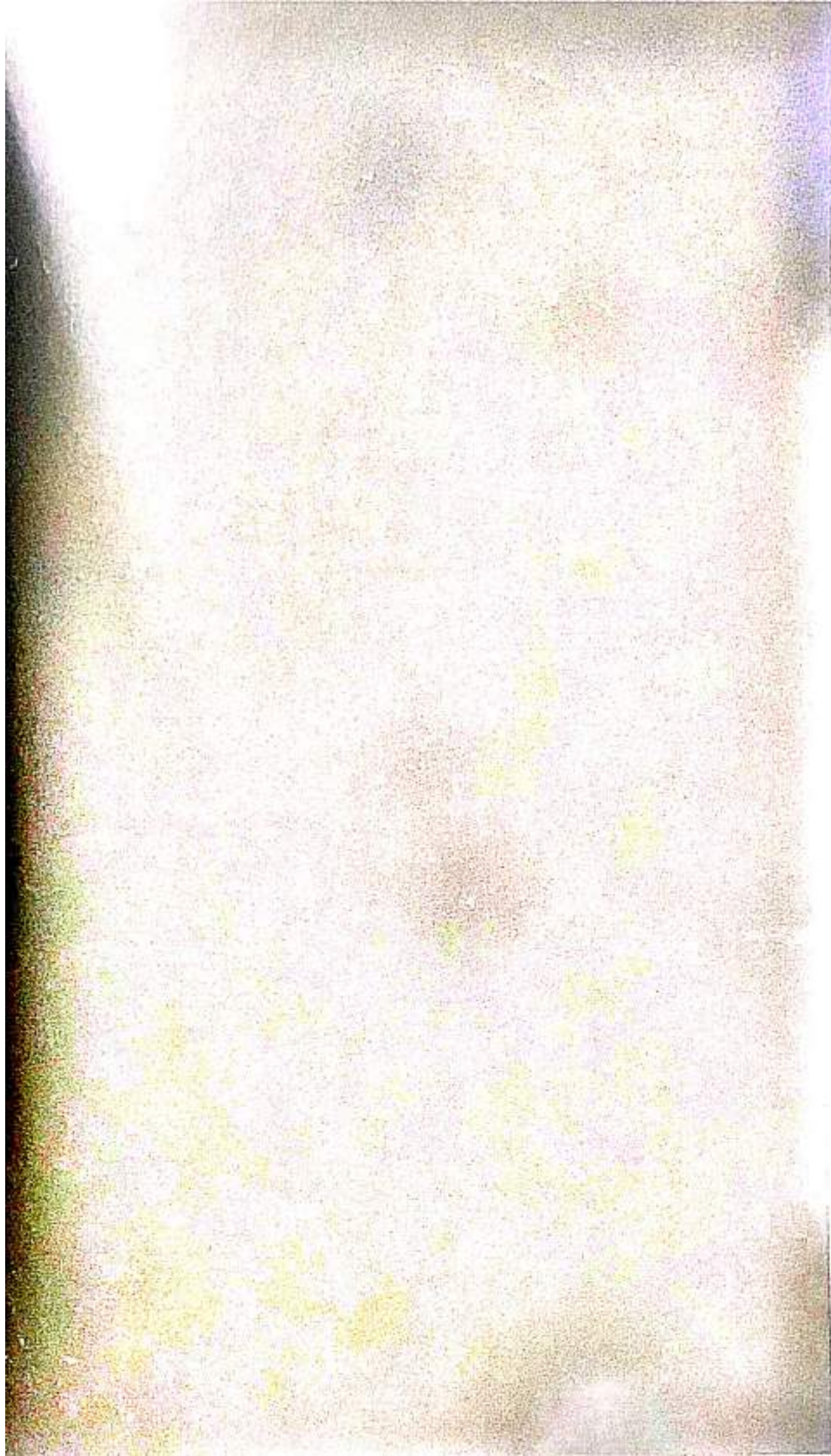
من لەو بىرکردنەوانە بووم و خەرىكەدەبوو ئەو بىرکردنەو
ژەھراوييانە مېشكەم داگىربكەن و پىنكەنپىنەكانى ئىسلام
لەبىر بچىتەو، بەلام ئىسلا ھەستىكرد كە مېشكەم ئالوزبوو،
دەستى گوشيم و وتى: توخوا مالى خۆمان خوشتر نىيە، ھا
دكتور! سەير، سەير، ئەو شتە نەرمەم دروستكردوو لە سەرى
بخەوين. نا، نا، ئەو بۆنە خوشە، ئەو فېنكايەتییەى كوخەكەى
خۆمان، وەللا بە دە كوخى سەربازى نادەم، توخوا وانىيە دكتور
گيان!

ھەر وەك پېش چوونمان بۆ كوخەكەى سەرباز پېشبينىمكردبوو،
ئىسلا تەواوى بىرکردنەو ھەكانى تەرخانكردبوو بۆ بەراوردكردنى
كوخەكەى خۆمان و كوخەكەى ئەوان، بۆيە ھەر ھاىنەو،
دەستىكرد بە باسكردنى باشىيەكانى كوخەكەى خۆمان، ئەو
جىگە خوشەى دروستىكردوو، كە چەند بۆنى خوشەو چەند
نەرمە. بە راستى منىش بە پىچەوانەى قسەكردنى ھەر كەسىكى
ترەو، چىژىكى زۆرم لە قسە خوشو سادەكانى ئىسلا
و ەردەگرت. من ھەمىشە رەقم لە بابەتى سادەو ناپىويست بوو.
ھەستدەكەم بەشىك لەو ھەستەى بەرانبەر بە خەلكەكە ھەمبوو،
كە دەمويست بيانىنم لە كاتى ئىشكردندا ئازاردەچىژن،
لەبەرئەو ھەم پىم و بوو ئەمانە ھەرگىز بىرناكەنەو ھەموو
باسەكانىان ھەر باسى خواردن و خانمەكانىان و خانووكانىانە.

بیر له هیج شتیکی تر ناکه نه وه. تنهها فه زمانه کاشی نه وناس و
سرباز جیبه جیده کون و ده خون و ده خون. بویه جوره رقیکم
هه بوو بهر انبهر به هه موو نه و جوره که سانه ی ساده و ساده ش
قسه ده کن. بهس نیسلا. هه رچه نده قسه کانی بیمانانو ساده تر
بوو تابه، زیاتر خوشمده ویست و ده مو ویست قسه ی زیاتر بکات.
به رده و امبوو له وه سفی جیگه نه رمه که ی که دروستیکرد بوو.
پیده چوو زوری نه و جیگه یه خوشبویت و هه له که له ته و او بوونی
کوخه که ماندا خه ریکی دروستکردنی بوو. نه و شه وه، جیاواز له
هه موو کات و ساتیکی تر، که به ماچ و باوه ش کونایی بی ده هات.
ژینگه یه کی جیاواز له کوخه که مان هه بوو، وهک بلیت، بوئیکی
جیاواز هه بوو، که شی ناو کوخه که جیاواز بوو، وهک نه وه ی
هه موو په لکه داره کان و هه موو داره کانی، کوخه که مان
سهیرمانبکه و داوامان لی بکه ن که به یه که وه بخه وین، نیسلا.
له ناوه راستی کوخه که مان وه ستا، ده سته کانی کرشم و سته یوی
ناو چاری ده کردم. چاوه کانی راستوچه بیانده کرد، ده یویست
سهیری هه ردوو چاوم بکات له بهک کاندای هه ستمده کرد
ده سته کانی له روژان که رمترن، نه رمترن و چاوو لیوی وهک
روژانی بیشتر نین. به بی نه وه ی خوم بیری لی بکه مه وه، لی
نزیکبوو مه وه و لیوم بو لینه کانی برد. چاوه کانم داخستبوو، به لام
هه ستمده کرد که لیوم بهر لیوی ده که ویت، هه مان خه نده مندالانه
شه ی تانی که ده کاته وه، نه وه نده ی تر دلی پرده کردم و هوگری
خوی ده کردم. نازانم، منیک که نه وناس و هه موو خه لکه که
کاریگه رییان له سه ر دروستنه ده کردم و هیج شتیکی خالی لاوازی
من نه بوو، به لام نه و دلپر بوونه م له کاتی ماچی لینه کانی

ئىسلادا، دەيلەرزاندىم. ھەم دليخوشدەكردم و ھەستمدەكردم. ھەم ھەم
ھەيەو دەتوانم بفرم، ھەم دەترسام ئىسلام لە دەستبجيت. ھەم ھەم
شتەكانى ئەو شەوہ زور جوان بوون؛ تاريكييەكەي، قاقاكانى
ئىسلا بە خەونەكەي سەرباز، دەستگرتنەكەمان، ماچەكەمان،
پالکەوتتمان لە ناو جینگە نەرمە بونخوشەكەي ئىسلا
دروستىكردبوو، روتبوونەوہەمان، بينينى لەشى جوانى ئىسلا،
گرتن و گوشينى نەرمایيەكانى و تىكەلبوونمان، ھەناسەبركىمان و
دەنگى ھەناسەكانمان، ئارەقەكانمان، بۆنى لەشمان، خوینى
ئىسلا، بۆنى خوینەكە، نرکەكانى ئىسلا، ئارەقەي تىكەلبوو بە
بسكەكانى، ھەموو شتىك زور جوان بوو، ھىچ شتىكى جوانتر
نەبوو. دواي ئەو شەوہ، زور بىرمدەكردەوہ، قوولدەبوومەوہ لە
ناخى خۆم، لە بىرکردنەوہكانم، لە خەلكەكەو لە ھەموو شتىك،
بەلام ھىچ شتىكى جوانترم لەو شەوہ نەدەدۆزىيەوہ. ھەر
بەيەكەوہ، لە سەر جینگە خوشەويستەكەي ئىسلا، دواي
ئارەقەيەكى زورو نرکەكانى ئىسلا، بە پىكەنينىكى شەيتانانەي
ئىسلا، كۆتاييمان بەو شەوہ كۆمىدييە رۆمانسىيە ترسناكە
تاريكە خوشە ھىنا.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

به شی شہ شہم

دوو ہہ لیر در اوہ کہ

به يانیی ئەو شەووە تاییبەتە، ئەو پیش من هەستابوو. دانیشیبوو
لە ژوورەکەو بە هیمنی سەیری منی دەکرد که لەخەو هەلدەستام.
زەرەخەنە یەکم بۆی کردو ئەویش بە هەمان شیوە
سەیریکردمەو، هەستام لە جینگەکە ی خۆم و بەرەو لای دەریاکە
رۆیشتم. من کردبووم بە خوو که هەموو بە یانییەک زوو
هەلدەستام و دەچوومە لای دەریاکە، ئاوم بە دەموچاوم
سەرمدا دەکرد. زۆربە ی کات که من هەلدەستام، تازە زەردی
تیکەل بە پرتەقالی و سوور لە ئاسۆ دەردەکەوت. ئەو رۆژە که
رۆیشتم بۆ لای دەریاکە، بینیم یەکیک لە دوو هەلبژێردراوەکە
که سەرو برۆیان سفرکرا بوو، لەو ی دانیشتوو و ئەژنۆکانی
نوشتاندوو و تەو و سەری خستوو و تەناو ئەژنۆیەو. وام زانی
لەو ی خەویلیکە و توو، که چوومە نزیک دەریاکە و دەستم کرد بە
دەموچاوشۆردن. ئەویش سەری بەرزکردەو و بە دوو چاوی
پرخوین و سوور هەلگەراو سەیریکردم. چاوەکانی دیار بوون که
ئەمشەو بە هیچ شیوە یەک نەخە و توون و پێدەچوو تا ئەم کاتە
خەریکی گریان بوو بیت لە دەم ئەم دەریایە، بە شیوە یەک
فرمیسک لە چاوی نەما بوو. تەنھا سەیریدەکردم، هیچ قسە یەکی
نە دەکرد. منیش بە دەم دەموچاوشۆردنەو، ناو ناو
ئاو رمدە دایەو و دەمیینی که ئەویش بە جۆریک لە شەرمەو
سەیری ناو چاوی من دەکات، بەلام پێشبینیم دەکرد ریک
پێچەوانە ی چاوەکانی خۆی، ریک پێچەوانە ی دەموچاوە
ئاوساوە بیخەو و کە ی خۆی، دەموچاویکی بەختەو وەری ئارام
ببینیت، که دوینی شەوی لە باوەشی خۆشەو و یستترین که سیدا
بەریکردوو و بە تەواوی پشوویداو، بۆیە نەمدەو یست زۆر

درو به درو سه بیربکه م، چونکه من وام، ههست به نائارامی ده که م، گهر به کینک بمبینیت که حال م له و باشتر بیت. نامه ویت خه لک به هوی باشی و هه بوونی منه وه، بیر له نه بوونی و حالی خرابی خویان بکه نه وه و خویان له لا که مبیته وه. دوی ده موچاوشوردنه که م، چند هه نگاو یک لینی نزیکبوومه وه و به پرونتری ده مبینی که به ری چاوه کانی چند ئاوساون و له وه ده چیت چند شه ویک بیت باش نه خه و تیبیت. له هه مان کاتدا ئه وهی من تیبینیم کرد له جولهی ماسولکه کانی ده موچاوی، ئه وه بوو که ئه و له و کاتهی منیش سه یریده که م، هه ر وا خه ریگی گریانه، به لام ئه وهی که فرمیسه که کانی نایه نه خواره وه، له به رنه وه به هیه هیچ فرمیسه کی نه ماوه تا بیته خواره وه.

پنم وت: به یانیت باش، چونه وا به ته نها لیره دانیش تو ویت، له وه ناچیت ئه مشه و باش خه و تیبیت! هیچ شوینیکت ژانده کات بوت چاره بکه م؟

هه لیزیردراوه که: دکتور، به یانی تو ش باش. نا، من هیچ کیشه به کم نییه، ته نها هاتووم که سه یری ده ریا بکه م، سه یربکه، به راستی دیمه نیکی ئاسوی زور جوان دیاره به م به یانییه زووه. من به که م جارمه دیمه ئیره له م کاتانه، ببوره گهر که شه که شم له تو تیکداوه.

پنم سه یر بوو که به و شتیه وه، وه ک ئه وهی بلنیت هیچ نه بووه، قسه ده کات و ئه و خه مهی له ناخیدایه، به یانیناکات بوم. خو هیچ که سیک له ده ورمان نییه، نازانم، له وانیه نه یه ویت هیچ قسه یه ک بو من بکات، راسته من دکتوری ئیره م، به لام بیگومان هه مو انیش خه م کانیان وه ک سه رباز به ئاسانی ناهیتن و بیده ن به من.

هه لېږتېر در او هه که: دکتور، تو چو نیت؟ له گه ل دکتور یی هه که تدا
چو نیت؟

به دهم وه لامدانه وهی ته قلیدی باشم، باشم، هه ر وا ده بیت دوه
بیرم له و پرسیاره سهیره ده کرده وه. واته چی له گه ل
دکتور یی هه که مدا چونم! قسه یه کی زور سهیره، به لام هه ستمده کرد
ئه ویش وهک من وایه. منیش هه رگیز دکتوریم به بیرنایه ت، به لام
ماوه یه ک بهر له ئیستا له ناکاو له ناو که شتییه که بووم به
دکتورو وا له گه ل وه زعه که ش راهاتووم. هه ر کئی هه ر
کیشه یه کی هه بیت، بوی چاره ده که م. هه ستمده که م ئه ویش وهک
من توشی شوک بووه، که سینی ئاسایی بووه وهک هه موومان
له سه ر که شتییه که، له ناکاو بهس له بهر بالای، هیچ که سینی بؤ
نه ماوه ته وه که له گه لیدا بیت.

هه لېږتېر در او هه که: باشه دکتور، به یارمه تیت، من هه ندیک ئه ر کم
هه یه، ده بیت رایانپه پرتیم. جارئ خوات له گه ل.

من: خوات له گه ل، خوات له گه ل، خوشحال بووم.

ئه و وشه یه ش له ناو میتشکمد زهنگی لیده دا، خوات له گه ل. خوات
کئی، که له گه لمان ده بیت له دواي مالئاوایی کردن. نازانم، به لام
ده مزانی شتیکه که به کاردیت، دواي ئه وهی مالئاوایی له که سینک
ده که یت و لینی دوورده که ویه وه. ئیتر شتیک هه یه به ناوی
"خوات"، هیواده خوازیت که له گه لیدا بیت، له و کاته ی له دووری
تویه ئه و که سه.

چه ند به یانییه کی زوو یه کله دوا یی هک، هه مان دیمه ن
دووباره ده بووه وه. هه لېږتېر در او هه که، به چاوی پرگریانه وه، له
به رده م ده ریا که وه ستاووه به خه مناکییه وه یان سه ری له ناو

کوشی ناوه، یان سهیری دهریاکه دهکات. گهر دهموچاوی
بیینیت، واههستهدهکیت که ئەم دهریایه غهدریکی زور گه وره
لی کردووه، بهلام له بهرئه وهی دهریا زور گه وره یه، ئەم ناتوانیت
تولهی ئەم غه دره گه وره یه بکاته وه، بویه تهنه به بینازییه وه
سهیری دهریاکه دهکات. نازانم، رهنگ بیت رقیکی گه وره ی له
دهریاکه بیت.

به یانیت باش، ئەمرۆ چۆنیت؟

ههلبژیردراوه که: ههروهک رۆژانم دکتور ههروهک رۆژانم، ئەو
سهگو سهگبا به هیچ خوشییه کی له ژیانى مندا نه هینشت. هه ر با
له دلی خۆمدا بیت لیبیگه ریت، تو پیم بلی، تو چۆنیت دکتور؟
له گهل دکتورییه که تدا چۆنیت؟

من: باشم، باشم، بهس سهگو سهگباب کتیه؟ بوچی وایلی
پهستیت؟

ههلبژیردراوه که: هه ر لیبیگه ریی دکتور، ئەمه شتیکه، ده بیت له
بهینی ئیمه دا بمینیتته وه، ناتوانم هیچ شتیکت ده رباره ی پنی بلیم،
بهلام ئەوهنده دهزانم، ژیانى منى تیکدا. خۆزگه منیش ژیانیکی
ئاساییم هه بوایه وهک هه موو خه لکه که ی ترو رۆژانه له ژیر
دهستی سه ر بازدا کارم کردبایه. رۆژانه خه ریکی
کو خدروستکردن بوومایه. ئەوه تا کوخه کانی هه موان ته واوده بن،
منیش ناچارم له گهل ئەو سه رلوسه ی تر له و کوخه گه وره که ی
کۆبوونه وهکان بژیم. نازانم، ئەم کوخه ی ئیمه بو کۆبوونه وه ی
ئه وناسه یان بو کۆبوونه وه ی ئیوه یه! نازانم، خه لکه که دین یان
نا! کهس هیچ شتیک نازانیت. به راستی من بیزارم له و کوخه
چۆله. نازانم چی بکه م له گهل ئەو سه رلوسه. ئاخه ر من بو وام

لی هات! کئی دهیوت که من وام لی دیت ئهسله ن! کئی نالییت
ئهسله ن خانمی شه شه م به هه له له ناو ده ریا که نه تراوه، ها
دکتور! کئی نالییت هه له یه ک رووینه داوه! گهر ئه و ما بوا یه، ئیستا
یه کینک له و خانمانه له لای من بوو، منیش کوخیکی بچووکی
خوم ده بوو، ناچاریشنه بووم هه موو به یانییه ک ئه و که شه جوانه
به ته ناو به خه مباری بیینم. ئای دکتور، ئای، هه ر لینیگه ری،
هه ر لینیگه ری، پیم بلی، تو چو نیت؟ ئه ی له گهل دکتورییه که تدا
چو نیت؟

من: من باشم، باش، ئه وه دووهم جاره ده پرسیت، به س پیم بلی،
بو وا خه مبار دیاریت؟ خو تو هه لبرژیردراوی ئه و ناسیت!
کوخه که ی تو له هه موان گه وره تره، ئیشناکه ییت و خواردنیشت له
هه موان باشتره. ئه ی بوچی پیت ناخوشه که به و شیوه یه بژییت؟
هه لبرژیردراوه که: دکتور، تکات لی ده که م سه رمه خه سه رم، باشه؟
به توریه یه وه ئه و قسه یه ی کردو چاوه سووره کانی روو له من
کرد، منیش نه مو یست له وه زیاتر بیزاریبکه م، بو یه یه کسه ر
ده ریا که م به جینه یشت و رو یشتمه وه لای ئیسله.

ئیسله: دکتوره که م، به خیر بییته وه، ئه مرؤ زور زوو هاتیته وه، چی
بوو، دیمه نی ده ریا که ت به دلنه بوو؟

من: نا ئیسله گیان، نا، دیمه نی ده ریا که هه روه ک هه موو روژیک
وا یه، به لام چند روژیکه یه کینک له هه لبرژیردراوه کان به چاوی
پرگریان و ئه ستووره وه له وی داده نیشیت، سه ره تا ده یوت: هیچ
کیشه یه کم نییه و ره تیده کرده وه باسی هیچ شتیک بکات، ئیستاش
له خو یه وه زور زوو توره ده بییت. نازانم بوچی وای
به سه ره اتووه. زوربه ی خه لکه که ده یانه ویت ژیانیان وه ک ئه و

بیت، وهک ئەو خواردنی زۆریان هەبیت و لە کوخه گه وره که ی
کۆبوونه وه کان بمیننه وه، به لام ئەو به پینچه وانە ی ئەو
بیرکردنه وانە وه، دەلینت: خۆزگه خانمی شه شه مابوایه و منیش
خانمی خۆم هه بوایه و تهنها کریکاریک بوومایه له گهل
خه لکه که داو کوخیکی بچووکم هه بوایه. نازانم ئیسلام، نازانم،
نازانم ئەو قسه سهیرانه چیه دهیکات!

ئیسلا: وه لالا راسته کات دکتور، خه لک چی له کوخی گه وره و
خواردن بکات، گهر کوخه که ت یه کیک ی تری تیدا نه بیت
خۆشتبویت، هیچ کام له و خواردن و کوخه گه ورانه دهرمانی ئەو
دهرده ناکهن که که سینک به تهنها بمینیتته وه.
من: جا چا نییه من تۆم هه یه ئیسلام گیان!

ئیسلا: ئا، ئا، ئە ی وا نییه دکتور! تۆ منت هه یه، من، منیش تۆم
هه یه! ئیتر خۆ قابیله چیه، هه ندیک که س ته نهاده بن و هه ندیک
که سیش وهک من و تۆ، به یه که وه به خته وهرن. له وانە یه
هه ندیکیشیان وهک سه ربازو خانمه درێژه که ی هیچیان پی
نه کریت.

ئەو قسه یه ی کوتایی به لاقرتی و پیکه نینه شه ی تانییه که یه وه
ده کرد، منیش له گه لیدا پیکه نیم. له هه مان کاتدا پیم ناخۆش بوو
وا نهینی سه ربازو خانمه که ی چوو ته لای ئەو و به کاریده هینیت
وهک نوکته یه ک. هه ستمده کرد ئەو نهینییه تهنها پتویسته من
بیزانم وهک پزیشکینک و نابیت به هیچ که سینکی تری بلیم، ئیتر
نازانم چۆن وا بکه م ئیسلام ئەم مه سه له یه ی له بیر بچیتته وه و هینده
وهک نوکته یه کی بیتام به کارینه هینیت له قسه کانیدا.

چەند رۇژنىكى تر دواى تورپەبوونەكەى ھەلبۇزىردراوھەكە
تېپەرى و ھەموو رۇژنىكىش كە دەچوومە لای دەریاکە، لە ھەمان
شونىن و بە ھەمان شىئوھ و تورپەبىيەوھ دانىشتبوو. تا بە ياننىيەكیان
زووتر لە بە ياننىيەكانى تر خەبەرمبووھوھ، زووترىش رۇيشتە
لاى دەریاکە و ھىچ قسەيەكم نەكرد لەگەلیدا، بەلام خۇى سەرى
ھەلبۇرى و بىنىى من ئا و دەكەم بە سەرى خۇمداو لىم ھاتەپىش،
ئەویش دەستىكرد بە ئاوكردن بە سەرى خۇیداو لەگەل منىشدا
تەواوبوو.

ھەلبۇزىردراوھەكە: دكتور، بمبورە، دەزانم ئەم ماوھىە زور
تورپەبووم، بە راستى نەمدەزانى چى بکەم و چۆن قسەبکەم و بىر
لە چى بکەمەوھ. تەواوى ژيانم بە ھوى سەگباينکەوھ
كۆتايىپىنھاتووه. ئىتر ئەو رق و كىنەيەم بۆ ئەم دەریايە
ھەلرشتووھ و دواترىش كە تۆ ھاتوويت، بە ياننىباشت لى کردووم،
بە شىكى ئەو رقەت بەرکەوتووه.

من: ئاسايە ئازىن، من پىشەكەم ئەوھىە كە گوى بۆ خەلكەكە
بگرم و دەشزانم ھەندىك بابەت كە ھەندىك كەس توشىدەبىت،
دەبىتە ماىەى شەرمەزارى و شەرم، ھەندىكى تر تورپەياندەكات و
ھەندىكى تر لاوازياندەكات، بۆيە من ئامادەم بۆ ھەموو ئەو
ھەستانە. تورپەبوونەكەى تۆش لە دواى رەتكردەنەوھى
واقىعەكەت شتىك بوو، دەبوایە رپووبدات، بۆئەوھى لە ناختا
نەمىنىتەوھ و دەرىبىرپىت. باش بوو دەریاکە بە قەد رق و
تورپەبىيەكەت گەورە بوو و بەرگەيگرت. وەك من بچووك نەبوو
كە لىت دووربکەوئىتەوھ.

ههلبژیردراوه که: قسه کانت راستن دکتور، سوپاس که بهو
شینوهیه بیرت له قسه و تورهییه کانم کردوو هته وه.

من هه رچه ند بیرمده کرده وه، نه مده توانی ئه وه قبولبکه م که ئه م
که سه که یه کیکه له سه رنشینه کانی که شتییه که، به م شینوهیه
رینکوپینکه قسه ده کات و باسی بیرکردنه وه ش ده کات. ئاخر من تا
ئه م به یانییه ش، هه ر پیم وا بووه جگه له خۆم و بینه رو هه ندیک
جار ئه وناسیش، هیچ که سینکی تر له م دانیشتوانی ناو که شتییه که
که ئینستا ها توونه ته ئه م دوورگه یه و له ناو ئه م کوخه بچووکانه
ده زین، بیرناکاته وه. نازانم، ئه م قسه قوول و رینکانه ی ئه م
ههلبژیردراوه له کوئوه دین. هه ر به راست، که سانی تریش هه ن،
بیرده که نه وه له م دوورگه یه!

ههلبژیردراوه که: دکتور، ئه وه بیر له چی ده که یته وه؟ ده مه ویت
گر کانت هه بیت، هه ندیک قسه ت بو بکه م، نازانم،
شه رمیشه که م و ده شترسم ئایا ده بیت ئه و قسانه به تو بلیم یان
نا، چونکه ئه وناس وتی که ئه و باسه له گه ل هیچ که سینکدا
نه که مه وه، به لام نازانم 'که س' توش ده گریته وه، که یه کینکی له
کاربه ده ستانی ئه وناس و دکتوری ئه م دوورگه یه ی یان نا،
ناساییه و ده توانم هه موو قسه کانی خۆم بو تو باسبکه م. نازانم
دکتور، تیماوم، پنیویسته ئه و قسانه به یه کیک بلیم. ته نانه ت
باوه رم به سه رلوسه که ی کوخه که شم نییه. به راست، ده توانم
قسه کانم بو تو بکه م؟

من: ده زانیت چۆنه، ئه ری چون بانگتبه که م به راست؟ تو ناوت
هه یه؟

هه لېژنر در او هه که: پېم بلی نارام دکتور، پېم بلی نارام، چونکه
دهمه ویت هه رگیز وهک ئەم چەند رۆژە ی رابردوو توره نه بمه وه،
هه رچەند سهیری ئەو ده ریا به ده که م، هه رچه ندیش لینی
توره بېم و به رقه وه سهیری شه پوله کانی بکه م، ئەو هه ر نارامه.
هه ر به نارامی ده مینیتته وه، پېم وایه هه ر ئەو نارامییه یه تی وای
لی کردوو ه ئاوا به گه وره یی بمینیتته وه. ئەگینا له وانه بوو هه ر
رووبار بوایه، یان شتیکی بچوو کتریش، به لام ئەوه ده یینیت،
ده ریا به!

من: باشه نارام گیان، دهمه ویت پیت بلیم که بینگومان ده توانیت
هه موو قسه یه ک له لای من بدرکینیت، چونکه نهک به ته نها تو،
چه ندین که سی تر قسه کانیان له لای من کردوو ه، که گه ر
ئاشکراییکه م، له وانه یه هه موو دوورگه که تیکبجیت، به لام من
کارم ئەوه یه که نهینیه کان و نه خوشیه کانی خه لکه که م له لا
بیت و بیانپاریزم، نه هیلم که سی تریش بیانزانیت.

له راستیدا من هیچ نهینیه و قسه یه کی دوورگه که م له لا نه بوو که
وا بکات هه موو دوورگه که تیکبجیت، ته نها ئەوه نده م ده زانی
سه رباز ناتوانیت به باشی له گه ل خیزانه که یدا بخه ویت، به لام له
خومه وه و به بی پرسه ی خوم ئەو قسانه م کرد، بوئه وه ی قه ناعه ت
به نارام بکه م که قسه کانی خوم بو بکات و نهینیه کانیم بو
بدرکینیت.

نارام: باشه دکتور، به راستی ئەوه دلم زور نارامده کاته وه.
دکتور، ئیمه؛ من و ئەو سه رلوسه ی تر، دوا ی ئەوه ی ئیوه شه و
هه مووتان له لای خانمه کانتان مابوونه وه و دواتر رۆژیک من و
ئهی ترتان بینی که سه رمان لوس بوو و شیوه مان نارای لی

هاتبوو. ناگادار نین که ئیمه چ کاره ساتیکمان به سهرهات دکتور.
دکتور، ئه و سه گبایه ی باسیده که م، هر ئه و سه ربازه یه. رینک
ئه و سه ربازه، ژیانی له ئیمه ستانده وه. ئاخو ده زانم فه رمانه که
فه رمانی ئه وناس بوو، نا، ئه سلهن فه رمانی خودی ئه و بوو که
وامان لی بیت، به لام بوچی، بو! ئاخو بو ته نها ئیمه وامان لی
بیت! نه مانده توانی کاره کانی خو مان بکه ین به بی ئه وه ی وامان
لی بکه ن! نه ده کرا!

سهره تا وام ده زانی مه به سستی ئه وه یه که سه رو برویان تاشیون و
هیچ موویه ک به ده موچاویانه وه نه هیلراوه ته وه، بویه هیچ
شوکنه بوو بووم به قسه کانی و ته نها سه رم بو ده له قاند. پینم وایه
خه ریکی گله بی کردنیکی مندا لانه یه له و سه رو که لله یه ی که
سه رباز به زور بوی تاشیوه. ئاخو کورته بالایه کی وا ناتوانیت
به رهنگاری هیزو بازووی سه رباز ببیته وه. حه تمهن ئه و کاته
ئه وناسیش له وی بووه، ئه وانیش له بهر ئه وناس نه یان توانیوه هیچ
به رگریه ک بکه ن که قژیان نه تاشریت. ده مبینی زور به توریه یی و
به دلپریه وه باسی بابه ته که ی ده کرد. پینکه نینم به عه قلی ده هات
که قزو پرچ ئه وه ناهینیت، ئه وه وا خو ی بو تینکدا وه و وا ده زانیت
هه موو دونیای له ده ستچوو وه.

ئارام به رده و امبوو له قسه کانی و ده یوت: دکتور، ئه و شه وه
ئه وناس خو ی هات بو لای من و سه رلوسه که ی تر، وتی:
ده مه ویت مژده یه کتان پی بده م، که هه رگیز مژده ی وا نه دراوه
به که سو نه ده شد ریت به هیچ کام له ئه هلی دوورگه که. من و
سه رلوسه که ی تریش زور دلخوشبووین، پیمان وا بوو یه کینک
له خانمه کانمان پی ده دریت، کوخی خو مان ده بیت و ئیمه ش ته نها

نابین. تاکه شتیک نه و کاته دلخوشده کرین، نه وه بوو له تنهایی
 رزگارمانبیت. هرکات من بیر له وه دهکه مه وه که ده بیت تا
 کوتایی ته مه نم به تنهها بمو به تنهها ده مینمه وه، ده مه ویت وه ک
 خانمی شه شه م بکه ومه ناو نه و ده ریایه وه، یاخیبیم له هموو
 خه لکی دوورگه که تا فریمبده نه ناو ده ریایه وه. ناخر بو ده بیت من
 تا هه تایه به تنهها بمینمه وه، نازانم، حکمه ت و ژیری نه و شته
 له کویدایه دکتور ناخر! /

ورده ورده بوم بونده بو وه که خه فته گی و ره ی نه م کابرایه
 نه وه نییه قژی نه ماوه و تا شراوه، له گه لیشیدا بروشیان تاشیوه
 تا به ئاسانی له ناو هموو خه لکه که بناسرینته وه، به لکو خه فته ی
 گه و ره ی نه و خانمه. جا که نه و به و شیوه یه باسی خانمی ده کرد
 که نه وه نده ی چه ز لی بووه خانمیکی هه بیت و نییه تی، من
 خه ریکبوو ترس ده که و ته دلم ده رباره ی ئیسله، چونکه نه و رکو
 کینه یه ی له چاوه کانی نارام ده مخوینده وه، وای لی ده کردم که
 بیر له وه بکه مه وه ئیسله بپاریزم له م کابرایه و لینی به دوور بیت،
 نه وه ک هیچ زیانکی پی بگه یه نیت.

نارام: دکتور، ده زانم که من نه و قسانه ده که م، بیر له خانمه که ی
 خوت ده که یته وه و ده ترسیت که من په لاماریبده م و لیتی بستینم.
 نا، من هیچ ناتوانم میشکی تو بخوینمه وه، بویه گه ر وا
 بیرده که یته وه، با پیت بلیم وا نییه، به لام نه و شته شتیکی
 دووباره یه دکتور، ناخر من نه و روزه ی له گه ل سه رلوسه که ی
 ترده له لای نه وناس بووین و نه وناس نه و قسه خوشانه ی بو
 کردین، دوا ی ماوه یه ک که به تنهها له گه ل سه رلوسه که دا
 چاوه رپی نه وناسمان کرد، نه و هرگیز به تنهها نه هاته وه، به لکو

له گه له خانمه كاني پياوه كاني تر دا هاته وه دكتور له لای
 من و سه رلوسه كه ی اتریش نه مه شتیکی زور سهیر بوو كه
 خانمه كانمان بینی به بی پیاوه كانیان له گه له سه ر بازو نه وناسدا
 هاتن بو لای نیمه نه و كات نیمه له كه شتییه كه دابه زیو وین
 دكتور له شوینیک بووین كه نیستا ناتوانم بیدوزمه وه و ناتوانم
 بچمه وه هه مان اشوین هه مو و سكات له ریگه ی نه و اشوینه
 نه وناس ده ستیده كرد به قسه كردن ده ر باره ی ژیا نی خوشی
 نیمه چونكه هه لبریز در اوین ده زانیت دكتور منیش با دروت
 له گه لدا نه كه م سه ره تا له و روژه ی كه من و سه رلوسه كه ی تر
 هیچ خانمیکمان به رنه كه وت به لام دواتر نه وناس به لینی ژیا نیکی
 جیا و ازو خوشی پی ادا این و باسی نه وه ی كرد كه پر و سه یه کی
 تاییه تمان بوو ده كات مندالمان نه ویت و نه شبیت زور
 دلمخوشبوو نه سلن خوم به گه وره ده زانی كه من له خه كه
 ناساییه كه گه وره ترم پا كترم نه وه نییه نه و خوی
 هه لیزار دووم و كوخی تاییه تمان بوو ده كریت تا لینی بژیین پیم
 وا بوو یه کیکی تر له و شتانه ی كه پیمان ده دریت نه وایه كه
 خانمه كانی هه موو پیاوه كانی تر به دلی خومان ده توانین
 به كار بهینین و له گه لیاندا بین ده زانیت نه و بیرو كه یه چون هاته
 میشكم دكتور! هه زانیت هه موو پیاوه كانی نه و خوی
 هه ر نه و كاته هاته میشكم كه دوو خانمه كه هاتنه لمان چونكه
 نه و دوو خانمه ی بوو نه وه هیتا بوو كه نیمه له گه لیاندا رابویرین
 دكتور ده زانیت هه ندیک جار كه نه و قسانه ده كه م ده نگیك هه یه
 له میشكمدا پیم ده لیث كه رابوار دن چیه؟ خانم چیه؟ نه وناس
 چیه؟ واته پرسیار له هه موو شتیك ده كات كه دیته ناو

میشکمه‌وهو ده‌یلیم، به‌لام من هه‌رگیز خۆم به‌و ده‌نگه‌وه
سه‌رقالناکه‌م، هه‌میشه‌وای داده‌نیم ئه‌و شتانه‌کومه‌لیک شتن که
من ده‌یانزانم و هه‌ر له‌کاتی دروستکردنمدا 'ئه‌و' خۆی هه‌ندیک
هه‌ستی له‌لام دروستکردوه‌و هه‌ندیک شتی فیرکردووم. جا
رابواردن و ئه‌وه‌ی که‌هه‌زم زۆر له‌وه‌بوو له‌باوه‌شی ئه‌و دوو
خانمه‌دا بم، یه‌کیک بوو له‌وه‌هه‌ستانه‌ی که‌پیم وا بوو 'ئه‌و' خۆی
بۆی داناوم، بۆیه‌جوابی ئه‌و ده‌نگه‌ی ناخم نه‌ده‌دایه‌وه. ئه‌و
ساته‌ی که‌ئه‌وناس دوو خانمه‌که‌ی هه‌ینایه‌ژووره‌وه، من و
سه‌رلوسیش له‌وه‌تیگه‌یشتین که‌بۆیه‌هه‌نراون، تا له‌گه‌لیاندا بین،
بۆیه‌ئیمه‌ش به‌بئی هیچ شه‌رمیک، ده‌ستمانکرد به
باوه‌شپیداکردن و نزیکبوونه‌وه له‌دوو خانمه‌که‌. خانمه‌کانیش
وه‌ک ئیمه، پنده‌چوو شوکبووبن، چاوه‌ریاننه‌ده‌کرد به‌و شیوه‌یه
شته‌کان کوتایانیت، به‌لام نازانم، ره‌نگه‌واش
بیریاننه‌کردبیته‌وه، ره‌نگه‌هه‌ر خۆم ئه‌و کاته‌زۆر باش بیرم له
هیچ شتیک نه‌کردبیته‌وه، بۆیه‌ئه‌وانم وا بینیت. دکتور، ده‌زانیت
ئه‌و خانمانه، ئه‌و خانمانه‌م قه‌ت له‌بیرناچیته‌وه. ئیستاش له
دوورگه‌که‌ده‌یانبینمه‌وه، هه‌ر له‌یادمن. هه‌ردوو ئه‌و خانمانه‌ی
ئه‌و کاته‌هاتن بۆ لامان، پیشترو له‌ریزه‌ستنی خانمه‌کان له‌ناو
که‌شتیبه‌که‌پیش خانمی شه‌شه‌م، چووبوون بۆ لای ئه‌وناس.
ئه‌وه‌ئه‌وان بوون به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه له‌لای ئه‌وناس
ده‌هاتنه‌ده‌روه، بۆیه‌هه‌رگیز ده‌موچاویانم له‌بیرناچیته‌وه. جا
نازانم دکتور، ئیستا زۆر هه‌ست به‌ناارامی ده‌که‌م، هه‌سته‌که‌م
ئه‌وکات شتیک روویداوو که‌به‌باشی بیرم له‌کرداره‌کانی خۆم
نه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام ئیستا که‌ئه‌و کاته‌م بیردیته‌وه، هه‌ز به

مەرگی خۆم دهکه م و ده مه ویت نه مینم. پیش ئه وهی ئه وناس
بروات خانمه کان بهینیت، به دهستی دوو شتی بازنه یی پی داین،
ههردووکیان رهنگیان په مه ییه کی کال بوو، خه تیک له ناوه راستی
بازنه که هه بوو. ده زانیت دکتور، له پشتی حه به کانیش هه ندیک
نه خشی بازنه یی نه خشینرا بوون.

که ئه وه سفی بازنه یه کی له و شیوه یه ی ده کرد که ئه وناس پی
داون و ئه وانیش خوار دوویانه، من زانیم که ئه وه له و حه بانه یه
من دام به سه رباز بو چاره سه ری کیشه ی خوی و خانمه که ی.
ته نها سه رم ده له قاند بو چیرۆکه سه یروسه مه ره که ی نارام و
ئویش به یه ک جار ده یویست هه موو ژیان خوی له
که شتییه که وه تا ئیستا بو من هه لبرێژیت. نازانم، کاریگه ری
ده موچاوم بوو یان ئه وه ی که من دکتورم، هه ستمده کرد هه موو
خه لکی ئه م دوورگه یه، به ئه وناسیسه وه، ده یانه ویت قسه کانیان و
نهینیه کانیان له لای من بدرکینن.

نارام: دکتور، دوا ی خوار دنی ئه و حه بانه، توژیک کات تیپه ری و
هیچ که سینکمان له و شوینه قسه ماننه ده کرد، به لام دوا ی ئیستیک
هه ستم به گورانیکی گه وره کرد له بیر کردنه وه کانم و نه مده توانی
بیر له هیچ شتیک بکه مه وه، جگه له و دوو خانمه نه بیته، بۆیه با
بزانیت، با به وردی باسیبکه م، پیش ئه وه ی من و سه رلوسیش
له خانمه کان نزیکبینه وه، ههردوو کمان ئه و بازنانه مان خوار
که ئه وناس پی داین، به لام دوا ی خوار دنی ئه وان، من
نه مده توانی بیر له هیچ بکه مه وه، وه ک پیم وتیت دکتور، به س
ئه و دوو خانمه له پیش چاوم مانه وه، ته نها ئه وان و به س. کاتیک
خۆم بینیه وه، هانکه هانکی هه ناسه م دیت له جوله و تیکه لبوونم

له گهل په کيک له خانمه کاندو ده بينم که نه وناس به قيزه وه
 سه يرمده کات. ده بينم که سه رلوسه که ي تريس هه مان کار
 ده کات و هه ردو و خانمه که ش هيچ نالين و ناشجولين. وه ک
 نه وه ي فه رمانيني تونديان له لايه ن نه وناسه وه پي کراييت که
 نه مشه و ته نها بو ئيمه بن. من ورده ورده ده هاتمه وه هوشخوم،
 هه ستم به چيژنيکي زور گه وره ده کرد به تنيکه ليوون له گهل نه و
 خانمه داو سه ره تا بيرم له هيچ شتينيکي تر نه ده کرده وه، به لام
 ورده ورده هوشمده هاته وه، بيرمده کرده وه نه وه خه ريکي چيم!
 بيرم له وه ده کرده وه که به چاو ديري نه وناس، من فه رمانيني
 نه و ده شکينم، چونکه زور باش بيرمه که خانمه کان و پياوه کان
 ده ستي په کيان گرت، نه وناس فه رمانی کردبوو که هيچ پياويک
 بو ي نييه ده ستي هيچ خانمينيکي تر بگريت جگه له خانمه که ي
 خوي، به لام من وا خه ريکي چيم له گهل خانمينيکي په کيک له
 پياوه کاني تر دا. نه ي نه وانه، پياوه کاني خويان له کوين!
 ده ميني سه رلوسه که ي تر، پيچه وانه ي من که
 به هوشه اتبوومه وه و ده ستمهه لگرتبوو، به رده وامه. ده ميني له
 پيش چاوي خوم خانمه که ي من له گه ليدا بووم، جله کاني
 له به رده کاته وه و ده روات له و شوينه و هه ر زو و ده نگی
 پنيه کانيشي ونده بيت، به لام نه وي تر هه ر به رده وامه، هيچ هيز
 له قاچه کاني من نه مابوو. به رچاوم به ته واوه تي ره شده بوو و
 ناوه ناوه ده ميني سه رباز من راده کيشيت به ناو هه نديک گياو
 نه وناسيش به رده وام ده لیت: رايبيکيشه سه رباز، رايبيکيشه! نه مه
 دوو روي تر مه ترسييه له سه ر خانمي توش، رايبيکيشه، ئيستا

کوتایی بهو خوشییانهی دههینم به فرمانی ئەو. ئەو کەسانە
دهییت پاکبکرینهوه، نابیت بهو شیوهیه بسورینهوه.
کە بههوشخۆمهاتمهوه، سه‌رلوسه‌که‌ی تر له‌ ته‌نیشتم راکشابوو،
چاوه‌کانی داخرا‌بوون و له‌ ده‌می کەف هاتبووه‌ده‌ره‌وه. ره‌نگی
سپییوو، له‌شی ساردو بینگیان ده‌رده‌که‌وت. وام زانی مردوووه.
ویستم سه‌یریکی هه‌موو له‌شی بکه‌م تا بزانه‌م مردوووه یان نا،
پیش ئەوه ئەو ده‌ستی به‌ کوخین و ناله‌نال کرد، منیش وه‌ک
بروسکه‌یه‌ک، هه‌ستم به‌ ئازاریکی زۆر زۆر گه‌وره‌ کرد لیره‌م.
به‌ ده‌ستی ئیشاره‌تی بۆ لای ئەندامی نیرینه‌ی خۆی ده‌کرد.
دکتۆر، ئەو ئازاره‌ی ئەوکات، شتیک نییه‌ من هه‌رگیز بتوانم
له‌بیربکه‌م، تا ئیستاش به‌رده‌وام ئازارم هه‌یه، به‌لام ئەوه‌ی
ئوکات وه‌ک ئەوه‌ وا بوو بروسکه‌کانی هه‌موو توفانیک
کو‌بکه‌پته‌وه‌و به‌یه‌که‌وه‌ هه‌موویان ئاراسته‌بکه‌یت بۆ ئیره‌ی من،
رینک ئیره‌م دکتۆر. دووباره‌ به‌بی شه‌رمانه‌ ئیشاره‌تیده‌دایه
ئەندامه‌که‌ی خۆی.

پینم وا بوو سه‌رباز لیتی دابیت، یان سزادرا‌بن که‌ فرمانی
ئەوناسیان شکاندوووه‌و ئەو خانمانه‌ وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌ بۆیان
هینراون، تا بزانه‌م ده‌توانن به‌رگه‌ی چه‌زه‌کانیان بگرن و نه‌چنه
لای ئەو خانمانه‌، به‌لام دواتر له‌ قسه‌کانی ئارام وتی: دکتۆر، ئەو
شوه‌، دوا خوشییی ژیا‌نی من و سه‌رلوسه‌که‌ی تر بووه‌، چونکه‌
ئەوان هه‌ر به‌ ئەنقه‌ست ئەو دوو خانمه‌یان هینابوو، تا بۆ دوا‌جار
له‌ ژیا‌نی خۆمان هه‌ست به‌ خوشییی ئەندامه‌کانی خۆمان بکه‌ین،
درا‌ی ئەو شوه‌و ئیمه‌ له‌هه‌وشخۆمانچوو‌بووین و هه‌ردوو‌کمان
ئەو به‌شمان براوه‌ته‌وه‌!

به یانی، دوو به یانی و تا چند ههفته به کیش، سه لوسه که ی ترم
 سه یرده کردو خوم له ودا ده بیینییه وه؛ رهنگزه رد، بیتاقت، بیقسه و
 بیچیروک. ته نها وهک به نده یهک شوینی ئه وناس ده که وت و هیچ
 قسه یه کی نه ده کرد. سه ری کز و لووس، بی رهنگ و بیتاقت
 ده سوراپه وه. که ئه وم ده بیینی، ده مزانی منیش هه مان رهنگ و
 شیوه ی ئه وم وهرگرتوو، چونکه وا پتده چیت دوا ی برینه وه که،
 ئا، ئا، رینک دوا ی برینه وه که خوینی زورمان لی ریشیتیت، که
 پیوستان به کاتیکی زوره تا رهنگمان ئاساییده بیته وه. من له و
 کاته وه رقم له خومه، رقم له تویه، له ئه وناسه، له سه ربازه،
 ته نانهت رقم له خودی ئه ویشه. تا ههفته یهک ئه وناسیش هیچ
 قسه یه کی له گه لدا نه ده کردین، به لام دوا ی ههفته یهک،
 بانگی کردین و له پشت کوخه گه وره که ی خویه وه، هه ردوو کمانی
 دانیشان. خوی به پیوه بوو، ئیمهش له سه ر زه وییه که، دوا ی
 توزیک سورانه وه و هه ناسه ی قوول دهستی به م قسانه کرد:
 ده زانم پیاوینه، ده زانم. هه ردوو کتان به دلنیا ییه وه ئیستا رقیکی
 زورتان له منه، له سه ربازه، ته نانهت له وانیه رقیکی زور
 گه وره تان له ئه ویش بیت، چونکه هه ر له سه ره تا وه هه موو
 فه رمانه کان فه رمانی ئه ون، به لام ده زانن که ئه و شته ی کراوه،
 له به رژه وه ندیی ئیوه یه. ئه زیزانم، له به رژه وه ندیی ئیوه یه، به لام
 ئیوه جاری ههستی پی ناکه ن. ده زانیت ئه و پیاوانه ی ده یانینیت،
 هه موویان کویله ن؛ کویله ی ژنه کانیا ن، حه زه کانیا ن، ده سه لات و
 خواردن. هه موویان کویله ی شتیکن. هیچیا ن به راستی
 به ندایه تییه کی دروست بو ئه و ناکه ن. ته نانهت به لایانه وه گرنگ
 نییه گه ر ئه و فه رمانیکی قورسیشیان پی بکات، ده یکه ن، به لام

دلیان نایکات. جیبه جیکردنی فه رمانه کانی "ئه ویش له لای ئه و
 پیاوانه تهنه بۆ ئه وهیه دواى جیبه جیکردنی فه رمانه که، بتوانن
 چیرۆهر بگرن و کویلایه تیی خویان دوپا تبکه نه وه بۆ حه زه کانیا ن.
 سه بریا نیکه، هه موو ئه و پیاوانه ی ده یان بینی له سه ر ئه م
 دوورگه یه، گرنگ نییه هه ر پله یه کیان هه یه، گرنگ نییه چۆن
 قسه ده که ن و چۆن له ژیا ن ده پروانن، هه موو ئه وه ی ده یکه ن،
 تهنه بۆ تیرکردنی ئاره زوو ه نه فره تییه کانیا نه. هه موویان هه مان
 شتن، هه موویان وه ک ئه وه وان که کۆپیکرا بن. هیچ جیاوازییه ک
 له نیوان ئه و پیاوانه دا نابینم. هه موویان گه ر به تهنه بیا ن خه یته
 ژووریکه وه، له گه ل خانمی پیاویکی تریشدا بیت،
 ده ستیکه لده که ن، له وانیه ژووریش له خانمه کان بکه ن و
 ئازاریشیا نبدهن. ده زانن بۆ! ده زانیت بۆ! ده زانیت بۆ! ئه وناس
 سه ره تا رووی له زه وییه که بوو، که وتی: ده زانن بۆ، دواتر
 سه یری منی ده کردو ده یوت: ده زانیت بۆ! سه یری
 سه رلوسه که شی ده کرد، ده یوت: ده زانیت بۆ! چونکه هه موو ئه و
 پیاوانه له یه ک شتدا هاوبه شن، فه رمانی ئه وناسیش بۆ
 نه یشتنی ئه و هاوبه شییه ی ئیوه له گه ل هه موو پیاوه کانی تردا
 فه رمانیکی دروسته، چونکه ئیوه نابیت دوو پیاوی ئاسایی بن،
 که هه ر به ئاسانی خانمه کان بتوانن فیلتان لی بکه ن و
 به کارتا نه بینن، نابیت ئه سله ن بیرکردنه وه کانیشتان پیس بیت
 وه ک ئه م پیاوانه، چونکه ئیوه راسته وخۆ خزمه تی "ئه و" ده که ن،
 راسته وخۆ قسه له گه ل مندا ده که ن. فه رمانه کانی "ئه و"
 ده گرا زنه وه بۆ ئه و هه موو خه لکه سه رلینشیوا وه. ئیوه نه بن،
 هه موو ئه و خه لکه له ناوده چن. پیتان وایه گه ر هه موو پیاوه کان

وەك ئەو شەوھەيان لى بېتت كە ئىۋە بەبى ئاگايى فەرمانەكانى
 ئەوتان دەشكاند لە پېش چاۋى من، چى بوودەدات! ها! خوتان
 بېربكەنەو، چى دەبېتت، گەر ھەموو پياۋەكان ئاوا بكەن!
 بېنگومان دەبېتت بە جەنگ، ھەموو پياۋەكان بو پارىزگارى لە
 خانمەكانى خۇيان لەگەل پياۋەكانى تردا دەجەنگن، ئەوكات تەنھا
 ئەوانەى دەسەلاتيان ھەيەو جەستەيەكى گەرەى وەك
 سەربازيان ھەيە، لە ژياندا دەمىننەو. مشكىكى وەك ئىۋە،
 ھەرگىز ناتوانىت لە جەنگىكى وا سەرکەوتوو بېتت، ھەرگىز!
 ئىۋە، لە ھەشەراتىك زياتر ھىچى تر نىن، گەر بەراوردبكرىن بە
 پياۋى وەك سەرباز، يان ئەوانەى زىرەكن؛ بېنەر، دكتور،
 سەپىرئانكەن! ئىۋە لەو پېشبركىيە بېنگومان دەدورىنو
 ژىرپىدەكەون. لەوانەيە شەوينك لە ئىشە ناچىزەكانتان بە
 ماندوۋىيى برونەو مالەو، خوتان و دەسكىك سەوزەى ھەرزانى
 رزىو، كەچى بېينن وا بېنەر لەگەل ژنەكانتاندا ئەو شتانه دەكات
 كە بېرتان لىنى نەكردوووتەو. دەزانن بو! دەزانن بو! چونكە
 دەتوانىت، چونكە دەسەلاتى ھەيە و دەشزانىت. ئىۋە بېدەسەلاتن،
 لەشتان رېگەنادات دەسەلاتتان ھەبېتت، مېشكتان رېگەنادات
 بزائن، ھەر كە لەدايكبوون، بو ئەو لە دايكبوون وەك ئىستا بن.
 گەر ئەو فەرمانى ئەوھى نەكردايە ئىمە ئەو شەو
 ئازارتانبەين و ئەندامىكى وا گرنگتان لى بستىننەو، يان بە
 جورىك با بلىنن: ئەو شەو نەمانكوشتابان، ئىۋە ھەموو رۇژىك،
 ھەموو مانگىك و سالانەش دەمردن، چونكە ئىۋە بەرگەى ئەو
 پېشبركىيەتان نەدەگرت كە لە نىوان ئەو پياۋانەدا ھەيە كە لەم
 دوورگەيە دەژىن، بۇيە باشتەر ئەو داھاتوۋەى خوتان قبول بېتت،

لهمه و دوا بینه دوو خزمه تکاری به نه مه کو به وه فای نه و،
گو نرایه لی فرمانه کانم بن، خزمه تی په رستگه که ی نه و بکه ن،
تیندا بجه وینه وه و ناگاتان لئی بیت. هه موو به یانیه کیش زوو
ههستن، سوپاسی نه و بکه ن که به فرمانیکی ساده ی وای کرد
ئیه به بی نه وه ی پیشبرکینکه ن، ده توانن له ته نیشت من بن،
خواردنی باشتان دهستبکه ویت و ژیانی ئاسایی خوتان بژین.
ئه سلن هه موو نه و پیاوانه ی ده یانینن، زور ریزتان لی ده گرن،
چونکه هه موویان ده زانن ئیه له لای من تایبه تن، ده زانن که
ئیه په یوه ندیه کی راسته و خوتان له گه ل مندا هه یه، نه وه ش وات
په یوه ندیتان له گه ل خودی نه و دا هه یه، بویه پیتان ده لیم که
سوپاسگوزار بن.

دکتور، نه و وای ده وت، وا بزانه سهرلوسیش زور دلیخوشبوو
که نه و په حمه ی نه و به سهریدا پرژاوه و پله یه کی به دهسته نیاوه
به بونه ی نزیکبوونه وه ی له نه وناس، به لام من، من ده مو یست
هر له وئ تفیک به هه موو هیزی ماسولکه کانی ده م به
ده موچاوی نه وناسدا بکه م و دهستبکه م به جنیودان، به لام له
بارودوخیکی وادا نه بووم شتیکی وا بکه م. ناخر ته واوی
قسه کانی، قسه ی قورن. من نه سلن داوای نه وه م کردووه هیچ
پیشبرکینه ک له گه ل هیچ که سینک بکه م! ناخر من هر خودی
نه و وا دروستینه کردووم! هر خودی نه و ههسته کانی
دروسته کرد! نه ی بوچی ده بیت من شهرم له هه موو ههسته کانی
خوم بکه م! بوچی ده بیت من نه چمه ناو پیشبرکینه ک که وه ک
شتیکی حه تمیه و هر رووده دات. جهنگ دهسته پیده کات یان
دهسته پیناکات، به گونمه وه. منیش وه ک هر پیاویکی تر ده جهنگم،

دهجهنگم، تا دهمرم، خهريكي جهنگو شهر دهيم، بهلام ناميلم
 بهم شيوهيه سوکايه تيم پي بکريت. بينه ريان سهرباز ريان هر
 گه واديكي تر بيه و نيت ژنه کهم ببات، له گهل نه و يشدا دهجهنگم،
 ريان دهمکوژيت، ريان دهیکوژم. هر نه وهندهيه، هاوکيشهيه يه يه
 ساده و ئاسانه، بهلام نازانم، نه وناس چون نه و ريگهيه يه به
 بيرکردنه وهکانی داوه که درويه يه يه نه وهنده گه وره بکات و من و
 نه و سه رلوسه حيزه ي تر و الی بکات. نه وه هلبژاردنی من نييه
 که بالام کورته، نه سلنه من هه موو نه وه ي بيرمه، که شتييه يه يه
 بوگه ني قاوه يي سه وزه له گه رپاوه و هيچي تر. خو من خو م
 هه لمنه بژاردوه که بالام به و شيوهيه بينت. قسهکانی نه وناس،
 وهک پارويه يه يه گه وره ي درکاوی له گه رووم ماونه ته وه و
 ناتوانم قوتيانبدهم، ناتوانم قبوليانبکه م. ناتوانم نه و کاره ي
 سه رباز پني کردووم، قبولبکه م، نه نه مرق، نه سبه ي، نه هيچ
 کاتيكي تر. گه ر ناوی نه م ده رپايه هه مووی ته و او بينت به
 سه يرکردنهکانی من، من ناتوانم نه وه قبولبکه م که پيم کراوه.
 گه ر پنيو سبتکات، شهر له گهل خودی نه و دا ده که م، به لام نه و
 کويلايه تيبه قبولناکه م که به ناوی نازادکردنه وه له کويلايه تي به
 سه رمدا سه پينراوه. جا دکتور، وا مه زانه من تورهم و
 جنيوده ده م، نازانم ده ليم چي و بيرم له م قسانه نه کردووه ته وه.
 نه سلنه من گومانم له ته و او ي نه و چيروکانه هه يه که نه و پياوه
 به ناوی نه وناسه وه بومان ده گيرپيته وه، نه سلنه من رازی نيم
 نه و به رپيوه مبيات. نه سلنه من به ياساکانی نه و رازی نيم، من
 به ياسای هيچ که سينک رازی نيم که ريگه به خوی بدات به شينک
 له من له خو م بستينيته وه تا نازاد مبات. من گه ر نازاد بم،

دهمه ویت به هه موو ئەندامه کانه وه ئازاد بم، من گهر به راستی
رینز لینگیراو بم، ده بیت به رووتی، به بی هیچ جلیکو به هه موو
عه بیه کانیشمه وه هه ر منیکی رینز لینگیراو بم. که سینک منی
دروستکرد بیت، دلنیا م منی به رووتیش بینوه، که سینک که
رینزی له من گرت بیت، هه رگیز چه زه کانم وه ک نامترینکی
به کویله کردن نابینیت و له شه وینکی ته ماوی و به فیلی تیرکردنیا
لیم بستینیته وه.

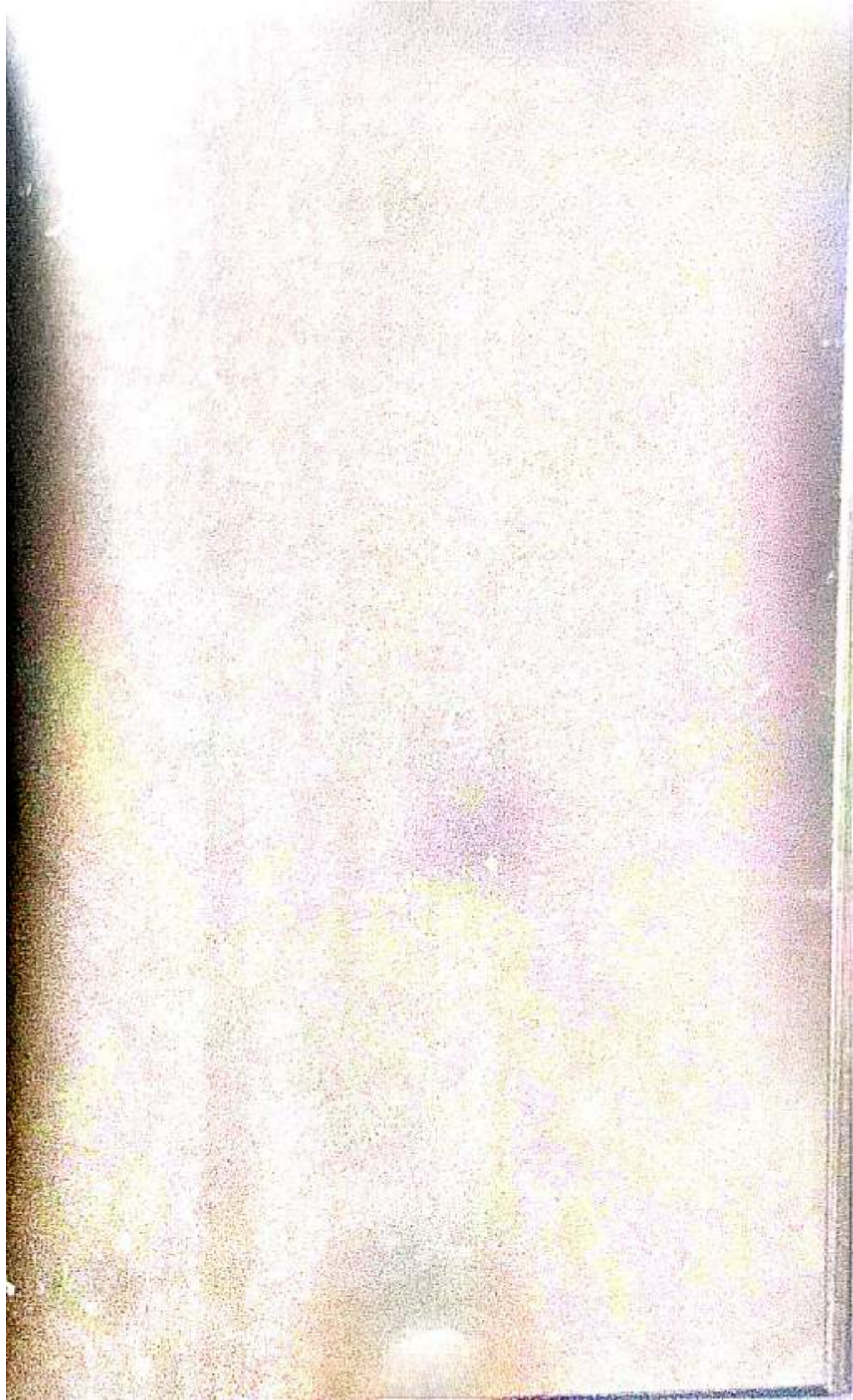
که ئەو قسانه ی ده کرد، له گهل فریدانی تفی زورو جنیوی زوردا،
به ته واوه تی ده موچاوه زه ردو سپیهه لگه راوه که ی له توربه بیان
سوورده بوونه وه، ده ماره کانی ملی هه مووی ده رپه ریبوون و
دهنگی زور به رزترکرد بووه وه له وه ی که ده بوایه قسه ی پی
بکات. ناخر ئەو قسانه ی له لای هه ر که سینکی تر کرد بوایه، دلنیا م
وه ک من به نارامی دانه ده نیشته و هه ر زوو رایده کرد له ترسی
ئه وه ی که هه ر گوینی له و قسانه نه بیت. به رده وام له کاتی
سه کردندا چاوه کانی زه قترده بوونه وه، خوینی زیاتریان تیده زاو
سوورترده بوونه وه. ده ماره کانی ملی وا ده رپه ریبوون که به
جوانی ده متوانی هه موویان له یه کتری جودا بکه مه وه. ئەوه ونده
جنیوه ی به ئەو و ئەو ناس دا، که وه ک حاله تینکی هیستری لی
هاتبوو، نه یده توانی له جینگه ی خو ی بسره ویت و به دهنگی نزم
سه بکات. تا ناستی هاوار کردن دهنگی به رز کرده وه. پیش ئه وه ی
چه قویه کی تیژی یه کجار خاوینی ستیل، ریک له سه رووی
کړکړاگه ده رپه رپوه که ی به شی پیشه وه ی ملی بیه ده ره وه،
هاواریده کردو جنیویده دا، که ف له ده می ده هات و نه یده توانی
هه ر وا به دانیشن بمینیته وه، که چه قوکه م بینی، ترسیکی زور

له سنگم وهستاو سه يريكي دواوهم كرد، بينه ري چاوتيزو
فكرقوول، چه قوکه ي زور به هياوشي دهرده هينايه وه، به
دهسريكي سپي خوينه که ي دهسرييه وه وه دهرده که ي له پشتي
ملي نارام داده نا. به له قهيه که ي بينه ستانهش نارامي دهاوودم
به رده دايه وه، ناوه که بهر سه ري نارام ده که وت. هيچ قسه يه کم
نه کرد، ته نها سه يرمده کرد که چون بينه به په له کاني نارام
را ده کيشيت بو ناو ده ريايه که و ناساري خويني نارام له سه ر
زه وييه که دهسريته وه. دواي نه وه ي نه و کارانه ي ته واو کرد،
وهک نه وه ي هيچ شتيک رووينه دابيت و نه سلن مروثيكي تر
نه مردبیت، دهستي بو دريژکردم تا هه لمبستينيه وه، وا بزانه هيچ
چاره يه که ترم نه بوو، جگه له وه ي دهستي بگرم و هه ستمه وه له
جنگه ي خوم.

بينه ر: دكتور، وا بزانه زوري وت، ببوره که زووتر نه هاتم و له و
هاوار هاواره بزگارمنه کردیت، ئيتر ده توانيت هه موو روژنيک به
نارامي سه يري ده رياکه بکه يت.

به شی جوتهم

مندال

له دواى نهو پرووداوهى كوژراني نارامو ديارنه ماني يه كيك له
 هه لېژيردراوه كاني نهوناس، ده مزاني كه نهوناس ناتوانيت هه موو
 نهو شتانهى له ده وري پرووده دن، بزانيت، ناتواني هه موو
 راستييه كانيش وهك خوى ببينيت و بينگومانيش ناتوانيت هه ميشه
 گوڼى له بيركردنه وه كاني من بيت، كاتيك له تهنيشتي
 بيرده كه مه وه، به لام نه وهى له رابردوودا پروويدابوو، پيم وا بيت
 تهنه ريكه و تيكى سه پرو بيمانايه، كه نهو كاتهى من بيرم له
 شتيك ده كرده وه، نه ویش يه كسهر نهو شتهى بو باسده كردم،
 وهك نه وهى بتوانيت گوڼى له قسه كاني ناو سه رم بيت. له وانه شه
 هه نديكيانى گوڼى لى بيت، له راستيدا نازانم، يه كلاينه بوومه ته وه،
 ثايا به راستى هه نديك له بيركردنه وه كاني ده نگان هه يه كه ناوا
 نهوناس گوڼى ليناى ده بيت و يه كسهر وه لاميانده داته وه! يان نا،
 تهنه خوم ده مه ویت باوهر به وه بهنيم كه نهوناس كه سيني
 تاييه ته وه هه نديك شت ده زانيت كه ئيمه نايزانين. له وانه يه
 هه مووى درويه كو وه هميكي گه و ره بيت، كه من بمه ویت
 باوهرى پى بكم، بوئه وهى نه وهنده قه له ق نه بم، نه وهنده
 دودلنه بم كه چ شتيك راسته و چ شتيك هه له يه، گهر به ساده يى
 گوڼرايه لى نهوناس بم، ده توانم هه موو نهو شتانهى نهو به
 راست و باشه يان داده نيت، به باشى دابنيم، تهنانهت گهر كار
 گه يشته نه وهى خانميكيش له كه شتيهك له ناوه راستى ده ريدا
 فرېداته خواره وهو له ناويبيات و هه ر شتيكيش نهو بلت:
 خراپه يه و نابيت بكریت، تهنه بلیم وايه و ته واو، هه رگيز له وه
 نه پرسم بوچى گهر دوو كه س يه كتريان نه ویت و كه سى تريان
 خوشبویت و به دليانبيت، نه توانن كه سه خوشه ويسته

دلخوازه که بیان ههلبژین، له جیاتی ئه وهی بیه سترینه وه به و
 که سهی ته نها به هوی رینکه وتی دریزی بالایانه وه له گه لیاندا
 دانراوه. وا بزانه باوه ر به قسه کانی ئه وناس بکه م، زور له و
 هه موو بیرکردنه وه ماندوو بوونه باشتره. ناخر من به رده وام
 ئاوا له خه یال و بیرکردنه وه دا بم، کوا کاتم ده مینیت له گه ل
 ئیسا که مدا پینکه نم، که ی ئه سلن ده رفه تیک رینکه که ویت که
 شه ویک به دلی خومان تیکه لی یه کتری بین و هه ست به هه موو
 نه رمایه تیه کانی جه سه وه دهروونی ئیسا بکه م و سه یری ئه و
 خنده تایبه ته ی بکه م. نا، وا بزانه باوه رهینانه که باشترین شتیکه
 که بتوانم بیکه م، چونکه به راستی من نامه ویت بیه ئه و که سه ی
 هه موو ژبانی خوم داده نیم و ده فه وتینم بو ئه وه ی یه کیک له
 گو مانه کانی ناو ناخم وه لامبده مه وه یه کلا بیکه مه وه راسته یان
 نا. له وانیه ئه م دونیا یه جیگه ی زانینی راستیه راسته که نه بیت،
 له وانیه هه ر هه ندیک راستی دروینه ی تیدا بیت که ناچار بین
 باوه ریان پی بکه ین، بوئه وه ی بتوانین چیژ له جوانیه کانی ئه م
 ژبانه وه ربگرین. ئای ئیسا، تو بو ئه وه نده جوانیت! له بهر
 خومه وه زه رده خه نه یه کم ده کرد، گالته م به عه قل و جه سه ی
 خوم ده هات، نازانه له ناو ئه و هه موو بیرکردنه وه قوولانه، من
 دیمه نی رووتی ئیسلام دینه پیشچاو، سه یری جوانیه کانی ئه و
 ده که م و ده مه ویت ته نها چیژ له جوانیه کان وه ربگرم، هه موو
 ئه و بیرکردنه وانیه سه رم بکه مه په رینکی ره شه له گه راوو چلکن و
 هه موویان بسوتینم. هه رگیز بیر له راستی و دروستی ئه وناس
 نه که مه وه، ناخر ژبان زور ئاسانتره، گه ر ته نها دوا ی
 فه رمانه کانی ئه و بکه وم. خو من که سیک ئاساییش نیم وه ک

ئەم خەلكە رەشوروتە ئىشى قورسەم پى بگەن. لە كۆتاييدا من
ژيانىكى زور ئاسان و بەختە وەرەم دەبىت، گەر ئەو بىر كۆردنە وە
نە فرەتتايانە لە سەرم دەربەيتىم. وا بزەنم ئەمرو بىر يار دەدەم كە
هەرگىز بىر لە هىچ گومانىك نە كەمە وە كە دىتە ناو سەرم
دەربارەى ئەوناس و خودى ئەو ئىش. لەوانە يە ئەو بەشتىر
هەلبۇزاردەى من بىت، گەر بەمەوى بە خوشبەختى لەگەل ئىسلادا
بم. تەنھا لەگەل ئەو بوون، هەموو ئەو نارەحتى و
نەھامەتتايانەى لە ناو ناخەن، دەردە و نىتە وەو بە نەجمەدە كات.
نامە وىت ئەسلەن بىر لە وەش بە كەمە وە كە ئايا بە نەجبوون شتە
راستە كە يە يان بە رەنگار بوونە وەى گومانە كانم. نا، تەواو، ئىتر
هىچ پىوئىستە كات بىرىشى لى بە كەمە وە.

بىنەر ئارامى كۆشت! من حەقم چىيە! من چى بە كەم! من هىچ
شتىكم لە دەستتايەت، چونكە ئەسلەن لە هەمان كاتى جولەى
بىنەردا ئارام گىيانىلە دەستدابوو. وەك دكتورى دوورگە كەش هەر
نەمدە توانى ژيانى رزگار بە كەم. ئەسلەن دواى ديارنە مانى ئارام
كى پرسىار يەكرد! كى وتى: ئارام بۇ ديارنە ماو! ئەوناس هىچ
قسە يە كى نە كرد، ئەوناس جگە لە دوو جار پرسىار كردن لە
ديارنە مانى، بە ساردىيە كى تەواو وەو چىي كۆرد بۆى! بىنگومان
هىچ!

هات لىكۆلەينە وە لە بىنەر و لە من و لە هەموو ئەوانە بكات كە
بە يانيان زووتر لەوانى دى بە خە بەردىن و شەوانىش بە تەنھا
دادە نىشن! خۇ ئەوناس چەندىن جار تىبىنى ئەو وەى كۆرد بوو كە
ئارام نەزىكايە تىبە كى لەگەل مندا دروست كۆرد وەو، بەلام هەرگىز
دواى ديارنە مانى، وشە يە كى دەربارەى ئارام لەگەل مندا

باسنه کردو لئی نه پرسیمه وه. ئیتر من بو میشکی خوم به و
پرسیاره بیهودانه وه مه شغول بکه م!

نا، ئه سلن بیری لی ناکه مه وه، دیاره بینه رو ئه وناس خویان
شتیک ده زانن که من نایز انم، بریارمدا وه تهنه به ساده بی
شوینی فه رمانه کانیا ن بکه وم، شوینی ئه و چاکه و خراپه یه بکه وم
که ئه وناس پیمانی ده لیت و ته واو. نامه ویت ژیا نی خوم به گومان
به فیرو بده م، ده مه ویت تهنه له گه ل ئیسلادا بم و کچیکی وه ک ئه و
جو انم هه بیت، تهنه ئه وه م ده ویت و به س.

چهن مانگیک تیپه ری به سه ر کوژرانی ئارامدا، نا، با ئه سلن
نه لیم به سه ر کوژرانی ئارامدا، بو ئه وه ی بیریشی لی نه که مه وه.
چهن مانگیک تیپه ری به سه ر ئه و کاته ی بریارمدا که گومانم
نه مینیت و به خوشی له گه ل ئیسلادا بژیم. ناخم هه میشه که ئه و
فسانه م ده نوسی، ده پرسی مانگ چیه و نازانم چی، به لام من
له میژه ئه و بریاره م دا وه که وه لامی پرسیاره کانی نه ده مه وه.
گرنگ ئه وه یه چهن مانگیک تیپه ری به سه ر شته کاندای هه موو
شته کان زور به باشی ده رویشتن، به یانیا ن که هه لده ستام، گرنگ
نه بوو چهن زوو بیت، ئیسله هه میشه زووتر له من چاوی
کردبو وه وه به خهنده یه کی زور تایبه ته وه سه یری ناوچه وانی
ده کردم، هه موو کاتیش که چاوم ده کرده وه، ماچیکی ده کردم،
به لام ماچه که کیشیکی زور زور که می هه بوو له سه ر لئوه کانم و
زور به ساده بی تیپه ری. هه موو ماچیکیشیم هه ر له یاده،
نا توانم بلیم هه موویان له یه کتری جیاواز بوون، نا، ئه سلن
هه موویان له یه کتری ده چوون له نه رمی و ناسکیاندا، به لام
شتیک هه یه که وای لی کردووم هه موو به یانییه کانم به جیا جیا

بیریت، وهک نه وهی که هر ماچیکیان ریکه وت و ژماردهیه کی
تایبه تی له گهل خویدا هه لگرتیت و بیگوازیته وه بو لیوم،
له ویشه وه بو میژه لاکم.

به یه که وه هه لده ستاین، جینگه کانمان هه موو رۆژیک باشترو
باشترو نه رمترده بوون، ئیستا هه موو به یانییه ک که به یه که وه
هه لده ستاین، ده چووینه لای ده ریاکه و به یه که وه ده موچاومان
ده شوشت. زۆربه ی کات ئیسا قژی ته رده کرد، هه میسه ش
جۆره په لکینکی ره نگسووری له قژی هه لده سوو، که وای ده کرد
بو نینکی زۆر تایبه تی لی بیت. بو نینک که وای ده کرد هه سته بکه ییت
ئه م قژه ئیستا خاوینکراوه ته وه. دوا ی ده ریاکه ش، ده سته
یه کتریمان ده گرت و ده گه راینه وه کوخه که. وهک نه وهی نه وناس
له سه رده تای هاتمان بو ئیره بوی باسکرد بووین، که ناژه لی
بچووکترو گه وره تر له مه ره کان له م دوورگه یه هه ن، له و
ماوه یه دا له گهل هه لیزیردراوه سه رلوسه که دا خه لکه که
ده رۆیشتن بو هینانه وهی نه و ناژه لانه. هه یچ کام له وانیه
ده یانه هینانه وه، هه سته کی سه یرو ناموی پی نه ده به خشیم، وهک
نه وهی پیشترو هه موو نه وانم بینیت و ناسییتم. هه ندیک له
خه لکه که دوا ی هینانه وهی نه و ناژه لانه خویان به سه رسورماو
نیشانده دا، به لام من گومانم هه بوو له وهی سه ریانسورما ییت. نا،
نا، نا، گومانم نه بوو، گومانم نییه، گومانیشناکه م. ته و او
سه ریانسورما بوو، دیاره نه وان له لایان تازه بووه و ته و او.

نه و شته بچووکانه ی ده یانه هینانه وه، ره نگیان سپی و قاوه یی بوو،
زیاتر له وانم ده چوون که نزیکیان بیته وه، بفرن، به لام له گهل
نه وهی بالیشیان هه بوو، هه رگیز نه مبینیوه بفرن. ته نها که

بازيائنده داو رايانده كرد، باله كانيان به كارده هينا تا بازه كانيان
دور و دريژتر بيت و ده كه وتنه وه سه ر زه وييه كه. هه موو كو خيگ
كو خيكي بچووكتري له ته نيشت خوي بو دروستكرابوو بو
راگرتني نه و جوړه ناژه له بچوو كه بالداره نه فريوانه، چونكه
رژانه شتيكي سبييان به جيده هينشت له شوينه كانيان، كه به
برياري نه وناس كرابوو به خواردني هه موو به يانبيه كي هه موو
خلكي دوورگه كه. له راستيدا هه ر خوي فيريكردين چون نه و
خواردنه بخوين و تاميكي خوشيشي هه بوو، هه ر نه وناس ناوي
له وه نابوو هيلكه.

هه موو به يانبيه ك به دلنيكي خوشه وه له گه ل ئيسلادا هيلكه مان
ده خوارد، هه ميشه ده مبيني كه ئيسلا چهند ميهره بانه به رانبه ر
به و بالنده نه فريوه سه يرانه، به رانبه ر به مريشكه كان. نا، نا،
مريشكن نه مانه، ناخر ميشكم ده زانيت نه مانه مريشكن، به لام
نازانم چون ده يزانيت، ده سزانم مريشكه گه وره تره كان ناويان
كه له شيره، به لام هه رگيز نه و ناوانه به كارنا هينم له لاي هيچ
كه سيك، چونكه خوشم دلنيا نيم چون نه و ناوانه له ناخمه وه
دينه ده ره وه. هه ر چونيك بيت، من بريارمداوه نه و بيركردنه وه
سه يرانه م پشتگوئيخه م. زور ئيسلام زياتر خوشده ويست، كه
ده مبيني نه وه نده به ميهره باني له گه ل مريشكه كاندا ده جوليته وه،
هه ميشه له باوه شيده كرد، ماچي سه يراني ده كردو زور به نه رمي
مامه له ي له گه لدا ده كردن. هه رگيز نه يده هينشت به پيسي له و ناوه
بسورينه وه، هه ميشه شوينه كه ياني پاكده كرده وه، بوئه وه ي
پيسو چلكن ده رنه كه ون. نه و كاته ي نه و ده ستي به په ره كانياندا
ده هيناو ده ستي به پشتياندا ده هينا، مريشكه كان جوليه يان له

خویان دهری، وهک ئه وهی ئه وانیش ئه ویان خوشبویت و
 چه زبکه ن که ئیسیلا به رده و امبیت له م میهره بانیهی له گه لیاندا.
 هه موو به یانییه ک ئه و دیمه نه تاییه تانهی ئیسیلا و دهریاکه، ئیسیلا و
 مریشکه کان، ئیسیلا و ناماده کردنی هیلکه کان و زهرده خه نه تاییه ته
 له ناخه وه که ی، هه ر به راستی وایان لی کردم هه ست به خوشیی
 ئه م ژیا نه بکه م و بمه ویت تا هه تایه له م دوورگه یه بمینمه وه.
 چند مانگیک بوو ئیسیلا هیچ خوینیکی نه ده بینیی، چونکه به و
 پییه ی من پزیشکم، ده مزانی که مانگانه ده بیت هه موو خانمه کانی
 دوورگه که خوین له دامه نیان ببینن، به لام ئیسیلا چند مانگیک
 بوو ئه و خوینه ی نه بینیبوو، هه ر خوی بابه ته که ی له گه لمدا
 باسکرد، چونکه هه میشه و هه ر شتیک هه بوایه، به راکردن و
 زهرده خه نه یه کی زور پاکه وه ده هات بۆ لای من و پرسیا ری لی
 ده کردم. هه ندیک جار هه ندیک پرسیا ری ده کرد که هیچ
 بیرۆکه یه کم له سه ر وه لامه کانیان نه بوو، به لام هه میشه رای
 خۆم له سه ر ده وت، بۆ ئه وه ی به بیته وایی و ده سته تالی
 نه یینز مه وه کوخه که مان. ئاخه ر من له لای خه لکی هه موو
 دوورگه که به که سینکی زیره کو و باش ناسرا بووم، چون ده کرا
 خوشه و یستترین که سی خۆم بیته و او ده سته تالبکه م! نه ده کرا.
 دوا ی ئه و قسانه ی ئیسیلا ده رباره ی خوینی مانگانه ی خوی، من
 هیچ دوودلی و قه له قییه کم بۆ دروستنه بوو، ئه وه ش پنی ده وتم
 که ئه مه شتیک ئاساییه و ده بیت پرۆسه یه ک بیت که هه موو
 خانمه کان هه یانبیت، بۆیه به ئیسلام وت که بچیت له خانمه کانی
 تریش بپرسیت و بزانت کامیان هه مان حاله تی ئیسیلا ی هه یه. به

هه مان زه رده خه نه و جو شو خروشی به یانیا نیه وه وتی: زور باشه
دکتوره کهم، ئیستا ده چم، لیان ده پرسم.

که هاته وه، هه ستمده کرد که سه ریسورما بیت، پیم وت: چی بوو
گیانه کهم، خانمه کانی تر چون بوون؟

ئیسلا: زور سهیره دکتوره کهم، زور سهیره، زور به یان هه مان
شتیان به سه رهاتو وه، هه ندیکیان له میژده وان، هه ندیکیان نه مه
به کهم جاره وایان لی بیت. نازانم بو وایان لی هاتو وه.
وت: هیچ نییه ئیسلام کهم، نه مه نیشانه یه کی باشه، نیشانه ی
ئه ویه که مندالمانده بیت!

چی! مندالمانده بیت! میشکم له ناخمی ده پرسی، نه و زانیاریه
سهیره چیه به ئیسلا ده لیت، چون ده کریت به هوی شتیکی
واوه بزانتیت که مندالمانده بیت، نه وه سهیرترین بیروکه و
قسه یه که که به بی پرسی خوم له ده مم هاتو وه ته ده ره وه.
ئیسلا: چی! واته ئیمه مندالمانده بیت!

بینگومان من هه رگیز له و قسه بینیرکردنه وانه ی خوم
په شیماننه ده بوومه وه که ناخم به بی پرسی خوم ده ریده برین و
ده بوون به واقع له لای هه موو خه لکی دوورگه که. چه ندین
جاری تر نه و شته روویدا بوو، هه موو جاره کانیش قسه کهم
راست ده رده چوو، بویه ده مزانی ده بیت هه تمه ن پیش نه وه ی
من بکه ومه ناو نه و که شتییه وه، هه موو نه و شتانه م زانی بیت،
به لام نازانم چون فیریانبووم، گرنگ نه ویه له کاتی پنیوستیدا
خویان له میشکم دینه ده ره وه و راستیش ده رده چن.
پیم وت: به لی گیانه کهم، مندالمانده بیت، هه موو خانمه کانی تریش
مندالیانده بیت!

ئىسلا دلى زور بهو ھەوالە خوشبوو، ھەك ئەوھى لە ناخى
ئەویشداو لە مېشكى ئەویشدا مندال ھەبىتو بزائىت چىيە و
چۈنە، چونكە ھەموو ئەوانەى لەو دوورگەيە بووین، تا ئىستا
شتىكمان نەبىنىبوو بە ناوى مندال، نەماندەزانى چىيە و چۈنە و
چۈنىش دەبىت. بەبى وىستى خۇم، درىژەم بە قسەكانم داو
مېشكم و قسەكانم بەرگى دكتورىكىان لەبەرکرد:

ئىسلا گيان، پىويستە نۇ جارى تر لە كاتى خۇتدا تو خوین
نەبىنىت، بەو پىيەى تو ئەمە دووھم جارتە خوین نابىنىت، دەبىت
حەوت جارى تریش ھەمان شت دووبارەبىتتەو، ئىنجا
مندالەكەمان دەبىت. بوونى مندالیش تۈزىك قورسە، بەلام كە
دەبىت زور دلمانخۇشەكەت. دواى ماوھىەكى تر وردە وردە
زگت گەورەتردەبىت لەوھى ئىستا، چونكە ئىستا مندالەكەت
لېرەيە. دەستم بە سكىدا دەھىتا كە قسەكانم دەکردو كە
دەشموت: مندالەكەت لېرەيە، بە ئەنقەست دەستم دەبردە بن
زگى، بوئەوھى نەترسىت و بە شتىكى پىكەنىناوى و خوش
بابەتەكە ھەربگرىت. ئەویش ھەك پىشەى ھەمىشەى
بىھىواينەدەكردم لە زەردەخەنە مندالانەبىيەكانى و لە
جۇشوخۇرۇشە نەبراوھەكەى بۇ قسەكانى من. ھەمىشە كاتىك
قسەم لەگەل ئەودا دەکرد، ھەستم بە گرنگى قسەكانى خۇم
زیاتر دەکرد. راستە ھەموو خەلكى دوورگەكە قسەكانى منیان
زور لە لا گرنگ بوو، بەلام گرنگیدانى ئىسلا لە چاوەكانیدا
دەردەكەوتن و ھەمىشە قسەكانى ھەك خۇى جىيەجىدەكرد،
لەگەل جىيەجىكردنیشیاندا شەوقىكى راستگوىى و پاكى لە
چاوەكانیدا دەردەكەوتن، كە دلى زور خوشدەكردم!

چەند مانگىكى تر بەم شىۋەيە تىپپەرېت، وا بزانم زۆر ئەمە
دووبارە دەبىتتەۋە كە لە كاتى قسەكانم بلىم چەند مانگىكى تىرىش
تىپپەرى، چونكە كە لەگەل ئىسلادام، ھەموو بەيانىيەكانم ئاۋا بە
زەردەخەنەۋ نەرمىي ئەۋ دەستپىدەكەم و ھەموو شەۋىكىش بە
گەرمابى جەستەي ئەۋ كۆتايىپىدەھىنم، بەبى ھىچ گومانو
بىر كىرنەۋەۋ ژاۋەژاۋىكى زىادە، ژيان زۆر ئاسانقرو سادەترو
خىراترىش تىدەپەرېت، بۆيە وا بزانم بژاردە راستەكەم
ھەلبژاردوۋە.

دۋاي ئەۋ ماۋەيە بانگيانكردم كە يەكىك لە خانمەكانى شەش
كۈخ ئەۋلاي كۈخەكەي ئىمەۋە ژانىكى زۆر بەھىزو توندى
گرتوۋە لە سكيداۋ لەۋانەيە بمرىت. منىش بە پاكردن چوومە
لاي خانمەكەۋ دەبىنم سكى بە تەۋاۋەتى ئاۋساۋەۋ زۆر
گەرەترە لە سكىكى ئاسايى. سكى ئىسلالاش گەرەببوۋ،
دەمزانى بە ھۆي گەرەبوۋنى مندالەكەيەۋە سكى ئاۋاي لى
ھاتوۋە، بەلام سكى ئەم خانمە زۆر گەرەتر بوۋ لە سكى ئىسلا.
كە چوومە لاي، بە متمانە بەخۆبوۋنىكى زۆرەۋە پىم وت:
مەترسە، ھىچ نىيە، ئەۋە مندالەكەتە، دەيەۋىت بىتتەدەرەۋەۋ ئىتر
تو دەبىت بە يەكەم خانم مندالتدەبىت لە دوورگەكەمان. كە ئەۋ
قسەيەم پى وت، سەرچەم ئازارو ھاۋارى خانمەكە گۆرا بو
دلخۇشى و زەردەخەنەيەكى تىكەل بە گريان و نالەنال. ھەر من
لەۋى بووم كە خانمەكە ويستى ھەستىتەۋە، بەلام ئاۋىكى زۆر
لە دامەنيەۋە پژايەسەر زەۋيەكە و پىم وت كە خۇي
ھىلاكنەكاتو پالېكەۋىتتەۋە. ماۋەيەك تىپپەرى بە سەر دەستپىكى
ئازارى ئەۋ خانمە، ئازارىكى توند لە سكى دروستدەبوۋ و

نه ده ما. نه وناس پيشتر پي و تبووم که من ده توانم هر شوينيکی
 خه لکی نه م دوورگه يه نازاری هه بوو، يان کيشه ي هه بوو،
 بيينم و دهستی لی بدهم، بويه دهمزانی دهبيت نه و خانم
 روو تبيته وه، بوئه وه ي بتوانين يارمه تيبيده ين له وه ي منداله که ي
 بيته دهره وه. ئيسلام له گه ل خو مدا برده ژووري خانمه که و خانمی
 کوخه که ي ته نيشتيشمان بانگکرد. داوامان له پياوی نه و خانم
 به نازاره کرد که جله کانی خانمه که دابنيت، نه ویش به بی
 يه کودوو گويزايه لی قسه کانمانی ده کرد، چونکه زور دهرترسا
 له وه ي خانمه که ي يان منداله که ي شتيکیان لی بيت. دواي
 ماوه يه کی تر نازاره که ي خانمه که به توندتری هاته وه و هه موو
 جاریکيش له گه ليدا سکی زور ره قده بوو که دهستان لی ددها.
 له کاتی نه و نازارو ره قبوونی سکه، من نه و بابه ته م بو ئيسلاو
 خانمه که ي تر شیده کرده وه، که به شيکی ناو سکی خانمه که
 ده يه ويت منداله که فريبداته دهره وه، بويه خوی ره قده کات، نه م
 ره قبوونه ش نه م نازاره زوره دروستده کات. ده مويست نه وان
 فیری نه وه بکه م که چون مندالیک دهر به ينن له ناو سکی دايکه که،
 بوئه وه ي جاری داهاتوو ناچار نه بم خوم بيم و نه و پرؤسه يه
 دوو باره بکه مه وه. پيشبيني نه وه م ده کرد که هه ندیک له
 پياوه کان و خودی نه وناسيش نه وه ي پی باش نه بيت که من به و
 شيوه يه تايبه تترين به شی خانمه که يان بيينم و دهستی لی بدهم،
 بويه ده مويست هه رچی زووه، ئيسلاو نه و خانمه فیری نه وه
 بکه م که خوشم نازانم له کويوه ده يزانم.

له گه ل توند تر بوونی نازاره که، له خانمه که رویشتمه پيشه وه و
 ئيسلاو خانمه که ي تريشم له گه لدا بوو. هه ر کاتیک سکی خانمه که

دەقەدە بوو، منیش دەموت: پال بە مندالە که تەوہ بنی، بوئەوہی
بیتەدەرەوہ. ئەوہشم شیدە کردەوہ بویان کہ دەبیت بەم شیوہیە
هانی خانمە کہ بدن بو فریدانی مندالە کہی لە ناو سکیەوہ بو
دوورگە کہ مان. خوشم بە ئیسلام دەوت کہ بە دەستی یارمەتی
خانمە کہ بدات و رێرەوی مندالە کہ لە سکی دایکیەوہ بو
دوورگە کہ فراوانبکات. لەگەل پالنانی خانمە کہ دا وردە وردە
شلەبەکی کہم دەهاتە دەرەوہو هەستم بە سەری مندالە کہ دەکرد
کہ لە دامەنیەوہ پەیدادەبیت. شتیکی رەش لە دامەنی وردە وردە
بەدیاردە کہ وت، بە ئیسلام وت کہ دەست لە بەشی سەرەوہی
دامەنی خانمە کہ دابنیت، بوئەوہی هاوکاری مندالە کہ بیت
بیتەدەرەوہ، لەگەل رەقبوونیکی توندی سکی خانمە کہ و
هاواریکی زۆرو ئازاریکی زۆردا سەری مندالە کہ لەگەل
کۆمەلیک شلەدا هاتە دەرەوہو منیش خۆم سەریم گرتو بە
سورانیکی کہم و لەسەر خۆ وردە وردە شان و سنگ و قاچەکانی
مندالە کہ هاتنە دەرەوہ.

مندالە کہ سەرەتا رەنگی هەندیک شین بوو، بەلام لەگەل
هاتنە دەرەوہیدا بە تەواوی لە سکی دایکی، دەستی بە گریانیکی
تیز کردو رەنگی پەمەیی و سووربووہوہ. بە باوکە کہم وت کہ
گەرەترین گەلای دار لێیان کردووہ تەوہو رایانخستووہ،
بیبینیت بو مندالە کہی. مندالە کہ مان سربییەوہو خستمانە باوہشی
دایکە کہوہ، کہ لەبەر گریان و فرمیسک دەموچاوی بە تەواوہتی
گۆرابوو، بەلام هەر لەگەل بینینی مندالە کہی و لەباوہ شکر دیندا،
پیکەنین و دلخوشییەکی زۆر تیکەلی گریان و فرمیسکەکانی بوو
و پیاوہکەش دەستی کردە گریان. بەیە کہوہ مندالە کہیان

له باوه شده کردو سوپاسی ئیمه یان ده کرد که له و نازارد
رزگارمانکردوون و منداله که یان هاتووه ته دونیاوه به هوی
ئیمه وه.

ئهو رۆژه ههستیکی زور سهیرم هه بوو، چهند سهیره. ئیمه
مندالیکى تازه مان هینایه ئهم دوورگه یه وه، ئهو دوورگه یه ی که
خوشمان نازانین له کونیه و چیی تیدایه. ئایا که سی تر له و بهری
ئهو ده ریا یه وه هه یه یان نا، ئایا پیویسته چاوه رنی هیرشی
بانشی بین یان نا، ئایا هه موو ئهو پرسیاره بیوه لامانه ی هه مان،
ده بنه به شیک له پرسیاره بیوه لامه کانی منداله کانیشمان و
ئهو انیش تا ده مرن، به ده ستیانه وه ده نالینن یان نا! یان ئه وان
هه ر لیره و له گه ل ئیمه دا له دایکبوون، هه یچ پرسیاریکى سهیری
وه ک ئیمه یان بو دروستنابیت، چونکه ئه وان هه ر که چاویان
هه لده هینن، ئهم دوورگه یه و کوخه کانی و مریشکه کان و ئه وناس
ده بینن. ئیتر مه حاله بیر له وه بکه نه وه که شتی تر، جگه له وانیه
سه ر ئهم دوورگه یه، هه یه و گومانیان له قسه کانی ئه وناس بو
دروستبیت. ها، گومان و بیرکردنه وه، ئه وه من چی ده که م! واز
له و گومانانه بهینه!

ئیسلا: ده زانیت دکتور، منیش زورم چه زلییه منداله که م
بیته ده ره وه، نازانم چی بکه م و نازانم چه ندی تر پیویسته
چاوه ریم، ئاخه ئه وه ئه مرۆ له گه ل ئهو خانمه ی تر پینجه م
مندالمان ده ره یناوه له سکی دایکیان. ئهو منداله ی یه که م جار
ده رمانهینا، زور جوانتر بووه له و کاته ی که ده رمانهینا. ئیستا
خه په و نه رمتربووه. هه میسه دایکی له باوه شیده کات و مه که کانی
ده خاته ده میه وه. که ی منیش مه که کانم شیریان لی دیت، ها! بو

منیش منداله کهم نایه ته دهره وه! ده زانیت هیچ تاقه تی نه وه م
نه ماوه مندالی خه لک بهینمه دهره وه و خوشم منداله کهم هر له
ناو سکدا بیت، بو منداله کهم نایه ته دهره وه، ها دکتورا!
پیم وت: گیانه کهم، هیی توش زوری نه ماوه، ده زانیت له م ماوه یه
ده بیت نه و خانمهی تر بانگبکه یینو بیت هاوکارت بیت له
ده رهینانی منداله کهت!

ئیسلا به و چند قسه که مهی من به ته و اوی دهر برینه کانی
ده موچاوی ده گوردران و دووباره زهرده خه نه یه کی مندالانه له
سهر روخساری دهنیشت و نارامده بو وه. هه همیشه قسه کانی
من گومان و دودلییه کانی ئیسلا یان یه کلاییده کرده وه هه همیشه
به زهرده خه نه تاییه ته بیتاوانه که شی کوتایان پییده هات. هر دوا ی
چند رۆژیکی که میش له و قسانه ئیسلاش توشی هه مان ئازاری
مندال بوونی بوو، به پیچه وانهی هه موو خانمه کانی تر که له کاتی
مندال بوونه که یان هه ندیک قسه ی ناخوشیان ده کرد له گه ل
پیاوه کانیان یان له سهر منداله که یان که نه وهنده ئازاریده دان،
ئیسلا دلی زور به ئازاره که ی خوی خوش بوو. تا ئازاره که ش
به هیزترده بوو و سکی ره قترده بوو، نه ویش زهرده خه نه ی
زیاترده بوو، له گه ل نه و خهنده بیتاوانه شی گریانی رانه ده وه ستا.
هه ستمده کرد گریانه که ی هیچ له ده ست خوی نییه، چونکه
پیده چوو له ئازارینی زور توندا بیت، که هه رگیز من
به رگه یناگرم، به لام له هه مان کاتدا من ئیسلا ده ناسم، دلنیام له و
ساته بیری له وه ده کرده وه که نه و منداله ی ده بییت، تیکه لی
پارچه یه ک له وو پارچه یه ک له منه، بویه نه وهنده دلی به و
له دایک بوونه خوشبوو که سهره رای هه موو ئازاره کانی که

مگوشته نه بوایه، منداله کهش نه ده بوو، چونکه له گه ل هه موو
منداله کان هه بوو و دواى له دایکبوونیان نه ویش ده هاته دهره وه.
دواى نه وه، خانمه که خوی به بی نه وه ی هیچ قسه یه کی پی بلیم،
له کوخه که مان رۆیشته دهره وه، چونکه من زور سه رسامبووم
به و پرۆسه ی له دایکبوونه و هه ستینکی زور تایبه تم بو
دروستبوو، که هه رگیز پیشتتر به و شینوه یه هه ستم نه بووه بو
هیچ که سو مندالینکی تر، به لام که سه یری منداله که م ده کرد،
راسته وخو هه ستم به هه موو خوشییه کانی نیوان خووم و ئیسلام
ده کرد له چاوه کانی نه و. ده مزانی نه و منداله منم، ئیسلامشه له
هه مان کاتدا. ده مزانی نه وه هه موو نه و شتانه ی منی تیدایه که
ئیسنا منیان دروستکردوو، هه موو نه و زه رده خه نه ناوازه و
مندالانه یه ی ئیسلامشی تیدایه. بیرمده کرده وه که نه و هه موو
جوانییه ی ئیسلام تیکه لی نه و هه موو بیرکردنه وه یه ی من بیت،
ده بیت چ شتینک دهر بچیت. نه م منداله دهر ده چیت!

وتم: هه ر به راست، ئیسلام گیان، کچه یان کوره؟

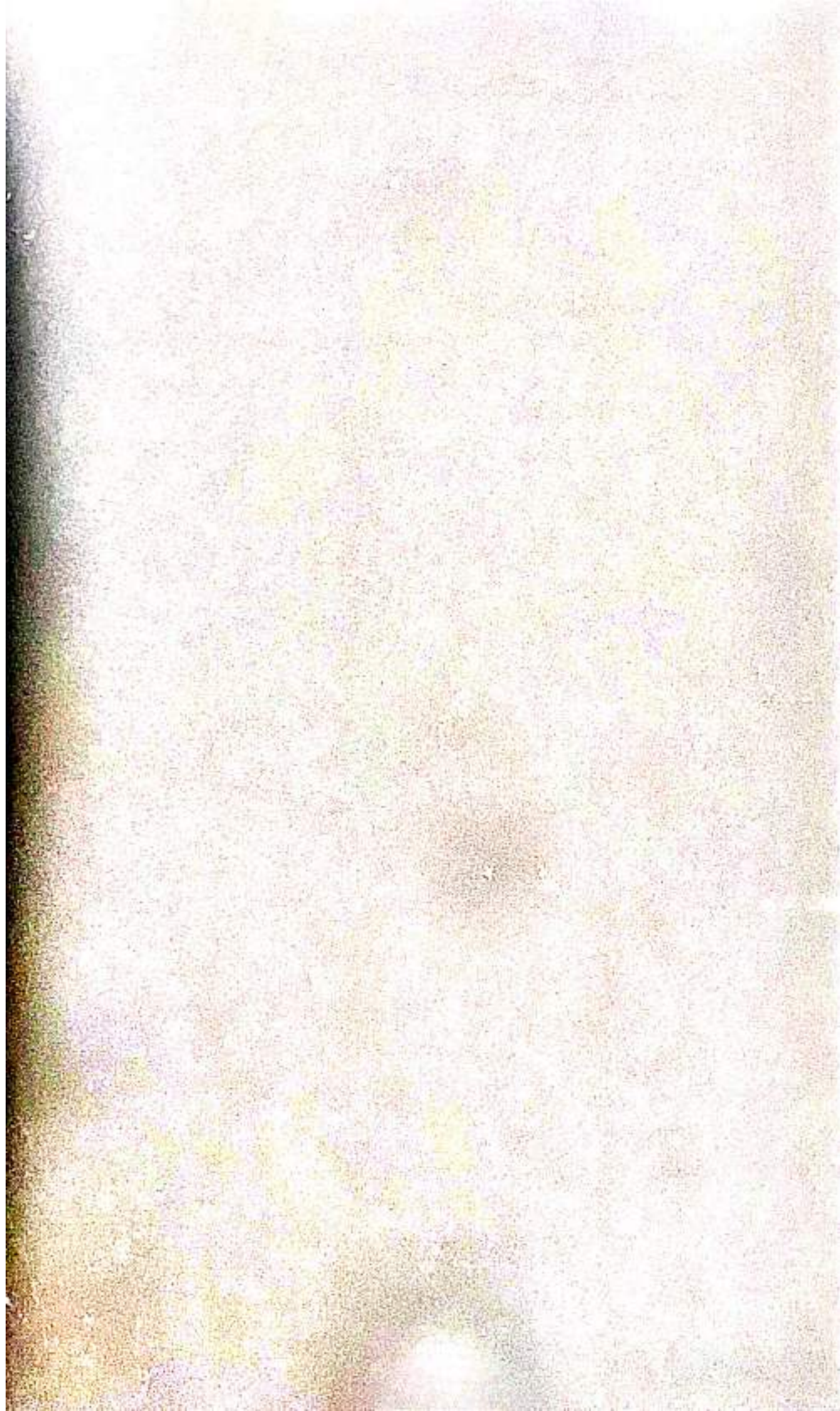
ئیسلا: کچه دکتور، کچه! نه ها سه یریبه که، لووتی چه ند له تو
ده چیت! سه یریبه که، چه ند جوان و بچوو که!

دکتور: نه ی گیان، به س ده زانیت چاوه کانی هیی تون! ده زانیت
چاوه نازدارو تایبه ته کانی خووتت داوه به ویش!

ئیسلا پیده که نی و فرمیسکه کانیشی به رده وامبوون. لئوی خوی
له تاو نازار ده گه ست و نه شیده ویست من وا هه ستبکه م که
نازاری هه یه، بوئه وه ی نه و دلخوشییه تیکنه دات. هه میسه
زورترین هه ولی خوی ده دا که دلی من ته نگنه بیت به هه سته کانی
نه و به کرداره کانی، بویه ته نانه ت له کاتی دلته نگیشیدا، که من

هه ستم پئی ده کرد له ناو چاوه کانی، که ده چوو مه وه کوخه که مان،
ئهو زه رده خه نه یه کی زور پاکی بو ده کردم، بوئه وهی
هه ستنه که م دلپته نگه. هه ستم ده کرد ئی سلا ناگای له هه موو
بیر کردنه وه کانی ناخم بیت، ناگای له هه موو گومان و دوودلی و
پاراییه کانم بیت، ئیتر بویه ده یه ویت به و زه رده خه نانه ی بارم
سو و کتر بکات و نایه ویت به گله یی و قسه ی ناخوش هینده ی دی
گومان و بیر کردنه وه بخاته ناو میشکمه وه. ئه و ته نها سه رچاوه و
پالپشتی من بوو بو ئارام بوونه وه م، بو ره واندنه وه ی خه م و
گومانه کانم. بو لابر دنی هه موو ئه و ژاوه ژاوه و ئالوزییه ی که له
میشکمه له هه موو چرکه یه کدا ده گوزه را، من زور
سو پاسگوزارم که توم هه یه ئی سلا، سو پاسی ئه و ده که م، گه ر
گوئی لیمه، که توی پئی داوم.

له دواى له ئيسلابوونى كچه كه م، هيچ شتيك وهك خوى نه ما.
هه موو بيركردنه وه كانم به باچوون، هه موو دودلييه كانم
ويرانبوون، هيچ شتيك له شوينى خوى نه ماو تاكه شتيك كه
بيرم لى ده كرده وه، نه وه بوو كه ئايا نه وه راسته من هه موو
خه م و ناره حه تى و دودلى و گومانه كانى ميثشم بده م به كه سيني
نه وهنده بچووكو پاكو بينگهرد، كه تازه ديتنه ناو نه م
دوورگه يه وه!

هه ر به راست، نه وه ي من كه سيني تر توشى شه رى شوومى
چاوه كانى بينه ر بكه م، توشى كه سيني وهك نه و سه رلوسه
هه لېژيردراوه ي بكه م، كه بووه به كويله يه كى گويله مستى
بينه رگرى بو نه وناس، راسته! ئايا نه وه تاكه هه لېژارده ي من
بوو كه كه سيني تر توشى هه موو نه و خه مانه بكه م كه خوم
هه مه، توشى هه موو نه و پرسياره بينه لامانه ي بكه م كه منيش
تا ئيستا نازانم ژماره يان چهنده و هيچيشيانم وه لامنه داوده ته وه.
ئايا نه و بينه ننگردنه ي ناخو گومانه كانم، نه و گوئرايه ليه
بينه رگريه ي نه وناس و فه رمانه كانى شته راسته كه يه! نازانم.

له وانه يه گه ر پيش له داىكبوونى كچه كه م، پيش نه وه ي هيچ شتيك
له وانه ي روياندا له ماوه ي نه و چهنه مانگه ي رابردوو، شتيك
كردبايه كه زياتر كاريگه ريم هه بوايه له سه ر برياره كانى
نه وناس، نه وكات كچه كه م له بارودوخينكى باشتردا له داىكبووايه.
نا، نا، وا بزانه باشتروايه هه موو شتيك وهك خوى
به رده وامبييت، نه سلنه هيچ كيشه يه كم نيه، بوچى دووباره نه و
هه موو گومان و پرسيارو بيركردنه وه تاريكانه ميثشم
داگيربكه ن!

کهم کهم نه وهنده به ریکی خهنده کانی ئیسلائی وه رگرتبوو،
 هر گیز باره رمنه ده کرد نه مه به شیک له و عه بوسی و نابووتیهی
 مینشی تیدا بیت، چونکه هر دواي چهند مانگی یه کهم که
 یه ده کانی بو یارییه کانی دایکی، یه کسه ر ده موچاوی ده بووه
 ئیسلایه کی بچووک. نه و هه موو پاکی و نازداری و جوانیهی
 هه بیوو، وای لی کردین ناوینین کایلا. ئیسلا ده یوت که کایلا
 به واتای پاکی و بنگه ردی دیت. نازانم چون نه و شته ی ده زانی،
 نه ویش نه یه ده زانی که بوچی نه و زانیاریه ده رباره ی نه و ناوه
 ده زانیت، به لام دلنیا بوو که کایلا به واتای بنگه ردی دیت.
 خهنده کانی کایلاش نه وهنده بنگه ردو پاک بوون، هه میشه و
 به رده وام هر شتیک له ناو مینشکم مژولیکردبام و تاریکی
 هینابایه بو مینشکو بیرکردنه وه کانم، به خهنده ی دوانه
 نازداره کی دایکو کچ نه ده ما. وهک نه وهی نه وان کومه لیک
 نسو و ته ی پیروز بن، که روجه شه رانگیزه کان ده ربکه ن، هر
 کان مینشکم پریبوايه له گومان و تاریکی شه رانگیز، له
 بیرکردنه وه نارچه تکه ره کانی که هر له وه ته ی
 چاو مکردوه ته وه، له ناو که شتییه که وه له گه لمدان، به
 خهنده ی کی نه وان، هه موو نه و شه رانگیزی و بیرکردنه وانه
 بزده بوون.

نه وان هه بن، بیرکردنه وه ی نارچه تکه رو ناخوش نییه، له وانیه
 دواي ماودیه کی تر، نه سلنه بیرکردنه وه و گومانه کانم نه یه نه وه،
 نتر رابکه ن و نه م مه نزلکه قه دیمه ی خویمان به جیبهیلن، که لینی
 له دایکبوون و گه ورده بوون. مینشکم ریک بووبوو به مه نزلکه و
 لانکی نه و بیرکردنه وه تاریکانه، به لام وا خه ریکه، خه ریکه

به تالده بینه وه لهو هموو نارهحه تیبیهی که ههیه تی. دیاره
 راستترین بریار کویله بوونه، گیتز بوون و بیرنه کردنه وهیه. له
 کوتاییدا ژیان چیه، جگه له چند دهیه یه کی دوو باره ی
 یه کله دوا بیه که به کاریگه ری هورمونه کانم بیر کردنه وه کانم
 ده گوریت له گه لیانداو خوم پی عاقلتر ده بیت له وانیه
 چوارده ورم! هر به راست، به نازادی خوم و به هه لیزاردنی
 خوم، هموو نهو بیر کردنه وانه له ژیر گل بنیم و خه ری کی
 دلخوشی بم له گه ل نهو دوانه نازدارو پاکو جوانه دا، باشتر نییه!
 نهو هموو ژهره ی ناو میشکم بو وهک مشه خوریک
 پارچه پارچه مبات و نارهحه تمبات! وه لامه راسته که
 په راویز خستنی سه رجه م نهو گومان و بیر کردنه وانیه، بوونه به
 سه رلوسه که ی دهوری نهو ناس، پینکه نین و خه نده ی ناسکو
 بیخه وشه له گه ل ئیسلو کایلا ی من.

من هه میسه که له گه ل کایلاو ئیسلادا بووم، لهو بیر کردنه وانه
 نقومده بووم، ده مزانی که به وه ی له گه لیاندا بم، ژهره کانی
 میشکم پاکده بنه وهو ده توانم بیم به کویله یه کی دلخوش، به لام
 ده شمزانی ناتوانم بیر له وه نه که مه وه که من به بیر کردنه وهو
 نازادی خوم نهو کویله بوونه م هه لیزاردوو. رۆژیک دوا ی
 شه ش مانگ له له دایکبوونی کایلا، یه کیک له ده رگای
 کوخه که مانی داو منیش پیم وت: فه رموو. بینه ر هاته ناو
 کوخه که مانه وه. نهو یه که م جار بوو بینه ر له کوخه که مان ببینم،
 نهو که سه ی به پیچه وانیه چاوه کانی ئیسلو، که نارامی و
 ناسووده بیم پی ده به خشن و بیر کردنه وه کانم که مده که نه وه، ته نها
 به بینینی نهو روانینه گوماناوییه ی هه یه تی بو هه موو که سینکی

۲۴۷
دوورگه‌یه، من سهرجه‌م بیرکردنه‌وه ژه‌هراوییه‌کانم
ریندوده‌بنه‌وه. جا بینینی نه‌وه‌موو شومی و گومانه‌ی
ماو‌چاوی بینر له‌پاکترین و بیگه‌ردترین شوینی نه‌م دوورگه‌یه
که کوخه‌که‌ی ئیمه‌یه، به‌راستی سه‌یرو به‌رکه‌وتنیکی به‌هیز بوو
له‌نیوان پاک‌ی و گومان، کویلایه‌تی و بیرکردنه‌وه‌و خه‌ونبینین به
مازادییه‌وه‌دا.

بینر هر به‌همان چاوی پرگومانه‌وه‌و به‌خنده‌یه‌کی
درزینه‌وه‌هاته‌ژووره‌وه‌و دوا‌ی ۶ مانگ پیرو‌زبایی له‌دایک‌بوونی
کایلا‌ی لی کردین، دوا‌ی دانیشتنیکی کورت و هه‌ندیک
موجامه‌له‌ی ئیسلاو هه‌ندیک یاری‌کردن له‌گه‌ل کایلا‌دا، وتی: کاک
دکتور، گه‌ر ئاسایی بیت، ده‌مه‌ویت بیتته‌ده‌ره‌وه‌و هه‌ندیک
قسه‌بکه‌ین و بیروکه‌ بگورینه‌وه.

بینگومان قسه‌یه‌ک که بینر ده‌یکات، واته‌ قسه‌یه‌ک که ئه‌وناس
ده‌یکات، ئه‌وناسینک که ماوه‌ی چه‌ندین مانگه‌ هیچ یاسایه‌کی
نویی نییه، خوی و ژنه‌که‌ی که وا له‌سهر مندالبوونه، به‌رده‌وام
له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا تیکه‌لده‌بن و له‌باشترین خواردنه‌کانی نه‌وه
شوینه‌ده‌خون و له‌باشترین کوخیشدا ده‌ژین، به‌لام نه‌وه‌که‌ی
کیشه‌یه، خو‌ه‌موو خه‌لکه‌که‌به‌بی کیشه‌ده‌ژین و هه‌مووشیان
رازین به‌و یاسایانه‌ی که دانراون. له‌راستیدا نه‌و یاسایانه‌ی
ئه‌وناس یارمه‌تی هه‌موانی دابوو که زور به‌جیگیری بژین.
راسته‌زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌کاری قورسیان ده‌کرد بو نه‌وه‌ی
خواردن په‌یدا‌بکه‌ن و ئه‌وناس و خانمه‌که‌شی به‌بی کارکردن
هه‌موو شتیکیان ده‌ستده‌که‌وت وه‌ده‌بوایه‌هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی
گو‌نپایه‌لی بینر و من و سه‌رلوس و سه‌ربازیش بن، ته‌نانه‌ت

دهبوایه هموان بهرگهی ئهوه بگرن که سهرباز خویان لی
 توره دهکات و سهرلوسیش که وهک کویله یهک هموو قسه یهکی
 نه وناسی به وردی جینه جیده کردو همیشه به ههستیکی
 خوبه گه وره زانییه وه مامه لهی لهگه له خه لکه که دا دهکرد، به لام
 زوربهی ماله کان ئیستا پینکه نینی منداله کانیاو گریانه
 ناوهخته کانیاو تیدایه، شهوان پیاوه کان به دلخوشییه وه دهچنه وه
 کوخه کان، خانمه کانیش زوو دواي مندالبوون دهچنه وه سهر کار،
 به لام ههچ نه بیت، به دلخوشی دهخه ون، ههچ نه بیت هه موویان
 تیزو برسین نییه. هه ر که سه خیزانینکی بچووکی بو خوی
 دروست کردو وه، به لام خیزانینکی کویله، نه ویش کویله یهکی خراپ
 نییه. ته نها نه وه یه ده بیت نه وه بزائن چهند که سینی که م له م
 دوورگه یه له وان گه وره تر و عاقلترن، هه ر به راست، نه مه
 کیشه ی چیه! مادام هموان سه لامه تن، خواردنیاو هه یه و
 دلخوشن، باوه رناکه م که س کیشه ی له گه له نه و سیسته مه ی
 نه وناسدا هه بیت.

دواي توزیک دانیشتن، له گه له بینه ر بۆیشتینه ده ره وه و سه ره تا
 تا ماوه یه کی باش ههچ قسه یه کی نه کرد، به لکو له پشت
 کوخه که ی نه وناسه وه ورده ورده له کوخه کان
 دوورده که وتینه وه و دهنگی خه لکه که تا دههات، که مترو
 کالترده بو وه وه. که به ریکه وتین بو ده ره وه ی کوخه که، تازه خور
 له ناوه راستی ئاسمان لایدا بوو، ورده ورده له گه له ئیمه دا
 ده رۆیشت بو لای خورئاوا. تا خوریش ئاوابوو، ئیمه
 به رده و امبووین له رۆیشتن به بی ههچ قسه یه ک، دونیا تاریکبوو
 و منیش خه می کایلاو ئیسا که وته دلمه وه.

دکتور: بینەر، باسی چ شتیگ دهکهین، ئەو زۆر دوورکەوتینەو
لە گوخەکان، تەواوینک دوورکەوتینەو، ناتەوێت شتیگ بلینت؟
بینەر: دکتور، لە یەکەم رۆژەو ئەو ئەو شتیگە هەستاینەو
تۆم بینو دواتریش سەیری کردارەکانتم کرد، زانیم کە تۆ
یەکەلکی ئەو پلانەئێ من دینیت، بۆیە هەمیشە چاوم لە سەرت
بوو. دەشزانم تۆش لە ناخی خۆت هەمیشە پرسسپارت بۆ
دروستبوو دەربارەئێ شتانەئێ کە ئەوناس دەیانلینت و بۆچی
ئێمە لە دوورگەئێ زیندوو بووینەتەو. ئەئێ ئەو هەموو شتە
پزیشکیەئێ تۆ دەیزانیت، چون دەیانزانیت! نابیت پیتشینەئێ کیان
هەبیت! ئەئێ نابیت تۆ بە جۆرینک لە جۆرەکان فیری ئەو زانیاریە
پزیشکیانە بووینت! هەرگیز بیرتنەکردوو تەو کە بۆچی تۆ لە
ناکاو لە ناو کەشتییەکی تاریک بەخەبەردینت و دواتریش یەکیک
کە هاوشیوەئێ خۆت سەرنشینئێ کەشتییەئێ دەست بە سەر
تۆ هەموو ئەو کەسانەئێ تردا دەگریت کە لە ناو کەشتییەئێ
ناچارن هەمووتان گوێرایەئێ قسەکانئێ بن!

دکتور: بینگومان بینەر، من بیرم لە هەموو ئەو شتانە
کردوو تەو کە تۆ باسیان دەکەیت و هەمیشە ئاگاداریش بووم تۆ
بە جۆرینکی جیاواز سەیری هەموو هەنگاوینکی من دەکەیت،
بەلام لەو تیناگەئێ شتانە بۆچی بۆ من باس دەکەیت و
مەبەست چییە لە پلان!

بینەر: من زۆر رقم لەوێ کە بە دەوری بابەتەئێ بەخولیمەو
ئینجا مەبەستی خۆم بگەینم، بۆیە رۆون و رەوان ئەوئێ دەبیت
بیلیم، پیتی دەلیم. من خۆم نامادەکردوو لەگەل بەشینی زۆری

پیاوه‌کانی ئەم دوورگەیه، هێرشبکەینەسەر کوخە شاھانەکە
ئەوناس و خۆی و خانمەکەشی لەناوبەین.

بینەر زۆر بە سادەیی باسی ئەو قسانە ی دەکرد، وەک ئەوەی
هەموو ئەوانە شتیکی تازەو سەیر نەبن لە لای ئەو، پێدەچوو
ریک لە یەکەم رۆژی هەستانەو هەمان لە ناو کەشتییەکەو بیری
لەو قسە یە کردبیتەو کە ئیستا کردی، بەلام کە قسەکە ی کرد
من بەبی ویستی خۆم هەموو گیانم دەستیکرد بە لەرزین و
ترسیکی زۆر دایگرتم، هەر بەو دەنگە لەرزۆک و پرترسەو و وتم:
لەناو... لە... لەناوبردن! مەبەستت چییە بینەر! ئەو گۆیی لە
قسەکانتە! چۆن دەتوانیت شتیکی وا بلیت!

لە راستیدا وا بزاتم هەموو خانەکانی لەشم داوای ئەو هیان دەکرد
ئازاد بم و ئەو پلانی جێبەجێبکەم کە بینەر دایناو، چونکە لە
ناخەو، هەرگیز نەمدەتوانی کۆیلەبوون قبولبکەم. هەموو
کردارەکانم و هەموو ئەوەی دەمکردو دەموت، هیی کۆیلە یەک
بوو، بەلام نەمدەتوانی میشکو بیرکردنەو هەکانم بەندبکەم،
هەرگیز نەمدەتوانی بۆ ماوہیەکی درێژ بە بەردەوامی بیم بە
کۆیلە یەکو هیچ دودلی و قەلەقیبەکم نەبیت دەربارە ی ئەو
پووداوانە ی لە دەوری من پوودەدن. ئەوە ی کە کەسینکی
تەمبەلی وەک ئەوناس هەموو بەرھەمە باشەکانی دوورگە کە
دەبات بۆ خۆی و خانمەکە ی. لە هەموومان کوخی باشتری
هە یەو پینشتیش بە دلی خۆی لە ناو هەموو خانمەکانی سەر
کەشتییەکە، بە رای خۆی جوانترینیانی هەلبژارد. هیچ لاریشی
لەو نەبوو هەر کامیان رەتیانکردبایە تەو لەگەلیدا بخەون،
بیانکوژیت، بە ناوی ئەوە ی ئەوانە بەشیتکن لە هینزی بانشی و

پنویسته فرییدرینه ناو ده‌ریاوه. ئه‌وه‌ش شتیکی خه‌یالی نه‌بوو،
چون خانمی شه‌شه‌می له‌ناوبرد، به‌همان شیوه‌ ده‌کرا هه‌ر
که‌سینکی تر له‌ناو بیات که له‌گه‌ل بیرۆکه‌کانی ئه‌ودا ناگونجیت.
له‌ راستیدا ژیان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌وناسدا هه‌رگیز وه‌ک
شوینیکی پرزه‌برو زور خوی پیشاننه‌ده‌دا، ئه‌وه‌تا خه‌لک
مندالیده‌بوو، نانیانده‌خواردو پیده‌که‌نین، به‌لام هه‌موو کاتیکیش
ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌بوو ئه‌و شتیکی به‌دلنه‌بیت و له‌ خویه‌وه
یاسایه‌کی نوی ده‌ربکات و به‌ هوی یاساکه‌یه‌وه من یان هه‌ر
که‌سینکی تر ژیانمان ویرانبیت.

له‌ کاتی قسه‌کردنم له‌گه‌ل سه‌ربازدا، ئه‌و کاته‌ی چوومه‌ناو
کوخه‌که‌یان بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی خه‌ون و خه‌وتنی له‌گه‌ل
خانمه‌که‌یدا، بۆم ده‌رکه‌وت که سه‌رباز راسته‌ جه‌سته‌یه‌کی
گه‌وره‌و بالایه‌کی زور به‌رزی هه‌یه، به‌لام رۆحیکی یه‌کجار
لاوازو بچووک له‌ ناو ئه‌م جه‌سته‌ گه‌وره‌یه‌دا خوی هه‌شارداوه.
له‌وانه‌ بوو پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وناس له‌ ناو که‌شتیه‌که‌ پنی بلیت که
تو سه‌ربازیت و فه‌رمانه‌کانی من جیبه‌جیده‌که‌یت وه‌ک خوی،
ته‌نانه‌ت گه‌ر وتم: که‌سینکی فرییده‌ناو ده‌ریاوه، هه‌رگیز ئه‌م
کابرایه‌ میرووله‌یه‌کی ئازارنه‌دایت، به‌لام ئه‌وه بیرکردنه‌وه‌و
برپاری یه‌کلایانه‌ی ئه‌وناس بوو که ده‌بیت ئه‌م رۆحه‌ پاکه
له‌به‌رئه‌وه‌ی جه‌سته‌یه‌کی زور گه‌وره‌ی هه‌یه، ببیت به‌ جه‌للادی
خه‌لکی ناو ئه‌م که‌شتیه‌و هه‌ر کاتیکیش ئه‌وناس فه‌رمانیکرد،
ببیت به‌و که‌سه‌ی که حوکی له‌سیداره‌دانه‌که‌یان جیبه‌جیده‌کات،
یان ئه‌و دوو داماو هه‌رلوسه‌ی که به‌بی ویستی خویان له‌به‌ر
کیشه‌ی بالایان توشی ئه‌وه بوون که بخه‌سینرین و به‌م

شيوه يه ي نارام کوتاييهات، يه کينکيان کوتايي پي بيت، نهوي
 تريشيان به وهه مي نهوهي شوينو مه کانه تينکي به رزرتري له
 خه لکه که هه يه، به بي خيزان و مندال رازيبکريت و بيت به
 به رده ستينکي نه به دي بو نه و کابرايه ي تنها خوي شايه تي
 قسه کانيه تي. هه ميشه من کيشه م له گه ل نه و بيرؤ که يه دا هه بو و
 که نه وناس هه نديک کاري موعجيزه ئاساي باسده کرد، وهک
 نهوهي که روو به رووي بونه وه رينکي سه يري وهک بانشي
 بوو ته وه و موعجيزه ي نه و نه وه يه که ده توانيت قسه له گه ل
 خودي نه و دا بکات، به لام بوچي هيچ کاتينک له پيش چاوي
 هه موان و به به رچاوي نه و هه موو خه لکه ي ناو نه م دوورگه يه
 قسه ي له گه ل نه و دا نه کردووه! بوچي هيچ که سينک هه رگيز هيچ
 کام له و شتانه ي نه و ده يلنت، نه بينيو يه تي، نه بيستوو يه تي و نه
 هه رگيز هه ستيشي پتيان کردووه. ئاخو گه ر بريار بيت که سينک
 که ئيمه ي دروست کردووه و خولقاندووني، بيه ويت په يامنيکمان پي
 بگه يه نيت، بو وا به دزييه وه و له په ناوپه سنيو و تاريکيدا
 په يامه که ي به ئيمه ده گه يه نيت! نا کرنت شتيني روون و به وانمان
 پيشانبدات و هه موو نه و گومانانه ي هه مانه، بيانره وينيته وه
 ده رباره ي خوي و نيردراوه که شي! بوچي ده بيت نيردراوه که ي له
 خوشترين و باشترينه کان له به ربکات و بخوات و بخواته وه،
 هه روه ها هه موو خانمه کانيش شه و بباته ژووره وه و
 تاقيبان بکاته وه تا نه و کاته ي دلي دانه يه کيان ده گرنت و
 بريارده دات بيت به خانمي تاييه تي خوي. نه و هه موو
 نادا په روه رييه ي من بينيو مه له نه وناس، پيم ده لنت: ده بيت به بي
 يه کودو و پلانه که ي بينه ر جينه جيبکريت! به لام نه ي نه گه ر نه و

قسانه‌ی بینەر ته‌نھا تا قیگردنه وه‌یه‌کی ئه‌وناس بوون بو من! ئه‌ی
 ئه‌گەر ته‌واوی ئه‌و پرۆسه‌ی دوورکه‌وتنه‌وه له کوخه‌کان
 ته‌له‌یه‌کی ئه‌وناس و سه‌رلووس بوو! ئه‌ی ئه‌گەر سه‌رباز له
 په‌نای یه‌کینک له‌م دارانه‌ خۆی شارده‌بووه‌وه‌و دوا‌ی ئه‌وه‌ی به
 پلان‌ه‌کی بینەر رازی بووم یه‌کسه‌ر په‌لاماریدام و وه‌ک ئارام و
 خانمی شه‌شه‌م بووم به‌ به‌شیک له‌ میژووی و نکراوی ئه‌م
 دوورگه‌یه! بۆیه‌ پینم باش بوو جاری هه‌ندیک پرسیار بکه‌م، تا
 دنیا بم له‌وه‌ی ئه‌مه‌ ته‌له‌یه‌کی مه‌ترسیداری بینەر نییه‌ بۆم.
 وتم: باشه‌ بینەر، ئه‌وه‌ تو ئه‌و قسانه‌ ده‌که‌یت، ئه‌ی بۆ که‌سینکی
 وه‌ک ئارامت له‌ناوبرد، له‌ کاتیکدا ئه‌ویش هه‌مان ئامانجی تو‌ی
 هه‌بوو! خۆ تو له‌ پیش چاوی خۆم ئه‌وت کوشت و خسته‌ناو
 ده‌ریاکه‌وه!

بینەر: ده‌زانیت دکتور، من هه‌ر له‌ یه‌که‌م رۆژه‌وه‌ تو‌م بینمی، زانیم
 که‌ تو که‌سینکی زیره‌کتری له‌و ره‌شورپووته‌ی تری ناو
 که‌شتیه‌که‌، که‌ نه‌یانده‌توانی ته‌نانه‌ت هه‌ولبده‌ن سه‌ریشیان
 به‌رزبکه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر ئازاری ملیان. به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه‌ من ئاگادار
 بووم که‌ تو هه‌ولتده‌دا ملت به‌رزبکه‌یته‌وه‌. ده‌زانیت، من پینم وایه
 هه‌ر مرۆف که‌ له‌دایکه‌بیت، بریارده‌دریت که‌ که‌سینکی گه‌مزه‌و
 گیل ده‌رده‌چیت، یان زیره‌ک و زۆرزان. پینم وایه‌ ئه‌وانه‌ی به
 گه‌مزه‌یی له‌دایکه‌بن، هه‌ر به‌ گه‌مزه‌یی ده‌میننه‌وه‌و تا ده‌مرن،
 ناتوانن سوود له‌ قسه‌و وتاری ئه‌وانه‌ وه‌ربگرن که‌ له‌به‌ر پاره
 یان له‌به‌ر خه‌مخوری ده‌یانه‌ویت ئه‌وانیش که‌مینک عاقلبکه‌ن. زۆر
 جار گه‌ر تو زیره‌ک بیت، ده‌توانیت هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی خۆت به
 ساده‌یی بیریان لی ده‌که‌یته‌وه‌و هه‌موو که‌سینکی تریش ده‌توانیت

هاوشیوهی تو بیانزانیت، به کهسه گه مژهکانی بفروشیت، یان
وایان لی بکهیت پنیان وا بیت تو لهوان زیرهکتریت. دهزانیت
دکتور، من ناتوانم ههموو شتیک به تو بلیم ئیستا لیرهو بهم
شهوه، بهلام دهتوانم دلنیاتبکه مهوه تو ههموو ژیانته له ناو ئه
کهشتیه دا نهبووه، پیشتریش به کومه لیک رووداوی زور
ناخوشدا تپه ریویت و له ژووریکی تایبه تدا... نا، نا، ئیستا
پنیوستناکات ئه و ههموو ورده کارییهی ژیانی خوتت پی بلیم،
گرنگ ئه وهیه بزانیته، من دهزانم که ئیستا تو بیر له وه ده که یته وه
که ئه مه ته له یه کی خودی ئه وناس بیت بو ئه وهی تو له ناو بیبهین،
به لام دلنیاتده که مه وه که شتیک و له گوری نییه، بو ئه وهی
دلنیاش بیت که شتی و نییه، سه یریکی ده و روبه ری خوت بکه.
که سه یری ده و روبه ری خوم کرد، به بی ئه وهی پیشتر گویم له
دهنگی پنی هیچ که سینک بو بیت، چوارده ورم ههمووی ببووه
ئه و مروقه ره شور ووتانهی ده میک پیش ئیستا بینه ره به ده بهنگو
گه مژه ناوزه ندیده کردن. خه لکی سه ره دوورگه که به شتیک
زوریان له ده وری ئیمه کوببوونه وه و پیده چوو رازیبین به و
پلانهی که بینه ر دایانناوه. پیم سه یر بوو که بینه ر دوا ی ئه وهی
سه یری ده و روبه ری خومانمان کرد، به رده و امبوو له قسه کانی و
دهیوت: دکتور، به ته نها تو نیت که ئه و ههموو گومان و
پاراییته هیه ده رباره ی ئه وناس و چیرۆکه کانی. ههموو ئه و
پیاوانه ی ده یانینیت، هاوشیوهی تو له سه ره تای قسه کانی
ئه وناسه وه گومانیان له ههموو قسه کانی هه بووه و ویستوو یانه
وه لامی چیرۆکه کانی بده نه وه، به لام له به ره ئه وهی ههموویان
هاوشیوهی تو، ترسینکی گه وره یان له وه هه بووه که چی ده بیت،

گەر چیرۆکه‌که‌ی ئه‌وناس راست بێت و هه‌ست به‌ بیرکردنه‌وه‌کانمان بکات و ئیمه‌ش هاوشیوه‌ی خانمی شه‌شه‌م لی بکات! هه‌موویان ته‌نها له‌به‌ر ئه‌و پرسیاره‌، له‌به‌ر ئه‌و ترسه‌، نه‌یانتوانیوه‌ هیچ هه‌نگاوێک بنین بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد بن، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و هه‌موو یاسایه‌ی ئه‌وناس بۆی داناون، رزگاریان بێت و چیتر ناچار نه‌بن هه‌موو کاره‌کانی رۆژانه‌ ده‌یکه‌ن، به‌ره‌مه‌که‌ی بده‌ن به‌ که‌سێکی ته‌مه‌ل، که‌ به‌بی پرسێ ئه‌وان بووه‌ به‌ سه‌رۆک و به‌ریوبه‌ری هه‌موویان. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌، هه‌ر کاتێک بیه‌ویت، خانمه‌کانیان بۆ خۆی ببات، چونکه‌ به‌بی ئه‌وه‌ی که‌س ئاگای لی بێت، ئه‌و قسه‌ی له‌گه‌دا کردووه‌ و تووویه‌تی ئه‌و خانمه‌ بۆ خۆت ببه‌، بۆ ئه‌وه‌ی مندالێکی پیروژ بخه‌یته‌وه‌، ده‌بێت هه‌موویان گوێله‌مست بن بۆی و قسه‌کانی و فه‌رمانه‌کانی جێبه‌جێکه‌ن.

بینه‌ر: دکتۆر، یه‌ک تۆز لیم وه‌ره‌پیش، با ئه‌وانی تر گوێیان لی نه‌بێت، زۆربه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وری خۆت ده‌یانبینیت، ته‌نها هۆکاری ئه‌وه‌ی ده‌یانه‌ویت به‌شداریی ئه‌و پلانه‌ی من بن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌ترسن رۆژیک له‌ رۆژان ئه‌وناس ژنه‌کانیان داگیر بکات و زۆریشیان رق له‌وه‌ ده‌بێته‌وه‌ که‌ هه‌موو رۆژیک به‌ره‌می کارکردنه‌که‌یان یه‌ک که‌س ده‌یخوات له‌گه‌ل خانمه‌که‌ی خۆیدا، به‌لام ده‌زانم، تۆ کێشه‌یه‌کی قوولتری فکریت هه‌یه‌، ده‌زانم گەر تۆ ئیسلاو کایلاشت نه‌بوایه‌، هه‌ر ئه‌و رقه‌ی ناخت دروسته‌بوو. هه‌ر ئه‌و بیرکردنه‌وانه‌ی وایان لی کردوویت ددانته‌ بکروژیت له‌ ئه‌وناس، دروسته‌بوون، چونکه‌ تۆ کێشه‌که‌ت ته‌نها کێشه‌یه‌کی ماددی و کێشه‌یه‌کی پیاوانه‌ نییه‌، که‌ له‌وه‌ بترسیت کێشه‌ بۆ

خانمه کهت دروستبیت، به لکو کیشه کهی تو له ناو ئیره تدایه.

ئیره!

که ئه و قسانه ی ده کرد، به چوار پهنجه ی که ره قیکرد بوون، له کهله ی سه رمی ده دا زور به توندی. ئه و لیدانه ش زیاتر وای ده کرد قسه کانی له لام به هیزبن و کارم تی بکه ن و بکه ومه ژیر کاریگه ری قسه کانیه وه، به لام بیرمکه وته وه که ئه و خو وه لامی پرسیاره که می نه دایه وه، به لکو به م قسانه خوی له وه لامه که دزییه وه!

وتم: به لام تو وه لامی ئه وهت نه دامه وه که...

بینه ر: پتویستناکات پرسیاره کهت دووباره بکه یته وه، ئیستا هه موو خه لکه که زور لیمان نزیکن و گوئیان لیت ده بیت، گه ر ناوا قسه بکه یته. ئارام کورینکی زور باش بوو، هه رگیزیش نه ده بوو داها توویه کی له م شیوه یه ی هه بیت، به لام ئه و به که ریتی ده یویست ئه و پلانه ی ئیمه هه مانه، جینه جینیبکات. ده یویست راسته وخو هیرشبکاته سه ر ئه وناس و له ناویببات. به هاوار هاوار خه ریکبوو ئه و شته بلاوبکاته وه که پلانیک هه یه بو کوشتنی ئه وناس، خه ریکبوو ئه وناس ئاگادار بکاته وه که کومه لیک خه لک هه ن که ده یانه ویت له دژی ئه و پلان بگین، نه ک ته نها پلان، به لکو ده یانه ویت بشیکورژن! بویه ده بوایه هه ندیک هه نگاوی قورسو سه خت له ناو هه نگاوه کانمدا هه بیت بو کۆکردنه وه ی خه لکی دوورگه که، که پالپستی له و بیرکردنه وه یه مان بکه ن که ئیمه ده بیت ئازاد بین، نامانه ویت له ئارامییه کی گه مژانه دا بژین و هه موو به ره مه کانمان بده یین به که سیکی ته مبه ل، که به زوری چیرۆکه خه یالییه کانی خوی به سه ر ئیمه دا زالکردوه!

جا دکتور، توش خوت په کلاييبکه وه، له گهل کامماندايت! ده بيت
لايهک هلبزيريت، چونکه ئيستا هيچ کاتيک نه ماوه بو ته وهی تو
بیر له وه بکه يته وه که ئايا کويله بوونی بيرکردنه وه کانت
هله بزيريت و هرگيز پرسيار له راستی و دروستی قسه کانی
نه وناس ناکه يت، يان نازادی و شورش به سهر نه و که سه دا
هلبزيريت که بهرپرسی سه رجه م نه هامه تيبه کانی خوت و له
داهاتو شدا بهرپرسی نه هامه تيبه کانی کايلاي کچته!

که نه و ناوی کايلاي به کارهينا، من به ته واوه تی بهرچاوم تاريک
بو، راسته وخو وهک هموو پياوه کانی نه وی بیرم له وه
ده کرده و روزيک له وانه يه کوری نه و کابرايه ی ناوی له خوی
ناوه نه وناس، به زور بيت و کايلاکه م ببات، چونکه گهر نه وان
هموو دسه لاتيکی ره هايان هه بيت و بتوانن هر ياسايه ک
ده يانه ويت داينين، به بيانوی نه وهی که سيکی ناديار به ناوی
نه و پنی وتون ده بيت وا بکه ن، بو نه يکه ن! بو کايلاي من بو
خوبان نه بن! بيگومان ده توانن هر شتيک بکه ن. کاتيکيش بيرم
له کايلا ده کرده وه که له گهل که سيکدا بيت که هيچ خوشيناويت و
نه و که سه به ته واوه تی به سهريدا زاله و زولمی لی ده کات،
نستوانی بهرگهی نه و هموو ناخوشيه بگرم له ناو سهرمدا
کويبوونه وه دربارهی داهاتووی کايلا، بويه به بينهرم وت:
بينر، من له گهلندام، من لايه نگری شورشه که ی تو ده که م له
پيناو نازايدا، چونکه ده مه ويت نازاد بم، نامه وی کويله بم! من
له گهلندام!

ده ستيکی له شانم داو هيچ قسه يه کی تری نه کرد، وتی:
هه سووتان ناگادار بن، پلانه که مان ناماده يه بو جيبه جيکردن، ئيتر

ئەو ھەر ئەو ھەندە قسە يکردو ھەموو خەلکە کەي لە دەورمان
 بوون، دەستیان کرد بە ھاوارو بە راکردن بەرەو لای کوخەکان
 رۆیشتنەو، ھاواریان دەکردو رایان دەکرد. ئەو دوورگە یە
 ھەمووی بوو بە ھاوار ھاواری ئەو پیاوێ خۆینگەرمانەي
 دەیانویست بە شۆرشینکی لە ناکاوو پیتشبینینە کراو ئەو
 دەسەلاتەي لە بەیانییەو کاریان پێ دەکات و شەو دەیاننیریتەو
 لای ئەو خانمانەي کە دەکریت ھەر رۆژنیک بیت، لە لایان
 نەمیتن و ببن بە خانمی ئاغاکیان، لە ناو بێن. منیش لە گەل
 ئەواندام، بەلام بەبێ ھاوارکردن بە راکردن دەگەرمانەو لای
 کوخەکان، بوئەو ھەي خیرا بگەمە کوخە کەي خۆمان و ئیسلاو
 کایلا رزگار بگەم. من بە ھیچ جۆرنیک شارەزایی شەرو
 شۆرشیشم نەبوو، ئەسلەن ناخم تا ئیستا خەریکی پرسیار بوو
 لەو ھەي شۆرش چییە! بەلام من تا گەیشتمەو بەردەمی
 کوخە کەي خۆمان، نەمەیشت ناخم ئەو پرسیارە وەرزکەرە
 وەلامبەداتەو، وا مەترسی دروستبوو لە سەر دوو
 خۆشەو یستترین کەسي من، کەچی ھیشتا ئەو دەنگە نەفرەتییە
 لە پرسیارەکانی خۆي ناکەویت. نازانم ئەو ھەموو خەلکە بەو
 تۆرەي و ھاوار ھاوارەو بگەنەو کوخەکان، چ دۆزەخنیک
 دەقەومیتن! ئەي سەرباز، خۆ سەرباز ھیشتا نەمردووە، ئەو
 ھەموو دەنگە دەنگە لەو دوورەو بیت، بینگومان ئەو
 بەرگری دەکات و دەبیت بە شەر لە نیوان ئەو و خەلکە کەدا. جا من
 باوەرناکەم ھەموو خەلکە کەش ئاگاداری ئەو پلانەي بێنەر بن،
 نا، ھەرگیز، بینگومان ھەندیکیان ئیستا لە ناو خیمەکانی خۆیاندا
 خەوتوون. من پیش ھەموو ئەو خەلکەي ترم دایەو لە

هاواره. زور به پهله راما نکر دو زور به زووی گه یشتینه سهر
 گرده که، هر له گهل گه یشتنی نیمه، دهنگیکی زور به رزو نامو
 به رزبووه وه. رینک له لای کوخه که ی نه وناسه وه نه و دهنگه
 به هیزه به رزبووه وه به ته وای دوورگه که بلاو بووه وه. له گهل
 نه و دهنگه به هیزه دا هموو بالنده کان له ناو داره کانی
 دوورگه که دا دهستیان به فرین کرد. یه کسه ر دلم خورپه یه کی
 گوره ی کرد که نه وناس بینگومان شتینکی پینه که به رگری له
 خوی ده کات و نه و شته ش له هموو داره کانی خه لکه که ی بینر
 زیاتره. ئی خو سه ربازیش یه ک دنیا خه لکی له دوا کو بووه وه
 که به رگری له کوخه کانیا و نه وناس ده کن، بینگومان بینر
 ناتوانیت به سه ریاندا سه ربکه ویت. ده مبینی هاواری خه لکه
 شو ر شگیره که ی بینر ده گه یشته ناو کوخه کان و هموو یان به
 یه ک جار په لاماری کوخه که ی نه وناسیان دها. دهنگی نه و ته قه
 به رزه ی یه که م جار به رزبووه وه، چند جارینکی تر به همان
 شیوه به رزبووه وه و پیش هر دهنگیک روناکیه کی تیژ له
 کوخه که به رزده بووه وه و دهنگه که به ئیستینکی زور که م به دوا ی
 روناکیه که دا دهات. نه و دهنگه به رده و امبوو، نزیکه ی ۱۵ جار
 دووباره بووه وه، پیش نه وه ی دهنگیکی زور گه وره ترو سه یرو
 په ر شتر بیت، پیش نه و دهنگه جیا وازه روناکیه کی په رشوبلاو
 له لای بینره وه بو کوخه که ی نه وناس تپه ری و دوا ی نه و دهنگه
 چیتر دهنگه که ی یه که م جار که رینک پازده جار دووباره بووه وه،
 نه هاته وه. چند خوله کینکی زور که می پنچوو دوا ی نه و روناکیه
 په ر شه که هه رایه که ی ناو کوخه کان دهنگه که ی ورده ورده
 کپده بوو، دوا ی کپییه کی زور، دووباره هه راکه ده ستیپینکرده وه،

بهلام ئەم جارەیان لەو نەدەچوو هەرای ترسو راکردن بێت،
بەلکو لەو دەچوو که جۆریک لە ئاھەنگگیران لە ناو کوخەکان
هەبێت و بینیمان که کوخەکە ی ئەوناس ئاکری لی بەرز دەبێتەو،
سەیری ئیسلام دەکرد، بە تەواوەتی هەناسە ی تەنگبوو و
دەموچاوی سووربوو و لە ترسی ئەو هەراو دەنگی تەقەو
ئاگرکەوتنەو و یە ی ناو کوخەکان. گریانی کایلاش لە ترسی ئەو
۱۵ دەنگە بەرزە هیچ نەو دەستابوو و دەو فرمیسکەکانی ئیسلاش
لە ترسان بەردەوام دەهاتنە خوارەو.

دەمزانی هەرچیەک روویدا بێت و هەر کام لایەن سەرکەوتب،
من که سێکی پێویستم بۆیان، چونکە تەنھا من دەمزانی چون
چارەسەری ئەوانە بکەم که نەخۆش دەکەوتن، یان خانمەکانیان
مندا لیا نەبوو. کێ دەزانیت، لەوانە یە خانمەکانی راهینانم پێ
کردن، بەر شۆرشەکە کهوتب و نەما بن، بۆیە بە دلنیا ییەو
پێویستیان بە منە. هەستیشم دەکرد ئەمە تەنھا لایەنگیریەکی
عەقلم، لە ناخەو و بۆ خۆمی دەکەم، بۆئەو ی خۆم قایل بکەم که
من که سێکی زۆر گرنگی ئەم دوورگە یەم و هیچ کام لەو
کەسانە ی لە خوارەو، ئازار منادەن.

کەشەکە لە خوارەو و رده و رده ئارام دەبوو و هەرای
سەرکەوتنی بەرە سەرکەوتوو و کە مەتر دەبوو و، منیش
دەموست هەر چاودیری کوخەکان بکەم و ببینم که بە تەواوەتی
کوخەکە ی ئەوناس دەسووتیت و دەبیت بە خەلوز، ئینجا بچمەو
لای ئەو لایەنە ی بردوو ی تیهو. بە تەواوی بوونیشمەو هیوای
ئەو دەخواست که براوەکان بینەرو لایەنگرەکانی بن، نەک
ئەوناس و سەرباز. من لەو بیرکردنەوانە دا بووم و بە دەستی

راستم ئىسلام له باوه شده كړدو دلیمده دایه وه، له سهر كوشيشم
كایلام دانابوو و به دهستی چهپم گرتبووم. دواى
هینوربوونه وهى كه شى ناو كوڅه كانو رېك نهو ساته
دهمويست له گهل ئىسلادا برؤینه خواره وه بو ناو كوڅه كان، بهو
هيوایه ی هموو شتېك وهك خوى لى بېته وهو هم نازاد بېن،
هميش بچینه وه كوڅه كه ی خومان، دهنگى خشپه خشپى
كومه لېك پى نزيكده بوونه وه ليمان. به پنى دهنگى پښه كان
نزيكه ی چوار بو پېنج كهس بوون، كه به په له به ره و گرده كه
دههاتن. سه یرى خواره وهو پشت خومانم كړد، بوئه وهى رابكه ین
له گهل ئىسلاو كایلادا، به لام به پېچه وانهى رووى پښه وهى
گرده كه، رووى پشته وهى به رده لانىكى سهخت بوو و دلنپاش
بووم گهر نه وانهى به ره و روومان دین، دوژمنمان بن، راکردن
هیچ سوودىكى نابیت، چونكه من به كایلاوه و به گرتنى دهستی
ئىسلا، دلنپام له وان خیراتر ناتوانم رابكه م، بوپه تهنها به و
دهسته ی باوه شم به ئىسلادا كړدبوو، ئىشاره تمدایه كه وریا بېت،
نه و كومه لېك كهس به ره و رووى ئیمه دین.

كه دهنگى پښه كان به ته واوه تى ليمان نزيكبوونه وهو له تاریكیدا
چوار پیاو دهركه وتن، ورده ورده دههاتنه پېش، سه ره تا دلم
خوش بوو، چونكه هیچ كامیان نهو بالایه ی سه ربازیان نه بوو،
نه وهش واتای نه وه بوو بېگومان سه رباز یه كېنك نپیه له و چوار
كهسه، به لام كین، ئایا بېنه ریان له گهلدايه!

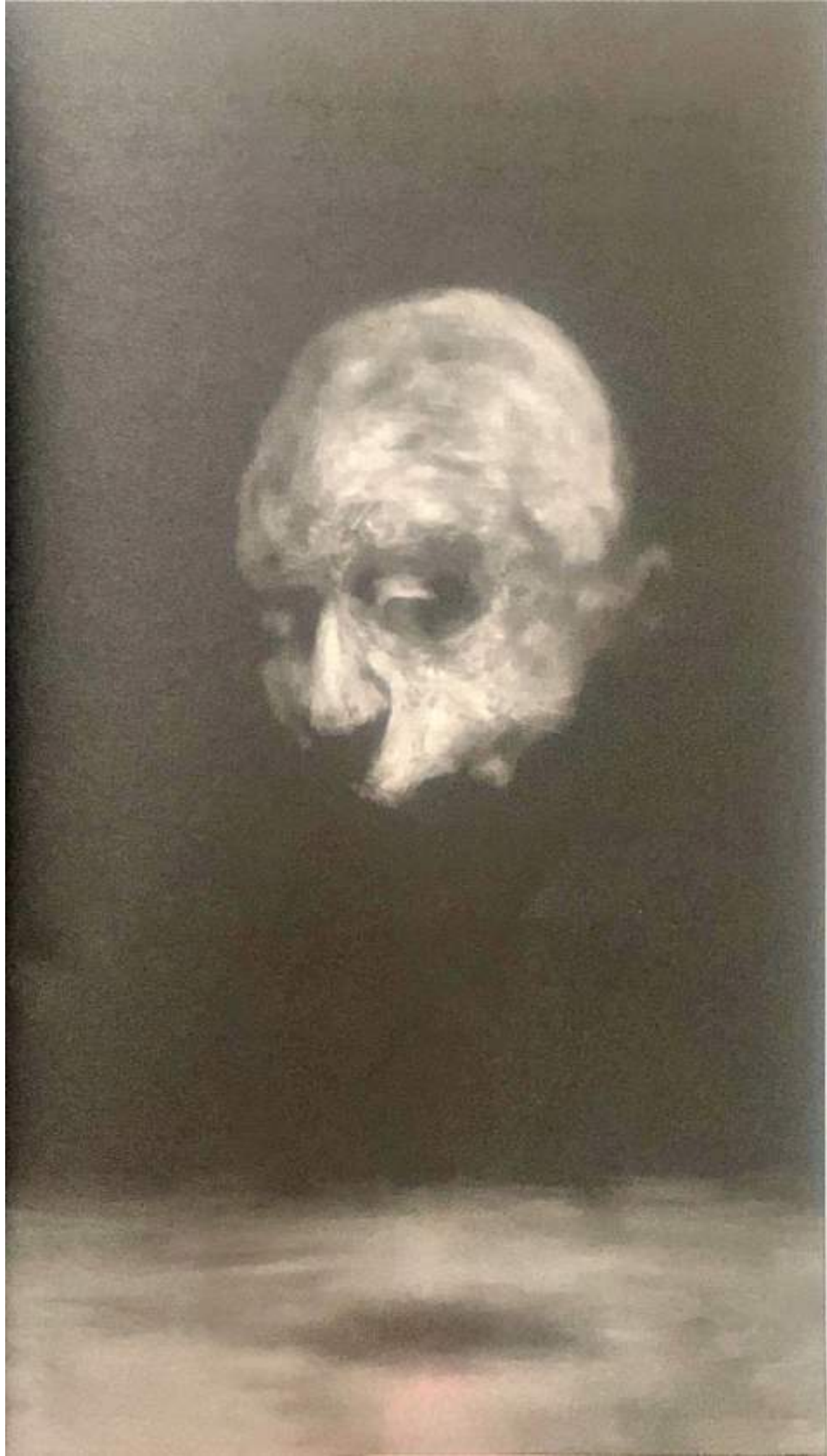
كه هاتنه پښه وهو له ژیر روناكیى مانگى نهو شه وه دا
دهموچاویانم بېنى، به ته واوه تى هموو ماسولكه كانى جهسته م
وهستان و نه متوانى له جنى خوم بجولیم، كاتېك بېنیم نه وه

ئەوناس و سى پياوى ترن به هانكه هانكو جهستهى خويناوييه وه
 به گرده كه دا سهرده كه ون. بينيم ئەوناس و دك هر پياويكى
 بريندارو لاوازى تر ديت به ره و روومانو به بينينى من
 خنده يه كى پرهيو دهكات، چونكه دنيا بووم له و كاته دا پنى وا
 بوو منيش له گهل پياوه كانى ئەودا هه له اتووم. كه گه يشته لام،
 به په له وتى: دكتور، دكتور، خيرا ئەم كوله پشتيهى پشتى ئەو
 پياوه بكه وه و برينه كه م چاره سه ربكه، زور سوپاس بو خوا،
 سوپاس بو ئەو، كه توى پى به خشيمه وه و تو هيشتا زيندوووت!
 بينه، بينه ر خيانه تى له هه موومان كردو سه ربازيان له پيش
 چاوى خوم كوشت! ئەوناس شتىكى رهشى له دهستا بوو، كه
 ئاسنىكى قورس ديار بوو، لوله يه كى هه بوو كه كوئىكى به قه ر
 په نجهى ناوه راستم له سه ره كه ي هه بوو. نه مدد زانى چييه، به لام
 به بى ئەوهى هيچ قسه يه ك بكه م، جانتاي پشتى پياوه كه م
 وهرگرتو سه يرم كرد كه بو كسىكى سى، رىك له و بو كسى كه
 پيشتر ئەوناس پيشانيدا بووم، هه بوو، كه كردمه وه، هه موو
 پيداويستيه كانى خاوينكر دنه وهى برينو دوورينه وهى تيدا بوو.
 دهستم كرد به پاكر دنه وهى برينه كه، ئيسلا له وى ره قىبوو، به بى
 ئەوهى هيچ قسه يه ك بكات، پيش دهستبه كار بوونم كايلاى لى
 وهرگرتم، كايلا له باوهشى ئەو به خيرايى خه ويليكه وتو
 بينه نگوو، وهك ئەوهى پىم بلت: ئەمه باوه شه ئارامه كه ي منه،
 كه هه رگيز ژيانى من ناخاته مه ترسييه وه و ته نها له باوهشى
 خوشه ويستى راسته قينه ي بيدولى ئەودا ئارام دهيم!
 من خه ريكى خاوينكر دنه وهى برينه كه ي ئەوناس بووم،
 پارچه ئاسنى زور له قولى لاي چه پيدا هه بوو، هه ندىك له

سنگیشی بریندارببوو، بهلام هیچ کام له پارچهئاسنهکان بهر دلی
 نهکهوتبوون، بهر هیچ کام له خوینبهره سهرهکییهکانیش
 نهکهوتبوون. تهنهئاو بهشهی قوئی به هوی ئه وهموو ئاسنه
 بچووکهوه کون کون ببوو و بونی بارووتیکی تازه تهقیوی لی
 دهات. بیگومان له وساته پرتسهدا، ناخم وهک هه موو کاتیکی
 تر بیهیوایده کردم و دهپرسی: بونی بارووتی تازه تهقیو چیه؟
 بهلام من وهلامنهدهدایهوهو بهردهوامدهبووم له کارهکانم. من
 و ئهوناس له بهشی لای راستی گردهکه بووین و من خهریکی
 خاوینکردنهوهی برینهکهی بووم و بهو پینداویستییه سهیرانهی له
 ناو بۆکسهکه بوون، که دهمزانی هه موویان بهکاربهینم، بهبی
 ئهوهی بزائم چون و له کوی فیری بهکارهینانیان بووم، گلپینیکی
 بهرگرهشی تیدا بوو، بهوه دلنیا بووم هه موو پارچهئاسنهکانم
 دهرهیناوه له قوئی و به تهواوهتی خوینبهربوونهکه م
 وهستاندوووه. ههستمدهکرد که ئهوناس خهریکه
 سهریدهسوریتو تا گهیشتوووته ئیره، خوینیکی باشی لی
 رویشتوووه. که دوورینهوهکه م تهواوکردو خهریکی برینی داوی
 دوورینهوهکه بووم، لهگهل ویکهینانهوهی مقهستی برینی
 داوهکه، هه مان ئه وهنگه سهیرو پهرشوبلاوهی پیشتر گویم
 لئی بوو، له لای کوخهکهی ئهوناس سی جار له سهر یهک
 هاتهوه، بهلام زور له من نزیکتر، دهنگیکی زور زور نزیک. که
 ئاورمدایهوه، دهبینم بینهر به ئاسنیککی دریژی سهیر ئه وهنگه
 دروستدهکاتو لهگهل ههر جاریک یهک دنیا بلتسهی پهرشوبلاو
 دهرۆن بهرهو پرووی پیاوهکانی ئهوناس و ئیسلاو کایلای من.
 یهک، دوو، ئهوهش سییهمین تهقهی زور دهنگبهرزو

تيکه لاوبوونی ٺه و هموو بلیسه و ورده ئاسنه له گهل دهموچاوی
ئیسلاکه مدا، له گهل سنگیدا، له گهل جهسته بچوکه وردیله که ی
کایلادا. دانیشته که یان نامینیت و ئیسلا به رده بیته وه به ره و لای
راستی خوی و کایلی به توندی گرتوو که له دهستی
به رنه بیته وه. ریک له گهل برینی داوه که ی ٺه وناس، ئیسلا
تایهت و ناسکه که ی من، به رده بیته وه سهر خۆل و قوری ٺه و
گرده بچوکه ی وام ده زانی ده بیته مه نزلگی ئازادی و باوهشی
من و ئیسلا. دهموچاوه بیخه وشو بیتاوانه که ی بهر قوره که
ده که ویت و قوری سهر زه وییه که بهر لئوه پرو ناسکه کانی
ده که ویت. سهری کایلی من به رده بیته وه و له گهل دایکیدا بهر
زه وییه که ده که ویت. به له شیکی کونکراو به و ورده ئاسنانه ی له
ئاسنه که ی بینه ره وه دینه دهره وه، هه ردووکیان به رده بنه وه سهر
زه وییه که و فرمیسکه کانی ئیسلا بۆ دوا جار ده پرژین و
ده که ونه سهر قوره که. ریک من به بی جولە سهیری ٺه و دیمه نه
ده که م که شورشگیری ئازادییه که م؛ ئازادی بیرکردنه وه و ناخمو
ناو سهرم، خۆشه ویسته کانم له ناو قوری ساردی گرده که
ده که وزینیت و ئیسلاش بۆ کۆتا کۆتا جار له هموو ژیانم،
زه رده خه نه یه کی مندالانه ی زور بیتاوانانه ده کات به ره و پروی
من و چاوه کانی زه قده بنه وه و له شی بیجوله دهمینیته وه...

ئىستا من ئازادم..

كۆتايى بەشى يەكەم

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

